

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Κυριακή 23 Απριλίου 2000

Αθήνα, σήμερα στις 23 Απριλίου 2000, ημέρα Κυριακή και ώρα 19.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλεξάνδρα Παπαρήγα ορίζει ως Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του κόμματός της τον κ. Ορέστη Κολοζώφ και τον κ. Αντώνη Σκυλλάκο κατά σειράν.

Επίσης, οι Βουλευτές κύριοι Στέφανος Μάνος και Γεώργιος Ψαχαρόπουλος, με επιστολή τους μου γνωρίζουν ότι σύμφωνα με το άρθρο 16 του Κανονισμού της Βουλής, θα είναι ανεξάρτητοι.

(Η επιστολή των Βουλευτών κυρίων Στέφανου Μάνου και Γεωργίου Ψαχαρόπουλου καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

“Αξιότιμο Κύριο

Απόστολο Κακλαμάνη

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριε Πρόεδρε,

Παρακαλούμε, σύμφωνα με το άρθρο 16 του Κανονισμού της Βουλής να γίνει γνωστό ότι, ως Φιλελεύθεροι που δεν συγκαταγράφουμε τις προϋποθέσεις του άρθρου 15 για να θεωρηθούμε Κοινοβουλευτική Ομάδα, θα είμαστε ανεξάρτητοι.

Με τιμή,

Στέφανος Μάνος

Βουλευτής Α' Αθηνών

Πρόεδρος των Φιλελευθέρων”)

Γιώργος Ψαχαρόπουλος

Βουλευτής Επικρατείας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εισερχόμεθα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβερνήσεως.

Κατά τη σημερινή συνεδρίαση πρώτος θα λάβει το λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κ. Κώστας Καραμανλής και όποιος άλλος Αρχηγός Κόμματος το επιθυμεί, καθώς και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και όσοι από τους κύριους και τις κυρίες συναδέλφους εγγραφούν.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού.

Σας υπενθυμίζω τη χθεσινή πρότασή μου, με την οποία συμφώνησε ομοφώνως το Σώμα: Πέραν των αγορεύσεων των Αρ-

χηγών των Κομμάτων και των Κοινοβουλευτικών τους Εκπροσώπων, θα λαμβάνει το λόγο ένας Βουλευτής από κάθε κόμμα σε έναν πρώτο κύκλο ομιλητών.

Κατά τη διάρκεια των αγορεύσεων των τριών πρώτων ομιλητών, θα εγγραφούν όσοι επιθυμούν να λάβουν το λόγο με την ηλεκτρονική τους κάρτα. Στη συνέχεια, η υπηρεσία θα καταρτίσει έναν κατάλογο ομιλητών, πέντε από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., τεσσάρων από τη Νέα Δημοκρατία και ενός από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Αυτός θα είναι ένας δεύτερος κύκλος.

Ένας τρίτος κύκλος θα αποτελείται πάλι από πέντε Βουλευτές από το Π.Α.Σ.Ο.Κ., τέσσερις από τη Νέα Δημοκρατία και έναν από το Συνασπισμό.

Εν συνεχεία, σας προτείνω να μιλήσει και ένας από τους δύο ανεξαρτήτους.

Ο λόγος θα δίδεται σε ένα Βουλευτή του Π.Α.Σ.Ο.Κ., σε έναν της Νέας Δημοκρατίας μέχρι να εξαντληθεί ο αριθμός των πέντε και τεσσάρων αντιστοίχως και εν συνεχεία στον έναν του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ή του Συνασπισμού και στο τέλος στον ανεξάρτητο Βουλευτή.

Στη συνέχεια θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις, κατά τη σειρά εγγραφής τους, ενός από την Πλειοψηφία και ενός από τη Μειοψηφία όσων Βουλευτών θα έχουν ζητήσει το λόγο και θα προφθάσουν να μιλήσουν.

Από τους Υπουργούς θα λάβουν το λόγο, όπως παρακάλεσα τον κύριο Πρωθυπουργό και έκανε τη σχετική σύσταση στους Υπουργούς του, για τριάντα λεπτά όσοι από την πορεία της συζητήσεως φαίνεται ότι πρέπει να μιλήσουν και να εξαντλήσουν τον χρόνο τους. Οι υπόλοιποι θα μιλήσουν για είκοσι λεπτά. Θα γίνει μία προσπάθεια να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι.

Πριν καλέσω τον κ. Καραμανλή στο Βήμα, θέλω να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα δυτικά γενικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας “ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ” “Πεντακόσια Χρόνια Έντυπης Παράδοσης του Νεοελληνισμού”, δεκαεννέα φοιτητές και μία συνοδός-καθηγήτρια από το τέταρτο έτος του Τμήματος Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Παντείου Πανεπιστημίου.

(Χειροκροτήματα)

Κύριοι συνάδελφοι, πληροφορίες για τη σειρά που έχετε στον κατάλογο να μη ζητήσετε κατά τη διάρκεια της εγγραφής. Θα σας δοθεί ο σχετικός κατάλογος εν συνεχεία. Τώρα μπορείτε να αρχίσετε να εγγράφεσθε με την κάρτα σας.

Παρακαλώ τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως και Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστα Καραμανλή να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δη - μοκρατίας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να τοποθετηθούμε στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Δυστυχώς, όμως, προγραμματικές δηλώσεις δεν υπάρχουν.

Όσα ανέφερε χθες στη Βουλή ο κύριος Πρωθυπουργός μπορεί να θυμίζουν προεκλογικές εξαγγελίες. Πρόγραμμα, όμως, με την έννοια της λέξεως δεν απεικονίζουν. Δεν παρουσιάζουν σχέδιο πορείας σε κανέναν απολύτως τομέα. Είναι αντιγραφές, είναι συρραφές, αοριστολογίες και υπεκφυγές. Δεν περιλαμβάνουν καμία συγκεκριμένη δέσμευση για τις διαρθρωτικές αλλαγές, αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές, που μετατέθηκαν από το χθες στο σήμερα και απαιτούνται ενόψει, της ΟΝΕ και της νέας εποχής. Δεν στοιχειοθετούν κανένα συγκεκριμένο σχέδιο για την εξυγίανση του δημόσιου τομέα, κανένα πρόγραμμα για την επίτευξη ταχύρρυθμης ανάπτυξης, κανένα σχεδιασμό για την αντιμετώπιση των καυτών προβλημάτων της καθημερινότητας. Η ασάφεια πρυτανεύει σε ό,τι αφορά την απελευθέρωση της οικονομίας, το ασφαλιστικό, την παιδεία, την υγεία, τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Δεν είπατε τι ακριβώς θα κάνετε, πώς και πότε. Θα μας τα πουν, είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί. Οι Υπουργοί, όμως, διαφωνούν μεταξύ τους. Αντιδικούν οι πρώην με τους νυν. Δηλώνουν ότι για τα σοβαρά -όπως για παράδειγμα η αποκρατικοποίηση του ΟΤΕ- ουδέποτε συζητήσαν και ουδέποτε απεφάσισαν.

Είναι προφανές ότι από τις προγραμματικές δηλώσεις, που ακούσαμε χθες, εκείνο που λείπει είναι το πρόγραμμα. Ακόμα και οι πιο συγκεκριμένες εξαγγελίες γίνονται απόλυτα ασαφείς, καθώς χάνονται στην αοριστία του χρόνου.

Παραδείγματα; Σταδιακή, λέει ο κύριος Πρωθυπουργός, μείωση του ανώτατου συντελεστή 45% στα φυσικά πρόσωπα. Σταδιακή μείωση του συντελεστή φορολόγησης των μη εισηγμένων ανωνύμων εταιριών. Σταδιακή μείωση των φόρων και των τελών στα ακίνητα. Εισαγωγή φορολογικών κινήτρων για τις συγχωνεύσεις επιχειρήσεων. Πρόσθετες φορολογικές ελαφρύνσεις για οικογένειες με τρία παιδιά και άνω.

Ποιες είναι οι πρόσθετες ελαφρύνσεις; Προφανώς ούτε η Κυβέρνηση δεν γνωρίζει, διότι, εάν ήξερε, θα το έλεγε. Ποια είναι τα στάδια των φορολογικών ελαφρύνσεων, κανένας δεν μπορεί να υποψιαστεί, γιατί ούτε η Κυβέρνηση ξέρει. Εάν ήξερε, προφανώς θα το έλεγε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίστηκε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η ποιότητα της ζωής του πολίτη βελτιώνεται χρόνο με το χρόνο. Θυμίζω, λοιπόν, ότι την περίοδο 1994-1999 κατεγράφησαν διακόσιες ενενήντα χιλιάδες εγκληματικές πράξεις, ενώ το προϊόν του οργανωμένου εγκλήματος έφθασε τα τέσσερα τρισεκατομμύρια (4.000.000.000.000) δραχμές, δηλαδή το 10% περίπου του ΑΕΠ. Είμαστε δεύτεροι στην Ευρώπη σε ό,τι αφορά τους ρυθμούς αύξησης της εγκληματικότητας.

Στο λεκανοπέδιο Αττικής, όπου ζει περίπου το 40% του ελληνικού πληθυσμού, υπάρχουν μόνο εκατόν σαράντα πέντε κλίνες εντατικής θεραπείας στα δημόσια νοσοκομεία. Η διαδρομή "Αθήνα - Βόρεια Προάστια" την ώρα της αιχμής χρειάζεται δύο ώρες. Στις φυλακές Κορυδαλλού στεγάζονται πέντε κρατούμενοι σε κελιά οκτώ τετραγωνικών μέτρων.

Είπε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός ότι οι νέες τεχνολογίες στηρίζονται όλο και περισσότερο στις πολιτικές της Κυβέρνησης. Θυμίζω, λοιπόν, ότι η Ελλάδα κατέχει σταθερά από το 1994 την τελευταία θέση διείσδυσης στο διαδίκτυο, στο INTERNET, στην Ευρώπη και ότι μόλις δέκα στους χίλιους Έλληνες διαθέτουν πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπογράμμισε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός ότι η πορεία της χώρας εξαρτάται από συγκεκριμένες πολιτικές σε κρίσιμους άξονες. Συγκεκριμένες πολιτικές όμως δεν ανέφερε. Εξαρτάται, πρόσθεσε, και από το κατά πόσο οι άλλες πολιτικές δυνάμεις θα συνεργασθούν δημιουργικά σε αυτήν την πορεία. Ζήτησε, δηλαδή, να στηρίξουμε μια πορεία, αλλά δεν απεκάλυψε ποια ακριβώς πορεία εννοεί. Μιλώ, είπε, για την τόλμη της συναίνεσης, που δεν θυσιάζεται σε μικροκομματικές σκοπιμότητες. Ζήτησε συναίνεση με τόλμη, αλλά

δεν τόλμησε να αποδεχθεί τίποτα το συναινετικό.

Ξέχασε να μας πει πώς αντιλαμβάνεται ο ίδιος και η Κυβέρνησή του τη συναίνεση μεταξύ των κομμάτων. Δεν μας εξήγησε γιατί δεν αποδέχεται καμία από τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και των κομμάτων της Αριστεράς, για τη συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, για τη θεσμοθέτηση εθνικού διαλόγου για τα μεγάλα θέματα της παιδείας, για τη σύσταση Εθνικού Ολυμπιακού Συμβουλίου υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Είναι προφανής η απόσταση λόγων και προθέσεων, γιατί πρώτα απ'όλα για την προώθηση της συναίνεσης απαιτείται κυβερνητική βούληση και τέτοια βούληση δεν εκδηλώνεται.

Υπενθυμίζουμε ότι υπάρχει ακόμα στα συρτάρια της Κυβέρνησης νόμος για τη συγκρότηση Εθνικών Επιτροπών Εξωτερικής Πολιτικής, Δημόσιας Διοίκησης και Παιδείας, που, ενώ ψηφίστηκε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ουδέποτε εφαρμόστηκε.

Υπάρχει η πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας για τη συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής, που αποκρούστηκε από την Κυβέρνηση. Υπάρχει το προηγούμενο του και νυν- Υπουργού Εξωτερικών, που προχώρησε σε πρωτοβουλία συνεννόησης με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης για τη συγκρότηση του Συμβουλίου της Εξωτερικής Πολιτικής, αλλά, όταν διαπίστωσε τη θετική τους στάση, προσέκρουσε στην κάθετη και αναπολόγητη άρνηση του Πρωθυπουργού. Για ποια, λοιπόν, συναίνεση μπορεί να μιλά και πώς μπορεί να ρίχνει βολές εναντίον των άλλων για όσα αποκρούει, για όσα ακυρώνει;

Συναίνεση δεν σημαίνει προσχώρηση στις κυβερνητικές πρωτοβουλίες. Δεν σημαίνει να αποφασίζουν κάποιοι και να σιωπούν οι άλλοι. Η συναίνεση προϋποθέτει θεσμικά -το τονίζω και πάλι- κατοχυρωμένες διαδικασίες. Πρέπει να έχει θεσμικό χαρακτήρα. Χρειάζεται μηχανισμούς, όργανα και διαδικασίες συνένωσης δυνάμεων και προσπάθειών. Χρειάζεται θεσμικούς γόνιμους σύνθεσης απόψεων και ιδεών. Συναίνεση μπορεί να υπάρξει εκεί που υπάρχουν περιθώρια σύγκλισης απόψεων, όπως η εξωτερική πολιτική, η παιδεία, οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Εμείς τοποθετούμεθα ρητά και ξεκάθαρα. Καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις για σειρά ζητημάτων: για την επανάληψη των συσκέψεων των πολιτικών Αρχηγών υπό την προεδρία του Προέδρου της Δημοκρατίας. Για τη συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Εξωτερικής Πολιτικής. Για τη θεσμοθέτηση εθνικού διαλόγου σε ό,τι αφορά την παιδεία. Για τη δημιουργία Ολυμπιακού Συμβουλίου με την ισότιμη συμμετοχή όλων των πολιτικών Αρχηγών. Και επαναλαμβάνω ότι είμαστε έτοιμοι να στηρίζουμε πολιτικές, που βρίσκονται στην κατεύθυνση ενός προγράμματος ουσιαστικής οικονομικής, αλλά και κοινωνικής σύγκλισης.

Ζητήσαμε και ζητούμε συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων για την επιβολή διαδικασιών και μηχανισμών πλήρους διαφάνειας, τόσο στις συναλλαγές του κράτους, όσο και στη λειτουργία των πολιτικών κομμάτων. Αντιμετωπίσαμε απόλυτη άρνηση. Εντοπίσαμε χθες πλήρη σιωπή. Δηλώνουμε τώρα ότι θα επιμένουμε ακόμη περισσότερο. Θα εντείνουμε ακόμα περισσότερο τις προσπάθειές μας. Έχουμε ήδη την αποδοχή των θέσεών μας από τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων και θα το καταφέρουμε.

Προχωρήστε -και προχωρήστε τώρα- στη συγκρότηση των θεσμών που απαιτούνται από όλους τους Έλληνες, των θεσμών που χρειάζονται άμεσα στη νέα εποχή. Τα λόγια δεν αρκούν. Απαιτούνται πράξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ουσιαστική οικονομική και κοινωνική σύγκλιση δεν αρκούν τα ευχολόγια. Κυβερνάτε σχεδόν είκοσι χρόνια. Αφήσατε τη χώρα ουραγό. Χάθηκαν μοναδικές ευκαιρίες. Επιβάλατε αβάσταχτες θυσίες και συσσωρεύσατε τεράστια προβλήματα στη νέα εποχή. Δεν αποδίδουν τα αποσπασματικά μέτρα, ακόμα και αν βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση. Απαιτείται συγκροτημένο, ολοκληρωμένο οικονομικό πρόγραμμα με παράλληλους άξονες δράσης, που θα αλληλοστηρίζονται και θα μεγιστοποιούν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα.

Επιμένουμε ότι απαιτείται ταχύτατη δημοσιονομική εξυγίαν-

ση. Επιμένουμε σε μια βαθιά φορολογική τομή, που θα ανακουφίζει τους οικονομικά ασθενέστερους, θα τονώνει την επενδυτική δραστηριότητα, θα ενισχύει τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Όσα σχετικά ανέφερε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός συνιστούν μερική αντιγραφή των θέσων μας. Δεν επαρκούν όμως. Επιμένουμε προπάντων σε πολιτικές στήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Ο κύριος Πρωθυπουργός χθες έσχασε να μας περιγράψει τις πολιτικές για τον εκσυγχρονισμό και τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Το 1996 υποσχόταν να καταργήσει τα δήθεν αντικειμενικά κριτήρια στο τέλος του 1999. Και τα παρατείνουν ως το τέλος του 2004. Ρυθμίσεις για την πρόσβαση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στους αναγκαίους χρηματοδοτικούς και ειδικότερα τους κοινοτικούς πόρους δεν ακούστηκαν.

Επιμένουμε στην ενίσχυση του αγροτικού τομέα. Η Κυβέρνηση μιλά τώρα για τις επιδοτήσεις των 9,5 τρισεκατομμυρίων, που θα εισρεύσουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε χρονικό ορίζοντα μεγαλύτερο από τη θητεία της. Ξαν να υπήρχε δηλαδή και περίπτωση να τις αρνηθεί. Υιοθετεί, παράλληλα, κάποιες από τις προτάσεις μας. Εξακολουθεί, όμως, να αρνείται τη χορήγηση του ΕΚΑΣ στους συνταξιούχους αγρότες και απορρίπτει τα μέτρα που απαιτούνται για τη μείωση του κόστους της παραγωγής.

Τόσο από την προηγούμενη πρακτική της Κυβέρνησης, όσο και από τις προγραμματικές δηλώσεις είναι προφανής η απουσία ξεκάθαρης και μακροπρόθεσμης στρατηγικής για τον τρόπο ανάπτυξης της ελληνικής γεωργίας. Τα θεμελιώδη ζητήματα παραμένουν αναπάντητα από την Κυβέρνηση.

Ενθυμίζουμε ότι ο αγροτικό εισόδημα μειώθηκε τα τελευταία τέσσερα χρόνια κατά 8% και ότι το έλλειμμα στο γεωργικό ισοζύγιο διπλασιάστηκε μόλις σε μια διετία.

Μπορείτε, αν θέλετε, όπως το κάνατε συχνά, να λέτε και τώρα ότι δήθεν είναι ανακριβή τα στοιχεία που παρουσιάζουμε. Εκείνο που δεν μπορείτε να κάνετε είναι να συνεχίσετε την ίδια πολιτική. Γιατί η πολιτική σε βάρος του αγροτικού κόσμου οδηγεί στην ερήμωση της περιφέρειας και σε νέα κύματα ανέργων προς τα αστικά κέντρα. Γιατί, σε τελική ανάλυση, ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη δεν γίνεται με καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων.

Δεν επαρκούν, λοιπόν, τα μέτρα που αντιγράψατε από το δικό μας πρόγραμμα. Είναι ολόκληρο στη διάθεσή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι η ένταξη της Ελλάδας στην ΟΝΕ είναι πλέον θέμα χρόνου, η Ελλάδα είναι σχετικά ανέτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις που συνεπάγεται η νομισματική ενοποίηση. Τα περιθώρια έχουν στενέψει απελπιστικά. Μένουν μόλις οκτώ μήνες.

Η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από σημαντικές στρεβλώσεις, που συνδέονται με την έκταση και τη φύση των κρατικών παρεμβάσεων, τη λειτουργία του κράτους και σημαντικών αγορών, όπως οι αγορές εργασίας, κεφαλαίου και χρήματος.

Υπάρχουν ακόμη κρατικά μονοπώλια σε καίριους, σε σημαντικούς τομείς, όπως οι τηλεπικοινωνίες, η ενέργεια, οι μεταφορές και οι τράπεζες.

Το κράτος δεν μπορεί να επιτελέσει σημαντικές λειτουργίες του, όπως η ασφάλεια των πολιτών, η απονομή δικαιοσύνης και οι παρεμβάσεις του στους ευαίσθητους τομείς της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής προστασίας.

Η χώρα χρειάζεται συνθήκες για ένα νέο αναπτυξιακό θαύμα, για τη σημαντική αύξηση των ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης, για τη μείωση της ανεργίας, για τη δίκαιη διανομή των καρπών της οικονομικής ανάπτυξης. Τέτοιο πρόγραμμα, όμως, δεν ακούστηκε.

Ενώ ο Πρωθυπουργός εμφανιζόταν να δίνει μείζονα σημασία στην οικονομική πολιτική και στις διαπραγματεύσεις για την ΟΝΕ, ούτε προεκλογικά, αλλά ούτε και χθες ανέπτυξε με σαφήνεια τις θέσεις και τις προθέσεις της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά στις διαρθρωτικές αλλαγές. Δεν είπατε τι ακριβώς θα κάνατε για την απελευθέρωση των αγορών ηλεκτρισμού και ενέργειας, για την αποκρατικοποίηση της Εμπορικής, της Εθνικής

και της ΕΤΒΑ, για τις αερομεταφορές, τις αστικές συγκοινωνίες, τον ΟΣΕ και τον ΟΤΕ. Για όλα αυτά υπάρχουν γενικές και αόριστες, πολύ καθυστερημένες εξαγγελίες.

Προφανώς δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν: είτε προσπαθείτε, ακόμα και τώρα, να κρύψετε την αλήθεια είτε αισθάνεστε πως δεν μπορείτε να προχωρήσετε. Οι αντιδράσεις που προκλήθηκαν, όταν ο πρώην Υπουργός Μεταφορών αποκάλυψε την πρόθεση αποκρατικοποίησης του 51% του ΟΤΕ, παρέχουν ίσως κάποια εξήγηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία υπήρξε απόλυτα σαφής κατά την προεκλογική περίοδο και την ίδια στάση τηρεί και σήμερα. Είναι ανάγκη να υπάρξει ένα συγκροτημένο και ολοκληρωμένο οικονομικό σχέδιο. Είναι ανάγκη, έστω και τώρα, να πείτε όλη την αλήθεια για τις θέσεις και τις προθέσεις σας, να προχωρήσετε με ταχύτητα. Δεν είναι δυνατόν να τρέχουμε μόνιμα πίσω από τα γεγονότα. Δεν μπορεί πρώτα να γίνετα η ζημιά και μετά να παρεμβαίνουμε. Έναν ολόκληρο χρόνο παρακολουθείτε σαν παρατηρητές την εξέλιξη του χρηματιστηρίου. Παίζατε κομματικά παιγνίδια, ρίχνατε λάσπη σε μας που ζητούσαμε μέτρα εξυγίανσης, αναβάθμισης και θεσμικής θωράκισης. Οι μικροεπενδυτές έχασαν τεράστια ποσά. Καταστράφηκε κόσμος. Έρχεστε τώρα, μετά την οικονομική καταστροφή χιλιάδων ανθρώπων και την κρίση αξιοπιστίας του χρηματιστηρίου, να πάρετε κάποια μέτρα. Αυτή είναι η τακτική σας σε όλους τους τομείς και σε όλα τα ζητήματα και αυτή η τακτική είναι επιζήμια.

Τα μέτρα που ανακοίνωσε η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς αποδεικνύουν πόσο δίκιο είχαμε, όταν υποστηρίζαμε ότι στο θεσμικό πλαίσιο και στον τρόπο λειτουργίας του χρηματιστηρίου υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις. Η θεσμική θωράκιση του χρηματιστηρίου μπορεί να κάνει ένα βήμα προόδου με την εφαρμογή των μέτρων που ανακοινώθηκαν. Όμως σε κάθε περίπτωση η εξαγγελία τους δεν αποτελεί και εγγύηση ορθής και αποτελεσματικής εφαρμογής τους. Η πλήρης ευθύνη παραμένει και πάλι στην Κυβέρνηση, καθώς η άμεση πρόθεσή τους πρέπει να γίνει με τρόπο, που να μην αναιρεί την ουσία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τονίζουμε επίμονα, εδώ και πάρα πολύ καιρό, ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την κοινωνία στη νέα εποχή αφορά στη διεύρυνση του χάσματος πλουσίων και φτωχών και προπάντων στην έκρηξη της ανεργίας.

Προτείνουμε συγκεκριμένο σχέδιο δράσης με στόχο την επιτάχυνση των ρυθμών ανάπτυξης και την τόνωση της απασχόλησης. Η Κυβέρνηση τώρα υπερηφανεύεται ότι θα επιτύχει αύξηση του ΑΕΠ κατά 4%. Συγχαρητήρια! Θα έχουμε αύξηση του ΑΕΠ, αν το πετύχουμε, κατά το ισοποσο των κοινοτικών εισφορών! Επίτευγμα μέγα και αυτό! Αυτόνομη και αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη δεν υπάρχει. Αυτόνομη και αυτοδύναμη ανάπτυξη μηδενική. Για κάθε οικονομική πτυχή, για κάθε ζήτηση, υπάρχει μόνο το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης: από την ανεργία έως την περιφερειακή ανάπτυξη, από τον αγροτικό τομέα έως τις υποδομές. Παντού το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και μόνον αυτό.

Κομψάζει όμως ο κύριος Πρωθυπουργός, ενώ για την ελληνική προσπάθεια, για το κυβερνητικό σχέδιο δεν υπάρχει τίποτε. Εμείς καταθέσαμε συγκεκριμένα μέτρα για επιτάχυνση της ανάπτυξης, για ενίσχυση παραγωγικών τομέων της οικονομίας και στήριξη των οικονομικά ασθενέστερων. Προσποίεστε ότι δεν ακούτε. Σας φθάνουν οι ρυθμοί που έρχονται από την οικονομική αρωγή της Ευρώπης.

Λέγατε, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι, αν παρουσιάσουμε το πρόγραμμά μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, θα μας πετάξουν έξω. Καταλήξατε, δύο-τρία εικοσιτετράωρα πριν τις εκλογές να διακηρύσσετε ότι θα δώσετε ακόμη περισσότερα. Είχαμε πει για καλύτερη σύνταξη εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δρχαμών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Εσείς τις κάνατε εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές, ελάχιστα εικοσιτετράωρα πριν ανοίξουν οι κάλπες. Χθες βέβαια είπατε ότι αυτό αφορά μόνο τις συντάξεις του ΙΚΑ. Δεν πήρατε ακόμη ψήφο εμπιστοσύνης και αρχίσατε να αναιρείτε τις δεσμεύσεις σας.

Διακρίναμε ακόμη ότι τις τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, που παρουσιάστηκαν μάλιστα με εκείνο το ιδιαίτερο προσβλητικό “πάρε και εσύ μία”, χθες τις κάνατε τριακόσιες χιλιάδες νέες ευκαιρίες απασχόλησης. Μιλάτε ακόμη για χίμαιρα, μιλάτε προεκλογικά δηλαδή. Συγκεκριμένο σχέδιο ούτε τώρα παρουσιάζετε. Με αοριστολογίες, γενικόλογες και υπεκφυγές προσπαθείτε να κερδίσετε χρόνο. Δεν θα σας ωφελήσει σε τίποτε.

Αν επιμένετε στην τακτική του χθες -και δυστυχώς αυτό διακρίνεται- οι συνέπειες θα είναι εφιαλτικές. Η τόνωση της απασχόλησης είναι άμεσα, άρρηκτα συνυφασμένη με την ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη. Μόνο αν επιτύχουμε το δεύτερο, θα εξασφαλίσουμε το πρώτο. Χρειαζόμαστε ένα συγκροτημένο οικονομικό πρόγραμμα, αλλά τέτοιο πρόγραμμα δεν παρουσιάσατε. Χρειαζόμαστε μέτρα στήριξης του αγροτικού κόσμου, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, του τουρισμού, της ναυτιλίας. Για τέτοια μέτρα όμως δεν ακούσαμε. Δεν αναφέρθηκε τίποτε συγκεκριμένο για τη λαθρομετανάστευση και τη μαύρη εργασία, που συνεπάγεται τεράστια φοροδιαφυγή και εισφοροδιαφυγή σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων.

Δεν ειπώθηκε λέξη για το δημογραφικό, τη στήριξη των πολιτών, την αρωγή στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Για το ασφαλιστικό, ο κύριος Πρωθυπουργός απεκάλυψε χθες κάτι από εκείνα, που προεκλογικά έκρυβε. Διαβεβαίωσε ότι δεν θα θιγούν “ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα”. Πράγμα που σημαίνει ότι θα θιγούν τα “ανώριμα”. Δε διευκρινίζει όμως ποια είναι τα ώριμα και ποια τα άλλα. Με δόσεις έρχεται η αλήθεια για τις κυβερνητικές προθέσεις.

Η προεκλογική εξαπάτηση αρχίζει να διακρίνεται. Επαναλαμβάνουμε ότι περιθώρια για μέτρα σε βάρος ασφαλισμένων και συνταξιούχων δεν υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική προϋπόθεση για την επίτευξη υψηλών ρυθμών ανάπτυξης είναι η εξυγίανση της Δημόσιας Διοίκησης. Αναγκαία συνθήκη για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής είναι η ύπαρξη ενός κράτους, που θα ανταποκρίνεται επιτέλους στην αποστολή του. Είναι γνωστή σε όλους και σε όλες η κατάσταση που επικρατεί σήμερα: ένα κράτος, που αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του, που υπονομεύει αντί να στηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία, που ταλαιπωρεί και εκβιάζει αντί να υπηρετεί τον πολίτη. Ένα κράτος αιχμάλωτο στον κομματισμό, που συμπεριφέρεται με αυταρχισμό, που μάχεται για τη συντήρηση ενός χρεοκοπημένου παρελθόντος. Ένα κράτος, για το οποίο απόλυτα και αποκλειστικά υπεύθυνες είναι οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών.

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός εμφανίστηκε να ξορκίζει τα έργα των ημερών του. Είπε: “Στόχος της Κυβέρνησης είναι μία Δημόσια Διοίκηση στην υπηρεσία του πολίτη”. “Θέλουμε” -πρόσθεσε- “να αλλάξουμε την αντίληψη της Διοίκησης απέναντι στον πολίτη, να αντιμετωπίσουμε τις αντιπαραγωγικές, γραφειοκρατικές και αυταρχικές νοοτροπίες που αντιστέκονται ακόμη”.

Συμφωνούμε και υπερθεματίζουμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Ποιος όμως ευθύνεται γι’ αυτά; Ποιος τα προκάλεσε αυτά; Ποιοι στηρίζουν και ποιοι ενθαρρύνουν τις γραφειοκρατικές και αυταρχικές νοοτροπίες;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Διοίκηση, είπατε, πρέπει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της νέας εποχής.

Συμφωνούμε, αλλά δεν ακούσαμε τι σχεδιάζετε. Με τα “πρέπει” δεν χαράζεται και δεν προωθείται καμία πολιτική. “Είναι κρίσιμη” προσθέσατε, “η ολοκλήρωση της αποκέντρωσης, η ενδυνάμωση της Αυτοδιοίκησης, η μεταφορά αρμοδιοτήτων στην περιφέρεια, η ανάδειξη του επιτελικού χαρακτήρα της κεντρικής διοίκησης”. Συμφωνούμε, γιατί και αυτά είναι τίτλοι του κυβερνητικού μας προγράμματος. Μόνο που πήρατε τους τίτλους και ξεχάσατε την ουσία. Αφαιρέσατε το συγκεκριμένο και παραλείψατε το δεσμευτικό.

Δεν είπατε κουβέντα για τις προεκλογικές πρακτικές των προσλήψεων και της διασπάθισης τεράστιων ποσών για καθαρά κομματικούς σκοπούς ούτε για τις πρακτικές κομματικοποίησης και κομματικής επιστράτευσης του κράτους. Ούτε μια

φράση δεν βρήκατε για τη συναλλαγή και την εξάρτηση, για το διαχωρισμό των Ελλήνων ανάλογα με τα μέσα που διαθέτουν.

Οι αυταρχικές νοοτροπίες, που τώρα ομολογείτε, δεν βαραίνουν την πλειοψηφία των δημοσίων υπαλλήλων, όπως προφανώς υπαινισσεσθε. Είναι το αποτέλεσμα των πρακτικών, τις οποίες ακολούθησαν οι κυβερνήσεις σας. Είναι προϊόν της καθεστωτικής αντίληψης και του φεουδαρχισμού, που αναπτύσσετε όλα αυτά τα χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν είστε κριτές, κύριοι της Κυβέρνησης, γι’ αυτά τα νοσηρά φαινόμενα. Είστε υπόλογοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς καταθέτουμε συγκεκριμένες προτάσεις και δεσμευόμαστε να στηρίζουμε την υλοποίησή τους. Προτείνουμε τη συγκρότηση ανεξάρτητων διοικητικών αρχών με παράλληλη συνταγματική κατοχύρωση του θεσμού και των αρμοδιοτήτων τους. Την αποκατάσταση της δευτεροβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης στον πραγματικό της ρόλο και την ολοκλήρωση της Αυτοδιοίκησης τρίτου βαθμού. Την τροποποίηση του αντιδημοκρατικού νόμου για τις αναγκαστικές συνενώσεις και την αντικατάστασή του με νόμο, ο οποίος θα θεσπίζει σειρά μέτρων με ισχυρά κίνητρα για προαιρετικές συνενώσεις ύστερα από τοπικά δημοψηφίσματα.

Προτείνουμε την καθιέρωση θεσμών άμεσης δημοκρατίας, όπως το δημοψήφισμα για σπουδαίες τοπικές υποθέσεις. Τη διασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητας και αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Να διπλασιαστούν τα τακτικά έσοδα των ΟΤΑ από τον προϋπολογισμό. Να υπάρχει σταθερό θεσμικό πλαίσιο αποκεντρωμένων και άμεσα εισπραττομένων πόρων.

Παράλληλα, για την αντιμετώπιση της ανασφάλειας του πολίτη από την εγκληματικότητα απαιτείται επανίδρυση του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας με παράλληλη κατάργηση του κομματικού Γενικού Γραμματέα στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Αποκατάσταση της ιεραρχίας και της αξιοκρατίας στην Ελληνική Αστυνομία. Ανάνεωση της υλικοτεχνικής υποδομής και ορθολογική αξιοποίηση του στελεχικού δυναμικού της ΕΛ.ΑΣ. Αύξηση των αποδοχών των στελεχών της ΕΛ.ΑΣ. Αστυνόμευση της γειτονίας με παράλληλο περιορισμό της απασχόλησης των αστυνομικών σε αλλότρια έργα.

Επανίδρυση της Αγροφυλακής σε νέες βάσεις. Ολοκλήρωση του Σώματος Φύλαξης των Συνόρων και συνεργασία του με τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι θετικό το γεγονός, αν δεν πρόκειται για τακτική παραπλανητικής προπαγάνδας ότι ο κύριος Πρωθυπουργός επαναλαμβάνει αυτούσια την προγραμματική επισημάνσή μας για επένδυση στη γνώση και στη νέα γενιά. Ίσως να προλείπει το έδαφος για αλλαγές ή αναφορά, σύμφωνα με την οποία η μεταρρύθμιση θα ολοκληρωθεί μετά από ένα ουσιαστικό διάλογο. Παρ’ότι η κυβερνητική πρακτική βάζει το άλογο πίσω από την άμαξα, είναι σημαντικό, αν έχει συνειδητοποιηθεί η ανάγκη διαλόγου.

Κρατούμε ως θετική και τη διαβεβαίωση ότι μέχρι το 2001 θα πραγματοποιηθεί η σύνδεση κάθε σχολικής μονάδας με το I-NTERNET. Θετικά αντιμετωπίζουμε και τις διαρροές για πρόθεση της Κυβέρνησης να καταργήσει το τεστ δεξιοτήτων. Άλλωστε όλα αυτά αποτελούν στοιχεία του προγράμματός μας και βρίσκονται στη σωστή κατεύθυνση. Όμως, σε καμιά περίπτωση οι αποσπασματικές παρεμβάσεις δεν επαρκούν. Απαιτείται ένα συνολικό σχέδιο καθολικής αποδοχής και μακρόπνοης στόχευσης, ώστε να επιτευχθεί η ταχύτερη αναβάθμιση της παιδείας.

Είναι ανάγκη να υπάρξει αμέσως κατάργηση των εξετάσεων της Β’ λυκείου και να προωθηθούν μεταβατικές ρυθμίσεις, για να μη δημιουργηθεί άλλη μια γενιά αδικημένων μαθητών.

Επείγει η ανάληψη δέσμευσης εκ μέρους της Κυβέρνησης για άμεσες φορολογικές ρυθμίσεις, αλλά και χρηματοδοτικές ενισχύσεις για τους οικονομικά ασθενέστερους, ώστε να αποκτήσουν όλοι οι μαθητές ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Χρειάζεται επιτέλους η καθιέρωση εκπαιδευτικού μισθολογίου και η εισαγωγή συστήματος επιμόρφωσης του εκπαιδευτικού κόσμου. Και είναι αναγκαία η οριστική διευκρίνιση των προ-

θέσεων της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων. Επιτέλους άλλωστε! Δεν μπορεί η χώρα μας να στηρίζει τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και την απασχόληση στο εξωτερικό, επειδή η Κυβέρνηση παραμένει αγκυλωμένη σε δογματικές αντιλήψεις που χρεοκόπησαν εδώ και δεκαετίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προπάντων όμως επιμένουμε στην ανάγκη έναρξης θεσμοθετημένου διαλόγου με τη συμμετοχή όλων των πολιτικών δυνάμεων και της εκπαιδευτικής κοινότητας για τη διαμόρφωση ενός μακρόπνοου και συνάμα ευέλικτου συστήματος εκπαίδευσης και μετεκπαίδευσης.

Δεν φτάνει να λέτε: "Ελάτε να κουβεντιάσουμε". Απαιτείται θεσμοθέτηση του διαλόγου με ισότιμη συμμετοχή των πολιτικών δυνάμεων και πλατιά, αντιπροσωπευτική και αποφασιστική παρουσία της εκπαιδευτικής κοινότητας. Δώστε επιτέλους θεσμικό χαρακτήρα στη συναίνεση και τη σύνθεση απόψεων, για να τραβήξουμε όλες και όλοι μαζί αποφασιστικά και αποτελεσματικά στη νέα εποχή.

Βεβαίως δεν μας διαφεύγουν οι ισχυρισμοί του πρώην αρμόδιου Υπουργού για πιέσεις συμφερόντων. Θα παρακολουθήσουμε στενά, συστηματικά και υπεύθυνα τα διαδραματιζόμενα. Παρατηρητής δεν δικαιούται να είναι κανείς. Ούτε και μπορεί οποιοςδήποτε να παριστάνει τον εκ των υστέρων ήρωα. Η κοινωνία δικαιούται να γνωρίζει και θα γνωρίζει.

Εφόσον η Κυβέρνηση θέλει να καλύψουμε, να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος, εάν η Κυβέρνηση αντελήφθη -έστω και τώρα- την αξίωση της κοινωνίας για μια καθολική επανάσταση στο χώρο της παιδείας, εάν μπορεί έστω και τώρα να συνειδητοποιήσει την επιτακτική ανάγκη να επενδύσουμε στη νέα γενιά και τον ανθρώπινο παράγοντα, ας ξέρει ένα κυρίως πράγμα, ότι ισχύουν στο ακέραιο όλα όσα εξαγγείλαμε, όλα εκείνα, για τα οποία έχουμε δεσμευθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανυπαρξία προγράμματος παρουσιάζει η Κυβέρνηση και στον ευαίσθητο τομέα της υγείας. Η κατάσταση είναι γνωστή και συνιστά προσβολή στον άνθρωπο, στην ανθρώπινη προσωπικότητα. Το λεγόμενο Ε.Σ.Υ. καταρρέει. Πρόσφατες έρευνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποκαλύπτουν ότι έχουμε το χειρότερο και συνάμα το πιο ακριβοπληρωμένο σύστημα υγείας στην Ευρώπη.

Η σπατάλη, σύμφωνα με τα επίσημα κυβερνητικά στοιχεία, ξεπερνά το 30%. Το επίπεδο υπηρεσιών πέφτει συνεχώς και το κόστος αυξάνεται ραγδαία. Μόνο το 1999 τα ασφαλιστικά ταμεία διέθεσαν 1,43 τρισεκατομμύρια για τις παροχές ασθένειας έναντι 500 δισεκατομμυρίων το 1993. Παρ'όλα αυτά, τα δημόσια ιδρύματα παρουσιάζουν απελλιπτική εικόνα: βουτιά στα χρέη, τριτοκοσμικές εικόνες στα περισσότερα, υπολειτουργία στα πιο σύγχρονα. Η αναχρονιστική δομή, ο νοσηρός κομματισμός, η κακοδιοίκηση και η κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος αποτελούν τα βασικά αίτια της κακοδαιμονίας. Καταθέσαμε για το σκοπό αυτό συγκεκριμένες προτάσεις. Αρνηθήκατε, κύριοι της Κυβέρνησης, τα πάντα. Ξέρατε ότι λέμε την αλήθεια και όμως συκοφαντούσατε εκείνους που επεσήμαιναν την πραγματικότητα. Τώρα μιλάτε για σπατάλη, για κακοδιαχείριση, για κατάχρηση, που όπως εμείς υπογραμμίζαμε, όλα αυτά τα χρόνια, πως αποτελούν έγκλημα. Τώρα μάλιστα προχωρείτε ακόμη παραπέρα: κάνετε αόριστα λόγια για πιράνχας, σαν να κυβερνούσαν κάποιοι άλλοι μέχρι τώρα, σαν να φταίνε όλοι οι άλλοι εκτός από σας.

Για ένα μόνο σας προειδοποιούμε: μην προσπαθήσετε να δημιουργήσετε εντυπώσεις σε βάρος του επιστημονικού κόσμου, του ιατρικού, του παραϊατρικού, του νοσηλευτικού δυναμικού.

Εάν το σύστημα στέκει ακόμη, το οφείλουμε στον κόσμο που το υπηρετεί. Πιράνχας είναι το σύστημα προμηθειών, που εσείς επιμένετε να διατηρείτε. Πιράνχας είναι η αδιαφάνεια, ο κομματισμός, πιράνχας είναι η καθεστωτική νοοτροπία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο κύριος Πρωθυπουργός χθες υποσχέθηκε σύγχρονα και αξιόπιστα νοσοκομεία, σύγχρονα συστήματα διαχείρισης και οργάνωσης. Είπε και μία φράση για οργάνωση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Συγκεκριμένο, ουδέν. Σαφές, τίποτα. Αοριστολογία και υπεκφυγή, ίσως και απροθυμία ομολογίας της μόνης αλή-

θειας, ότι οι λύσεις βρίσκονται στις δικές μας προτάσεις.

Επαναλαμβάνουμε ότι, αν πράγματι η κυβέρνηση στρέφεται προς το πρόγραμμά μας, εμείς θα στηρίξουμε τις λύσεις που απαιτούνται. Όμως, επειδή όλα αυτά τα χρόνια οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έκαναν τίποτα άλλο πέρα από την κομματικοποίηση, πρέπει να είμαστε απόλυτα σαφείς: καθεστωτικές νοοτροπίες και αντιδημοκρατικές πρακτικές δεν πρόκειται να ανεχθούμε. Διορισμούς από τα παράθυρα δεν δεχόμαστε. Παιδιά διαφορετικών θεών δεν υπάρχουν στην Ελλάδα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλοι το ίδιο είμαστε, όλες οι νέες και όλοι οι νέοι της πατρίδας μας έχουν δικαίωμα ίσων ευκαιριών!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα σας αναγκάσουμε, θέλετε δεν θέλετε, να εγκαταλείψετε τις διακρίσεις και τους διαχωρισμούς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα γίνουμε σκιά σας σε κάθε βήμα, σε κάθε μεθόδευσή σας. Οι πρακτικές καθεστώτος τελειώνουν εδώ!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απόλυτο κενό παρουσιάζουν οι προγραμματικές θέσεις του Πρωθυπουργού σε ό,τι αφορά τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Η διαβεβαίωση για μια άρτια διοργάνωση, ιδίως μάλιστα σε αυτήν τη φάση, ουδώς αρκεί. Αναμέναμε -έστω και τώρα-συγκεκριμένες δεσμεύσεις, νέες ιδέες, αποφασιστικές πρωτοβουλίες. Και για όλα αυτά λέξη δεν ακούστηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν πριν από λίγο, περισσότερο από δυόμισι χρόνια, αναλαμβάναμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, όλοι μαζί οι Έλληνες πανηγυρίζαμε την εθνική επιτυχία και πιστεύαμε ότι εμείς, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, υποχρεούμαστε και μπορούμε να τα καταφέρουμε καλύτερα. Έγκαιρα και κατ'επανάληψη συνιστούσαμε τη συνεργασία όλων, γιατί η πρόκληση αυτή δεν αφορά μόνο μία κυβέρνηση, γιατί οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι υπόθεση όλων των Ελλήνων, γιατί η διοργάνωσή τους σημαίνει ένα χορό εκατοντάδων διαφορετικών, που, αν δεν ελεγχθεί, μπορεί να οδηγήσει σε σκάνδαλα, σε δυσβάσταχτο χρέος για τη χώρα, αλλά και σε έργα ελάχιστου χρήσιμα την επομένη των Ολυμπιακών.

Από τον περασμένο Μάιο επισημαίναμε ότι λείπουν τα αναγκαία βήματα. Προειδοποιούσαμε ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί η κυβερνητική απραγία για τη δημιουργία πιεστικών καταστάσεων και τη μεθόδευση απευθείας αναθέσεων. Στις αρχές του χρόνου μερίδα του Τύπου, που δεν πρόκειται στη Νέα Δημοκρατία, αποκάλυπτε ότι κυβερνητικοί κύκλοι δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να γίνουν απευθείας αναθέσεις.

Διοργανώσαμε ειδική ημερίδα στις αρχές Φεβρουαρίου. Καταθέσαμε υπεύθυνα τις διαπιστώσεις μας και αναπτύξαμε δεσμευτικά τις προτάσεις μας. Βρισκόμασταν ήδη στο 1/3 του δρόμου για το 2004 και τα αδιέξοδα έπαιρναν ανησυχητική έκταση. Το ερώτημα που απλωνόταν ήταν βασανιστικό: οδηγούμαστε άραγε στην επιτυχία, που όλοι οι Έλληνες είχαμε βάλει κοινό σκοπό ή κατακυλούμε, με ευθύνη της Κυβέρνησης, σε ένα διεθνή διασυρμό;

Η απάντηση η δική μας -και τότε και τώρα- είναι ότι οι Έλληνες μπορούμε καλύτερα, φθάνει να βιαστούμε, να συνεργαστούμε, να προχωρήσουμε με διαδικασίες πλήρους διαφάνειας. Γι'αυτόν ακριβώς το σκοπό καταθέσαμε συγκεκριμένες προτάσεις για το Εθνικό Ολυμπιακό Συμβούλιο, για να εξασφαλίσουμε με κοινές αποφάσεις τους μηχανισμούς, που μπορεί να εγγυώνται την προώθηση των έργων και τον απόλυτο σεβασμό του δημόσιου χρήματος, να καθιερώσουμε τακτική, ανά τετράμηνο ή έστω ανά εξάμηνο, ενημέρωση της Ολομέλειας της Βουλής για την πορεία της προετοιμασίας.

Σε όλο το διάστημα της προεκλογικής περιόδου η Κυβέρνηση απέφυγε κάθε ειδική αναφορά. Εξαπέλυε, όμως, σκληρές επιθέσεις εναντίον μας, όταν επισημαίναμε το πρόβλημα και προτείναμε εθνική συνεργασία. Μας κατηγορούσε για έλλειψη γνώσης και για διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Ισχυριζόταν ότι ο πρόεδρος και τα μέλη της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής διαπίστωναν, τάχα, πολύ ικανοποιητικούς ρυθμούς. Σήμερα έρχεται ο ίδιος ο πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., για να αποκαλύψει ότι τα πράγματα είναι πολύ σοβαρότερα και να δείξει στη χώρα

μας “κίτρινη κάρτα”.

Λυπούμαστε, διότι η Κυβέρνηση δεν ακούει τις επισημάνσεις των πολιτικών δυνάμεων, αλλά περιμένει παρεμβάσεις διεθνών παραγόντων. Λυπούμαστε προπάντων, γιατί δημιουργούνται τέτοιες έκτασης προβλήματα.

Οι συναρμόδιοι Υπουργοί σπεύδουν τώρα να θέσουν τους εαυτούς τους εκτός ευθυνών ισχυριζόμενοι ότι τότε δεν είχαν τις σχετικές αρμοδιότητες. ‘Αριστοι γνώστες της κατάστασης, όπως ο πρώην πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής, ο κ. Στρατήγης, ή ο πρώην Γενικός Γραμματέας Αθλητισμού, ο κ. Βασιλακόπουλος, κάνουν λόγο για έλλειψη ισορροπίας μεταξύ διαφάνειας και αποτελεσματικότητας, για προσπάθειες προώθησης φίλων και επιβολής προδιαγραφών στα μέτρα τους. Ο Πρωθυπουργός εξακολουθεί να σιωπά, παρ’ ότι ευθύνεται για όλες τις σχετικές επιλογές.

Εμείς σήμερα επαναλαμβάνουμε όσα ακριβώς λέγαμε χθες. Επανακαταθέτουμε τις προτάσεις μας. Ζητούμε συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Ζητούμε πλήρη διαφάνεια και άμεση εγκατάλειψη της προσπάθειας αποκλεισμού της πλειοψηφίας του επιχειρηματικού κόσμου. Στηρίζουμε ανεπιφύλακτα τη διοργάνωση και δεν θέλουμε να ξανακουστούν αρνητικές κουβέντες για την πατρίδα μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά την εξωτερική πολιτική πιστεύουμε ότι όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες ομογωνούν στους ίδιους σκοπούς, στις ίδιες αρχές και αξίες.

Διαφωνούμε με την τακτική της προσωπικής μυστικής διπλωματίας και τις μεταπτώσεις από το ένα άκρο στο άλλο. Επιζητούμε την ελληνοτουρκική προσέγγιση, πάντοτε όμως στη βάση της αμοιβαιότητας και του σεβασμού του Διεθνούς Δικαίου και των διεθνών συνθηκών. Παλεύουμε για μία Ευρώπη με κοινά και από κοινού προστατευόμενα σύνορα, με κοινωνική αλληλεγγύη και παράλληλη διασφάλιση της πολιτισμικής και εθνικής ταυτότητας των χωρών-μελών της. Επιμένουμε σε μία πολιτική πρωτοβουλιών ειρήνης και πολυμερούς συνεργασίας στην ταραγμένη περιοχή των Βαλκανίων.

Η πορεία της Κυβέρνησης -από τα ‘Ιμια στη Μαδρίτη, στην εγκατάλειψη των S-300, στην παράδοση Οτσαλάν και στο Ελσίνκι- σημαίνει αδυναμίες και επικίνδυνες περιπλανήσεις.

Εμείς πιστεύουμε ότι οι Έλληνες μπορούμε να αποκτήσουμε μακρόπνοο σχεδιασμό. Μπορούμε να πορευθούμε ενωμένοι. Και αυτό ζητούμε, αυτό επιδιώκουμε.

Η ευθύνη ανήκει στην Κυβέρνηση. Μυστική διπλωματία δεν νοείται. Μυστικά διαμορφωμένες αποφάσεις δεν υιοθετούν οι Έλληνες. Τελεσμένα δεν αποδεχόμαστε. Η πολιτική χρειάζεται φως. Οι εθνικές υποθέσεις μας δεν βρίσκουν δικαίωση στο σκοτάδι των παρασκηνίων.

Σε όσα ανέφερε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός για τις ‘Ενοπλες Δυνάμεις, για την αποτρεπτική ικανότητα της χώρας, τη συμμετοχή στο ΝΑΤΟ και το εξοπλιστικό πρόγραμμα νομίζω ότι μόνο ο ίδιος θα μπορούσε να διαφωνεί, αφού ο ίδιος ως Βουλευτής αρνείτο να υπερψηφίσει τα σχετικά τμήματα προϋπολογισμών των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέρα όμως από την υιοθέτηση των βασικών αυτών θέσων μας, υπάρχουν ακόμα ζητήματα, τα οποία η Κυβέρνηση εξακολουθεί να παραβλέπει. Είναι ανάγκη να καθιερωθεί άμεσα δίκαιο και αξιοπρεπές μισθολόγιο.

Είναι απαράδεκτη και προσβλητική προς τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων η καταβολή χρηματικών παροχών μόνο προεκλογικά και πρέπει να επιλυθούν και οι χρόνιες οικονομικές εκκρεμότητες του πολιτικού προσωπικού.

Η διαφάνεια στους εξοπλισμούς και η απρόσκοπτη υλοποίηση του εξοπλιστικού προγράμματος αποτελούν θέμα, για το οποίο ελέγχεται η Κυβέρνηση. Υπάρχει μεγάλη καθυστέρηση, αλλά και η κατάχρηση του τρόπου προμηθειών με ανάθεση.

Για τη μείωση της θητείας σε δώδεκα μήνες, που αποτελεί επίσης πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, επιμένουμε ότι είναι ανάγκη να υπάρξει συνδυασμός με τη στράτευση στα 18.

Στρατιωτική χρήση του διεθνούς εναέριου χώρου, του διε-

θνούς θαλάσσιου χώρου στο Αιγαίο πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου, που δεν επιτρέπεται να καταστρατηγούνται με πολιτικό διάλογο. Και τέλος, υπάρχει ανάγκη συνεχούς αναπροσαρμογής του συστήματος χειρισμού κρίσεων, σύμφωνα με τα διαρκώς μεταβαλλόμενα δεδομένα.

Δεν αρκούν οι αναθέσεις προμηθειών. Επιβάλλεται η ενίσχυση του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων με επίλυση των προβλημάτων, που αντιμετωπίζει το ανθρώπινο δυναμικό, και πλήρη απομάκρυνση του κομματισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα βασικά πολιτικά ζητήματα της επόμενης περιόδου περιλαμβάνεται βέβαια και η Αναθεώρηση του Συντάγματος. Είναι γεγονός ότι σε ορισμένα σημεία οι απόψεις των πολιτικών δυνάμεων συγκλίνουν. Σε άλλα, εξακολουθούν να παρουσιάζονται αποκλίσεις και σοβαρές διαφωνίες. Επιδιώξή μας είναι να συμφωνήσουμε σε ό,τι αφορά τον ευρύτερο δυνατό κύκλο ζητημάτων.

Δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στη διαφάνεια της πολιτικής ζωής, στον τερματισμό της κατάχρησης του θεσμού της βουλευτικής ασυλίας, στην ενίσχυση των δυνατότητων ουσιαστικού ελέγχου της εκάστοτε κυβέρνησης, στην έκπτωση των Βουλευτών, που υπερβαίνουν τις εκλογικές δαπάνες.

Σε ό,τι αφορά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, λέμε όχι στην κατάργηση της διάταξης για προσφυγή στις εκλογές, έτσι ώστε να προστατευθεί ο υπερκομματικός χαρακτήρας του θεσμού και επαναλαμβάνουμε παράλληλα τον προσανατολισμό μας στην απευθείας εκλογή του Προέδρου από το λαό.

Σε ό,τι αφορά τον εκλογικό νόμο, προτείνουμε τη θέσπιση συνταγματικών εγγυήσεων, που δεν θα επιτρέπουν τη χρησιμοποίηση αλλαγών για κομματικές ή μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Παραμένουμε σταθεροί στις θέσεις μας ότι το εκλογικό σύστημα είναι ανάγκη να εξασφαλίζει σταθερές κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός, αντιγράφοντας αυτούσιες φράσεις από τις θέσεις και τις αρχές της παράταξής μας, ζήτησε συστράτευση για τη δημοκρατία, για κοινωνική δικαιοσύνη, για μία κοινωνία της ανθρωπιάς, για συστράτευση χωρίς διαχωρισμούς. Αισθανόμαστε ικανοποίηση, ειλικρινά, γιατί πιστοποιεί με αυτές τις φραστικές αντιγραφές την απήχηση, που βρίσκουν οι ιδέες μας στην κοινωνία. Καλωσορίζουμε αυτήν την προσχώρηση. Πρέπει, όμως, να ξεφύγει η Κυβέρνηση από την κενολογία και να προχωρήσει σε αποφάσεις. Πρέπει τουλάχιστον να αποφύγει πράξεις και συμπεριφορές, που πλήττουν αυτά που διατείνεται ότι υποστηρίζει.

Πρώτα από όλα, η ποιότητα της δημοκρατίας στον τόπο μας δεν πλήττεται σήμερα από την Αντιπολίτευση, αλλά από τις κυβερνητικές πρακτικές και νοοτροπίες. Υποφέρει από τους εκβιασμούς και τις απόπειρες εξαγοράς συνειδήσεων, από τη διαμόρφωση εχθρικού περιβάλλοντος σε βάρος όλων των αντιπολιτευομένων, από τα μέσα και το χρήμα που χρησιμοποιούνται για τον επηρεασμό της βούλησης του λαού, από την αδιαφάνεια, τη συναλλαγή, τη συγκέντρωση πλούτου και πολιτικής δύναμης σε εξωθεσμικά παράκεντρα.

Σας καλούμε να κουβεντιάσουμε για τη δημοκρατία και να πάρουμε μέτρα για την ουσιαστική αναβάθμισή της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά τους διαχωρισμούς και τις διακρίσεις, ως αναζητήσει ο κύριος Πρωθυπουργός τις πρόσφατες ομιλίες του και τα εκβιαστικά διλήμματα της προπαγάνδας του κόμματός του.

Ας αναλογιστεί τουλάχιστον με ποιους διαχωρισμούς και ποιες διακρίσεις στήνονταν στη μέση της προεκλογικής περιόδου διαδικασίες μαζικών διορισμών. Ας απαντήσει ευθέως πώς γίνεται, πώς συμβαίνει να έχει κομματικοποιηθεί σχεδόν ολόκληρο το κράτος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ισοπεδώνουμε τίποτα, αλλά και δεν χαρίζουμε σε κανέναν. Στηρίζουμε επιλογές, που βρίσκονται στην κατεύθυνση που χαράζει το πρόγραμμά μας. Εναντιωνόμαστε σε ακρότητες και απόπειρες διάκρισης των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Δεν αλλάζεις τίποτα από ό,τι είπαμε. Δεν αναιρείται καμία από τις δεσμεύσεις μας. Έχουμε το βλέμμα στραμμένο διαρκώς στον άνθρωπο. Θα είμαστε συνεχώς δι-

πλα στους πολίτες, δίπλα στα προβλήματά τους. Θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την προώθηση των λύσεων που απαιτούνται.

Η βασική αρχή μας για συναίνεση και σύνθεση, αλλά με ουσιαστικό περιεχόμενο στην κοινωνία και στην πολιτική, υιοθετείται από τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών.

Δικαιωθήκαμε απόλυτα στη διακήρυξή μας για κατάρρευση των διαχωριστικών γραμμών του παρελθόντος. Δεν πρόκειται, λοιπόν, να λοξοδρομήσουμε.

Η παράταξή μας, η παράταξη του μεσαίου χώρου, του φιλελευθερισμού και της κοινωνικής αλληλεγγύης κατέγραψε ένα ισοδύναμο αποτέλεσμα στο λαό. Οι ιδέες και οι αρχές μας βρίσκουν ήδη πολύ μεγαλύτερη απήχηση στην κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γι' αυτό, άλλωστε, παρακολουθούμε τώρα μία εκτεταμένη προσχώρηση του Πρωθυπουργού στον πολιτικό λόγο μας. Γι' αυτό δεν μπορείτε να μας αγνοήσετε. Υπερέχουμε, γιατί εμείς δεν αφαιρέσαμε, αλλά προσθέσαμε στην ποιότητα της δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί εμείς δεν υποστηρίχθήκαμε, αλλά πολεμήσαμε από τους μηχανισμούς, τα μέσα και το χρήμα του κατεστημένου. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί εμείς δεν εκβιάσαμε, δεν πείσαμε, δεν επιδοθήκαμε σε επιχειρήσεις, που δεν ταιριάζουν στη δημοκρατία και την πολιτική ηθική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έχετε βέβαια την πλειοψηφία στη Βουλή, έχετε όμως παράλληλα πολλά να απαντήσετε και να διευκρινίσετε στο διάστημα που ακολουθεί. Για όλα τα ζητήματα που προέκυψαν και εξακολουθούν να αιωρούνται, θα αναγκαστείτε να δώσετε εξηγήσεις.

Όταν τα δικά σας κορυφαία στελέχη υπαινίσσονται κατασπαστική του δημόσιου χρήματος, δεν μπορείτε να ξεφεύγετε με μία δήλωση του τύπου "Το ζήτημα θεωρείται λήξαν". Δεν είναι προσωπική υπόθεσή σας το χρήμα των φορολογουμένων, για να την ανοίγετε και να την κλείνετε, όπως και όποτε θέλετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι ανάγκη να ξέρουν όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες όλη την αλήθεια, χωρίς υπερβολές, αλλά και χωρίς συγκάλυψη των οποιωνδήποτε στοιχείων. Υποχρεούσθε να δώσετε αναλυτικές και τεκμηριωμένες απαντήσεις για τα πάντα. Και θα αναγκαστείτε να το πράξετε εδώ, στη Βουλή των Ελλήνων.

Από την πλευρά μας διαβεβαιώνουμε ότι δεν έχουμε κανένα λόγο να επιδιώξουμε σε στείρες αντιπαραθέσεις. Δεν θέλουμε εντάσεις, αποκρούουμε τους φανατισμούς, απορρίπτουμε την οξύτητα. Για μας πάνω απ' όλα προέχει η ισχυροποίηση της ενότητας του ελληνικού λαού, η ενίσχυση της σταθερότητας στον τόπο μας, η υπηρέτηση των συμφερόντων της κοινωνίας, της οικονομίας, της πατρίδας μας. Δεν δικαιούμαστε όμως ούτε να αδρανούμε ούτε να σιωπούμε.

Θα παρακολουθούμε στενά τα πάντα. Ο έλεγχος που εγκαινιάζουμε θα είναι συστηματικός, διαρκής, αυστηρός, διεξοδικός και προπάντων αποτελεσματικός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζεται οι προγραμματικές δηλώσεις μιας κυβέρνησης να καλύπτουν τους στόχους μιας πλήρους κυβερνητικής θητείας και να περιγράφουν τα μέσα και τις πολιτικές για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Ο κύριος Πρωθυπουργός πρωτοτύπησε. Μίλησε σαν να βρίσκεται σε προεκλογική περίοδο. Σε ορισμένα σημεία εμφανίστηκε να διακηρύσσει γενικές πολιτικές θέσεις και ευχολόγια. Για τα μεγάλα διαρθρωτικά ζητήματα, όπως η απελευθέρωση των αγορών, ο εκσυγχρονισμός και η αναδιοργάνωση του κράτους, το ασφαλιστικό και άλλα, περιορίστηκε σε μία μόλις παράγραφο ασαφή, αόριστη και κενή ουσιαστικού περιεχομένου.

Με μία λέξη, με μία φράση, ο κύριος Πρωθυπουργός δεν παρουσίασε κανένα κυβερνητικό πρόγραμμα. Χθες δεν υπήρξαν - και είναι πρωτοφανές αυτό - προγραμματικές δηλώσεις στην ουσία.

Καλείται ουσιαστικά η Βουλή να εκχωρήσει στην Κυβέρνηση έγκριση μιας εν λευκώ διαχείρισης των υποθέσεων, που αφο-

ρούν την πορεία του τόπου μας. Καλείται να εγκρίνει προθέσεις, που ο κύριος Πρωθυπουργός δεν τολμά καν να αποκαλύψει. Καλείται να υπερψηφίσει κάτι, το οποίο δεν ξέρει ούτε καν η ίδια η Κυβέρνηση.

Εμείς δεν έχουμε τέτοιο δικαίωμα. Δεν μπορούμε να πούμε ναί στο άγνωστο, στην αοριστία, την ασάφεια, την υπεκφυγή. Μπορούμε όμως, να διαβεβαιώσουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να στηρίξουμε κάθε προσπάθεια για εξυγίανση του κράτους, για διαφάνεια, για αξιοκρατία. Είμαστε αποφασισμένοι να ενισχύσουμε πολιτικές ταχύρυθμης ανάπτυξης, κοινωνικής σύγκλισης, τόνωσης της απασχόλησης και γεφύρωσης του χάσματος πλουσίων και φτωχών.

Είμαστε έτοιμοι να συμπράξουμε στην επιτυχία της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων. Είμαστε έτοιμοι να αναλάβουμε το πολιτικό κόστος, που επιφυλάσσουν οι αποφάσεις για την αναβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας και την απεξάρτηση της εξουσίας από τη διαφθορά, τη συναλλαγή και την εξάρτηση. Είμαστε σταθεροί στη βασική μας αρχή για σύνθεση στο χώρο της πολιτικής και της κοινωνίας. Ζητούμε από την Κυβέρνηση που έχει την πλειοψηφία στη Βουλή να προχωρήσει σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες.

Οι δικές μας θέσεις είναι ξεκάθαρες και γνωστές. Ας αποφασίσει να γνωστοποιήσει τις δικές της. Εξουσιοδότηση εν λευκώ δεν παρέχουμε. Η Νέα Δημοκρατία δεν θα ψηφίσει τις δηλώσεις χωρίς πρόγραμμα της Κυβέρνησης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχαμε μια πολύ μακρά προεκλογική περίοδο και στη διάρκεια αυτής της προεκλογικής περιόδου όλα τα κόμματα είχαν τη δυνατότητα να αναπτύξουν τις απόψεις τους. Στις 9 Απριλίου ο λαός έκρινε και η πλειοψηφία δόθηκε στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει την πλειοψηφία αυτής της Βουλής. Θα περίμενε, λοιπόν, κανείς ότι στη συζήτηση σήμερα η Νέα Δημοκρατία θα ελάμβανε υπόψη της αυτό το γεγονός. Αντ' αυτού ακούσαμε ένα μετεκλογικό προεκλογικό λόγο, όπου τα επιχειρήματα τα οποία παρουσιάστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου επαναλήφθηκαν. Και επαναλήφθηκαν με έναν τόνο τέτοιο, ώστε να δημιουργείται η εντύπωση ότι κάτι λάθος έγινε στις 9 Απριλίου ότι αυτό το αποτέλεσμα δεν είναι ένα αποτέλεσμα, το οποίο πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι δεν δημιουργούνται νέα δεδομένα πάνω στα οποία να συνεργαστούμε και να προσπαθήσουμε.

Επανάλαβε ο κ. Καραμανλής ότι υπήρχε εξαγορά συνειδήσεων -δική του λέξη- ότι υπήρχαν εκβιασμοί, ότι υπήρχε μία έντονη κομματικοποίηση του κράτους, αφήνοντας να υπονοηθεί ότι το αποτέλεσμα οφειλόταν σε αυτό.

Εγώ θα πω όμως, ότι ο ελληνικός λαός έχει φρόνημα, έχει φρόνηση και μπορεί πολύ καλά να καταλάβει όταν ψηφίζει αν υπάρχει εξαγορά συνειδήσεων, αν υπάρχουν εκβιασμοί. Δεν είναι ένας λαός υποτελής. Είναι ένας λαός ελεύθερος και έκρινε ελεύθερα στις 9 Απριλίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούσατε κατά κόρον και το επιχειρήμα ότι αντιγράψαμε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό το επιχειρήμα το είχε επαναλάβει η Νέα Δημοκρατία σε αυτήν την Αίθουσα στην προηγούμενη διάταξη συζήτησης, η οποία έγινε πριν από τις εκλογές. Εγώ είχα πει τότε στον κ. Καραμανλή ότι "δεν μπορούμε να αντιγράψουμε κάτι που δεν γράψατε". Αλλά εν πάση περιπτώσει, έγιναν οι εκλογές και ο ελληνικός λαός έκρινε αυτά τα οποία παρουσίασαν τα δύο κόμματα, τα τέσσερα κόμματα, τα πέντε κόμματα, όλα συμμετείχαν, ως προγράμματα.

Έκρινε, έκρινε και αποφάσισε. Λέμε τώρα, αφήνουμε να εννοηθεί, ότι ο ελληνικός λαός δεν έχει αντίληψη ότι δεν καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός. Ε, καταλαβαίνει πολύ καλά και γι' αυτό μας έδωσε την πλειοψηφία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ακούσαμε και πάλι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γνωστό επιχειρήμα περί καθεστώτος, περί καθεστωτικής αντίληψης, ό-

τι εδώ στην Ελλάδα -αυτό υπονοείται με τη λέξη "καθεστώς"- έχουμε μια άλλη κατάσταση, η οποία δεν είναι δημοκρατία.

Όλοι ξέρετε ότι αυτό ήταν το κύριο επιχείρημα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι πάνω σ' αυτό έκρινε ο ελληνικός λαός στις 9 Απριλίου. Και με τον τρόπο που έκρινε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, έμεινε Αξιωματική Αντιπολίτευση και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έμεινε πάλι κυβερνητικό Κόμμα.

Τι αμφισβητούμε τώρα; Αμφισβητούμε πάλι το αποτέλεσμα; Αμφισβητούμε τη λειτουργία της δημοκρατίας; Εμείς λέμε ότι ο ελληνικός λαός αποφασίζει. Ο ελληνικός λαός αποφάσισε τρεις φορές συνέχεια να δώσει σε μας τη θέση της Κυβέρνησης και να δώσει στη Νέα Δημοκρατία τη θέση της Αντιπολίτευσης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συγκριθήκαμε στην εκλογική αναμέτρηση και κριθήκαμε. Και αυτό πρέπει να ληφθεί υπόψη. Δεν είναι αυταρχικό το καθεστώς στην Ελλάδα. Είναι το άκρον άωτον της αλαζονείας όταν μιλάτε για καθεστώς μετά την απόρριψη.

Εκείνο το οποίο υπάρχει βέβαια, είναι σαφέστατα ένας δογματισμός της Νέας Δημοκρατίας, η εμμονή σε τρόπους σκέψης, οι οποίοι αναπτύχθηκαν πριν από τις εκλογές, απορρίφθηκαν, αλλά συνεχίζονται ως να μη συμβαίνει τίποτα.

Εγώ θα καλούσα τη Νέα Δημοκρατία, με όλα αυτά τα ωραία τα οποία λέει για συνεργασία, συναίνεση κλπ., να αντιληφθεί επιτέλους ποια είναι τα δεδομένα και να αλλάξει στάση, όχι όσον αφορά τον έλεγχο και την κριτική διάθεση, γιατί αυτά απαιτούνται, αλλά να είναι μια Αξιωματική Αντιπολίτευση με δημιουργικότητα και ευθύνη. Και δεν έδειξε σήμερα ότι έχει δημιουργικότητα και ευθύνη.

Διότι, όπως ξεκίνησε την ομιλία του ο κ. Καραμανλής, θα συμπεράνατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι απέναντι στο αόριστο, ασαφές πρόγραμμα το οποίο παρουσίασε η Κυβέρνηση, η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα παρουσίαζε κάτι πολύ συγκεκριμένο, με μια σειρά από ειδικά μέτρα, το οποίο να ξεχωρίζει απ' αυτό το οποίο είπαμε εμείς.

Περίμενα, λοιπόν, με έκπληξη, με απορία να ακούσω. Και δεν άκουσα τίποτα. Δεν άκουσα τίποτα απ' αυτά τα οποία υποσχέθηκε όσον αφορά την άλλη μορφή, η οποία θα μπορούσε σε μια ή μιάμιση ώρα να κτίσει την παρουσίαση ενός προγράμματος. Είχε κακή διάθεση. Είχε κακή διάθεση, γιατί δεν είχε καν διαβάσει τα χαρτιά.

Είπε για παράδειγμα -και θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα παραδείγματα- ότι "λέμε για πρόσθετες φορολογικές ελαφρύνσεις από 1.1.2001 για οικογένειες με τρία παιδιά και άνω. Ποιες είναι αυτές;" Το ακούσατε.

Λοιπόν, είναι γραμμένα, κυρίες Καραμανλή. Θα έπρεπε να τα είχατε διαβάσει. Αυξάνονται οι εκπώσεις φόρου για τα παιδιά τους κατά είκοσι χιλιάδες δραχμές για κάθε παιδί. Η απαλλαγή των γονέων από το τεκμήριο του αυτοκινήτου μέχρι 2000 κυβικά θα ισχύσει και για οικογένειες μέχρι τρία παιδιά και άνω. Και δεν θέλω να σας κουράσω. Υπάρχουν αυτά.

Θα ήθελα να σας αναφέρω για παράδειγμα ότι υπάρχει και ο νόμος για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, υπάρχει μια σειρά από κείμενα, τα οποία επεξηγούν αυτά τα οποία σας ανέπτυξα. Και επεξηγούν, γιατί βέβαια μέσα σ' αυτόν το χρόνο δεν είναι δυνατόν να συγκεκριμενοποιήσουμε σε όλα τα σημεία τις κατευθύνσεις της πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχω τη δυνατότητα στο τέλος της συζήτησης να κλείσω. Και γι' αυτό θα περιοριστώ σ' αυτές τις γενικές παρατηρήσεις.

Θέλω να τονίσω αν είναι να έχουμε μια γόνιμη τετραετία για την Ελλάδα, πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχει διάθεση δημιουργικής συνεργασίας. Εμείς θα προχωρήσουμε. Και θα προχωρήσουμε αποφασιστικά και μπορούμε να πετύχουμε τους στόχους μας. Και μπορούμε να τους πετύχουμε τόσο καλύτερα όσο οι άλλες πολιτικές δυνάμεις δεν έχουν πάλι ένα μέτωπο άρνησης, όπως είχαν τα τέσσερα χρόνια, δεν έχουν ένα μέτωπο αντίρρησης και προσπάθειας παρεμπόδισης της οποιασδήποτε κίνησης, αλλά έχουν βαθειά συνείδηση ότι στον καινούριο κόσμο θα πρέπει να συνεισφέρουν και αυτοί. Αυτό περιμένω από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας) : Κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία του ο κύριος Πρωθυπουργός δεν είχε λέξη να πει για τα συγκεκριμένα. Προκλήθηκε -και προκλήθηκε νομίζω με πολύ κόσμιο τρόπο να μιλήσει για διαρθρωτικές αλλαγές, να μιλήσει για το ασφαλιστικό, να μιλήσει για τομή στη Δημόσια Διοίκηση, να μιλήσει για το τι θα κάνει στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στον αγροτικό κόσμο. Και περιορίζομαι σ' αυτά τα πολύ βασικά, γιατί υπάρχουν και πολλά ακόμη.

Και το ερώτημα που τίθεται είναι: Ο Πρωθυπουργός έρχεται εδώ με σκοπό τι; Να κάνει κριτική στα όσα λέει η Αντιπολίτευση; Και αυτό μπορεί να το κάνει. Αλλά το πρώτο του καθήκον είναι να ξεκαθαρίσει τώρα, που αρχίζει ο βίος μιας νέας Κυβέρνησης, ποια πολιτική θα εφαρμόσει. Ακούσαμε χθες μια γενικόλογη παρέμβαση έκθεσης ιδεών και σήμερα πάλι τίποτα για την ταμπакιέρα. Μα, απ' αυτά κρίνεσθε και απ' αυτά θα κριθείτε κύριε Πρωθυπουργέ και σ' αυτά πρέπει να απαντήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έκανε, δυστυχώς, μια αναφορά η οποία είναι άτοπη. Μίλησε για αλαζονεία. Ξέρετε ποια είναι η αλαζονεία κύριε Σημίτη; Το να λέτε ότι αντιμετωπίζετε μέτωπο άρνησης από την Αντιπολίτευση. Μέτωπο άρνησης είναι οι τόσες προτάσεις, που σας έχουμε κάνει; Έτσι το εκλαμβάνετε εσείς; Εγώ θα έλεγα ότι επειδή το εκλαμβάνετε έτσι, αποδεικνύετε τη δική σας αλαζονική συμπεριφορά, που είναι προϊόν ανασφάλειας.

Μιλάτε για συναίνεση; Σας έχουμε δώσει άπειρες ευκαιρίες για συναίνεση. Σηκωθείτε τώρα αν θέλετε και πείτε: "Ναι, παραδέχομαι ότι έπρεπε να έχουμε κάνει Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής". Στελέχη του δικού σας κόμματος, ο ίδιος ο Υπουργός Εξωτερικών το έχει μισοδεχθεί και για κατανοητούς λόγους το πήρε πίσω, μια κι εσείς, επιμένετε στην άρνησή σας.

Σε ό,τι αφορά την Παιδεία: τη βουλιάξατε! Και σας λέμε: "Ελάτε να κάνουμε τώρα διάλογο." Αλλά όχι διάλογο προσχηματικό, θεσμοθετημένο, θεσπισμένο και ουσίας. Τα αρνείσθε αυτά. Ποιος είναι λοιπόν αλαζονικός; Δεν χρειάζονται καν αποδείξεις και άλλα επιχειρήματα.

Και έρχομαι τώρα στα πρώτα που είπατε. Κύριε Πρωθυπουργέ, μην ολισθαίνετε στην πάγια τακτική σας να βάζετε στο στόμα μου πράγματα, που δεν έχω πει, και μην επιχειρείτε στρεβλώσεις. Μια και ανοίξατε όμως αυτήν τη συζήτηση, τότε ας πούμε μερικές κουβέντες για ένα μεγάλο κεφάλαιο, που φαίνεται ότι δεν το αντιλαμβάνεσθε: "Ποιότητα της Δημοκρατίας", ουσιαστική ποιότητα της δημοκρατίας. Και να κουβεντιάσουμε αν θέλετε την καθεστωτική αντίληψη.

Τι άλλο είναι παρά καθεστωτική αντίληψη, όταν γίνονται δεκάδες χιλιάδες διορισμοί, κυρίως μέσω του Ο.Α.Ε.Δ. τις τελευταίες εβδομάδες πριν από τις εκλογές;

Τι άλλο παρά καθεστωτική αντίληψη είναι η προκλητική κομματική διαφήμιση με χρήματα του κράτους, με χρήματα του δημοσίου, με χρήματα του φορολογούμενου. Ακόμα και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση στην κακοποίηση των κοινοτικών πόρων για προβολή του έργου αναγκάστηκε να παρέμβει και το θυμόσατε πολύ καλά, γιατί είναι πάρα πολύ πρόσφατο.

Τι άλλο παρά καθεστωτική αντίληψη είναι η διανομή δανείων την τελευταία στιγμή; Τι άλλο παρά καθεστωτική αντίληψη είναι οι μαζικές ελληνοποιήσεις; Και κυρίως αναφέρομαι στις παράνομες, που απεδείχθησαν άλλωστε και πριν τις εκλογές.

Τι άλλο παρά καθεστωτική αντίληψη είναι οι ύβρεις στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και η προσπάθεια αναβίωσης διαχωριστικών γραμμών;

Και, εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ευτελισμός για την ποιότητα της δημοκρατίας να εμφανίζεσθε μία εβδομάδα, λίγες ημέρες πριν τις εκλογές και να επιχειρείτε να υπερκεράσετε μία δέσμευση της Αντιπολίτευσης, πολλού χρόνου όμως, πολύ πιο μακριά από την προεκλογική περίοδο, για τις κατώτατες συντάξεις; Δεν είναι ευτελισμός της ποιότητας της δημοκρατίας να μιλάτε για εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές ή για τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας, "Πάρε και συ μία" ή τρεις ημέρες πριν από τις εκλογές για τις δέκα χιλιάδες για

τους χαμηλόμισθους;

Θα έλεγα, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι αυτά όλα τα ζητήματα αγγίζουν την καρδιά του θέματος "Ποιότητα της Δημοκρατίας". Και γι' αυτά τα ζητήματα καλύτερα θα ήταν να μην ανοίγετε κουβέντα.

Σας λέω πολύ ανοικτά. Στην θέση σας γι' αυτά τα θέματα θα τηρούσα αιδήμονα σιωπή. Σε κάθε περίπτωση, μια και τα θίγετε, για μας αυτά τα θέματα είναι αντικείμενο σοβαρής και διεξοδικής έρευνας. Για δύο λόγους:

Ο πρώτος είναι, γιατί οι πολίτες οφείλουν να ξέρουν όλη την αλήθεια. Και ο δεύτερος, ίσως σημαντικότερος, γιατί σας το λέμε από τώρα. Αυτά αποκλείεται να συμβούν ξανά. Αποκλείεται να εμφανισθούν ξανά στο δημόσιο βίο της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πράγματι ένα πρόβλημα ποιότητας της δημοκρατίας και πρέπει να αγωνισθούμε γι' αυτό.

Σήμερα διάβασα στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" τον τίτλο και τη συνέντευξη του κ. Καραμανλή που έλεγε "δεν μίλησα για νοθεία". Και κοίταξα και μία άλλη εφημερίδα του κ. Τράγκα όπου ο κ. Τράγκας αναφερόταν στη μαύρη βίβλο της νοθείας.

Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τηρεί στάση ευπρέπειας, σοβαρότητας και απόστασης και οι οπαδοί, οι εντολοδόχοι κινούν τη φασαρία και υποστηρίζουν ακριβώς τα αντίθετα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ερευνούν.

(Θόρυβος στην Αίθουσα, κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

Παρακαλώ, θα επιτρέψετε στον κύριο Πρωθυπουργό να μιλήσει; Τι είναι αυτά τα πράγματα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Να μπορούμε να λέμε και τα μιν, να μπορούμε να λέμε και τα δε. Να πράττουμε προς τη μία κατεύθυνση και να πράττουμε και προς την άλλη. Έτσι βέβαια η δημοκρατία δεν αποκτά ποιότητα γιατί το μήνυμα το οποίο δίνετε στους πολίτες είναι τα πολλά προσωπεία και η διγλωπία.

Εμείς είμαστε αντίθετοι με τέτοιες τακτικές. Είμαστε αντίθετοι με τις τακτικές της παραπλάνησης και των πολλών προσωπειών. Γι' αυτό πιστεύω και ο ελληνικός λαός μεταξύ άλλων έδωσε σε εμάς την πλειοψηφία, έδωσε σε εμάς την εντολή και σε αυτήν τη γραμμή μιας δημοκρατίας η οποία λειτουργεί, μιας δημοκρατίας όπου οι πολίτες δεν παραπλάνωνται, θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μία λέξη μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ναι, αλλά πρέπει να κλείσουμε όμως την παρένθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το καταλαβαίνω πολύ καλά, αλλά προκαλούμαι διαρκώς.

Κύριε Πρόεδρε, να ξεκαθαρίσουμε κάτι.

Εσάς, κύριε Σημίτη, τι σας ενοχλεί να ερευνηθούν αυτά τα θέματα; Γιατί σας ενοχλεί;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εάν δεν υπάρχει τίποτα, εάν όλα έγιναν με τον πιο άψογο τρόπο, έχω -και νομίζω σας το έχω αποδείξει- το θάρρος να το πω δημοσίως.

Άλλωστε εγώ δεν αμφισβήτησα τίποτα. Εγώ θέτω ζητήματα ποιότητας δημοκρατίας που, όπως θα θυμάσθε πολύ καλά, έθεσα και ένα μήνα περίπου πριν τις εκλογές σε προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή και τα αρνηθήκατε και τότε. Αρνηθήκατε δηλαδή να κάνουμε μαζί -μια και θέλετε να μιλάμε για συναίνεση- κάποια βήματα για την αναβάθμιση του δημόσιου βίου και την ποιότητα της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Εσείς μπορείτε να λέτε ότι θέλετε και να ψάχνετε να βρείτε ένοχα άλλοι. Για μας ένα είναι το ζητούμενο: "Ποιότητα της Δημοκρατίας".

Θα ερευνήσουμε όλα τα ζητήματα. Θα ζητούσαμε από μία κυβέρνηση, η οποία στέκεται στο ύψος των περιστάσεων, να ενισχύσει αυτήν την προσπάθεια και να συνεργασθεί, για να μην υπάρχει καμία υποψία. Και, κυρίως, το βασικό ζητούμενο αφορά το από δω και μπρος: το μέλλον.

Εσείς το αρνείσθε και, επειδή αρέσκεσθε σε λέξεις, όπως "αλαζονεία", θα σας πω ότι η άρνηση αυτή είναι πλήρης -και με κεφαλαία γράμματα- απόδειξη καθεστωτικής αντίληψης και νοοτροπίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τροποποιώντας ένα παλιό γνωμικό θα έλεγα "το γαρ πολύ της θλίψεως γεννά παραισθήσεις".

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έδωσα ήδη το λόγο στον κ. Παπαντωνίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μια λέξη μόνο θα πω.

Νομίζω ότι αλλού είναι ο τόπος και αλλού ο χρόνος, για να λέμε αστείακια τέτοιου επιπέδου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Παπαντωνίου, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το σύντομο αυτό διάλογο μεταξύ του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προκύπτει ότι υπάρχει μία σύγχυση στη Νέα Δημοκρατία και μία δυσκολία κατανόησης του εκλογικού αποτελέσματος.

Ήθελα, λοιπόν, να σχολιάσω, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, τα φαινόμενα της σύγχυσης, τα οποία φαίνεται να επικρατούν στο χώρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σε ό,τι αφορά το αποτέλεσμα των εκλογών της 9ης Απριλίου. Και λέω ότι είναι πρωτοφανές να πρέπει να ακουστεί στην Αίθουσα αυτή, λίγες μόνο μέρες μετά από ένα ασαφές εκλογικό αποτέλεσμα, ότι τις εκλογές τις κέρδισε για τρίτη συνεχή φορά το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Εμείς έχουμε τη λαϊκή πλειοψηφία, εμείς διαθέτουμε άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, και εμείς έχουμε τη σαφή λαϊκή εντολή να εφαρμόσουμε το δικό μας πρόγραμμα, όπως το διατυπώσαμε στον ελληνικό λαό.

Αυτά τα πράγματα είναι σαφή και αυτό το πρόγραμμα έχουμε εντολή να εφαρμόσουμε.

Πιστεύουμε όμως, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι το πρόγραμμα αυτό προσφέρει ευρύ πεδίο συναίνεσης, ευρύ πεδίο για δημιουργικές συνεργασίες, γιατί το πρόγραμμα αυτό έχει ένα κεντρικό στόχο, να εξασφαλίσει την ομαλή ένταξη της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, που είναι κοινός μας στόχος, και επίσης έχει σαφή στόχο να βελτιώσει το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού, που κι αυτό πιστεύω ότι είναι κοινός μας στόχος.

Αντί, όμως, για μια θετική προδιάθεση από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας, που πιστεύω ότι είναι και το βασικό μήνυμα των εκλογών αυτών, συνεχίζουμε να εισπράττουμε ένα κλίμα άρνησης. Η ομιλία του κ. Καραμανλή ήταν μια συρραφή από "όχι". Δεν άκουσα ούτε μία θετική αναφορά. "Όχι σε όλα", είναι η στάση της Νέας Δημοκρατίας και φοβάμαι ότι ξεκινάμε, όχι με θετικούς οιωνούς αυτήν την κυβερνητική θητεία. Διαβλέπω το ίδιο κλίμα συστηματικής άρνησης, το οποίο είχαμε εισπράξει στην προηγούμενη περίοδο, όταν είχαμε δει μάλιστα και περίεργες συναίνεσεις, πέρα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πάνω από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., πάνω στην συνεχή αμφισβήτηση -θα έλεγα υπονόμηση- βασικών στοιχείων της κυβερνητικής πολιτικής.

Θέλω να πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν θα ζήσουμε τα ίδια αρνητικά φαινόμενα στην περίοδο που αρχίζει, γιατί η Ελλάδα μπαίνει σε μια δύσκολη περίοδο, σε έναν άκρως αντα-

γωνιστικό κόσμο, και έχω την αίσθηση ότι οι ευρύτερες δυνατότες πολιτικές και κοινωνικές συναινέσεις είναι αναγκαίες, για να φέrouμε σε πέρας, όλοι μας, τη μεγάλη εθνική αποστολή μας.

Δεν θέλω επίσης να σχολιάσω ειδικότερα σημεία της ομιλίας του κ. Καραμανλή. Εξάλλου δεν έχω πολύ χρόνο και πρέπει να αναφερθώ διεξοδικά στο οικονομικό και κοινωνικό πρόγραμμα της Κυβέρνησής μας. Δεν μπορώ όμως να μην αναφερθώ σε δύο, τρία στοιχεία, στα οποία προκάλεσε ο κ. Καραμανλής.

Μίλησε για ανυπαρξία προγραμμάτων, όταν υπάρχουν τα προγράμματα και εφαρμόζονται. Ήθελα να ξέρω, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πώς μπήκαμε σε αυτήν την ΟΝΕ. Έτσι, χωρίς πρόγραμμα; Πώς μειώθηκε ο πληθωρισμός στο 2%, χωρίς πρόγραμμα; Και όλες αυτές οι απελευθερώσεις των αγορών -τηλεπικοινωνίες, ενέργεια- στις οποίες θα προχωρήσουμε, έτσι γίνονται, χωρίς πρόγραμμα; Δεν υπάρχουν νόμοι που έχουν ψηφιστεί, δεν υπάρχουν ρυθμιστικές αρχές, οι οποίες λειτουργούν; Δεν υπάρχει μία σωρεία προεδρικών διαταγμάτων, τα οποία είναι σε εξέλιξη; Για όλα υπάρχουν προγράμματα και θα επανέλθω σε αυτά.

Ούτε βεβαίως να αναφερθώ σε αυτήν την περίφημη καταγγελία της Νέας Δημοκρατίας, που είναι επανάληψη των όσων είπε προεκλογικά, ότι δήθεν δεν καταργήθηκαν τα αντικειμενικά κριτήρια. Αλλά, εάν ρωτήσουμε κάθε μικρό και μεσαίο επιχειρηματία που μας ακούει σήμερα, γνωρίζει ότι φορολογείται φέτος με βάση το λογιστικό προσδιορισμό των κερδών του και των εισοδημάτων του. Τα κριτήρια έχουν καταργηθεί δια παντός και ασφαλώς αυτό είναι μία πολιτική απόφαση της δικής μας Κυβέρνησης.

Τέλος, θα σχολιάσω κάτι το ασύλληπτο. Είπε ο κ. Καραμανλής, αμφισβητώντας τις αναπτυξιακές επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας σήμερα, ότι τάχα το 4% ανάπτυξη που έχουμε, είναι προϊόν των κοινοτικών πόρων. Τόσα παίρνουμε από την Ευρώπη, τόσα αποδίδουμε σε ανάπτυξη. Εάν ίσχυε αυτή η απλοϊκή, ανόητη, εξίσωση, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Επί Νέας Δημοκρατίας, την περίοδο '90-'93 οι κοινοτικοί πόροι σαν ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ήταν 3% με 3,5% σε όλη τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Γιατί, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μας παραδώσατε μία ελληνική οικονομία με αρνητικό ρυθμό ανάπτυξης, μείον 1,6% το '93 και με μέσο ρυθμό κοντά στο 0%, επί τέσσερα χρόνια, όταν είχατε όλους αυτούς τους κοινοτικούς πόρους και χαίρω ότι επανήλθε ο κ. Τσιπλάκος, ο οποίος τους διαχειρίστηκε. Τι έγιναν αυτοί οι πόροι; Τι έγιναν αυτοί οι πόροι, όταν απέδωσαν μηδενικούς και ορισμένες φορές αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Μάθετε στοιχειώδη πράγματα. Οι κοινοτικοί πόροι ωφελούν, αλλά η οικονομική ανάπτυξη προκύπτει από πλέγμα πολιτικών, όπως αυτές που εφαρμόζει η δική μας Κυβέρνηση.

Και έρχομαι στα κεντρικά θέματα της ομιλίας μου που είναι η εξήγηση και η εξειδίκευση των βασικών στοιχείων της οικονομικής μας πολιτικής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν αποδείχθηκε κάτι τα τελευταία έξι χρόνια -όπου εφαρμόζεται η οικονομική πολιτική του ΠΑΣΟΚ- είναι ότι η ανάπτυξη, η σταθεροποίηση και η προώθηση της κοινωνικής δικαιοσύνης μπορούν να συνυπάρξουν. Και για τα επόμενα τέσσερα χρόνια η πολιτική παραμένει η ίδια. Εξασφάλιση σταθερότητας στην οικονομία, επιτάχυνση ακόμα μεγαλύτερη των ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης και βεβαίως προώθηση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Η ελληνική οικονομία έχει μπει πια σε μία τροχιά δυναμικής ανάπτυξης και χαμηλού πληθωρισμού. Βρισκόμαστε ένα μήνα πριν από την ένταξη στην ΟΝΕ. Οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας θα είναι έτοιμες στις 3 Μαΐου και τότε θα ξεκινήσει μία περίοδος κρίσιμων διαπραγματεύσεων.

Μετά από γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οι εκθέσεις αυτές θα συζητηθούν στη Νομισματική Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ενώσεως στις 26 Μαΐου και στο Συμβούλιο Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών στις 5 Ιουνίου. Θα είναι μία σημαντική συνεδρίαση, η οποία θα απευθύνει μία γνώμη του Συμβουλίου ECOFIN προς το Συμβούλιο των κρατών Αρχηγών και Πρωθυπουργών, στις 19 Ιουνίου σχετικά με την ένταξη

της χώρας στην ΟΝΕ.

Πιστεύουμε ότι η γνώμη αυτή θα είναι θετική και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 19 Ιουνίου, θα επικυρώσει την οριστική ένταξη της χώρας μας στη Ζώνη ΕΥΡΩ η οποία θα ισχύσει από την 1η Ιανουαρίου του 2001. Θα είναι μία ιστορική στιγμή για την πατρίδα μας. Η Ελλάδα θα μπει στο σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών χωρών. Η Ελλάδα θα διαθέτει πλέον συναλλαγματική και νομισματική σταθερότητα, θα έχει εξασφαλισμένη σταθερότητα στην οικονομία και επιπλέον πολύ διευρυμένες δυνατότητες για γοργή ανάπτυξη. Τα πιο δύσκολα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας θα είναι πλέον πίσω μας. Ο μεγάλος πληθωρισμός, τα τεράστια ελλείμματα, όλη αυτή η αστάθεια, η οποία προσδιόριζε την ελληνική οικονομική πολιτική για δύο και πλέον δεκαετίες. Και νομίζω ότι η Ελλάδα μέσα στην ΟΝΕ, εφόσον αξιοποιήσει τις μεγάλες δυνατότητες, οι οποίες τις παρέχονται, θα μπορέσει πραγματικά να εξασφαλίσει εξαιρετικά υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης και να εξασφαλίσει κοινωνική ευημερία, αλλά και πλήρη απασχόληση για τον ελληνικό λαό.

Τα κριτήρια σύγκλισης έχουν πλέον εκπληρωθεί στο σύνολό τους και στο ακέραιο. Η Ελλάδα μπαίνει στην ΟΝΕ με το σπαθί της, χωρίς καμία αμφισβήτηση. Εξάλλου όλη η συζήτηση και διαπραγμάτευση που θα γίνει στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα αφορά ένα έκτο κριτήριο που είναι η διατηρησιμότητα, αλλά εκεί έχουμε ισχυρά επιχειρήματα. Ασφαλώς θα υπάρχουν αμφισβητήσεις, αλλά έχουμε ισχυρά επιχειρήματα για να κατισχύσουμε και στο κρίσιμο αυτό θέμα της διατηρησιμότητας.

Σήμερα ήδη η Ελλάδα έχει μια από τις καλύτερες οικονομικές επιδόσεις στην Ευρώπη και στον κόσμο. Έχουμε ανάπτυξη 4% με πληθωρισμό 2%. Ελάχιστες χώρες, όχι παραπάνω από πέντε έως δέκα χώρες παγκοσμίως έχουν ανάλογες επιδόσεις, όπως η ελληνική οικονομία. Και σε ό,τι αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε περίπου σπάσει ένα ρεκόρ. Τώρα η Ελλάδα τα τελευταία δύο χρόνια έχει το δεύτερο υψηλότερο αναπτυξιακό ρυθμό στις δεκαπέντε ευρωπαϊκές χώρες. Προηγείται η Ιρλανδία, ακολουθεί η Ελλάδα και μετά ακολουθούν άλλες δεκατρείς χώρες με χαμηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης σε σχέση με τη χώρα μας. Τώρα με την ευκαιρία αυτής της τετραετίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη καθορίζει ουσιαστικά την οικονομική πολιτική για ολόκληρη τη δεκαετία. Μέσα στα δύο επόμενα χρόνια θα ληφθούν στρατηγικές αποφάσεις που θα προσδιορίσουν την πορεία της χώρας για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Στόχος μας κεντρικός είναι ένας, η ενίσχυση και η εξασφάλιση της εθνικής ανταγωνιστικότητας μέσα στην ΟΝΕ. Διότι όσο περισσότερο ανταγωνιστικοί είμαστε, τόσο ταχύτερος θα είναι ο ρυθμός ανάπτυξης και όσο ταχύτερος είναι ο ρυθμός ανάπτυξης τόσο περισσότερα χρήματα θα έχουμε για το λαό μας, για την κοινωνική ευημερία, για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, για την πλήρη απασχόληση.

Η επίτευξη του στόχου της εθνικής ανταγωνιστικότητας καθιστά το όραμα της ισχυρής Ελλάδας με ευημερία και πλήρη απασχόληση, ένα στόχο εφικτό, χειροπιαστό στη διάρκεια αυτής της δεκαετίας. Το 2000 θα έχουμε ρυθμό ανάπτυξης 3,8%. Τα επόμενα χρόνια θα έχουμε 4% και πλέον. Εκτιμώ ότι μετά το 2002 θα προσεγγίσουμε το 5%. Με τους ρυθμούς αυτούς στο τέλος της δεκαετίας θα ολοκληρωθεί η πραγματική σύγκλιση. Η Ελλάδα θα έχει εισόδημα, ο Έλληνας, η Ελληνίδα θα ζει, όπως οι πολίτες των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών. Ένα όνειρο που έχει ηλικία όχι δεκαετιών αλλά αιώνων, που ήταν ο εξευρωπαϊσμός της Ελλάδας, ο εκσυγχρονισμός της Ελλάδας, η ένταξη της Ελλάδας στις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες, τώρα το 2000 με 2004 θα γίνει πραγματικότητα. Είναι όνειρο γενεών Ελλήνων και Ελληνίδων που τώρα με το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα στο πηδάλιο της οικονομίας και της χώρας, το όραμα αυτό γίνεται πραγματικότητα και πιστεύω ότι όλοι εμείς μπορούμε να είμαστε υπερήφανοι ότι συμβάλαμε ο καθένας στο μέτρο των δικών του δυνατοτήτων στην υλοποίηση αυτού του μεγάλου οράματος. Η Ελλάδα γίνεται πλέον ένα οργανικό στοιχείο της προηγμένης Ευρώπης σε όλα τα στοιχεία και της οικονομίας αλλά και του ευρύτερου πολιτισμού.

Τα στοιχεία που θα στηρίξουν αυτήν την αναπτυξιακή απογοήωση της χώρας μας είναι γνωστά, είναι τα μειωμένα επιτόκια, είναι οι πόροι από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές, είναι η απελευθέρωση των αγορών, είναι η ανοικοδόμηση των Βαλκανίων, είναι η τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Τα άλλα στοιχεία της οικονομικής πολιτικής είναι λίγο πολύ γνωστά και δεν θα σταθώ σε αυτά. Η σταθερότητα των τιμών παραμένει κεντρική επιδίωξη της οικονομικής πολιτικής. Πληθωρισμός 2% ή χαμηλότερος από 2% αποτελεί στρατηγικό στόχο για τα επόμενα χρόνια. Και θέλω να σημειώσω αυτό που είπαμε προεκλογικά και έχει διαχρονική αξία, ότι η σταθερότητα των τιμών είναι βασικό στοιχείο κοινωνικής πολιτικής. Διασφαλίζει τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους χαμηλόμισθους, όσους έχουν χαμηλά εισοδήματα. Διασφαλίζει την αγοραστική δύναμη. Το χρέος θα μειωθεί, είναι φανερό αυτό. Θα απελευθερωθούν πόροι από τους τόκους για παραπέρα κοινωνική πολιτική και γενικότερα στον τομέα της δημοσιονομικής εξυγίανσης θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε τις πολιτικές, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν με τόσο επιτυχία τα προηγούμενα χρόνια.

“Ένα άλλο ρεκόρ που θα σπάσουμε, ένα ρεκόρ, θα έλεγα, αιώνος και όχι μόνο δεκαετιών είναι ότι το 2001, θα μηδενισθεί το έλλειμμα του προϋπολογισμού και το 2002 η Ελλάδα για πρώτη φορά τουλάχιστον στην νεότερη ιστορία της θα αποκτήσει πλεόνασμα στον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι και αυτό ένα ιστορικό γεγονός που καταξιώνει μια ολόκληρη πορεία οικονομικής πολιτικής εδώ και έξι χρόνια.

Και θέλω επίσης να επισημάνω ότι η κινητήριος δύναμη αυτής της εξέλιξης ήταν η εξυγίανση του φορολογικού μας συστήματος με μια σειρά από πάρα πολύ θαρραλέες και εκσυγχρονιστικές τομές. Ιδιαίτερα στην οργάνωση του Υπουργείου Οικονομικών εξασφάλισαμε πολύ υψηλούς ρυθμούς αύξησης των φορολογικών εσόδων οι οποίοι συμβάδισαν την τελευταία διετία με μειώσεις της φορολογίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Θυμίζω τις μεγάλες μειώσεις στο πετρέλαιο, στη βενζίνη, στο αυτοκίνητο και τις μεγάλες μειώσεις στη φορολογία εισοδήματος. Όλα αυτά έγιναν και γίνονται και παρ' όλα αυτά λόγω της επιτυχούς πάταξης της φοροδιαφυγής αυξάνονται τα έσοδα του κράτους και περιορίζουν το έλλειμμα. Πρόκειται για ένα εξαιρετικά υγιές φαινόμενο, το οποίο θα προσδιορίσει την πολιτική μας για τα επόμενα χρόνια.

Οι προϋπολογισμοί του 2001 και των επομένων ετών θα είναι κυρίως κοινωνικοί προϋπολογισμοί. Οι τομείς της παιδείας, της υγείας, της απασχόλησης, θα έχουν τη μερίδα του λέοντος. Είναι φυσικό αυτό. Το δικαιούται ο λαός. Είπαμε στον ελληνικό λαό προεκλογικά και προ του 1996 ότι θα περάσουμε κάποια δύσκολα χρόνια, αλλά θα έρθει η ώρα της συγκομιδής των καρπών της σκληρής προσπάθειας.

Ε, λοιπόν, ήρθε η ώρα. Μειώνουμε τους φόρους. Αυξάνουμε τις κοινωνικές δαπάνες. Ο προϋπολογισμός του 2001 θα είναι ο προϋπολογισμός της υγείας και της παιδείας. Και μπορώ να διαβεβαιώσω ότι ο Έλληνας πολίτης μπορεί πλέον να προσβλέπει σε πολύ καλύτερες υπηρεσίες και υγείας και παιδείας, χάρη στην επιτυχία της οικονομικής μας πολιτικής, χάρη στην επιτυχία της οικονομίας, που είναι κτήμα ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Στον τομέα της απασχόλησης τα πράγματα είναι σχετικά απλά. Εφόσον η Ελλάδα πετύχει τα αναπτυξιακά αποτελέσματα τα οποία προσδοκά και προεκτείνοντας αυτούς τους ρυθμούς και στα επόμενα χρόνια θα δημιουργηθούν, αυτομάτως θα έλεγα, τριακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις δουλειάς. Ρυθμοί ανάπτυξης 4% έως 4,5% δημιουργούν αυτό το αποτέλεσμα.

Το ζητούμενο όμως είναι άλλο. Με την εκπαίδευση και την κατάρτιση του εργατικού μας δυναμικού θα διευκολύνουμε τον κόσμο μας, ιδιαίτερα τους νέους και τις νέες, να διεκδικήσουν τους δουλειές αυτές οι οποίες θα ανοίξουν. Γιατί είναι προφανές ότι οι δουλειές αυτές δεν θα ανοίξουν σε παραδοσιακούς κλάδους ή σε κλάδους με φθίνοντα προσόντα. Θα είναι δουλειές στη νέα οικονομία. Θα χρειάζονται ξένες γλώσσες, κομπιούτερ, γνώση στην πληροφορική, ειδικές γνώσεις κλπ.

‘Αρα, οφείλουμε ως κράτος να προσφέρουμε στους νέους μας τις δυνατότητες αυτές. Και αυτός ακριβώς είναι ο στόχος του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση μέσα από την εκπαίδευση και κατάρτιση, η οποία θα συμβάλει ουσιαστικά στην αναβάθμιση της ποιότητας του εργατικού μας δυναμικού.

Έρχομαι τώρα στο μεγάλο θέμα της αναδιανομής του εισοδήματος. Όταν μιλάμε για κοινωνία συνοχής και αλληλεγγύης εννοούμε, πρώτον, το κοινωνικό κράτος, παιδεία, υγεία -μίλησα γι' αυτό- εννοούμε την πλήρη απασχόληση, τις νέες θέσεις δουλειάς -μίλησα γι' αυτό- και εννοούμε, τρίτον, την αναδιανομή του εισοδήματος.

Είμαι πραγματικά υπερήφανος, κύριοι συνάδελφοι, ως Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι χάρις ακριβώς στην επιτυχία της οικονομίας είμαστε η πρώτη κυβέρνηση η οποία διέθεσε τόσο σημαντικούς πόρους από τους πλουσίους στους φτωχότερους για να αναδιανέμει το εθνικό εισόδημα. Αν αθροίσετε τις μειώσεις των φόρων, τις αυξήσεις των συντάξεων, του ΕΚΑΣ, του ΟΓΑ και άλλων συντάξεων στη διετία 2000 και 2001, θα φθάσετε περίπου σε επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές, που αλλάζουν χέρια στη χώρα μας μέσα σε μια διετία. Τα πήραμε από τους πλουσίους, επιβάλλοντας φορολογίες που έχετε καταγγείλει προεκλογικά, στην ακίνητη περιουσία, στο χρηματιστήριο, στα κέρδη, και τα δίνουμε στο συνταξιούχο του ΟΓΑ, στο χαμηλοσυνταξιούχο που παίρνει το ΕΚΑΣ, στο χαμηλόμισθο που έχει αυξημένο αφορολόγητο όριο, σε αυτούς που έχουν παιδιά. Αυτό κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μοιράζει από τους πλούσιους στους φτωχούς. Είναι επτακόσια δισεκατομμύρια δραχμές. Δεν είναι ψίχουλα, είναι ουσιαστικά ποσοστά του εθνικού εισοδήματος.

Την πολιτική αυτή ασφαλώς θα συνεχίσουμε να εφαρμόζουμε και στα επόμενα χρόνια με μεγαλύτερη έμφαση, γιατί έχουμε μια πετυχημένη οικονομία. Έχουμε μια ισχυρή οικονομία και μπορούμε να το κάνουμε, γιατί έχουμε την πολιτική βούληση να προχωρήσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Ο κ. Καραμανλής έκανε κάποια σχόλια για ασάφειες. Δεν υπάρχει τίποτα το ασαφές. Έχω δώσει την ομιλία μου, όπου περιγράφω συγκεκριμένα τι θα γίνει.

Δεν θέλω να κουράσω το Σώμα επαναλαμβάνοντας αυτά που έχουμε πει πολλές φορές για πολλές των συντελεστών, για αυξήσεις εκπαιδύσεων των δαπανών, για μείωση των συντελεστών στις μη εισηγμένες ανώνυμες εταιρείες, για μείωση φόρων, τελών, για την κατάργηση του ειδικού φόρου τραπεζικών εργασιών από 1.1.2001, να μη μιλήσω για τα μέτρα προς τους αγρότες, που αυξάνουμε την επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης από το 40% στο 50%, όπου χορηγούμε νέα αύξηση δέκα χιλιάδες δραχμές στα δύο χρόνια στο συνταξιούχο του Ο.Γ.Α., που αυξάνουμε τις απαλλαγές για τους αγρότες μας σε μια σειρά από δραστηριότητες, που μειώνουμε τα επιτόκια της Αγροτικής Τράπεζας -το μείζον θέμα των αγροτών η υπερχρέωση στην Αγροτική Τράπεζα- που θα έχουν επιτόκια όχι 30% και 20% που είχαν πριν από μερικά χρόνια, αλλά 6%, 7% και 4% μέσα στους επόμενους μήνες.

Μιλάμε για μια επανάσταση στον αγροτικό χώρο. Και πραγματικά διερωτώμαι πώς η Νέα Δημοκρατία επανέρχεται με τα ίδια τετριμμένα επιχειρήματα, τα οποία απέρριψε ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές, πώς τα επαναφέρει εδώ από το Βήμα της Βουλής, σαν να μην έχει ακούσει ο ελληνικός λαός, σαν να μην έχει κρίνει ποια είναι η αξία αυτών των επιχειρημάτων.

Και, τέλος, σε ό,τι αφορά τις κοινωνικές δαπάνες. Θα δοθεί από 1-1-2000 η αύξηση κατά 10.000 δραχμές στους χαμηλούς μισθούς, στα χαμηλά μεροκάματα. Αυτό είναι δέσμευση της Κυβέρνησης. Θα το νομοθετήσουμε το Μάιο και θα ενισχύσει αναδρομικά από 1-1-2000. Ασφαλώς το ίδιο θα ισχύσει για τη δέσμευση της Κυβέρνησης για τη σύνταξη του ΙΚΑ, η οποία θα ανέβει την 1-1-2001 πάνω από 150.000 δραχμές.

Ο κύριος Πρωθυπουργός κάλυψε τα κενά που είπε ο κ. Καραμανλής σε ό,τι αφορά τα μέτρα για τα τρία παιδιά. Είναι εφτά τον αριθμό μέτρα, που περιλαμβάνουν ειδικές πτυχές του ζητήματος. Ελπίζω να κατεγράφη αυτό από τον κ. Καραμανλή, για να μην εκτεθεί πάλι ως αδιάβαστος.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των επενδύσεων και θέλω να σταθώ λίγο σε αυτό, γιατί είναι πολύ σημαντικό. Εξάλλου όλοι συμφωνούμε ότι είναι κεντρικό στοιχείο της αναπτυξιακής μας πολιτικής.

Παρά τις αρχικές δυσκολίες, που όλοι γνωρίζουμε, η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, εξασφάλισε εξαιρετικά υψηλά ποσοστά απορροφητικότητας για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχει δεσμευθεί το 100% των πόρων. Άρα δεν χάνεται ούτε μία δραχμή, ούτε ένα ευρώ. Και το κυριότερο είναι ότι με βάση τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα οποία θα καταθέσω στο Σώμα και αφορούν την εξαετία 1994-1999, η Ελλάδα σπάει ένα ακόμα ρεκόρ.

Έχει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό απορροφητικότητας στην Ευρώπη. Η Πορτογαλία προηγείται με 84%, ακολουθεί η Ελλάδα με 83% και κάτω από την Ελλάδα από 74% έως 50% ακολουθούν δεκατρείς άλλες χώρες. Ο μέσος όρος της Ευρώπης είναι 70%. Εμείς είμαστε στο 83%. Άρα ένα ακόμα μεγάλο ψέμα της προεκλογικής περιόδου καταρρίπτεται. Η Ελλάδα έχει σπάσει δύο ρεκόρ στην Ευρώπη, έχει δύο, αν θέλετε, αργυρά μετάλλια. Καταθέτω το σχετικό πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Παπαντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Το ένα αργυρό μετάλλιο είναι ότι έχουμε τον δεύτερο αναπτυξιακό ρυθμό στην Ευρώπη και το άλλο μετάλλιο είναι ότι έχουμε το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό απορροφητικότητας κονδυλίων στην Ευρώπη. Αυτά είναι πλέον αδιαμφισβήτητα. Και παρακαλώ τη Νέα Δημοκρατία να προβληματισθεί και να μην επαναλαμβάνει αυτά τα οποία πλέον, εάν επαναληφθούν, είναι ψεύδη και όχι ανακρίβειες.

Είναι βεβαίως γνωστό και βέβαιο ότι στην αρχή πράγματι είχαμε δυσκολίες. Τα δύο πρώτα χρόνια είχαμε χαμηλούς ρυθμούς απορροφητικότητας λόγω έλλειψης σχεδίων και λόγω της γνωστής ανεπάρκειας του διοικητικού μηχανισμού. Μετά όμως βάλαμε τα δυνατόν μας, καλύψαμε τα κενά. Την τελευταία τριετία-τετραετία υπερκαλύψαμε τις απώλειες των δύο ετών, με αποτέλεσμα τώρα στην εξετία να έχουμε εξασφαλίσει το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό απορροφητικότητας σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Τώρα για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν θα σταθώ ιδιαίτερα, γιατί έχει λεχθεί και είναι γνωστό στην Εθνική Αντιπροσωπεία ποιες είναι οι βασικές του γραμμές. Θα σημειώσω μόνο ότι εμείς, ο Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Εξωτερικών, κερδίσαμε στο Βερολίνο πάνω από 15 τρισεκατομμύρια δραχμές με σκληρή διαπραγμάτευση και ότι διαθέτουμε αυτά τα ποσά σε ένα φιλόδοξο αναπτυξιακό σχέδιο με έμφαση στους ανθρωπίνους πόρους, στην ποιότητα ζωής, στην ισόρροπη ανάπτυξη κέντρου-περιφέρειας και την εισαγωγή της Ελλάδας στη νέα τεχνολογία, στην κοινωνία της πληροφορίας με το φιλόδοξο πρόγραμμα του ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών, το οποίο εντάσσεται στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Σε ό,τι αφορά την προετοιμασία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αρκεί να πω τούτο. Η Ελλάδα είναι η πρώτη χώρα που υπέβαλε το σχέδιο στην Ευρώπη. Από τις δεκαπέντε χώρες είμαστε η πρώτη, το κάναμε αυτό το φθινόπωρο. Και τώρα αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα, έχουμε υποβάλει είκοσι δύο από τα είκοσι τέσσερα επιχειρησιακά σχέδια κατά περιφέρειες, κατά τομείς οικονομίας, και τα άλλα δύο που απομένουν υποβάλλονται τώρα τη Μεγάλη Εβδομάδα. Στο τέλος Απριλίου του 2000 η Ελλάδα θα έχει κλείσει το σκέλος της διαπραγμάτευσης σε ό,τι αφορά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Είμαστε καθ' όλα έτοιμοι. Υπάρχει πλήρης ετοιμότης. Είμαστε οι πρώτοι των πρώτων σε ό,τι αφορά τις διαδικασίες προώθησης των θεμάτων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ακριβώς για να εξασφαλίσουμε την ταχύτατη έναρξη υλοποίησης του Γ' Κοινοτικού πλαισίου στήριξης.

Έρχομαι τώρα στο μεγάλο θέμα των διαρθρωτικών αλλαγών. Μπορεί να μιλάει κανείς πολλή ώρα για τις διαρθρωτικές αλλαγές σε γενικούς όρους. Θα πω λίγα γενικά, για να σταθώ ιδιαίτερα στα ειδικά. Ποιο είναι το ζητούμενο; Είναι η ανταγωνιστικότητα. Πώς θα πάει καλύτερα η Ελλάδα τα επόμενα χρόνια είναι συνάρτηση ενός παράγοντα: πόσο θα είμαστε ανταγωνιστικοί. Πώς θα γίνουμε ανταγωνιστικοί; Έχουμε το ευρύ, σταθερότητα, χαμηλά επιτόκια, χρειάζονται όμως και ελεύθερες ανταγωνιστικές αγορές, είναι προφανές. Χρειαζόμαστε ισχυρές επιχειρήσεις.

Δεν υπάρχει ανταγωνιστική οικονομία, αγαπητοί συνάδελφοι, χωρίς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις. Η οικονομία είναι το άθροισμα των επιχειρήσεων. Αν δεν φτιάξουμε τις επιχειρήσεις, δεν υπάρχει ανταγωνιστική οικονομία. Αυτό είναι το ζητούμενο. Άρα, στον τομέα αυτόν η Κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει εκπώσεις. Μέσα στην επόμενη διετία θα προχωρήσει με θαρραλέο βηματισμό στην ολοκλήρωση του πλέγματος των διαρθρωτικών πολιτικών που έχουμε εξαγγείλει. Και αυτές είναι κυρίως σε τέσσερις κατευθύνσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Η πρώτη κατεύθυνση είναι η απελευθέρωση των αγορών. Αυτό θα γίνει για τηλεπικοινωνίες και ενέργεια από τις αρχές του 2001. Αυτό σημαίνει ότι ιδιώτες θα έρθουν εδώ και θα μπορούν και αυτοί να προσφέρουν υπηρεσίες στο χώρο της σταθερής τηλεφωνίας και αργότερα στο χώρο της ενέργειας. Τα πάντα είναι έτοιμα, το νομοθετικό πλαίσιο έχει εν πολλοίς ψηφιστεί, ό-

λες οι κανονιστικές διατάξεις θα ολοκληρωθούν, ώστε στην αρχή του 2001 πλέον η Ελλάδα να είναι σε θέση να δεχθεί τους πρώτους ιδιώτες που θα κινητοποιηθούν σε αυτήν την κατεύθυνση. Παράλληλα, βεβαίως, υπάρχει το μείζον θέμα της προετοιμασίας της ΔΕΗ και του ΟΤΕ, για να αντέξουν σε αυτόν τον ανταγωνισμό. Διότι βεβαίως ο ανταγωνισμός είναι πολύ θετικός για την οικονομία. Θα χαμηλώσουν τα τιμολόγια κατ' αρχήν. Ήδη στη σταθερή τηλεφωνία πέφτουν τα τιμολόγια σε ό,τι αφορά τις διεθνείς και υπεραστικές κλήσεις και το ίδιο θα συμβεί γενικότερα σε όλους τους τομείς όπου εισάγεται ανταγωνισμός. Είναι κάτι πολύ θετικό για τον πολίτη. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε και τις επιχειρήσεις, τη ΔΕΗ και τον ΟΤΕ, τους εργαζόμενους σε αυτές τις επιχειρήσεις. Και αυτούς πρέπει να εξασφαλίσουμε και αυτοί πρέπει να έχουν μια θετική προοπτική μέσα στο σκληρό ανταγωνιστικό περιβάλλον. Γι' αυτό, σε ό,τι μεν αφορά τη ΔΕΗ, προχωρούμε στη μετοχοποίηση κατά το πρότυπο του ΟΤΕ στο τέλος του χρόνου και θα πετύχουμε, ελπίζω, το στόχο αυτόν, παρά τις εγγενείς δυσκολίες που υπάρχουν σε έναν τόσο μεγάλο εγχείρημα. Και σε ό,τι αφορά τον ΟΤΕ, αναζητούμε ένα ισχυρό στρατηγικό σύμμαχο, ο οποίος θα βοηθήσει τον ΟΤΕ να ανταπεξέλθει στον ανταγωνισμό και να αφομοιώσει γρήγορα τις νέες τεχνολογίες, ώστε να βγει μπροστά από τους ισχυρούς ανταγωνιστές, που θα έρθουν στην Ελλάδα και θα διεκδικήσουν μερίδιο της ελληνικής αγοράς.

Άρα, η πολιτική μας είναι διπλή. Θέλουμε ανταγωνισμό, θέλουμε ελεύθερες αγορές. Θα είναι πραγματικότητα οι ελεύθερες αγορές, αυτή είναι δέσμευση της Κυβέρνησης. Αλλά παράλληλα, όμως, θα διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη των ισχυρών δημοσίων μονάδων, οι οποίες σήμερα κατέχουν μία μονοπωλιακή θέση, η οποία τελειώνει στους χώρους αυτούς.

Πέρα από τους δύο αυτούς τομείς, ασφαλώς υπάρχουν και άλλοι τομείς της οικονομίας, στους οποίους απαιτούνται διαρθρωτικές αλλαγές. Ο χώρος των τραπεζών είναι προφανής. Τράπεζες και επικοινωνίες είναι οι δύο κινητήριοι μοχλοί της σημερινής οικονομίας. Και σε ό,τι αφορά τις τράπεζες, υπάρχει η Αγροτική Τράπεζα, η οποία μετοχοποιείται, υπάρχει η Εμπορική Τράπεζα, που αναζητά και θα αποκτήσει σύντομα στρατηγικό σύμμαχο και εταίρο και υπάρχουν και άλλες σκέψεις για τις τράπεζες, για να ενισχυθεί ο ανταγωνισμός. Και υπάρχει το γενικότερο πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, που αφορά τις άλλες επιχειρήσεις, τις αμυντικές βιομηχανίες, τον ΟΠΑΠ, τα λιμάνια, τα οποία μετοχοποιούνται ή ιδιωτικοποιούνται κατά περίπτωση.

Θέλω εδώ να επισημάνω όμως κάτι σημαντικό, γιατί πρέπει να είμαστε απόλυτα ξεκαθαρισμένοι. Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει, να μη σταθεί στο μοντέλο της απλής μετοχοποίησης, αλλά όταν και όπου κρίνει αναγκαίο, με βάση συναινετικές διαδικασίες, να προχωρεί και σε ουσιαστικότερα σχήματα ιδιωτικοποίησης, γιατί, επαναλαμβάνω, έχουμε έναν κεντρικό στόχο, πώς να κάνουμε δυνατές τις ελληνικές επιχειρήσεις. Και κατά περίπτωση επιλέγουμε την πλέον κατάλληλη μέθοδο. Δεν είμαστε δογματικοί ούτε προς τη μία κατεύθυνση ούτε προς την άλλη. Είμαστε πραγματιστές και σε κάθε περίπτωση θα επιλέγουμε την πλέον αποτελεσματική μέθοδο, για να ενισχύσουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις και να διασφαλίσουμε τους Έλληνες εργαζόμενους. Γιατί το μέλλον του Έλληνα εργαζόμενου είναι συνάρτηση του μέλλοντος της ελληνικής επιχείρησης. Ισχυρή επιχείρηση σημαίνει και ισχυρό εργαζόμενο. Αυτή είναι η ταυτότητα, η οποία θα ισχύσει μέσα στο ανταγωνιστικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα επανέλθω σε αυτό. Δεν έχω χρόνο εξάλλου, αλλά θα επανέλθω σε αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω ένα λεπτό ακόμη με τη συναίνεση του Σώματος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ! Κάνετε κακή αρχή. Κακώς σας διέκοψαν. Και εσείς στο τριακόσιο λεπτό θα σταματήσετε, για να τηρήσουμε τον Κανονισμό.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας

και Οικονομικών): Με τίτλους λοιπόν για να κλείσω.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μη διακόπτετε αυτήν την ωραία περιγραφή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Τρίτον, επιχειρηματικότητα, μικρή και μεσαία επιχείρηση. Μείζον θέμα. Μειώνουμε τους φόρους, ανοίγουμε τις αγορές, για να στηρίξουμε το μικρό και μεσαίο επιχειρηματία.

Και, τέταρτον, το θέμα της νέας τεχνολογίας. Η νέα τεχνολογία είναι μείζον θέμα σε ό,τι αφορά την ελληνική οικονομία. Αν η αμερικανική οικονομία έχει αυτές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δώστε μου δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Ένα λεπτό τότε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στο τριακοστό λεπτό θα ολοκληρώσετε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ! Τι πράγματα είναι αυτά; Αφήστε με να διευθύνω τη συζήτηση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Λοιπόν, έχει εξαιρετική σημασία να μπορούμε στη νέα τεχνολογία το ταχύτερο δυνατό. Αν η αμερικανική οικονομία έχει αυτές τις αναπτυξιακές επιδόσεις, το πέτυχε χάρη στη γρήγορη εισαγωγή της νέας τεχνολογίας. Και μέσα από το πρόγραμμα της κοινωνίας της πληροφορίας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα γίνει πραγματικότητα το όραμα, το κάθε παιδί στη χώρα μας να έχει πρόσβαση στο "INTERNET" και σε προσωπικό υπολογιστή στο τέλος του 2001.

Κλείνω λέγοντας ότι η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, εισέρχεται στο νέο αιώνα δυναμικά, με αισιοδοξία. Έχει εξασφαλίσει για πρώτη φορά στην ιστορία της εξαιρετικά καλές οικονομικές επιδόσεις. Εντάσσεται στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης στο τέλος αυτού του χρόνου. Διαθέτει για πρώτη φορά στην ιστορία της τόσο σημαντικούς πόρους για αναβάθμιση των υποδομών και της ποιότητας ζωής. Η κοινωνική ευημερία και η πλήρης απασχόληση αποτελούν πλέον εφικτούς και χειροπιαστούς στόχους γι' αυτήν τη γενιά, στη διάρκεια αυτής της δεκαετίας.

Η σημερινή Κυβέρνηση είναι μια ισχυρή Κυβέρνηση, με ευρεία λαϊκή πλειοψηφία, και με σαφή εντολή να προχωρήσει σε όλες τις αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που επιβάλλει η εκπλήρωση των μεγάλων προσδοκιών που μας εναπέθεσε ο ελληνικός λαός. Έχουμε μόνο μία επιλογή: Να ανταποκριθούμε στην αποστολή μας. Και θα το κάνουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο συνάδελφος κ. Τσιπλάκος ζήτησε το λόγο επί προσωπικού. Δεν υπάρχει προσωπικό ζήτημα, διότι δεν έγινε προσωπική αναφορά στον κ. Τσιπλάκο. Άλλωστε θα λάβει το λόγο και θα μιλήσει αργότερα. Και έχετε και καλή σειρά, κύριε Τσιπλάκο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Πώς δεν υπάρχει προσωπικό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κατά τον Κανονισμό ο Πρόεδρος δίνει το λόγο, αν νομίζει ότι υπάρχει προσωπικό θέμα.

Η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Πρωθυπουργός υπογράμμισε από την πρώτη στιγμή...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλά, οι παλαιότεροι έχουν την κακή συνήθεια. Οι νέοι τότε προφθάσατε να την αποκτήσετε; Μόλις ανέβηκε η Αρχηγός του κόμματος, να φύγουμε. Λυπούμαι πάρα πολύ!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Οι παλαιότεροι είναι εδώ.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Γιατί οι παλαιότεροι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε): Κύριε Πρόεδρε, να τελειώνουμε, για να μπορέσουν να μιλήσουν και οι άλλοι συνάδελφοι.

Ο Πρωθυπουργός από την πρώτη στιγμή δήλωσε ότι έχει καθαρή εντολή από το λαό και διαθέτει τη λαϊκή πλειοψηφία για να συνεχίσει η Κυβέρνηση το έργο της και να το προχωρήσει παραπέρα.

Αξίζει να θυμηθούμε για άλλη μια φορά ότι λαϊκή πλειοψηφία δεν διαθέτει. Κοινοβουλευτική πλειοψηφία, βεβαίως, διαθέτει η Κυβέρνηση. Και επειδή έγινε λόγος για το εκλογικό σύστημα στην ομιλία του Πρωθυπουργού, έχει σημασία να υπογραμμίσουμε ότι η Κυβέρνηση έχει κοινοβουλευτική πλειοψηφία κλέβοντας είκοσι έξι έδρες από όλα τα άλλα κόμματα. Από τα κόμματα που είμαστε εδώ αλλά και από το ΔΗ.Κ.ΚΙ. που είναι έξω. Βεβαίως η Νέα Δημοκρατία δεν νοιάζεται γι' αυτό το ζήτημα, γιατί ελπίζει ότι θα πάρει τη ρεβάνς αξιοποιώντας τον εκλογικό νόμο, που είναι άλλωστε και δικός της.

Κύριε Πρωθυπουργέ, μας προκαλέσατε κατά κάποιον τρόπο όχι άμεσα, αλλά μέσα από τη συζήτηση. Αρνηθήκατε ότι υπήρχε διαδικασία εξαγοράς και χειραγώγησης του ελληνικού λαού. Και εξαγορά και χειραγώγηση και καταπίεση ιδεολογική και πολιτική υπάρχει σε βάρος ιδιαίτερα των εργαζομένων, ξεκινώντας από τους χώρους δουλειάς και σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής.

Δεν θα μιλήσω γενικότερα γι' αυτό. Είχε γίνει άλλωστε συζήτηση και με δική μας πρωτοβουλία στη Βουλή.

Θα ήθελα, όμως, να σταθώ στο προεκλογικό κλίμα, το οποίο βεβαίως για εμάς δεν καθορίζει αποφασιστικά το εκλογικό αποτέλεσμα. Εμείς δεν "φορτώνουμε" ή δεν αποδίδουμε το εκλογικό αποτέλεσμα μόνο στις σαράντα ή στις τριάντα ημέρες της προεκλογικής περιόδου. Πιστεύουμε ότι η συνείδηση του λαού διαμορφώνεται ανελεύθερα καθημερινά. Παρ' όλα αυτά, αξίζει και σήμερα, που συζητάμε για τις προγραμματικές δηλώσεις και που ο Πρωθυπουργός το αρνείται, να υπογραμμίσουμε ότι υπήρχαν και ειδικά μέτρα που πήρε ιδιαίτερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προκειμένου να είναι ο νικητής με εβδομήντα οκτώ χιλιάδες ψήφους, σε μία εκλογική αναμέτρηση που είχε μεν με το λαό, αλλά στην πραγματικότητα ήθελε να τη διεξάγει σε βάρος του λαού ως ντέρμπι με τη Νέα Δημοκρατία.

Ας το βάλουμε με τη μορφή ερώτησης. Ας πάρουμε μία πλευρά. Μήπως παραδείγματος χάρι δεν έπαιξε ρόλο, σε αυτό τον αριθμό των ψήφων που πήρε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και που του έδωσε αυτήν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, το γεγονός ότι δεκάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι θύματα της αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης βρήκαν τη θέση του πενταμηνίτη ή του εννεαμηνίτη λίγο καιρό πριν τις εκλογές ή λίγους μήνες πριν; Τα παιδιά αυτά του λαού ψήφισαν ανεπηρέαστα; Μα, ποιος το πιστεύει αυτό; Μάλιστα, έγιναν προσλήψεις προσωρινές, μικρής διάρκειας λίγο πριν τις εκλογές. Αυτό δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς. Και είναι δεδομένο ότι υπάρχουν χώροι και οργανισμοί που δεν μπορούν να απασχολήσουν αυτά τα παιδιά, αυτούς τους ανθρώπους που ορισμένοι μάλιστα είναι και απόφοιτοι του Πολυτεχνείου. Και τους βάζουν να βγάζουν φωτοαντίγραφα των αρχείων, τα οποία μάλιστα θα εισαχθούν στα κομπιούτερ και άρα δεν έχει και τόση μεγάλη σημασία να τα βγάλει κανείς σε φωτοαντίγραφα.

Ο κρατικός μηχανισμός πάντα χρησιμοποιείται. Και παλαιότερα από τη Νέα Δημοκρατία και σήμερα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Πραγματικά όμως αυτήν τη φορά ξεπέρασε κάθε όριο χρησιμοποίησης του κρατικού μηχανισμού, των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Για πρώτη φορά ένα κυβερνητικό κόμμα ύστερα από πολύχρονη διακυβέρνηση δίνει την εκλογική μάχη έχοντας στην πλάτη του και δίπλα του τη μεγάλη πλειοψηφία των ισχυρών μέσων

ενημέρωσης.

Μήπως η διαμάχη του κ. Πάγκαλου και Βενιζέλου, που τελείωσε με χειραφτίες, δεν έβγαλε στην επιφάνεια -πιο συγκεκριμένα από όσο γνωρίζαμε- το γεγονός ότι υπάρχει -όπως και σε όλα τα Υπουργεία- και στο Υπουργείο Πολιτισμού ένα δίχτυ πελατειακών σχέσεων; Οι πίνακες που δόθηκαν, όπου ο κ. Βενιζέλος και η κ. Παπαζώη δύο ημέρες πριν παραδώσουν το Υπουργείο έκαναν παροχές -ας το πω έτσι- ή έδωσαν επιχορηγήσεις πολλών εκατομμυρίων, δεν θυμάμαι αυτήν τη στιγμή το ύψος... (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ πολύ, μη διακόπτετε.

Να μη γράφονται οι διακοπές, παρακαλώ, για να προχωρήσει η συζήτηση κανονικά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): ...και τα έδωσαν είτε σε φορείς είτε σε πρόσωπα, αυτό δεν δείχνει δίχτυ πελατειακών σχέσεων; Τι άλλο δείχνει;

Με την ευκαιρία θα ήθελα να υπογραμμίσω το εξής: Τώρα δίνοντας ο νέος Υπουργός Πολιτισμού αυτούς τους πίνακες στη δημοσιότητα -πέρα από όποιον άλλο σκοπό είχε και το έκανε, προσωπικό ή άλλο, δεν μας ενδιαφέρει αυτό- βρίσκει την ευκαιρία να κόψει επιχορηγήσεις καίγοντας μέσα στα ξερά -γιατί υπήρχαν πολλά ξερά σε αυτούς τους πίνακες- και τα χλωρά. Και είναι βέβαιο ότι, τελικά, θύματα της περικοπής των επιχορηγήσεων θα γίνουν φορείς, σωματεία ή δραστηριότητες που χρειάζονται τέτοια επιχορήγηση.

Θα έχουμε, όμως, την ευκαιρία να τα ξαναπούμε. Μπροστά μας είναι η Πολιτιστική Ολυμπιάδα, όπου εκεί και αν πρόκειται να χτισθεί δίχτυ πελατειακών σχέσεων προκλητικό στο χώρο του πολιτισμού. Θα υπάρξει μία τεράστια απόχη εξαγοράς συνειδητών και καθυπόταξης ανθρώπων της τέχνης και του πολιτισμού.

Υπάρχουν βεβαίως και οι υποσχέσεις της τελευταίας στιγμής στο Αργίριο της Αιτωλοακαρνανίας. Και, εν πάση περιπτώσει, όλοι γίναμε μάρτυρες -και έχει σχέση και με το θέμα που συζητάμε στις προγραμματικές δηλώσεις- του γεγονότος ότι η Κυβέρνηση φώναζε ότι η εξαγγελία της Νέας Δημοκρατίας -που και αυτή έγινε ακριβώς κάτω από την ίδια οπτική που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση- για σύνταξη εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) δραχμών, θα γκρεμίσει και θα αποτελματώσει τα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ η εξαγγελία για εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές εύκολα μπορεί να γίνει.

Τέτοια, λοιπόν, ζητήματα δεν μπορεί κανείς να τα ξεχάσει, επειδή πάντα γίνονταν και θα γίνονται όσο υπάρχει μία τέτοια πολιτική.

Στην ομιλία του ο Πρωθυπουργός έθεσε ζήτημα ότι, εν πάση περιπτώσει, αν κατάλαβα καλά, η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να ξεκινήσει κάποιο διάλογο για το εκλογικό σύστημα. Βεβαίως δεν είπε τίποτε άλλο. Πλαγίως και εμμέσως, ήδη το έχετε κάνει το τελευταίο διάστημα, θα διαδίδετε ότι μπορεί να έχουμε και αλλαγή του εκλογικού νόμου επί το αντιδραστικότερο και το πλειοψηφικότερο. Άλλωστε κατά καιρούς, έτσι αθώα δήθεν, έχουν ριχτεί οι σκέψεις περί του να γίνει το πλαφόν 6% ή περί των δύο γύρων. Από τη μία μεριά, λοιπόν, θα χρησιμοποιείτε αυτές τις διαδόσεις, από την άλλη θα αρχίσετε ένα διάλογο, ενδεχομένως για ένα αναλογικότερο σύστημα ή την απλή αναλογική ως δόλωμα και ζητώντας ανταλλάγματα για μια ανοιχτή στήριξη της Κυβέρνησης.

Εμείς θα συνεχίσουμε να προβάλλουμε την αναγκαιότητα της απλής αναλογικής. Θα παλεύουμε γι αυτήν και πρέπει να το κάνουμε με περισσότερη προσπάθεια από ό,τι κάναμε έως σήμερα, χωρίς ανταλλάγματα. Γιατί τα δημοκρατικά δικαιώματα δεν μπορούν να μουν σε διαπραγμάτευση με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική και την υποταγή στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων. Και ελπίζουμε να μη βρεθεί κανένα κόμμα που θα δελεαστεί από την απλή αναλογική εντός ή εκτός Βουλής, έτσι όπως προτείνει η Κυβέρνηση, για να έχει πολλούς συνενόχους στην προσπάθειά της να διατηρήσει την πύτα διαχείρισης και να μην της την αποσπάσει η Νέα Δημοκρατία που, επίσης, φιλοδοξεί να την κατακτήσει.

Εμείς -και το ξεκαθαρίζουμε αυτό- ξέρουμε ποιο είναι το εκλογικό αποτέλεσμα. Είναι ένα τέτοιο εκλογικό αποτέλεσμα που αποδεικνύεται ότι η διεκυστίδνα ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία είναι σωτήρια όχι μόνο για την πολιτική αλλά και για το ίδιο το πολιτικό σύστημα. Βεβαίως δεν πρόκειται να πούμε του ελληνικού λαού "όπως έστρωσες θα κοιμηθείς". Κάθε άλλο. Εμείς ίσα-ίσα, θα προσπαθήσουμε με τις δυνάμεις που έχουμε να πούμε στον ελληνικό λαό ότι πρέπει να νιώσει αποδεδειγμένος και ιδιαίτερα να είναι αποδεδειγμένα τα φτωχά λαϊκά στρώματα και η νεολαία που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ ή Νέα Δημοκρατία. Και πρέπει να αισθανθούν αποδεδειγμένα, καθόλου δεσμευμένα, να μην έχουν καμία ηθική δέσμευση ή οποιαδήποτε άλλη και να αντιπαλέψουν αυτήν την πολιτική, παρ'ότι θα ακούν συνέχεια "μας ψηφίσατε, άρα εγκρίνετε την πολιτική μας".

Έδωσα προσοχή και σε αυτά που είπε ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Καραμανλής. Σε μερικά πράγματα ήταν πολύ συγκεκριμένος, ιδιωτικά πανεπιστήμια, ιδιωτικοποιήσεις κλπ. Και νομίζω ότι ο κ. Παπαντωνίου θα ικανοποιήσει τον κ. Καραμανλή, λέγοντάς του ότι εξετάζει και πιο ανοιχτά και πιο γρήγορα σχέδια ιδιωτικοποίησης τομέων στρατηγικής σημασίας. Ταυτόχρονα -εγώ τουλάχιστον αυτό κατάλαβα από τις προτάσεις του κ. Καραμανλή- πριμοδοτεί τη διαμόρφωση ακόμα περισσότερων θεσμικών οργάνων. Δεν ξέρω πόσες Διαρκείς Επιτροπές έχουμε στη Βουλή, μόνιμες επιτροπές, άλλα θεσμικά όργανα, καινούρια θεσμικά όργανα; Αυτή η θεσμολαγνεία βεβαίως δεν είναι χωρίς εξήγηση, διότι από τη μία πλευρά δείχνει τη μη δυνατότητα, αντικειμενικά και υποκειμενικά, της Νέας Δημοκρατίας να αντιπαρατεθεί σε αυτήν την πολιτική, από την άλλη μεριά όπως και να το κάνουμε όταν στηρίζεις τη νεοφιλελεύθερη πολιτική και τις γενικότερες επιταγές, αυτό που χρειάζεται να κάνεις είναι να νομιμοποιήσεις τη διάθεσή σου να συναινέσεις. Και μία μορφή νομιμοποίησης αυτής της συναίνεσης είναι να έχουμε διαρκείς και παραδιαρκείς επιτροπές, να συζητούν όλα τα κόμματα και να δημιουργούνται προϋποθέσεις ανοικτής συναίνεσης και όχι μισοανοικτής ή συγκαλυμμένης, που σε πολλές περιπτώσεις υπάρχει.

Άκουσα επίσης, με πολλή προσοχή τον κ. Παπαντωνίου, ο οποίος υπερθεμάτισε σε ωραιοποίηση της πολιτικής σε σχέση με την προσπάθεια που έκανε ο Πρωθυπουργός. Εγώ κράτησα από την ομιλία του κ. Παπαντωνίου μία λέξη, η οποία βεβαίως είναι λέξη-όρος που χρησιμοποιείται από όλα τα κόμματα του λεγόμενου ευρωπαϊκού προσανατολισμού. Και λέω του λεγόμενου ευρωπαϊκού προσανατολισμού, γιατί πρόκειται για έναν προσανατολισμό υπηρετήσης, εν πάση περιπτώσει των στρατηγικών του ευρωπαϊκού κεφαλαίου. Κράτησα λοιπόν έναν όρο, τον όρο ανταγωνιστικότητα. Ανταγωνιστικότητα, ανταγωνιστικότητα. Είκοσι φορές τουλάχιστον το είπε ο κ. Παπαντωνίου.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο όρος αυτός "ανταγωνιστικότητα", ανεξάρτητα αν κανείς συμφωνεί με αυτήν την πολιτική ή με άλλη, συνεπάγεται μέσα στις συγκεκριμένες δοσμένες συνθήκες τη μέχρι θανάτου διαπάλη ανάμεσα σε ισχυρούς καπιταλιστικούς ομίλους, μονοπωλιακούς ομίλους, πολυεθνικές επιχειρήσεις -ας τις πούμε όπως θέλει ο καθένας- και διαπάλη οξύτατη ανάμεσα σε χώρες και ανάμεσα στα τρία μεγάλα κέντρα που σήμερα έχουν μία ηγεμονική θέση στη διαδικασία της διεθνοποίησης, της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης.

Πρόκειται για σκληρή διαπάλη, την οποία την πληρώνουν οι λαοί έτσι κι αλλιώς και κάποιοι μεγάλοι επίσης χτυπιούνται. Πρόκειται όμως για μια πολύ σκληρή διαπάλη. Τα πάντα έχουν σχέση με το ποια επιχείρηση ή ποια ηγεμονική χώρα θα επικρατήσει οριστικά ή θα κατακτήσει καινούριες αγορές. Και μόνον αυτόν τον όρο με το συγκεκριμένο περιεχόμενο που έχει σήμερα ο άνθρωπος που ακούει, ο εργάτης, ο υπάλληλος, ο μικρομεσαίος, ο αγρότης μπορεί να καταλάβει ότι κυριολεκτικά θα ποδοπατηθεί ακόμα περισσότερο.

Τα άλλα που είπε και ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Εθνικής Οικονομίας περί ανάπτυξης, περί κοινωνικού προσώπου, όλα αυτά πάνε περίπατο. Τα πάντα για να κερδί. Εδώ μεταξύ τους οι μεγάλοι όμιλοι σκοτώνονται. Αυτό το λέω και για την ουσία.

Απόδειξη επίσης για το ποια πολιτική θα ακολουθήσει η Κυβέρνηση είναι αυτό που έθεσε επίσης ο Πρωθυπουργός από την αρχή: Εργασιακή ειρήνη. Δηλαδή τα "κεφάλια μέσα" όσον αφορά τους εργαζόμενους απέναντι στην ισχυρή εργοδοσία. Αν έχουμε να κάνουμε με μία πολιτική τόσο φιλάνθρωπη για το λαό, με τόσο ανθρώπινο πρόσωπο, προς τι δηλαδή χρειάζεται η εργασιακή ειρήνη; Μια πολιτική θελκτική για το λαό, γιατί ο λαός να την αντιπαλέψει; Γιατί να κάνει απεργίες, κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις, αν αυτή η πολιτική είναι προς όφελός του; Γιατί, δεν καταλαβαίνει ο λαός; Μα εσείς λέτε ότι ο λαός καταλαβαίνει και σας ψήφισε και σας έκανε και πλειοψηφία και σας ανανέωσε τη θητεία. Όταν σας ψηφίζει καταλαβαίνει. Όταν αγωνίζεται δεν καταλαβαίνει. Αυτά ξεκαθαρίστε τα. Τουλάχιστον για μας είναι καθαρά. Εν πάση περιπτώσει, αυτό που εμείς θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι ότι σήμερα υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη εμπειρία για τον λεγόμενο κοινωνικό διάλογο και για το τι σημαίνει εργασιακή ειρήνη.

Η Κυβέρνηση ξέρει πάρα πολύ καλά ότι ο λεγόμενος κοινωνικός διάλογος αποδίδει και το λέει αυτό γιατί ο όνος -για να μη χρησιμοποιήσω την άλλη έκφραση- είναι δεμένος από την πλευρά της Κυβέρνησης. Υπάρχει συναίνεση μέσα στη Βουλή σε πάρα πολλά ζητήματα. Υπάρχει ευρεία συναίνεση. Αυτό είναι αλήθεια. Αυτό είναι και τραγικό, αλλά τι να κάνουμε;

Επίσης, έχει στο χέρι της, τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος και βεβαίως τις εργοδοτικές οργανώσεις. Ξέρουμε ότι ο κοινωνικός διάλογος και για την ανεργία και για τις εργασιακές σχέσεις και για το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα θα είναι σημειωμένος με τους κανόνες του παιχνιδιού. Μάλιστα τώρα υπάρχει εμπειρία και από τη μεριά της Κυβέρνησης να παίξει το θέατρο καλύτερα. Θα βρεθούμε μπροστά σε στημένες διαφωνίες ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος. Σε στημένες διαφωνίες ή και πραγματικές στα σημεία ανάμεσα στην ηγεσία του συνδικαλιστικού κινήματος και τις εργοδοτικές οργανώσεις. Ο λαός θα παρακολουθεί για ένα δυο χρόνια αυτές τις διαφωνίες. Αυτό επιδιώκετε. Εμείς λέμε ότι ο λαός δεν πρέπει να παρακολουθήσει τίποτα. Πρέπει από τώρα να ανασυνταχθεί και να παλέψει. Και στο τέλος υποτίθεται θα κάνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις όλοι και θα καταλήξουμε εκεί που είναι το ζητούμενο και από την πλευρά της καπιταλιστικής εργοδοσίας, των μονοπωλίων γενικότερα και από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Ο κύριος Πρωθυπουργός τεκμηρίωσε για άλλη μια φορά τις επιλογές της Κυβέρνησης υπογραμμίζοντας ότι τώρα πια ζούμε την πρόκληση της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης. Μάλιστα επιπώθηκε -και αυτό λέγεται κατά κόρον και από στελέχη του ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο- ότι σήμερα πρέπει κανείς να καταθέτει νέες σκέψεις και νέες ιδέες, γιατί έχουμε να κάνουμε με ένα εντελώς καινούριο φαινόμενο, μια καινούρια πρόκληση, που ο λαός πρέπει να τη δει με μεγάλο δέος και να αισθάνεται και λίγο ανίκανος να την καταλάβει. Πρέπει, λοιπόν, όλα να προσαρμοστούν σ' αυτήν τη νέα πρόκληση και χρειάζονται και νέες ιδέες.

Κατ' αρχήν, κύριε Πρωθυπουργέ, έχω υπόψη μου -όσο έχω υπόψη μου- ότι άνθρωποι, παράγοντες, επιστήμονες, ακόμη και κρατικοί παράγοντες, κυβερνητικοί, αλλά κυρίως οι υπεύθυνοι των διαφόρων διεθνών και περιφερειακών οργανισμών όταν μιλάνε για την παγκοσμιοποίηση δεν αναφέρονται έτσι γενικά και αφηρημένα στα επίσημα κείμενα, τη λένε με το όνομά της. Πρόκειται για την παγκόσμια δράση του καπιταλισμού. Άλλοι, ακόμα και οπαδοί της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, ομολογούν ότι είναι η παγκόσμια επίθεση του καπιταλισμού. Το λέω αυτό γιατί έχει σημασία.

Όταν εμείς, παραδείγματος χάριν, είμαστε αντίθετοι όχι στη λογική της διεθνοποίησης, αλλά σε ό,τι κρύβεται κάτω από την παγκοσμιοποίηση, το κάνουμε γιατί είμαστε αντίθετοι και με το συγκεκριμένο σύστημα και πολύ περισσότερο με τη διαμόρφωση πανίσχυρων τέτοιων διεθνών οργανισμών βάσει μιας πολιτικής που τη γνωρίζουμε τα τελευταία χρόνια και της οποίας πολύ σωστά της έχει αποδοθεί ο όρος "βαρβαρότητα" που δεν είναι και τόσο "σσί" πολιτικά.

Εν πάση περιπτώσει, γιατί πρόκειται για μία νέα πρόκληση; Πρόκειται για παλαιότερο φαινόμενο που είναι βαθιά χαραγμέ-

νο στην πείρα των λαών με νέα οπωσδήποτε και -θα το ληψω να πω- πρωτόγνωρα στοιχεία. Δεν μπορεί όμως να καλλιεργείται αυτό το δέος και κυρίως σε τόσο υψηλούς τόνους και να γίνεται λόγος με τέτοιο στόμφο περί του νέου φαινομένου της παγκοσμιοποίησης. Ο εικοστός αιώνας γνώρισε δύο παγκοσμίους πολέμους. Αυτό δε δείχνει ότι υπήρξε ήδη παγκοσμιοποίηση; Βεβαίως, σήμερα, είναι σε ανώτερες βαθμίδες, αλλά προς τι αυτή η έπαρση πως κάποιοι ανακάλυψαν την παγκοσμιοποίηση και της έχουν δώσει αυτό το περίφημο βαπτιστικό όνομα;

Ο ελληνικός λαός μπορεί να καταλάβει τι σημαίνει παγκοσμιοποίηση αν σκεφθεί τι γίνεται τώρα στα Βαλκάνια, στην Αφρική, στη Λατινική Αμερική. Πριν λίγες μέρες έγινε η σύνοδος των εβδομήντα επτά χωρών, που αντιπροσωπεύουν εκατόν τριάντα τρεις χώρες του πλανήτη μας που είναι μέσα στη ροή της λεγόμενης παγκοσμιοποίησης. Η σύνοδος έγινε στην Αβάνα. Υπάρχουν παλιές, βαρύτατες καταγγελίες για την περιφέρεια αυτή παγκοσμιοποίηση, για το ρόλο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Παγκόσμιας Τράπεζας κλπ.

Αν στέκομαι σε αυτά, δεν είναι γιατί έχω τη διάθεση να ασκήσω το δικαίωμα να κάνω εγώ μάθημα για την παγκοσμιοποίηση αλλά γιατί, εν πάση περιπτώσει, μιλάμε είτε για συναίνεση είτε για διαφωνίες πάνω στην ουσία μιας πολιτικής. Είναι εντελώς ψευδοπρόβλημα να πούμε: "Είσαι ή δεν είσαι με τη διεθνοποίηση;"

Στο κάτω-κάτω εδώ δεν πρόκειται για μία παγκόσμια συνεργασία χωρών με κριτήριο να βοηθηθούν οι λαοί, αν θέλετε, να διανεμηθεί ο πλούτος προς όφελος των λαών που υποφέρουν. Δεν πρόκειται για μία τέτοια παγκόσμια συνεργασία, όπου πραγματικά ο ελληνικός λαός θα μπορούσε να καταθέσει το δικό του οβολό, τις δικές του θυσίες, για το καλό όλων των λαών. Εδώ πρόκειται για μία παγκόσμια συμφωνία της οποίας επικεφαλής είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ιαπωνία με τους ανταγωνισμούς τους, οι οποίοι έχουν σαν στόχο να αναδιανέμουν αγορές, να ληστέψουν όσο πλούτο έμεινε που δεν έχει μπει κάτω από τη δική τους μέγγενη και να καθυποτάξουν τους λαούς.

Πριν λίγες μέρες ο κ. Τσοχατζόπουλος ανέπτυξε κάποιες νέες σκέψεις: "Το μέλλον της Ελλάδας βρίσκεται σε συνεχή συμπίεση με το ΝΑΤΟ"- που τον αναγόρευσε σε οργανισμό διεθνούς ασφάλειας και ειρήνης και πρόσθεσε μάλιστα: "Τα επόμενα είκοσι χρόνια ο ελληνικός λαός θα δει καλύτερες μέρες και θα αισθανθεί πάρα πολύ ωραία και σε περίοπτη θέση, γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση και με τη βοήθεια της Ελλάδας θα καταφέρει να βάλει πόδι στην Ασία". Αυτό υποτίθεται για το καλό των ασιατικών λαών. Ακριβώς εκεί θα διενεργηθεί ο μεγάλος ανταγωνισμός -με οράματα πάντα πολύ σύγχρονα και ανθρωπιστικά- με τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ιαπωνία.

Δεν σας λέω ότι έχετε πολλές αυταπάτες και ίσως υπάρχει και ένα είδος μεγαλομανίας περί του ρόλου που θα αναθέσουν στην Ελλάδα οι διάφοροι σύμμαχοι σε όλη αυτήν την παγκόσμια ληστεία. Πέρα από αυτό τι έχει να κερδίσει ο ελληνικός λαός, οι λαοί της Ευρώπης και οι άλλοι λαοί, με αυτό το αδυσώπητο κυνήγι των κερδών; Θα πω για άλλη μια φορά ότι κυριολεκτικά θα δοπατηθούν.

Να με συγχωρήσετε που θα το πω, δεν ξέρω αν πρέπει ο ελληνικός λαός να αισθάνεται τόσο υπερήφανος, που ακριβώς λόγω του ρόλου της Ελλάδας στη νέα τάξη πραγμάτων καλείται ο κύριος Πρωθυπουργός να πάρει μέρος στη διαμόρφωση του πολιτικού υποκειμένου -έτσι διάβασα σήμερα στις εφημερίδες- της παγκοσμιοποίησης του λεγόμενου τρίτου δρόμου, όπου θα υπάρξει ένα πολιτικό παγκόσμιο όργανο υπό την προεδρία του κ. Κλίντον, όταν θα πάψει να είναι Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Αυτά δηλαδή μπορεί για σας να είναι οράματα. Και αν θέλετε, βάζουμε και ένα ερώτημα, γιατί πρέπει αυτά να είναι οράματα του ελληνικού λαού; Τι έχει να κερδίσει ο ελληνικός λαός από αυτά; Μπορεί να αναβαθμιστεί η πολιτική ηγεσία του τόπου μας στα διεθνή όργανα, αλλά αυτό αντίστοιχα θα προκαλέσει τη μεγάλη υποβάθμιση του λαού και της ζωής του.

Είπατε, επίσης, ότι στην εξωτερική πολιτική θα τηρήσετε τις αρχές δικαίου, με αφετηρία το σεβασμό των συνόρων και της ε-

δαφικής ακεραιότητας και ότι γενικά θα ακολουθήσετε μία πολιτική αρχών, ηθικής και δικαίου.

Δυστυχώς, αυτά τα λόγια, η πολιτική αρχών δικαίου, πολιτική διατήρησης των συνόρων κλπ. έχουν χάσει κάθε αξία, δυστυχώς το λέω, και ως απλή διακήρυξη και ως φραστική διακήρυξη. Και αποτελεί πρόκληση, θα έλεγα, να μιλάτε για σεβασμό των συνόρων, όταν η ελληνική εξωτερική πολιτική όλων των κυβερνήσεων, και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ τις τελευταίες δεκαετίες, έχει πάρει πρακτικά μέρος στην αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια. Παραδείγματος χάριν με την υπογραφή του διαμελισμού της Γιουγκοσλαβίας και με τον πόλεμο στα Βαλκάνια, που έγινε ακριβώς για να αλλάξουν τα σύνορα. Όταν συμμετέχετε σε στρατούς κατοχής που ακριβώς αυτόν το ρόλο έχουν, να διαμορφώνουν νατοϊκά προτεκτοράτα. Όταν την ίδια ώρα έχετε υπογράψει κείμενο που αναγνωρίζει συνοριακές διαφορές στο Αιγαίο. Όταν έχετε δεχθεί τη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρμοδίων οργάνων και επιτρόπων της, ότι η παρουσία στρατευμάτων κατοχής στην Κύπρο καθόλου δεν ενοχλεί για την ενταξιακή πορεία της Κύπρου. Και αυτά τώρα για ανθρωπιστικές και δημοκρατικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης βεβαίως είναι λάστιχο και πάνε περίπατο.

Είναι ήδη γνωστό ότι η ενταξιακή πορεία της Κύπρου συνεπάγεται την επισημοποίηση της διχοτόμησης σε μία μάλιστα περιοχή που συνδέεται στενά με τη νέα τάξη πραγμάτων, την ιμπεριαλιστική, στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Αυτά, γιατί, εν πάση περιπτώσει, λέγονται από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Οπωσδήποτε δεν είναι κάτι καινούργιο. Αλλά και μόνο γι'αυτά, ανεξαρτήτως τι λέτε παρακάτω, αξίζει να καταψηφιστεί το κείμενο των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης. Και μόνο γι'αυτά.

Ακόμη κι αν δίνετε κάποιες παροχές, που έστω θα άμβλυναν τη ζωή και τη θέση των εργαζομένων, όταν έχουμε μπροστά μας τη λεγόμενη ναγκοσμοποίηση, την ανταγωνιστικότητα και τη συγκεκριμένη νέα τάξη πραγμάτων, και μόνο γι'αυτά αξίζει χίλιες φορές -τουλάχιστον από τη δική μας πλευρά- να καταψηφιστεί αυτό το κείμενο και όχι όπως είπε η Νέα Δημοκρατία, γιατί ήταν ένα γενικό κείμενο. Και δεν ήταν καθόλου γενικές οι προγραμματικές δηλώσεις. Ήταν πολύ ουσιαστικές, γενικές βεβαίως, αλλά δεν μπορεί να είναι πιο συγκεκριμένες. Η αλήθεια είναι ότι η διαφωνία έχει αξία όταν είναι ουσιαστικά πολιτική διαφωνία και όχι διαχειριστική.

Κατέθεσε η Κυβέρνηση για άλλη μια φορά και το επίσημο κείμενο των προεκλογικών υποσχέσεων της. Γίνεται μάλιστα μια συζήτηση και στον Τύπο και γενικά αν θα τηρήσει η Κυβέρνηση τις προεκλογικές υποσχέσεις. Εμείς δεν είμαστε βέβαιοι ότι θα τις τηρήσει. Αλλά ακόμα και αν τις τηρήσει, στην πραγματικότητα, αν τις δούμε προσεκτικά, δεν μπορούν να λειτουργήσουν παρά ως ένα τρύπιο σωσίβιο σε μια εξαιρετικά φουρτουνιασμένη θάλασσα που θα χρίσει ο ελληνικός λαός σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

Και μάλιστα αν δει κανείς αυτές τις προεκλογικές δεσμεύσεις που γίνονται τώρα μετεκλογικές, μπορεί να δει ότι όλες οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης δεν λειτουργούν για την άμβλυνση των οξυύτατων κοινωνικών αδικιών που προκάλεσε. Παραδείγματος χάριν είπε ο κ. Παπαντωνίου ότι σήκωσε τη σημαία των φοροελαφρύνσεων. Από τα εννιά σημεία των φοροελαφρύνσεων, τα έξι αφορούν απλά την πλουτοκρατία του τόπου, τις μεγάλες μονοπωλιακές επιχειρήσεις, τις μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις, για να συγχωνευθούν, για να μπουν στο χρηματιστήριο, για να μειωθεί η φορολογία κερδών από τα κέρδη του χρηματιστηρίου, τράπεζες κλπ. Απ' αυτές οι έξι αφορούν αποκλειστικά το μεγάλο κεφάλαιο. Τέτοιες φοροελαφρύνσεις είναι.

Και γιατί να μην τα εφαρμόσετε αυτά; Είδαμε εδώ τον κ. Παπαντωνίου να μιλάει για το ιλιγγιώδες ποσό των δέκα χιλιάδων.

Μάλιστα, αυτό αποτελεί και πρόκληση, όταν λέγεται μέσα στη Βουλή. Να το πω καθαρά: Ποιος από σας και ποιος από μας θα ένιωθε ανακούφιση με τις 10.000 το μήνα; Οι προεκλογικές δεσμεύσεις που έχετε κάνει που γίνονται μετεκλογικές, ξεκινάνε από την εξής λογική: Δηλαδή ότι ο λαός πρέπει να έχει μειωμένες απαιτήσεις. Βεβαίως όταν επιβάλλεις σ'ένα λαό, διαπαιδαγωγώντας τον επί χρόνια με τη βοήθεια και της Αξιωματικής

Αντιπολίτευσης και άλλων κομμάτων και κυρίως με τη βοήθεια των ηγεσιών του συνδικαλιστικού κινήματος, την πεποίθηση ότι δεν πρέπει να έχει αυξημένες απαιτήσεις, τότε βεβαίως το δεκαχίλιario μπορεί για κάποιους να θεωρείται ανάσα.

Εκεί βρίσκεται η μεγάλη παγίδα. Εμείς θεωρούμε ότι οι εργαζόμενοι σήμερα δεν πρέπει απλά να διεκδικήσουν την τήρηση των προεκλογικών υποσχέσεων, γιατί αυτό είναι παγίδα. Το κυριότερο είναι να αναπτύξουν νέα αιτήματα και διεκδικήσεις με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και όχι τις ανάγκες πριν από δέκα ή είκοσι χρόνια. Αν χρειάζεται κάπου εκσυγχρονισμός, αυτός χρειάζεται στα αιτήματα των εργαζομένων.

Με ποια κριτήρια καθορίζεται σήμερα το βιοτικό επίπεδο του λαού; Με ποια κριτήρια καθορίζεται ο δείκτης των τιμών;

Παραδείγματος χάριν, υπολογίζεται η ανάγκη των ανθρώπων πέραν της ανάγκης να έχουν έναν καλό μισθό για υψηλής ποιότητας δωρεάν υπηρεσίες, σε όλους τους τομείς; Δεν υπάρχει υποσχέση ούτε για δωρεάν υπηρεσίες, ούτε για υπηρεσίες υψηλής ποιότητας. Υπολογίζεται η ανάγκη ελεύθερου χρόνου σε σχέση με το ωράριο εργασίας; Υπολογίζεται η ανάγκη νέων αναγκών στα ζητήματα της ανάπτυξης, στην πρόληψη ή και στην πρόσβαση στις νέες τεχνολογίες, αλλά όχι με αυτόν τον ισοπεδωτικό και εκμαυλιστικό τρόπο που το κάνετε εσείς;

Επομένως όλη η λογική των προεκλογικών ρυθμίσεων είναι να λένε στους εργαζόμενους ότι πρέπει να ζητούν λίγα, τα απολύτως αναγκαία για να επιβιώσουν, τα απολύτως αναγκαία για μια φυσική αντοχή, γιατί για πνευματική αντοχή δεν αναγνωρίζεται ούτε το κατώτερο επίπεδο. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν λειτουργήσουν αυτές οι προεκλογικές δεσμεύσεις και άλλα που υποσχεστείτε ότι θα γίνουν, μπορούν να αντισταθίσουν τις μονιμότερες και μακροπρόθεσμες συνέπειες που έχουν τα μέτρα που ήδη έχουν παρθεί, όπως είναι η κυριαρχία και η καθιέρωση της μερικής απασχόλησης; Μπορεί να αντισταθμιστεί με επιδόματα φτώχειας η καθιέρωση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων; Στην ουσία έχουμε μια θέση εργασίας για τρεις ή τέσσερις.

Μπορεί να αντισταθμιστεί το ξεπούλημα των τομέων στρατηγικής σημασίας; Αναφέρθηκαν σε αυτό και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας. Θα υπάρξουν βαθύτερες συνέπειες στην ικανότητα της χώρας να αναπτύσσεται προς όφελος του λαού, στην άμυνα της χώρας, αλλά και σε άλλους τομείς. Μπορεί να αντισταθμιστεί αυτό με τις προεκλογικές παροχές που έχετε εξαγγείλει ή με τέτοιου τύπου φιλανθρωπίες που λέτε ότι θα κάνετε από δω και μπρος;

Παραδείγματος χάριν διακόσιες χιλιάδες αγροτικές οικογένειες έχουν φύγει από την παραγωγή, έχουν χάσει το δικαίωμα να παράγουν. Πώς θα αντισταθμιστεί αυτό; Με μια αύξηση 10.000 στη σύνταξη των αγροτών;

Είπατε ότι καταργήσατε τα αντικειμενικά κριτήρια των ΕΔΕ. Καθιερώσατε καινούρια πιο σκληρά. Πώς θα αντισταθμιστούν τα βάσανα που περνάνε σήμερα οι μικρομεσαίοι με το νέο νόμο που έχετε κάνει για τη φορολογία, ακόμα και με κάποιες φοροελαφρύνσεις, από τη στιγμή που το κύριο πρόβλημα των μικρομεσαίων είναι ο αδυσώπητος ανταγωνισμός με τα μεγάλα καταστήματα; Υπάρχει και η πολύ μεγάλη μείωση της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων. Αντισταθμίζονται αυτά με φοροελαφρύνσεις τύπου "ψίχουλα"; Βεβαίως ελαφρύνετε τη φορολογία, γιατί δεν έχετε να πάρετε απ'αυτούς. Ούτε απ'τους μισθούτους θα έχετε να πάρετε ούτε από τους μικρομεσαίους. Τα επόμενα χρόνια μπορεί να καταργηθεί και η άμεση φορολογία. Θα τα παίρνετε όλα με την έμμεση.

Μιλάτε λοιπόν για μέτρα υπέρ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Πραγματικά αυτά είναι κοροϊδία. Εμείς σ'αυτά τα θέματα έχουμε καταθέσει προεκλογικά προτάσεις μέσα και έξω απ'τη Βουλή. Θα καταθέσουμε προτάσεις στην πορεία στις συζητήσεις που θα γίνουν. Όμως το ζήτημα δεν είναι εκεί. Το ζήτημα είναι η γενική κατεύθυνση που ακολουθείτε σήμερα, διότι αν ακολουθείς μια κατεύθυνση θα έχεις άλφα προτάσεις και αν ακολουθείς άλλη κατεύθυνση θα έχεις βήτα προτάσεις.

Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση και προεκλογικά και τώρα κρύβει από το λαό ότι έχει αναλάβει συνειδητά -δεν της επιβλήθηκαν χωρίς να το θέλει- πολύ συγκεκριμένες δεσμεύσεις, που βάζουν

σε αμφισβήτηση και αυτό το φύλλο των προεκλογικών υποσχέσεων. Πολύ περισσότερο όμως καθορίζουν το ουσιαστικότερο που θα γίνει από εδώ και μπρος.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην έκθεσή της -αναφέρομαι κατ' αρχήν στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης- συστήνει στην ελληνική Κυβέρνηση να θεωρήσει τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος στο 1,2% του Α.Ε.Π. ως ανώτερο επίπεδο και όχι στόχο, πράγμα που η Κυβέρνηση δεν το λέει καθαρά. Και αν πιάσει η Ελλάδα το 1,2%, θα είναι υποχρεωμένη να πληγίνει και πιο κάτω. Και επισημαίνει η έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ότι αν τα κρατικά έσοδα αυξηθούν παραδείγματος χάρι από ιδιωτικοποιήσεις ή από φορολογία του λαού, τότε θα πρέπει να θέσει η Κυβέρνηση ως στόχο να μειωθεί παραπέρα το δημοσιονομικό έλλειμμα για να αντιμετωπιστούν το μέλλον οι πληθωριστικές τάσεις. Ζητά, λοιπόν, παραπέρα μείωση των κρατικών δαπανών, που σημαίνει μείωση των κοινωνικών, που σημαίνει νέα λιτότητα μισθών κλπ. Έτσι ο κ. Παπαντωνίου θα ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό άμα κόψει και άλλες κοινωνικές δαπάνες. Τέτοιον ισοσκελισμό σας τον χαρίζουμε!

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση απαγορεύεται να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε πλεονάσματα για μισθολογικές αυξήσεις ή ακόμη και πιο συγκεκριμένη τοποθέτησή της για άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Τρίτον, υπάρχει απόφαση που περιλαμβάνεται στο Σύμφωνο Σταθερότητας της Οικονομίας, που ενσωματώθηκε στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, που ψήφισε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και έδωσε λευκό ο Συνασπισμός και καταψηφίσαμε εμείς και το ΔΗ.Κ.ΚΙ., που λέει ότι τα πλεονάσματα πρέπει να πηγαίνουν για τη μείωση του δημοσίου χρέους. Και θα έρθει η περίπτωση -ελπίζω να μην έρθει, αλλά θα έρθει, για να αλλάξουν τα πράγματα- που θα επιβεβαιωθούμε ότι το δημόσιο χρέος θα αυξάνεται, γιατί είναι φαύλος κύκλος.

Η εαρινή έκθεση της Κομισιόν, που δόθηκε στη δημοσιότητα στο Στρασβούργο στις 11.4.2000, μετά δηλαδή τις εκλογές, από τον αρμόδιο σύμβουλο, κάνει συγκεκριμένες "συστάσεις" - γιατί είναι δεσμευτικές κατευθύνσεις προς τις κυβερνήσεις-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης- για τη διετία 2000-2001 να υλοποιήσει όλες τις παραπάνω εντολές και κατευθύνσεις.

Η Κυβέρνηση γνωρίζοντας όλα αυτά τα πράγματα, γνωρίζοντας ότι έχει δεσμεύσεις και δεν μπορεί να τηρήσει εξαγγελίες ή δεν μπορεί να κάνει και πάρα πολλούς ελιγμούς, παρ' ότι θέλει να κάνει κάποιους ελιγμούς για να διατηρήσει, εν πάση περιπτώσει, και τις πελατειακές της σχέσεις, κατέθεσε εδώ δύο σημαντικά χαρτιά, που λέει ότι, εν πάση περιπτώσει, και αν η Ευρωπαϊκή Ένωση τα λέει έτσι κι αλλιώς και αν τα πράγματα έρθουν έτσι κι αλλιώς, έχει ατού η Κυβέρνηση, τα οποία μπορεί να τα χρησιμοποιήσει προς όφελος των εργαζομένων και μάλιστα να αντιμετωπίσει την ανεργία και τα προβλήματα παιδείας, υγείας και κοινωνικής ασφάλισης. Και λέει το εξής:

Πρώτον, όσον αφορά την ανάπτυξη του Α.Ε.Π., λέει ότι η Ελλάδα έχει σήμερα τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης του Α.Ε.Π. στην Ευρώπη. Τίποτε δεν λέει ότι αυτοί οι ρυθμοί θα διατηρηθούν αύριο. Και ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν και οι διαδικασίες οι κυκλικές, οι προσωρινές. Άλλωστε η Ελλάδα είχε περιθώρια να προχωρήσει σε τέτοιους ρυθμούς ανάκαμψης. Είναι βέβαιο ότι θα τους κρατήσει; Εμείς θεωρούμε -έχουμε κάνει και εμείς την πρόβλεψή μας- ότι η ανάκαμψη δεν έχει μόνιμο χαρακτήρα. Άλλωστε τέτοιες ανησυχίες διατυπώνονται όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για πολύ πιο ισχυρές χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα μάλιστα, υπάρχει μία επίσημη "ευρωπαϊσοδοξία" για την πορεία, ανησυχία γιατί το ευρώ πέφτει συνεχώς σε σχέση με την αρχική ισοτιμία με το δολάριο, αλλά και για μια σειρά άλλους λόγους που δεν είναι καθαρά ή μόνο νομισματικοί ή σε ό,τι υπόβαθρο έχουν τα ζητήματα της νομισματικής ισοτιμίας.

Αλλά ας πούμε ότι αυξάνεται το Α.Ε.Π. και φτάνει στο 5% και 6%. Αυτό τι σημαίνει; Ότι θα γίνει αυτό που είπε ο κ. Παπαντωνίου;

Ο Έλληνας πολίτης λέει θα φτάσει και θα ζει σαν το Γερμανό πολίτη.

Κατ' αρχήν, ποιος Έλληνας πολίτης; Δηλαδή όλοι οι Έλληνες

πολίτες είμαστε ίδιοι; Ο απλός μισθωτός και ο μεγαλοεπιχειρηματίας έχουν το κοινό ότι είναι πολίτες; Γιατί, εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να μιλάμε με τέτοιους όρους μέσα στο Κοινοβούλιο ότι ο Έλληνας πολίτης θα γίνει το ίδιο με το Γερμανό. Πρώτα-πρώτα δεν πρόκειται να γίνει η ανάπτυξη, θα είναι ανισόμετρη, θα υπάρχει ανταγωνιστικός ρόλος, η ισχυρή χώρα θα προσπαθεί να κάνει δοχείο της κρίσης της, τις αδύνατες χώρες, τις υποδεέστερες, όπως είναι η Ελλάδα.

Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ας δεχθώ ότι πέφτουμε έξω σ' αυτό που δεν πέφτουμε, γιατί αυτό, αν θέλετε, είναι μέσα στη φύση του συστήματος πια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ας κάνω, λοιπόν, την παραχώρηση ότι ο Έλληνας εργαζόμενος θα γίνει ίδιος με το Γερμανό εργαζόμενο και ο Έλληνας βιομήχανος θα γίνει ίδιος με το Γερμανό βιομήχανο, ο Έλληνας τραπεζίτης με το Γερμανό τραπεζίτη.

Όσον αφορά τον Έλληνα εργαζόμενο και το Γερμανό εργάτη. Μα, ο Γερμανός εργάτης χάνει επίσης τις κατακτήσεις του και ο Σουηδός και ο Γάλλος. Δηλαδή σε όλη την άλλη Ευρώπη τα πράγματα μένουν ακίνητα και η Ελλάδα θα φτάνει τη Γερμανία; Αυτά τα πράγματα ούτε στα εγχειρίδια των πανεπιστημίων δεν γράφονται ότι θα γίνει πραγματική σύγκλιση ανάμεσα στις χώρες και δεν θα υπάρχει ανισόμετρη ανάπτυξη και σχέσεις ανταγωνισμού και εξάρτησης και μέσα στις συμμαχίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γενικότερα.

Λέγεται ότι αν αυξηθεί το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας. Κατ' αρχήν, είναι αλήθεια ότι παραλάβατε αρνητικό Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν από τη Νέα Δημοκρατία και σεις αυξήσατε αυτούς τους ρυθμούς, γιατί δεν μπορούσατε να κάνετε και αλλιώς. Δεν το κάνατε για λόγους φιλολαϊκούς, αλλά γιατί έπρεπε να δώσετε τη δυνατότητα στην κυρίαρχη τάξη της χώρας μας να παίξει μέσα στους συγκεκριμένους οργανισμούς. Δεν μπορούσε να σταματήσει αυτού του είδους η ανάπτυξη και ούτε σταματάει. Προσωρινά ανακόπτεται και ξανακάνει κάποια βήματα.

Από το 1993 μέχρι σήμερα, με αυτήν την αύξηση που είχαμε στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν όχι μόνο δεν είχαμε αύξηση θέσεων εργασίας αλλά είχαμε μείωση. Διότι αυτή η ανάπτυξη που συντελείται είναι και ανισόμετρη και αν θέλετε δεν έχει σχέση με τις πραγματικές ανάγκες και δυνατότητες της χώρας μας. Πού έχουμε ανοδική πορεία σε ορισμένους κλάδους παραγωγής; Στη βασική μεταλλουργία, στα παράγωγα πετρελαίου, στον κλάδο εκτυπώσεων, στα προϊόντα από μη μεταλλικά ορυκτά. Υπάρχουν όμως δεκαέξι κλάδοι που σχετίζονται με την εγχώρια αγορά, με τις εγχώριες ανάγκες που πάνε πίσω. Και τα κοινοτικά ποσά είναι μέσα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, ας αφήσουμε αυτό το θέμα.

Η λογική των επενδύσεων σήμερα που κυρίως γίνεται από τους ιδιώτες, αλλά και των γενικότερων επενδύσεων είναι ότι επενδύουν εκεί που υπάρχει η προσδοκία του μέγιστου κέρδους και όχι επένδυση με κριτήριο αν δημιουργούνται θέσεις απασχόλησης ή όχι. Ακριβώς πρέπει να το πάρουμε και λίγο "μπυλάκια" και να με συγχωρείτε για την έκφραση, δεν έχω τίποτα με τους μπυκαλήδες. Παραδείγματος χάρι, για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της ανεργίας στην Ελλάδα, έπρεπε να δημιουργούνται κάθε χρόνο -στην Ελλάδα- τουλάχιστον εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας. Γιατί με τις συγκεκριμένες επενδύσεις που θα γίνουν, αν θα γίνουν, το βέβαιο είναι ότι θα έχουμε και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας -πόσες θα είναι, τριάντα, τριάντα πέντε χιλιάδες το χρόνο, λιγότερες θα είναι λόγω των νέων τεχνολογιών- αλλά οι απώλειες των θέσεων εργασίας θα είναι διπλάσιες, τριπλάσιες και πολύ παραπάνω. Ακόμη και αν το δούμε μάλλον λογιστικά το πράγμα και με το πρόγραμμα που προτείνετε, η ανεργία θα αυξηθεί και γι' αυτό βεβαίως εισάγετε τη λογική της ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, της γενίκευσης της μερικής απασχόλησης που σημαίνει μερικά απασχολούμενος, μερικά μισθοδοτούμενος, μερικά συνταξιοδοτούμενος και μερικά υποδεχόμενος τις διάφορες κοινωνικές υπηρεσίες.

Το πιο τραγικό πάντως για μας ή, αν θέλετε, το πιο τραγικό με την έννοια ότι παίρνονται ταχύτατα νέα μέτρα, αφορά το ζήτημα της κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο είναι εξίσου τραγικό

με το πρόβλημα της ανεργίας που θα αυξηθεί εφόσον η ανάπτυξη και οι επενδύσεις έχουν σαν κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος.

Πριν σταθώ στο σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης, θέλω να κάνω ένα σχόλιο σ' αυτή την κορυφαία απάτη της σύνταξης των εκατόν πενήντα δύο χιλιάδων δραχμών που το ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία που και οι δυο παίζατε εκλογικά και με την ψήφο, το δράμα των χαμηλοσυνταξιούχων.

Αν ίσχυε η σύνδεση κατώτερης σύνταξης με τα είκοσι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, ακόμη και με τους μισθούς και τα μεροκάματα πείνας που δίνει η Κυβέρνηση αυτά τα χρόνια κι αν αυξάνονταν αυτά, σύμφωνα με τον πληθωρισμό η σύνταξη θα ήταν ήδη πάνω από εκατόν ογδόντα χιλιάδες το μήνα και σεις δίνετε εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δηλαδή, κανονικά, χωρίς να βγούμε από το τούνελ αυτής της πολιτικής, σήμερα η σύνταξη η κατώτατη, έπρεπε να είναι εκατόν ογδόντα χιλιάδες και σεις δίνετε εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες. Βέβαια κλέψατε ψήφους με αυτό και έκλεψε και η Νέα Δημοκρατία είναι η αλήθεια κι όχι μόνο εσείς. Αλλά η αλήθεια είναι συγκεκριμένη.

Επίσης -θα ήθελα μία απάντηση από τον κύριο Πρωθυπουργό- ήδη ο Σ.Ε.Β. λέει ότι πρέπει να έχει συμμετοχή στο δεκαχίλιάρο. Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων ζήτησε απαλλαγή από τις ασφαλιστικές εισφορές κατά 1%. Λέει να μειώσετε 1% τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων και να μειώσετε και 1% τις δικές μου ασφαλιστικές εισφορές. Μας είπατε τι θα κάνατε υπέρ των εργαζομένων τάχα. Κατά της εργοδοσίας θα κάνατε τίποτα; Θα τα δεχθείτε αυτά που βάζει η εργοδοσία; Γιατί ήδη βάζετε το βιομήχανο να παίρνει το μισό του δεκαχιλιαρού. Αυτή είναι η ουσία. Πέντε και πέντε τα μοιράζετε.

Τώρα, όσον αφορά το ζήτημα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και συνταξιοδότησης: Με τρόπο κυριολεκτικά βλέπουμε κι εμείς, παρ' ό,τι έχουμε συνηθίσει στις τρομακτικές και αντιδραστικές ιδέες, ότι πάλι χέρι - χέρι το σώρωμα του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος που συνδέεται με την υγεία, τη συνταξιοδότηση και γενικότερα την κοινωνική πολιτική, με εξαιρετικά αντιδραστικές και παμπάλαιες ιδέες του περασμένου αιώνα, που ξαναγυρνάνε τώρα και σε ορισμένες περιπτώσεις ούτε με τη μορφή του εμπλουτισμού, αλλά με την απλή αντιγραφή.

Ακούμε, παραδείγματος χάρι -και αυτό δουλεύεται καιρό από την Κυβέρνηση και δεν έχει απαντηθεί βεβαίως από τα άλλα κόμματα- κάτι παραπλήσιο με αυτό που λέγαμε τον περασμένο αιώνα, όταν γινόταν συζήτηση να διαμορφωθεί το πρώτο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, αν δεν κάνω λάθος, στη Γερμανία. Τότε ακριβώς οι πιο συντηρητικοί που δεν είχαν της εποχής εκείνης τη σοσιαλδημοκρατική αντίληψη, φοβόντουσαν κι έλεγαν ότι αν χτίσουμε ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τότε θα πάψει να έχει ο εργαζόμενος την αυτοευθύνη για την παραγωγικότητα της εργασίας και την αποδοτικότητα και θα αφαιρεθούν ποσά από επενδύσεις, προκειμένου να τονωθεί η εργασία και η άμεση κατανάλωση.

Αυτές οι ιδέες πλατύτατα προπαγανδίζονται σήμερα ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης ή της κάλυψης των ανέργων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Γενικής Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος)

Θα συνεχίσω. Για πρώτη φορά θα περάσω τα σαράντα πέντε λεπτά, αλλά όχι πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μπορείτε να συνεχίσετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): ... ότι όλα αυτά οδηγούν τον εργαζόμενο σε μία παθητικότητα και δυσκολεύουν τις επενδύσεις για τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Και στη χώρα μας βεβαίως, όταν ήταν να δημιουργηθεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, πάντα υπήρχε η αντίδραση. Και για την ιστορία, ας σημειώσουμε, ότι αυτό το σύστημα έχει δύο άκρες. Το ένα άκρο είναι ο ελιγμός, η παραχώρηση κάτω από αγώνες και το άλλο άκρο είναι η αξιοποίηση των ελιγμών. Και στη χώρα μας, όταν διαμορφώθηκαν τα πρώτα σπέρματα του σημερινού,

ξεπερασμένου ασφαλιστικού συστήματος -γιατί είναι αλήθεια ότι είναι ξεπερασμένο- πάλι ανάλογη συζήτηση γινόταν, φασαρία, για την κάλυψη του λαού στα θέματα της ασθένειας και της σύνταξης. Μιλάμε για το 1932 και το 1934 και τότε ο Ελευθέριος Βενιζέλος είχε τονίσει ότι η εισφορά που πρέπει να δώσουν οι εργοδότες αποτελεί το ασφάλιστρο της δικής τους γαλήνης και ησυχίας. Κάπως έτσι δηλαδή αντιμετωπίστηκε και κάτω από την πίεση των αγώνων το ασφαλιστικό σύστημα.

Ποιο πρόβλημα θέλουμε να επισημάνουμε: Συνήθως λέμε για σώρωμα του ασφαλιστικού συστήματος. Εδώ πρόκειται να γίνει το εξής. Πραγματικά γίνονται μεγάλες και βαθιές αλλαγές. Μπορεί αυτήν τη στιγμή να έχουν προπαγανδιστεί ορισμένες αρνητικές πλευρές των αλλαγών και από μας και από άλλα κόμματα, παραδείγματος χάρι η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης που θα φτάσει εξήντα πέντε, εξήντα επτά, εβδομήντα ένα -ήδη έχει γίνει η αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης των γυναικών- το τριφασικό σύστημα όπου τελικά οι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχουν τρία ταμεία ασφάλισης, για να μπορούν να τα βγάλουν πέρα και που σημαίνει βαθιά το χέρι στην τσέπη στους ιδιωτικούς οργανισμούς. Όμως το πρόβλημα είναι ακόμη βαθύτερο.

Στην Ελλάδα το κύριο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που είχαμε ήταν αυτό που στηριζόταν στην απασχόληση, στην τριμερή χρηματοδότηση: κράτος - εργοδοσία - εργαζόμενοι. Και αν κανείς υπολογίσει και αριθμητικά τα πράγματα, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στηρίχθηκε κυρίως στις εισφορές των εργαζομένων.

Πάντα οι κρατικές εισφορές ήταν πολύ λιγότερες, για να μην πούμε ότι οι κυβερνήσεις χρωστούσαν πάρα πολλά και δεν κατέθεταν αυτά που έπρεπε να δώσουν, χώρια που έπαιρναν τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων. Ούτε η εργοδοσία κατέθετε αυτά που έπρεπε. Αλλά και όσα κατέθετε η Κυβέρνηση και όσα κατέθετε η εργοδοσία ήταν η επιστροφή ενός πολύ μικρού μέρους από τη ληστεία που γίνεται στην εργασία των εργαζομένων.

Είχαμε, λοιπόν, ένα σύστημα που βασιζόταν στην απασχόληση και ένα πάρα πολύ αδύνατο σύστημα καθολικής ασφάλισης, που άφηνε απέξω σημαντικές κατηγορίες του πληθυσμού μας, ιδιαίτερα τις μη εργαζόμενες γυναίκες, άτομα με ειδικές ανάγκες, ένα μεγάλο μέρος των αγροτών κλπ.

Σήμερα πάμε για μία άλλη κατάσταση, όπου περνάει σε δεύτερη μοίρα το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Εκεί θα πάμε. Αυτό είναι άλλωστε το αμερικάνικο σύστημα, το οποίο ακολουθεί και η Ευρώπη, η οποία βεβαίως προσχωρεί στις πιο ακραίες αμερικάνικες απόψεις ολοταχώς.

Πάμε λοιπόν για ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο - με βάση την απασχόληση - θα είναι εντελώς υποβαθμισμένο. Και, βεβαίως, αφού κυριαρχούν οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις, αφού η ανεργία θα αυξηθεί και δεν θα μπορεί να κρυφτεί ούτε με τη μερική απασχόληση, είναι φανερό ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με βάση την απασχόληση υποβαθμίζεται πλήρως.

Και πάμε για τη διαμόρφωση ενός εκσυγχρονισμένου τυπικά συστήματος καθολικής ασφάλισης, το οποίο βασίζεται στη λογική της φιλανθρωπίας: "ψίχουλα", αυτό που λέγεται ελάχιστο εγγυημένο σύστημα συνταξιοδότησης ή παροχών. Δεν θα φθάνει "ούτε για ζήτω", που λέει ο λαός μας. Θα είναι με τη λογική της σχετικής ή απόλυτης εξαθλίωσης.

Και τα πράγματα θα είναι πραγματικά τρομακτικά όχι απλώς αν δεν αντιπαρατεθεί και δεν παλέψει ο λαός -ανεξάρτητα από την ψήφιση- αλλά αν δεν ανατραπούν ριζικά οι συσχετισμοί τα επόμενα χρόνια.

Είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Θα το συζητήσουμε βεβαίως το επόμενο διάστημα. Εμείς δεν πιστεύουμε σε κανέναν πολιτικό και κοινωνικό διάλογο. Τα πράγματα έχουν κριθεί. Ο μόνος διάλογος που μπορεί να γίνει είναι πραγματικά εκτός Βουλής, με τους αγώνες.

Υπάρχει επίσης ένα σοβαρό ζήτημα, που αφορά την παιδεία. Δεν θα σταθώ στην εκπαιδευτική αντιμεταρρύθμιση που έγινε και στο τι έρχεται, ούτως ώστε η παιδεία να προσαρμοστεί πλήρως στις ελαστικές μορφές απασχόλησης και σ' αυτήν την αγο-

ραία αγορά της οικονομίας.

Ο νέος Υπουργός Παιδείας φρόντισε "πριν αλέκτωρ λαλήσει" να καθισχύσει τη μαθητική νεολαία με τη μείωση της εξεταστέας ύλης και την πιλοτική εφαρμογή του τέστ δεξιοτήτων.

Δεν θα αναλύσω εδώ γιατί αυτές οι κινήσεις δεν αλλάζουν την ουσία της αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Θα υπενθυμίσω ότι με μία άλλη ανακοίνωσή του το Υπουργείο Παιδείας καθορίζει τον αριθμό των εισακτέων και προεξοφλεί ότι άλλοι δέκα χιλιάδες μαθητές της Γ' λυκείου δεν θα πάρουν φέτος απολυτήριο, αριθμός που πρέπει να προστεθεί στους εβδομήντα πέντε χιλιάδες που ήδη διώχθηκαν βίαια από το λύκειο.

Θα σταθώ όμως σ' αυτό το μεγάλο εύρημα -δεν είναι εύρημα είναι πραγματικότητα- που λέει η Κυβέρνηση: 'Ότι θα συντελεστεί "κοσμογονία" μέσω του "INTERNET". Δεν είμαστε αντίθετοι ούτε στο "INTERNET" ούτε στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές ούτε σε οτιδήποτε συνδέεται με τις νέες τεχνολογίες. Το θέμα είναι για ποιο σκοπό θα χρησιμοποιηθούν οι νέες τεχνολογίες. Και έχει πολύ ενδιαφέρον το ελληνικό Κοινοβούλιο -δεν θα το αναπτύξω εδώ- να πληροφορηθεί ότι ήδη έχουν γίνει πολλά εκπαιδευτικά συνδράμια, όπου πρωτοστατούν Αμερικανοί εκπαιδευτικοί που έχουν "ζήσει στο πετσί τους" το "INTERNET" στην εκπαίδευση. Και λένε ότι μέσω του "INTERNET" στα σχολεία, στις δοσμένες συνθήκες που έχουμε, με τις δοσμένες πολιτικές που κυριαρχούν, με τις δοσμένες κυβερνήσεις επιτυγχάνεται εκτός των άλλων όχι μόνο να μάθουμε "λίγο απ' όλα και τίποτα", αλλά επιπλέον να υπάρχει πλήρης χειραγώγηση και ενοποίηση της γνώσης με όρους πραγματικής και όχι συνθηματικής -αν θέλετε- μονολιθικότητας.

Χώρια που είμαστε βέβαιοι ότι κάποιοι εδώ στην Ελλάδα θα θησαυρίσουν με το ζήτημα αυτό. Και δεν είναι τυχαία και η τοποθέτηση του συγκεκριμένου Υπουργού Παιδείας στη συγκεκριμένη θέση για συγκεκριμένη αποστολή.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τι εννοεί η κ. Παπαρήγα; Για να καταλάβουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε και να μη γράφεται καμία διακοπή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Είναι πολύ γνωστό τι εννοώ, για τα συστήματα πληροφορικής του κ. Λαμπράκη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): 'Όχι. Χωρίς την άδεια τη δική μου και της ομιλούσας, δεν μπορείτε να μιλάτε.

Συνεχίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Το Υπουργείο Παιδείας, αν θέλετε, δεν ανησυχεί...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν θέλετε να καταλάβετε περισσότερο, περάστε μετά από το Κ.Κ.Ε., να ενημερωθείτε καλύτερα, αν έχετε απορία. Αυτό ζητώ.

Συνεχίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Το Υπουργείο Παιδείας δεν ανησυχεί καθόλου για τις πολύ δημοκρατικές απόψεις που υπάρχουν στα βιβλία που διαβάζουν τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα, για να δείτε τι διαβάζουν σήμερα τα παιδιά μας και τα εγγόνια στην περίοδο προ "INTERNET" και τι έχει να γίνει μετά "INTERNET".

Στο μάθημα της Νεοελληνικής Ιστορίας της Γ' λυκείου, στη σελίδα 96, γράφεται, όσον αφορά τη στάση του Βασιλιά Κωνσταντίνου το 1915: "Ο Βασιλιάς, χωρίς να στερείται πατριωτικών κινήτρων, ανέπτυξε μυστική διπλωματία εν αγνοία της κυβέρνησης, καταφεύγοντας ακόμη και σε παράνομα μέσα, παραδείγματος χάριν, παράδοση απορρήτων διπλωματικών εγγράφων στους Γερμανούς". Αλλά "δεν εστερείτο πατριωτικών κινήτρων". Αυτά τα λέμε το 2000 για το 1915.

Στο βιβλίο "Εισαγωγή στο Δίκαιο και τους Πολιτικούς Θεσμούς" της Β' λυκείου δίδεται ο ορισμός της κοινωνίας. "Κοινωνία είναι μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων με μόνιμα και συμπαγή χαρακτηριστικά".

Αυτά διδάσκονται τα παιδιά μας. Αυτή είναι η μεταρρύθμιση.

Και μετά έφταιγαν οι μαθητές, γιατί έκλειναν τους δρόμους.

Το Υπουργείο μείωσε την εξεταστέα ύλη. Δεν ξέρω τι θα έκανε ο Υπουργός, αν δεν γίνονταν αυτές οι κινητοποιήσεις. Δεν νομίζω ότι η ελληνική κοινωνία ζητά λιγότερη ύλη και λιγότερη βοήθεια στα παιδιά για την κριτική εξέταση και αποτίμηση της δουλειάς τους, που δεν έχει καμία σχέση με τις βάρβαρες εξετάσεις. Ζητά ουσιαστική μάθηση.

Και, τέλος, θα σταθώ στο ζήτημα που αφορά τον τομέα της υγείας. Πρόσεξα ότι το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. έκανε λόγο για ένταξη του ιδιωτικού τομέα στην εθνική πολιτική υγείας στη σελίδα 104. Βεβαίως υπάρχουν διαμορφωμένες καταστάσεις, που δεν μας λείει η Κυβέρνηση -ή τουλάχιστον δεν μπορεί να το πει σήμερα, θα περιμένουμε να ακούσουμε, δεν έχουμε αυταπάτες- πώς θα τις αντιμετωπίσει και με ποια μέσα και μέσα θα εντάξει τον ιδιωτικό τομέα στο Ε.Σ.Υ. Το αντίθετο θα γίνει. Το Ε.Σ.Υ. θα ενταχθεί πιο καθαρά και πιο επίμονα στον ιδιωτικό τομέα.

Ακουσα ότι ο νέος Υπουργός Υγείας μίλησε για πιράνχας. Εμείς θα προσπαθήσουμε επιλεκτικά να μιλήσουμε ποια είναι τα πραγματικά πιράνχας στον τομέα της υγείας.

Αφτηριακό πρόβλημα για μας είναι ότι έχει διευρυνθεί η δράση του ιδιωτικού κερδοσκοπικού τομέα και δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει διάθεση να γίνει θεσμικό πλαίσιο.

Σύμφωνα με στοιχεία της ICAP, το συνολικό μέγεθος των ιδιωτικών υπηρεσιών ανήλθε σε εκατόν ογδόντα οκτώ δισεκατομμύρια και αυξήθηκε 11% σε σχέση με το 1997.

Ο "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" στις 16.4.2000 επεξεργάστηκε στοιχεία ισολογισμών του 1999 συγκριτικά με το 1998, που λένε ότι από ιδιωτικές μονάδες υγείας και φαρμακοβιομηχανίας προκύπτει αύξηση κερδών μέχρι 213% για τους κλινικάρχες και μέχρι 466% για τους φαρμακοβιομηχανάνους. Υπερφηανεύεται η Κυβέρνηση για τις επτακόσιες κλίνες που ανακαίνισε σε πέντε νοσοκομεία της Αττικής. Όμως, αυτές μάλλον προορίζονται για υπενοίκια στα λεγόμενα ευγενή ταμεία, πράγμα που τον ενοφειρε και ο κ. Σκανδαλίδης, ή θα γίνει η ιδανική παρτενέρ της ιδιωτικής ασφάλισης, όπως έγραψε ο σύμβουλος του Πρωθυπουργού Μάνος Μαρτσαγιάννης σε περιοδικό κλπ. κλπ.

Αυτά είναι, κύριε Υπουργέ της Υγείας, τα πιράνχας στον τομέα της υγείας και όχι οι εργαζόμενοι, οι οποίοι ζουν και προσφέρουν υπηρεσίες υγείας κάτω από πάρα πολύ δύσκολες και αντίξοες συνθήκες.

Εννοείται ότι εμείς θα καταψηφίσουμε τις προγραμματικές δηλώσεις για τη φιλοσοφία, τη στρατηγική τους και για ό,τι συνεπάγονται οι ειδικές ρυθμίσεις. Και ρυθμίσεις εμείς θεωρούμε ότι, ακόμα περισσότερο από πριν, οι εξελίξεις θα καθοριστούν από την παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα από τη συσπείρωση και συμμαχία των κοινωνικών δυνάμεων και από τη διαμόρφωση μετόπων πάλης κατά της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Παπαρήγα αναφέρθηκε σε έναν Υπουργό αυτής της Κυβέρνησης. Θέλω να τονίσω ότι τα όποια υπονοούμενα κατά οποιουδήποτε Υπουργού είναι απαράδεκτα, εφόσον δεν τεκμηριώνονται. Και δεν υπήρξε καμία τεκμηρίωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.Σ.Ο.Κ.)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : Σε ποιον Υπουργό αναφέρεσθε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν αναφέρθηκα σε έναν Υπουργό. Αναφέρθηκα σε Υπουργούς. Και αναφέρομαι στην πολιτική της Κυβέρνησης, τη συγκεκριμένη. Δεν ξέρω για ποιο θέμα λέει ο κύριος Πρωθυπουργός. Αναφέρθηκα συγκεκριμένα για Υπουργούς και για τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να καταλαβαίνουμε και εμείς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επειδή άκουσα κάποια σχόλια για το χρόνο, πρέπει να γνωρίζετε ότι όταν ομιλεί ο Πρωθυπουργός, και απαντούν οι Αρχηγοί των κομμάτων, δεν υπάρχει χρονικός περιορισμός.

Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η παράκληση είναι για τους Υπουργούς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά την αρνητική στάση του αξιότιμου Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, όπως και της προηγουμένως κατελθούσης του Βήματος αξιότιμης Γραμματέως του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, επιστρέψτε μου να επιμείνω στη διατύπωση, με βάση και όσα ειπώθηκαν από τις δύο πλευρές μέσα στη Βουλή αλλά και όσα κατά τη διάρκεια των προεκλογικών αγώνων έχουν κατατεθεί αλλά και σύμφωνα με το εκλογικό αποτέλεσμα ότι οι προγραμματικές συγκλίσεις και η συναίνεση στα πεδία των εξωτερικών σχέσεων και της ασφάλειας, της κοινωνικής συνοχής και της ανάπτυξης, βρίσκονται σήμερα στο επίκεντρο της πολιτικής πραγματικότητας της Ελλάδος.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με ανανεωμένη και ισχυρότερη την εντολή διακυβέρνησης της χώρας διαθέτει την πολιτική πρωτοβουλία όχι μόνο στη χάραξη και άσκηση της εξωτερικής και εσωτερικής πολιτικής, αλλά και στον εκσυγχρονισμό της πολιτικής ζωής του τόπου, με την προώθηση του κατάλληλου πλαισίου, κοινής δράσης, διαμόρφωσης ευρύτερων κοινωνικών συναινέσεων σε κρίσιμα ζητήματα, αλλά και εποικοδομητικής αντιπαράθεσης διαφορετικών πολιτικών επιλογών, όπως πρέπει να γίνει -και ορθώς το επισημάνετε, κυρία Παπαρήγα- μέσα στη Βουλή.

Το εκλογικό αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι στην πραγματικότητα μια πρόσκληση σε καίρια ζητήματα της εσωτερικής ανάπτυξης με επίκεντρο την κοινωνική συνοχή και τον άνθρωπο και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Αποτελεί παράλληλα, έκφραση ευρύτατης συναίνεσης στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας και επαληθίριο διαμόρφωσης ενός πλαισίου αποτελεσματικής αντιμετώπισης τόσο των εξελίξεων στις εξωτερικές μας σχέσεις όσο και στη διεθνή ασφάλεια, ειρήνη και σιγουριά για τη χώρα μας, στην περιοχή στην οποία βρισκόμαστε.

Με δεδομένη μάλιστα τη διαδικασία της συνταγματικής αναθεώρησης και την επανασυζήτηση βασικών θεσμών λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος, συμπεριλαμβανομένου και του εκλογικού νόμου, όπως και εσείς επισημάνετε προηγουμένως, μπορώ να ισχυρισθώ ότι και για την Ελλάδα ανοίγει ένας νέος πολιτικός κύκλος, αυτός της μετά ΟΝΕ εποχής, όπως και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπου το ζητούμενο θα είναι η ικανότητα των λαών της Ευρώπης να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης, κυρία Παπαρήγα, στα οποία αναφερθήκατε προηγουμένως, διότι εκεί ακριβώς στοχεύει η συμμετοχή της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με έναν αποτελεσματικότερο τρόπο απ' ό,τι μπορεί να το πράξει κανείς μόνος του στο διεθνή χώρο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Και βέβαια αποκτά προτεραιότητα το θέμα διαμόρφωσης μιας πολιτικής κοινωνικής συναίνεσης, κοινωνικής συνοχής, κοινωνικής αλληλεγγύης, ως το βάθρο της προτεραιότητας και της πρωτοβουλίας για την πορεία της χώρας αυτή την εποχή διότι η αλληλεγγύη και η συνοχή της κοινωνίας μας αποτελεί την προϋπόθεση και για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας αλλά και για τη μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη.

Αυτά είναι τα δεδομένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα οποία θα κινηθούμε τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια. Για να καταθέσω τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, που αφορά το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, επιστρέψτε μου να πω από τη δική μου πλευρά ότι είναι ανάγκη να επισημάνω αλλαγές και κρίσιμα προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε τους επόμε-

νους μήνες και τα επόμενα χρόνια ως λαός και ως τόπος.

Άλλωστε είναι βέβαιο ότι στην αυγή του 21ου αιώνα ο κόσμος μετασχηματίζεται ραγδαία. Ζήσαμε ήδη μία δεκαετία μεταβολών από τον τερματισμό της αντιπαράθεσης Ανατολής και Δύσης, που προσδιόρισε καταλυτικά τις δομές του διεθνούς συστήματος στη μεγαλύτερη διάρκεια του αιώνα που διανύσαμε.

Είναι όμως φανερό για όλους μας πια ότι οι μεταβολές της δεκαετίας του '90 αποτέλεσαν μόνο τα πρώτα βήματα ενός ριζικού μετασχηματισμού του διεθνούς πολιτικού συστήματος που βρίσκεται σε εξέλιξη. Ο έλεγχος της αστάθειας στην Ευρώπη από το κρίσιμο κέντρο βάρους του συνασπισμού των δυτικών δυνάμεων αποτέλεσε την κύρια προτεραιότητα στην περίοδο που πέρασε. Και βέβαια σημαντικό ρόλο στην αποτροπή συγκρούσεων και στην αύξηση της σταθερότητας έπαιξαν και παίζουν οι διεθνείς οργανισμοί ασφάλειας, είτε είναι η ΔΕΕ είτε είναι το ΝΑΤΟ είτε ο ΟΑΣΕ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καθώς η μεταψυχροπολεμική μεταβατική εποχή βαδίζει γοργά προς τη δύση της, η νέα παγκόσμια ισορροπία θα διαμορφώνει σε συνθήκες πλέον παγκοσμιοποίησης, όπως ορθώς επισημάνετε, τις προϋποθέσεις πολιτικής και στρατιωτικής ανάδειξης τις πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα ενός συστήματος διεθνούς συνεννόησης δυνάμεων. Η εξέλιξη αυτή θα προχωρήσει παράλληλα και θα εκφράσει και την πορεία των διαδοχικών περιφερειακών συγκρούσεων στην Ευρασία, αλλά και την πορεία των ανακατατάξεων στην παγκόσμια οικονομία και στις οικονομίες της Ευρώπης και της Ασίας.

Επομένως σε αυτό το πλαίσιο και παρά τα σοβαρά βήματα δημιουργίας ευρωατλαντικής ασφάλειας στη δεκαετία του '90, το κρίσιμο ζήτημα της νέας δομής ασφάλειας στην Ευρώπη παραμένει η σχέση ΝΑΤΟ-Ρωσίας, η οποία δύναται να αναλυθεί στις σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής με τη Ρωσία και Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία. Η ορθότητα μιας τέτοιας διπλής προσέγγισης φέρνει στο προσκήνιο τη σταθερότητα στις σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μας ενδιαφέρει ότι οι σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συνεχίσουν να περιρρέονται τα επόμενα χρόνια στο κατά πόσο υπάρχει σύγκλιση στρατηγικών συμφερόντων των δύο εταίρων του Ευρωατλαντικού Συνασπισμού Ασφάλειας, που προέκυψε στη δεκαετία του '90 με τη μετεξέλιξη του νέου ΝΑΤΟ και των δύο πυλώνων του, του ατλαντικού και του ευρωπαϊκού, που διαμόρφωσαν την ευρωπαϊκή αμυντική ταυτότητα.

Οι αναζητήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ευρωπαϊκή αμυντική ταυτότητα, αλλά και για τη σχέση Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης και ΝΑΤΟ, στην ουσία ανταποκρίνονται στο μοναδικό ζητούμενο που απασχολεί όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Υπάρχουν ευδιάκριτα στρατηγικά ενδιαφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαφορετικά από εκείνα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής; Και αν ναι, πόσο αυτά εκφράζονται από την τρέχουσα πολιτική του ευρωατλαντικού συνασπισμού;

Τέτοια ερωτήματα και διλήμματα τα ζήσαμε πολύ έντονα. Θα θυμάστε, κυρίες Μητσοτάκη, και σεις τόσο την περίπτωση του Περσικού Κόλπου όσο και τη Βοσνία και το Κοσσυφοπέδιο. Και με βάση αυτά τα διλήμματα κάναμε τις επιλογές μας η κάθε μία χώρα και ιδιαίτερα η Ελλάδα, η οποία είχε τη διαφορετική στάση, τη διαφοροποίηση από τις χώρες του ΝΑΤΟ στην αντιμετώπιση της κρίσης στο Κοσσυφοπέδιο και τη μη συμμετοχή στον πόλεμο.

Να λοιπόν γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας απασχολεί και πρέπει να γνωρίζουμε ότι όσο θα αναπτύσσεται η αυτοτελής πολιτικοστρατιωτική ισχύς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο θα αυξάνει και η ευδιάκριτη ευρωπαϊκή διπλωματία.

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει σήμερα τουλάχιστον μόνο και μία ευρωπαϊκή άποψη και μία συγκροτημένη ευρωπαϊκή αμυντική ταυτότητα, προσφέρει την ικανότητα στην Ουάσιγκτον να διατηρεί τον αυτοτελή ρόλο της ως ευρωπαϊκής δύναμης και συνιστά τον αποφασιστικό παράγοντα του ευρωατλαντικού συνασπισμού.

Αναμφισβήτητα, σημαντική εξέλιξη στην προσπάθεια ενίσχυσης των ενοποιητικών διαδικασιών στην Ευρώπη είναι η ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο δεύτερο πυλώνα που θα αναλάβει την ασφάλεια και την άμυνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως επίσης βέβαια και ο σχηματισμός του ευρωπαϊκού CORP του πρώτου τμήματος ευρωπαϊκού στρατού. Φυσικά, πολλές παράμετροι παραμένουν αδιευκρίνιστες ως προς την προοπτική τους, αλλά η Ελλάδα οφείλει να παρακολουθεί από κοντά τις εξελίξεις, με τρόπο που να ενισχύει τη διεθνή της θέση και την ασφάλεια της χώρας.

Στο ίδιο πλαίσιο έχει σημασία η εσωτερική αναπροσαρμογή του ΝΑΤΟ, όπως αυτή προσδιορίζεται, διότι επηρεάζεται και θα εξαρτηθεί από το οικονομικό κόστος αυτής της πορείας. Οι διεργασίες αυτές θα καθορίσουν σε ένα μεγάλο βαθμό και την προοπτική της ευρωπαϊκής αμυντικής ολοκλήρωσης, που είναι εκ των πραγμάτων πια κορυφαίος στόχος για τις ευρωπαϊκές χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ευρωπαϊκή χειραφέτηση δεσπόζοντα ρόλο πρόκειται να παίξουν οι δυνάμεις της οικονομικής ολοκλήρωσης και της πολιτικής ενοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δυνάμεις αυτές υποδέχονται τον 21ο αιώνα, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, με το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το ευρώ, μια διαδικασία στην οποία και η Ελλάδα θα συμμετέχει μετά από μερικούς μήνες, ως το κύριο εγχείρημα μιας ενοποιητικής διαδικασίας. Η συνάρτηση της οικονομικής ολοκλήρωσης, αλλά και των ευρωπαϊκών γεωπολιτικών ενδιαφερόντων θα διαμορφώσουν τελικά τους όρους της ευρωπαϊκής ενοποίησης και χειραφέτησης.

Η κύρια γεωπολιτική πρόκληση της ευρωπαϊκής ενοποίησης που θα αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση και άρα μας αφορά, στην επερχόμενη δεκαετία του νέου αιώνα έχει δύο κορυφαίες διαστάσεις. Η πρώτη αφορά τη νέα διεύρυνση με Πολωνία, Τσεχία, Ουγγαρία και Κύπρο και η δεύτερη την απάντηση στο στρατηγικό δίλημμα -και έρχομαι στο ερώτημά σας, κυρία Παπαρήγα, διότι μου ασκήσατε κριτική γι' αυτά που είπα προχθές κάτω στο συνέδριο του "ECONOMIST"- αν μια ισχυρή σχέση της Ευρώπης με τη Ρωσία δύνανται να υποκαταστήσει την ανάγκη στήριξης στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής για εξισορρόπηση του ρωσικού παράγοντα. Αυτό είναι το δίλημμα το οποίο έχουμε να αντιμετωπίσουμε.

Και η πρώτη πρόκληση είναι ένα ζήτημα πολιτικοοικονομικής αντοχής. Δηλαδή, η νέα διεύρυνση με την Πολωνία μέχρι την Κύπρο είναι ζήτημα πολιτικής και οικονομικής αντοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισέλθει στον προθάλαμο της Ευρασίας -εκεί οδηγεί η Κεντρική Ευρώπη- αλλά και στην Ανατολική Μεσόγειο, που είναι η Κύπρος, γεγονός που αφορά άμεσα, όπως καταλαβαίνετε, την Ελλάδα.

Η δεύτερη πρόκληση αφορά τόσο στην προσαρμογή της Ρωσίας στο να επιρρίξει μια τέτοια σχέση όσο όμως και στη δυνατότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διαμορφώσει πλέγμα σχέσεων ελκυστικό για τη Μόσχα. Πρόκειται δηλαδή για την επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εισέλθει τελικά με την πολιτική της επιρροή και την πολιτική της συνεργασία στο χώρο της Υπερκαυκασίας σε συμφωνία με τη Μόσχα ή και την Ουάσιγκτον ή τελικά στο πλαίσιο ανάπτυξης μιας σχέσης στρατηγικού εταίρου της Ρωσίας και της Ευρωατλαντικής Κοινότητας. Αυτό είναι το δίλημμα, αυτό θα είναι πλέον στην πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα η μεγάλη διεκυστίδα των Βαλκανίων, του Καυκάσου πλέον, γεγονός που και αφορά έμμεσα την Ελλάδα και θα απορροφήσει το ενδιαφέρον μας τα επόμενα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εσωτερική ενδυνάμωση και η ενίσχυση της διεθνούς θέσης της Ελλάδος συνιστούν τους δύο κρίσιμους άξονες της εθνικής μας στρατηγικής. Να, λοιπόν, γιατί εμείς ενδιαφερόμαστε και εσωτερικά να ενδυναμώσουμε τη χώρα, αλλά και η διεθνής θέση της Ελλάδος να είναι δυνατή.

Η επίτευξη αυτών των στόχων καθίσταται σήμερα περισσότερο από ποτέ άλλοτε αναγκαία λόγω της παγκοσμιοποίησης, λόγω της σύγκλισης των χωρών μεταξύ τους και λόγω του γεγονότος ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα γεωπολιτικό χώρο, το χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου που παραμένει εξαιρετικά ασταθής και συνιστά μία μό-

νημη εστία ανησυχίας αναφορικά με ζητήματα εθνικής ασφάλειας.

Η πολιτική άμυνας και ασφάλειας της χώρας μας σαν τμήμα της ευρύτερης εθνικής στρατηγικής καλείται να συμβάλει σε συγκεκριμένους σαφείς στόχους:

Πρώτον, στη διασφάλιση των εθνικών συμφερόντων και κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Δεύτερον, στην ευρωπαϊκή πορεία και τον αυτόνομο ρόλο της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Τρίτον, στο ρόλο της Ελλάδας ως παράγοντας σταθερότητας στα τρία γεωπολιτικά συστήματα που την περιβάλλουν, διότι η Ελλάδα είναι μέλος των Βαλκανίων, είναι μέλος της Ανατολικής Μεσογείου, αλλά και των παραεξεινίων χωρών και συγχρόνως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα, ο ρόλος της Ελλάδας ως παράγοντας σταθερότητας, ασφάλειας και συνεργασίας στο γεωπολιτικό μας χώρο αποτελεί βασικό στρατηγικό στόχο της χώρας μας. Εξάλλου η γεωγραφική θέση της Ελλάδας της εξασφαλίζει κεντρική θέση στον έλεγχο των χερσαίων, θαλάσσιων και εναερίων γραμμών επικοινωνιών στον άξονα Νοτιοανατολική Ευρώπη - Ανατολική Μεσόγειος - Παραεξείνια περιοχή, την τοποθετεί στο κρίσιμο σημείο κατάληξης σημαντικών ενεργειακών δικτύων και της προσδίδει σημαντική γεωστρατηγική αξία.

Τούτο, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η Ελλάδα αποτελεί πλέον ισότιμο μέλος των διαδικασιών της ευρωπαϊκής πολιτικής ενοποίησης ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και σημαντικό παράγοντα περιφερειακής ασφάλειας ως μέλος της Ατλαντικής Συμμαχίας, αναδεικνύει τη χώρα μας σε σημαντικό γεωπολιτικό παράγοντα στις στρατηγικές εξελίξεις της ευρύτερης περιοχής. Βέβαια στρατηγικός στόχος της Ελλάδος εξακολουθεί να παραμένει η επίλυση των ελληνoturκικών διαφορών και το Κυπριακό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γιατί στην περίοδο που διανύουμε, πέραν της ανάγκης να είναι σαφείς και καθαροί οι στόχοι της εθνικής μας στρατηγικής, εξίσου σημαντικές είναι οι αξίες και οι αρχές πάνω στις οποίες στηρίζουμε την πολιτική μας.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να πω για την ορθότητα της αρχής του απαραβίαστου των συνόρων. Εμείς δεν υποστηρίξαμε καμιά παραβίαση των συνόρων. Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας δεν έγινε από τη Ελλάδα. Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας ξεκίνησε από μέσα από τη Γιουγκοσλαβία. Η Γερμανία έτρεξε επί εποχής του κ. Γκένσερ να προχωρήσει στη διάλυση και απόσυρση της Κροατίας και της Σλοβενίας. Αυτό είναι ένα θέμα το οποίο αναμφισβήτητα κανείς δεν το αγνοεί. Όμως δεν αγνοείται και δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ορθότητα της αρχής του απαραβίαστου των συνόρων.

Ο σεβασμός του Διεθνούς Δικαίου και της νομιμότητας, η ειρηνική επίλυση των διαφορών, ο σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, η στήριξη προσπαθειών συλλογικής ασφάλειας και συνεργασίας αποτελούν τις αξίες πάνω στις οποίες στηρίζεται η πολιτική άμυνας και ασφάλειας της χώρας μας για να πετύχει τους στόχους, που σας ανέφερα προηγουμένως.

Κατ' επέκταση η εθνική μας στρατηγική, αλλά και η πολιτική εθνικής άμυνας και ασφάλειας, κύριοι συνάδελφοι, έχει και μία εσωτερική συνιστώσα. Αυτή που ανεφέρεται στην επίτευξη της κοινωνικής συνοχής ως απαραίτητης προϋπόθεσης για να στηριχθεί η εξωτερική πορεία της χώρας. Και αυτή η κοινωνική συνοχή, επειδή κρίνεται κυρίως στο εθνικό πεδίο επηρεάζεται από την ικανότητα της χώρας μας να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, αλλά και τις δυσκολίες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης σε πολιτικό, κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο.

Όμως δεν μπορώ να παραβλέψω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι η χώρα μας ως μόνη στην Ευρώπη είναι δυστυχώς υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις ενός μεταβαλλόμενου διεθνούς περιβάλλοντος, ταυτόχρονα με την αντιμετώπιση της πολιτικής της Τουρκίας απέναντι στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Ζήτησα για πολλά χρόνια την άμεση και ορατή απειλή -δεν νομίζω ότι τα έχουμε ξεχάσει- που προέρχονταν από την αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας της οποίας στρατηγικός στόχος είναι να καταστεί ισχυρή ηγεμονική περιφερειακή δύναμη στην

περιοχή εκμεταλλεζόμενη τη γεωπολιτική της θέση, το φυσικό της πλούτο, το δημογραφικό της πλεονέκτημα και τη στρατιωτική της ισχύ.

Η τρέχουσα διαδικασία ύφεσης των εντάσεων και αναθέρμανσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων με ευρωπαϊκή προοπτική αποτελεί αναμφισβήτητο ένα νέο θετικό ευρύτερο πλαίσιο για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις βάσει και την απόφαση του Ελσίνκι. Διότι έπειτα από πολλά χρόνια η βελτίωση των διμερών πολιτικών σχέσεων, καθώς και της διπλωματικής και στρατιωτικής επικοινωνίας δημιουργούν ταυτόχρονα ένα κλίμα καλής θέλησης στους λαούς των δύο χωρών και ελπίδες για μελλοντική ομαλοποίησή.

Σε καμία περίπτωση όμως δεν θα υποβαθμίσουμε την ευθύνη μας και την ανησυχία της Ελλάδος για αποτελεσματική αντιμετώπιση κάθε στρατιωτικής απειλής και διεκδίκησης της Τουρκίας απέναντι στην ελληνική επικράτεια.

Οι σημερινές ανάγκες της τουρκικής διπλωματίας έναντι της Ευρώπης έχουν μειώσει τον επιθετικό τόνο των τουρκικών διεκδικήσεων. Σήμερα όμως οι διεκδικήσεις συνεχίζουν να υπάρχουν. Δεν έχουν ακόμα αναπτυχθεί και ισχυροποιηθεί στην Τουρκία οι πολιτικές δυνάμεις που θα στηρίξουν την ευημερία της χώρας στην οικονομική της ανάπτυξη και στο εδαφικό status quo.

Η Ελλάδα στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, μαζί με τους εταίρους μας, με την πεποίθηση ότι αυτή θα σημαίνει το ριζικό μετασχηματισμό της κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας της Τουρκίας, με βάση όσα ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει μακροπρόθεσμα άρση των διεκδικήσεων της Άγκυρας και της κατοχής στην Κύπρο, που ακολουθεί μετά το Ελσίνκι, έτσι κι αλλιώς, το δρόμο ένταξής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι σαφές όμως ότι ο ευρωπαϊκός μετασχηματισμός της Τουρκίας είναι μακροχρόνια υπόθεση. Αντιλαμβανόμαστε τη δυσκολία να δούμε άμεσα αποτελέσματα στις διμερείς σχέσεις ασφάλειας. Ελπίζουμε όμως ότι μεσοπρόθεσμα θα μειώσει η Τουρκία τις προκλήσεις στο Αιγαίο.

Για την Ελλάδα, έτσι κι αλλιώς, βασική, μόνιμη, σταθερή πολιτική της είναι ότι δεν υπάρχει άλλη διαφορά στο Αιγαίο, παρά το νομικό πρόβλημα διευθέτησης της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας και η λύση δεν είναι άλλη, παρά το διεθνές δικαστήριο της Χάγης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση λοιπόν αυτά τα δεδομένα, με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, με βάση αυτά τα διλήμματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε στο διεθνές περιβάλλον, η μετεξέλιξη των ενόπλων δυνάμεων και της χώρας μας στο νέο στρατό του 21ου αιώνα αποτελεί κεντρική επιδίωξη στη νέα τετραετία του ΠΑΣΟΚ. Είναι ένας στόχος που απαιτεί, όχι μόνο πολιτική συναίνεση αλλά και ευρύτερη κοινωνική υποστήριξη.

Η υλοποίηση αυτού του στόχου ταυτίζεται με την ανάπτυξη μιας στρατηγικής αμυντικής ανασυγκρότησης για τα έτη 2000 έως 2010 από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, με σκοπό, μέσα στο νέο διαμορφούμενο στρατηγικό περιβάλλον που παρουσιάζει η χώρα, την αντιμετώπιση των απειλών, την ενίσχυση της ασφάλειάς της, καθώς και την προετοιμασία και το μετασχηματισμό των Ενόπλων Δυνάμεων, με τη χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών, της διακλαδικότητας και των νέων στρατηγικών επιχειρησιακών δογμάτων της εποχής.

Μέσα στο πλαίσιο της στρατηγικής αμυντικής ανασυγκρότησης θα επαναδιατυπωθούν οι βασικές συνιστώσες της αμυντικής πολιτικής που αφορούν:

Πρώτον, την εξασφάλιση της αμυντικής επάρκειας για την διεύρυνση της αποτροπής απέναντι στην κύρια απειλή που αντιμετωπίζει η χώρα.

Δεύτερον, την εξασφάλιση της ακεραιότητας των ελληνικών συνόρων και του ελληνικού πληθυσμού σε όλες τις περιοχές.

Τρίτον, τη στρατηγική και υπηρεσιακή λειτουργία του δόγματός του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος και Κύπρου.

Τέταρτον, τις υποχρεώσεις της χώρας προς NATO, ΔΕΕ, ΟΑΣΕ.

Πέμπτον, τη διατήρηση και εξασφάλιση της ελευθεροποίας

των θαλασσίων γραμμών επικοινωνίας στη Μεσόγειο.

Έκτον, την υποστήριξη διεθνών ειρηνευτικών αποστολών.

Έβδομον, την αμυντική διπλωματία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Η στρατηγική αμυντική ανασυγκρότηση των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας αποτελεί το αναγκαίο βήμα για το πέρασμα τους στον 21ο αιώνα. Έρχεται ως συνέχεια της πολιτικής εθνικής άμυνας και της νέας δομής δυνάμεων του 1997, καθώς επίσης και της υλοποίησης του εξοπλιστικού προγράμματος 1996-2000. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πιστεύει ότι θα ολοκληρωθεί αυτή η στρατηγική αμυντική ανασυγκρότηση μέχρι την 1.1.2001, έτσι ώστε να κατατεθεί στη Βουλή και να υπάρχει σαφής ενημέρωση και των κομμάτων και του Κοινοβουλίου για τη νέα βάση μετεξέλιξης των σύγχρονων Ενόπλων Δυνάμεων.

Η πολιτική του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όσον αφορά τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, σε συνάρτηση με τα προηγούμενα περιλαμβάνει:

Πρώτον, τη σταδιακή δημιουργία στρατού δύο επιπέδων, θητείας και επαγγελματικού και εισαγωγή του νέου θεσμού του επαγγελματία στρατιώτη, γεγονός που θα επιτρέψει τη σταδιακή μείωση της θητείας την επόμενη τριετία σε δώδεκα μήνες στρατό ξηράς και αντίστοιχα στους άλλους κλάδους.

Δεύτερον, τη συνέχιση του μετασχηματισμού των μονάδων στρατού ξηράς με βάση την αρχή της ευκινησίας, την αύξηση της ισχύος και την αποτελεσματικότητά του και παράλληλα κατάργηση μονάδων σχηματισμών και στρατοπέδων που πλεονάζουν ανά την Ελλάδα και πρέπει να δούμε το κόστος λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων, σε σχέση με τις σύγχρονες ανάγκες.

Τρίτον τη συνεχή διεύρυνση της διακλαδικότητας και της ενδοκλαδικής συνεργασίας -σήμερα στο Αιγαίο αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο η ολοκληρωμένη διακλαδικότητα των τριών όπλων δίνει αποφασιστική απάντηση στην ασφάλεια και την άμυνα της χώρας- τον εκσυγχρονισμό της επιχειρησιακής εκπαίδευσης και των δογμάτων για μελλοντικές ανάγκες. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα αναβαθμιστεί η ακαδημαϊκή εκπαίδευση των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων με την άμεση προώθηση στη Βουλή νομοσχεδίου για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Εθνικής Άμυνας.

Τέταρτον, την αναβάθμιση συστήματος χειρισμού κρίσεων -το άκουσα από τον κ. Καραμανλή να το επισημαίνει- του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ως οργανικού τμήματος του εθνικού συστήματος χειρισμού κρίσεων.

Πέμπτον, την καλύτερη αξιοποίηση τεχνολογικών επιτευγμάτων και την επιδίωξη καλύτερης δυνατής διαλειτουργικότητας των οπλικών συστημάτων εν όψει και των διεθνών υποχρεώσεων της χώρας μας για συμμετοχή στους διεθνείς οργανισμούς ασφάλειας.

Και έκτον την αναβάθμιση του κύρους και του ρόλου των Ενόπλων Δυνάμεων στο πλαίσιο της αμυντικής διπλωματίας, με εντατικοποίηση των προγραμμάτων στρατιωτικής βοήθειας και εκπαίδευσης που παρέχουμε σε τρίτες χώρες και ιδιαίτερα βέβαια στη Βαλκανική.

Όσον αφορά το ανθρώπινο δυναμικό των Ενόπλων Δυνάμεων. Αναβαθμίζεται ο ρόλος των στελεχών και επαγγελματικά και κοινωνικά. Πέραν του νέου μισθολογίου που εφαρμόστηκε, ήδη θα αρχίσει να εφαρμόζεται σε λίγους μήνες και η μισθολογική προαγωγή στον ίδιο βαθμό, που κατατέθηκε ως τροπολογία και άδικα μας κατηγορήσατε προεκλογικά ότι κάναμε παροχή. Ήταν μία δέσμευση πολιτική, την οποία ερχόμαστε τώρα να υλοποιήσουμε. Ενώ θα υπάρξει και νέο βελτιωμένο μισθολόγιο από 1-1-2001.

Δημιουργείται σώμα Υπαξιωματικών και θα επιλυθούν τα προβλήματα των ΕΠΥ και των μακράς θητείας σε συνάρτηση με το νέο θεσμό του επαγγελματία οπλίτη. Προδιορίζεται ενεργητικότερος ρόλος για τις εφεδρείες μέσα στο πλαίσιο της στρατηγικής αμυντικής ανασυγκρότησης και ενεργοποιείται η παλαιά άμυνα τόσο στον τομέα της τοπικής άμυνας και της προστασίας από φυσικές καταστροφές, όσο και στον τομέα της πολιτικής προστασίας μέχρι το τέλος του 2000.

Τέλος, αρχίζει η εφαρμογή πλέον του νέου οργανισμού πολι-

τικού προσωπικού που θα οδηγήσει σε μεγαλύτερη αξιοποίηση σε θέσεις ευθύνης.

Οι όροι θητείας αναβαθμίζονται περισσότερο με τη συνέχιση όλων των προγραμμάτων βελτίωσης της θητείας που έχουν υιοθετηθεί με τη γενικευμένη εφαρμογή προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης και προσανατολισμού και διευρύνεται η διαφάνεια στις μεταθέσεις και τοποθετήσεις με την προώθηση προγράμματος αυτόματης επιλογής και κατανομής των οπλιτών στους κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα σχέση μεταξύ κοινωνίας και Ενόπλων Δυνάμεων και ο κοινωνικός τους ρόλος που έμπρακτα προωθήσαμε και στηρίζει σε καθημερινή βάση τους πολίτες σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, ανωτέρας βίας και άλλων αναγκών, εξακολουθεί να αποτελεί τη βάση της πολιτικής μας.

Στο πλαίσιο αυτό, η κοινωνική προσφορά των Ενόπλων Δυνάμεων στους πολίτες θα αυξηθεί, στο βαθμό που βέβαια θα αυξηθούν τα μέσα και οι δυνατότητές τους.

Όσον αφορά την οικονομική διάσταση των δραστηριοτήτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Μετά την ολοκλήρωση του ΕΜΠΑΕ 1996-2000 βρίσκεται υπό έγκριση στο ΚΥΣΕΑ το νέο ΕΜΠΑΕ 2001-2005 ανάλογου ύψους με το προηγούμενο. Την προηγούμενη περίοδο πετύχαμε ποσοστό συμμετοχής των ελληνικών βιομηχανιών στην υλοποίηση των εξοπλιστικών προγραμμάτων περίπου 35% έως 40% και στη νέα πενταετία σκοπεύουμε να διατηρήσουμε το ίδιο ποσοστό.

Επιτρέψτε μου να πω εδώ ότι ως γνωστόν η Ελλάδα έχει το θλιβερό προνόμιο μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να κατέχει την πρώτη θέση στις αμυντικές δαπάνες με ποσοστό επί του ΑΕΠ υπερδιπλάσιο του μέσου κοινοτικού όρου. Άρα η περαιτέρω ενίσχυση της αμυντικής και αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας μας που παραμένει βασικός παράγων, πρέπει να αξιοποιήσει τα χρήματα του ελληνικού λαού που αποτελούν επένδυση στην άμυνα και στην ασφάλειά του, στην προστασία των εθνικών συμφερόντων και του πλούτου που δημιουργεί. Η βασική φιλοσοφία πάνω στην οποία στηριζόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η δυναμική ένταξη των Ενόπλων Δυνάμεων ως τμήμα της κοινωνίας, αλλά και της πολεμικής βιομηχανίας ως τομέα οικονομίας στην κοινωνία της γνώσης, στη νέα οικονομία. Η αριστοποίηση δεν επιτυγχάνεται μόνο μέσω μείωσης και εξορθολογισμού του κόστους λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων. Επιτυγχάνεται κυρίως μέσα από την ουσιαστική αύξηση της ελληνικής συμμετοχής στα εξοπλιστικά προγράμματα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Υπουργέ, έχετε δυόμισι λεπτά, για να ολοκληρώσετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ναι, κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω.

Με συμφωνίες συμπαραγωγής 40%, όπως είπαμε ελληνική συμπαραγωγή, χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αυτό μειώνει το κόστος των εξοπλισμών. Όμως, τι διαμορφώνει; Νέες θέσεις απασχόλησης. Μεταφορά δημιουργίας και νέας τεχνολογίας και τεχνογνωσίας στην Ελλάδα. Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις απέκτησαν ήδη Σώμα Πληροφορικής, από τις πρώτες ευρωπαϊκές χώρες γεγονός που οδηγεί στον επηρεασμό της τεχνολογικής τροχιάς και της δημιουργίας νέας γνώσης σε διεθνές επίπεδο και στη διάχυση της αποκτούμενης γνώσης από αμυντικές εφαρμογές σε πολιτικές εφαρμογές.

Στόχος μας είναι η οργανική διασύνδεση της Ελληνικής Πολεμικής Βιομηχανίας με την Ευρωπαϊκή και η ενεργός συμμετοχή στον ευρωπαϊκό καταμερισμό εργασίας στην παραγωγή των αμυντικών συστημάτων. Οικοδομούμε την αμυντική δομή του 21ου αιώνα όπου η τεχνολογία της πληροφορικής και οι ευρύτερες εφαρμογές στην άμυνα θα αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος της εθνικής αμυντικής και αποτρεπτικής ικανότητας.

Όσον αφορά το νέο ΕΜΠΑΕ θα ήθελα να τονίσω επειδή έγινε αναφορά από τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας, ότι μπαίνουν επιπρόσθετοι στόχοι σε σύστημα προμηθειών που έχουν να κάνουν με τις αξιολογήσεις διακλαδικότητας των συστημάτων, με εκτιμήσεις για τα οπλικά συστήματα όσον αφορά τη μελλοντική τους εξέλιξη, αλλά και με τη διασφάλιση προνομι-

κής θέσης της Ελληνικής Αμυντικής Βιομηχανίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα θα χαρακτηρίζεται από τα ίδια χαρακτηριστικά αστάθειας και αβεβαιότητας στην περιοχή μας. Επομένως οι ελληνικές επιδιώξεις πρέπει να προωθηθούν με κατάλληλες πολιτικές, δεν αρκούν οι γενικές αρχές και οι κατευθύνσεις. Πρέπει να πάμε σε αλλαγές, σε όψεις της εξωτερικής και αμυντικής μας πολιτικής που θα ενισχύσουν περισσότερο τον αυτόνομο ρόλο της χώρας, γεγονός που αποτελούσε και το ζητούμενο των τελευταίων είκοσι ετών. Οι εκλογές του 2000 επιβεβαίωσαν την ορθή κατεύθυνση των επιλογών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαμόρφωσαν ένα πλαίσιο πολιτικής σταθερότητας και την προοπτική προγραμματικών συγκλίσεων στην υλοποίηση μιας εθνικής στρατηγικής που θέλει την Ελλάδα ισχυρό σταθεροποιητικό παράγοντα και αναπτυξιακό ευρωπαϊκό πόλο στο κρίσιμο σταυροδρόμι της Νοτιανατολικής Ευρώπης και της Ανατολικής Μεσογείου.

Με βάση αυτές τις κατευθύνσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζητώ την υποστήριξη των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης για την άμυνα και την ασφάλεια της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πότε θα ανακοινωθεί ο κατάλογος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μετά την ομιλία της κ. Παπαρήγα ολοκληρώθηκε ο κατάλογος και θα σας διανεμηθεί. Είχατε δικαίωμα να εγγραφείτε μέχρις ότου τελειώσει η κ. Παπαρήγα. Αυτό σημαίνει ότι τώρα η υπηρεσία μετά την ομιλία της κ. Παπαρήγα κάνει την κατανομή, όπως είπαμε, μεταξύ των κομμάτων. Δεν πατήσαμε κάποιο κουμπί αμέσως μόλις τελείωσε η κ. Παπαρήγα.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρώτα πρώτα -αν και αφαιρώ από το χρόνο μου- να παρατηρήσω ότι αν μιλήσουν και οι είκοσι Υπουργοί επί μισή ώρα και οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ξοδεύετε το χρόνο σας για θέμα που δεν είναι της αρμοδιότητάς σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι της αρμοδιότητάς μου, κύριε Πρόεδρε.

Από εκεί και πέρα θα ζητούσα από την Κυβέρνηση περισσότερη αυτοσυγκράτηση σχετικά με το χρόνο. Αν είναι να ακούσουμε το μονόλογο της Κυβέρνησης, νομίζω ότι είναι περιττή η λειτουργία του Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθήσαμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού, που ήταν δηλώσεις χωρίς πρόγραμμα. Σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, που μου θύμισαν μια εκπομπή η οποία είχε μεγάλη επιτυχία πριν από μερικά χρόνια. Την εκπομπή της Μαρίας Ρεζάν -διήρκεσαν μια ώρα οι δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού- "Μια ώρα έτσι, χωρίς πρόγραμμα".

Είναι εντυπωσιακό ότι σε βασικά σημεία, τα οποία αφορούν την ίδια την δημοκρατία και τη λειτουργία των θεσμών, ο κύριος Πρωθυπουργός εξαντλήθηκε σε τέτοιες αοριστολογίες που είναι απορίας άξιο πως μπορεί να μην επαναλαμβάνει τουλάχιστον ούτε εκείνα τα οποία είπε κατά την προεκλογική του περίοδο. Και επειδή διερωτήθη υποκριτικά ποια είναι, άραγε, η θέση της Νέας Δημοκρατίας και ποια η στάση της πάνω στα θέματα αυτά, έχω την εντύπωση ότι μέσα στη Βουλή έχουν αντιστραφεί οι ρόλοι. Η Νέα Δημοκρατία είναι εκείνη που κάνει προτάσεις και η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός είναι εκείνοι που κάνουν κριτική στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας.

Θα μου επιτρέψετε στο σημείο αυτό να αναφερθώ σε δυο μόνο ειδικότερα θέματα, τα οποία θα αποκτήσουν καίρια σημασία. Γιατί είναι σημαντικά τα οικονομικά θέματα, ενδιαφέρουν όλους, ενδιαφέρει η οικονομική πορεία της Ελλάδας, ενδιαφέρει η πορεία μας στην ΟΝΕ και στη μετά ΟΝΕ εποχή, ενδιαφέρει όμως και το θέμα της δημοκρατίας και των θεσμών. Και επειδή ο κ. Παπαντωνίου όταν μίλησε είπε "πως μπήκαμε άραγε στην ΟΝΕ", για να αναφερθώ και σε ένα θέμα οικονομικό, θα ρωτήσω:

είναι σίγουρος ότι μπήκαμε στην ΟΝΕ;

Είναι σίγουρο ότι επειδή πετύχαμε ορισμένους αριθμούς, όπως τους πετύχαμε -γιατί απ' όλα τα κριτήρια βεβαίως που αφορούν την ΟΝΕ, πετύχαμε ορισμένα- έχουμε μπει στην ΟΝΕ ή μήπως είναι αλήθεια και το ξέρουμε όλοι ότι οι μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες είναι σύμφυτες με την πορεία μας προς την ΟΝΕ δεν έχουν γίνει, πρέπει να γίνουν και γι' αυτές δεν ακούστηκε τίποτα μέσα στη Βουλή; Και αναφέρομαι κατά κύριο λόγο στο ασφαλιστικό.

Ας δούμε όμως δύο ειδικότερα θέματα, τα οποία αφορούν τη δημοκρατία και τους θεσμούς. Το πρώτο σχετίζεται με τη σχέση κράτους και πολίτη. Το δεύτερο με τη Δημόσια Διοίκηση. Τι είπε η Κυβέρνηση, τι είπε ο κύριος Πρωθυπουργός;

Ξέρουμε και το ομολόγησε ότι σήμερα το κράτος όχι μόνο δεν είναι αρωγός, αλλά είναι δυνάστης του πολίτη. Το γνωρίζει ο κύριος Πρωθυπουργός. Μίλησε για γραφειοκρατία και για αναποτελεσματικότητα και βεβαίως για καταπίεση του πολίτη.

Ποιες ήταν οι θέσεις, τις οποίες εξέφρασε η Κυβέρνηση; Τι σκοπεύει να κάνει στους αμέσως επόμενους μήνες; Δεν είπε απολύτως τίποτα.

Να του θυμίσω τι έχουμε προτείνει εμείς; Και θα είμαστε ευτυχείς να ακολουθήσει αυτήν την πορεία.

Θέμα πρώτον. Το γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδίως της Συμπολίτευσης. Πάσχουμε από το γεγονός ότι έχουμε μια πολυνομια ακατάσχετη, χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα του πολίτη ούτε καν να ενημερωθεί για τους νόμους, οι οποίοι εφαρμόζονται. Το ζήτημα είναι γιατί άραγε η Κυβέρνηση δεν προχωρά σε αυτό που έχουν κάνει όλες οι προηγμένες διοικητικές και νομοθετικές χώρες; Μια επιτροπή διαρκούς κωδικοποίησης της νομοθεσίας, η οποία αφού κωδικοποιήσει τη νομοθεσία, θα την έχει διαθέσιμη στον πολίτη μέσω του INTERNET; Αυτό γίνεται σε όλες τις χώρες. Γιατί άραγε η Κυβέρνηση δεν δεσμεύεται πάνω σε ένα τέτοιο θέμα; Είναι δυνατόν ο πολίτης να μη γνωρίζει τη νομοθεσία μας;

Ζήτημα δεύτερο. Έχουμε ένα Συνήγορο του Πολίτη. Ο Συνήγορος του Πολίτη, όπως ξέρετε σήμερα, είναι ένας θεσμός ουσιαστικά ανύπαρκτος. Απλώς και μόνον παίζει ένα διαμετακομιστικό ρόλο, μεταφέροντας καταγγελίες προς τις επιμέρους αρμόδιες αρχές - αλλά αν μη τι άλλο στο νομικό πρόσωπο του δημοσίου, όπως επίσης και στα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημόσιου τομέα; Γιατί άραγε ο Συνήγορος του Πολίτη δεν μπορεί να είναι εκείνος, που θα καθορίζει το ύψος της αστικής ευθύνης του δημοσίου σε πρώτη φάση και μόνον αν διαφωνεί ο πολίτης, να μπορεί να πηγαίνει στα δικαστήρια;

Πόσο απλό θα ήταν να αποφεύγει ο πολίτης αυτού του είδους τη δικαστική διεκδικητική, η οποία ταλαιπωρεί όλους μας;

Γιατί άραγε ο κύριος Πρωθυπουργός δεν αναγνώρισε το μείζον θέμα -έφυγε βλέπω και ο Υπουργός Δικαιοσύνης- το ότι σήμερα, ιδίως στα διοικητικά δικαστήρια, δεν υπάρχει ουσιαστικά απονομή δικαιοσύνης; Για να προσδιοριστεί δικάσιμος χρειάζονται περίπου δύο χρόνια. Για να δικαστεί μια υπόθεση άλλα δύο χρόνια. Και οι αποφάσεις δεν εκτελούνται.

Τι κάνουμε για το θέμα του προσδιορισμού της δικασίμου; Τι κάνουμε για το γεγονός ότι δεν πηγαίνει ο φάκελος από τη διοίκηση στα δικαστήρια, χωρίς καμία κύρωση; Και τι γίνεται με το γεγονός ότι οι περισσότερες δικαστικές αποφάσεις των διοικητικών δικαστηρίων δεν εφαρμόζονται; Γιατί δεν δεσμεύεται σε αυτό που του είπαμε, ότι εντός τριμήνου πρέπει να εκτελούνται οι δικαστικές αποφάσεις με προσωπική ευθύνη του υπαλλήλου, από την οποία δεν θα μπορεί να τον απαλλάξει, σε καμία περίπτωση, η εντολή του Υπουργού;

Τέλος, γιατί δεν δέχεται η Κυβέρνηση αυτό το οποίο ισχύει σε όλες τις χώρες και μόνον εμείς αποτελούμε την εξαίρεση -άρχι-σε κάπως να γίνεται, αλλά εντελώς μερικά- δηλαδή να μπορεί ο πολίτης, όταν έχει εκκαθαρισμένη απαίτηση κατά του δημοσίου να προβάλλει ένσταση συμψηφισμού; Και γιατί να μην μπορεί

να εκτελέσει εναντίον της ιδιωτικής -τονίζω, εναντίον της ιδιωτικής, για να μην παρεξηγηθώ- περιουσίας του δημοσίου των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου του ευρύτερου δημόσιου τομέα;

Δεν είναι προτάσεις αυτές; Δεν είπα ότι θα έλυναν τα πάντα. Πόσο όμως θα ήταν διαφορετική η ζωή μας, αν αυτές οι προτάσεις, που θα μπορούσαν να αποτελέσουν μέρος ενός νομοσχεδίου με είκοσι άρθρα -όχι παραπάνω- γινόντουσαν αποδεκτές;

Γιατί οι εκσυγχρονιστές του κ. Σημίτη δεν τις δέχονται; Και δεν είναι θέσφατα. Αυτοί οι θεσμοί ισχύουν παντού. Μόνον εμείς δεν θέλουμε να τα αποδεχθούμε. Γιατί άραγε; Ολιγωρία εί-ναι ή υπολογισμός; Εγώ πιστεύω το δεύτερο και λυπούμαι γι' αυτό. Έτσι συντηρείται το καθεστώς της αδιαφάνειας. Έτσι υπάρχουν οι κερκόπορτες της διαπλοκής, πίσω από αυτού του είδους τις ελλείψεις. Ύστερα μίλησε ο Πρωθυπουργός για Δημόσια Διοίκηση και για γραφειοκρατία. Του προτείναμε συγκεκριμένα πράγματα και μέσα στο πλαίσιο της Αναθεώρησης του Συντάγματος, που αρχίζει οσονούπω την τελική της φάση. Του είπαμε ότι υπάρχουν ορισμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, που πρέπει να κατοχυρωθούν συνταγματικά και ως προς το θεσμό και ως προς τις αρμοδιότητές τους.

Ξέρω ότι ορισμένοι από εσάς, της Συμπολίτευσης ιδίως, διερωτάσθε "γιατί αυτός ο πολλαπλασιασμός των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών"; Έχετε τόσο πολύ πολλαπλασιάζει ως Κυβέρνηση αυτούς τους θεσμούς, δηλαδή τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, τις έχετε βάλει εκεί που δεν έπρεπε, αλλά δεν υπάρχει θεσμοθέτηση εκείνων που έπρεπε. Και εμείς προτείναμε. Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης δεν επιτρέπεται να μην είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένο και δεν επιτρέπεται να έχει απλή γνωμοδοτική αρμοδιότητα. Πρέπει να κατοχυρωθεί συνταγματικά και να έχει αποφασιστική αρμοδιότητα και σε ό,τι αφορά τα πρόστιμα και σε ό,τι αφορά την απονομή των αδειών του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης.

Το ΑΣΕΠ. Πρέπει να κατοχυρωθεί συνταγματικά η διαδικασία των προσλήψεων η οποία παραβιάστηκε συλλήβδην προ των εκλογών. Πάνω από τριακόσιες χιλιάδες προσλήψεις μέσω των προγραμμάτων κατάρτισης του ΟΑΕΔ αποτέλεσαν την κερκόπορτα κατάλυσης του ν.2190/94. Εκεί παίχθηκε το μεγάλο παιχνίδι της εμπορίας ελπίδων. Μιας εμπορίας ελπίδων που αφορά ανθρώπους οι οποίοι προσλήφθηκαν ενώ είναι γνωστό ότι θα φύγουν γιατί υπάγονται απλώς σε προγράμματα κατάρτισης. Υπήρξε αυτό το εμπόριο ελπίδων το οποίο επηρέασε το φρόνημα του Ελληνικού Λαού σε μεγάλο μέρος.

Είπαμε επίσης ότι πρέπει να θεσμοθετηθούν δυο άλλες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές. Εκείνη που θα αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις. Δεν μπορεί να γίνονται οι ιδιωτικοποιήσεις όπως γίνονται σήμερα. Δεν μπορεί να μην υπάρχει ανεξάρτητη διοικητική αρχή, η οποία να ελέγχει την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων των νομικών προσώπων που ιδιωτικοποιούνται και να μη βλέπει πώς πηγαίνει ο διαγωνισμός. Και το ίδιο είπαμε και για την αρχή η οποία αφορά την ανάθεση δημόσιων έργων και προμηθειών.

Είσαθε ικανοποιημένοι από τον τρόπο με τον οποίον λειτουργεί σήμερα το σύστημα ανάθεσης δημόσιων έργων και προμηθειών; Δεν πρέπει να υπάρξει ανεξάρτητη διοικητική αρχή;

Εσείς την προτείνατε το 1993 ως αντιπολίτευση, εσείς καταθέσατε σχέδιο νόμου, η Κυβέρνησή σας ήταν εκείνη η οποία απέρριψε μέσα από τις τάξεις της τον κ. Καστανίδη, όταν επεχείρησε να εφαρμόσει προεκλογικές δεσμεύσεις. Γιατί δεν το δέχεσθε;

Τέλος, σε ό,τι αφορά το θέμα των ελληνοποιήσεων για το οποίο έγινε λόγος. Το θέσαμε σε ανύποπτο χρόνο. Τα φαινόμενα είναι υπαρκτά. Εμείς θα συλλέξουμε στοιχεία και θα δούμε πού οδηγούνται. Ξεχνάτε όμως ότι το φαινόμενο είναι υπαρκτό; Το πόσο επηρέασε το φρόνημα του ελληνικού λαού είναι άλλο ζήτημα. Ξεχνάτε ότι οι υποθέσεις Σολόνικ και Ταταρένκωφ είναι υπαρκτές; Ξεχνάτε ότι ο αρχιμαφιόζος Σολόνικ είναι εκείνος ο οποίος είχε πάρει δύο φορές την ελληνική ιθαγένεια; Και το θέμα δεν σχετίζεται μόνο με εκλογές. Αφορά την ίδια τη δομή της ελληνικής κοινωνίας. Δεν έπρεπε να έχει ευαισθησία η Κυβέρνηση Σημίτη και να δει τι συμβαίνει πίσω από τις παράνομες ελ-

ληνοποιήσεις, όχι μόνο για τους εκλογικούς καταλόγους, αλλά για το πώς μπαίνουν μέλη του οργανωμένου εγκλήματος στην ελληνική κοινωνία; Θα έπρεπε να έχει τη θέληση και τη βούληση να ξαναδεί το θέμα, μόνη της να το θέσει. Αλλά, τι να περιμένεις από μια Κυβέρνηση και έναν Πρωθυπουργό, που όταν ο Υπουργός Πολιτισμού κατηγορεί τους προκατόχους του ευθέως και δίνει στοιχεία, φροντίζει να βάλει τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο να πει ότι όλα είναι εντάξει, το θέμα έκλεισε; Το θέμα και τα θέματα αυτά που αφορούν τη διαφάνεια δεν κλείνουν. Και το τονίζω. Δεν σχετίζονται μόνο με εκλογές. Αφορούν την ίδια την ουσία της ελληνικής ζωής.

Τελειώνω λέγοντας τα εξής: Αναφέρθηκε ο κύριος Πρωθυπουργός προηγουμένως σε θέματα Τύπου και υπαινίχθηκε ποδηγέτηση ορισμένης μερίδας του Τύπου από τη Νέα Δημοκρατία. Τον καταλαβαίνω. Είναι τέτοια η νοοτροπία ποδηγέτησης και χειραγώγησης των Μ.Μ.Ε. από την πλευρά του, ώστε ισχύει γι' αυτόν το ότι κρίνει εξ ιδίων τα αλλότρια. Στη Νέα Δημοκρατία ούτε χειραγωγούμε ούτε ποδηγετούμε τον Τύπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα που έθεσε ο κύριος Πρωθυπουργός. Μας είπε σε μια έξαρση αλαζονείας -που δεν εκφράζει την αλαζονεία της εξουσίας, αλλά την εξουσία της αλαζονείας- ότι δε χρειάζεται συμβουλές από κανέναν μας για να κυβερνήσει, παραγνωρίζοντας το ίδιο το αποτέλεσμα των εκλογών σε ό,τι αφορά την πολιτική του επιρροή. Ισχύει για αυτόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περίφημη ρήση. "Δεν έχει ανάγκη από συμβουλές για λάθη που μπορεί να κάνει μόνος του". Αυτά όμως τα λάθη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλόπουλε, αυτά τα ουσιαστικά γιατί δεν τα είπατε στην αρχή, παρά τα αφήσατε στο τέλος του χρόνου;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ...είναι εκείνα που βλάπτουν τον ίδιο, πράγμα που δεν μας ενδιαφέρει. Βλάπτουν όμως τον Ελληνικό Λαό και αυτό είναι που δεν θα το επιτρέψουμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κκυλλάκος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε., έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Από την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων ακούσθηκαν πολλά. Τα περισσότερα ήταν γενικά και αόριστα, αν και μπορούν να βγουν αρκετά συμπεράσματα τι κρύβεται πίσω από τη γενικότητα και την αοριστία.

Δύο όμως βασικοί άξονες κυριαρχούσαν σ' αυτές τις δηλώσεις, όπως και όλα τα χρόνια στην πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Είναι οι άξονες που είναι και η βασική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Σε επίπεδο οικονομίας, ο βασικός άξονας είναι ανταγωνιστικότητα, απελευθέρωση των αγορών.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Ανταγωνιστικότητα σημαίνει περισσότερα κέρδη για το μεγάλο κεφάλαιο με συμπίεση του εργατικού κόστους. Η συμπίεση του εργατικού κόστους είναι αυτή που οδηγεί στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, στην επανεξέταση του κοινωνικού και ασφαλιστικού συστήματος κατά τρόπο που να ελαφρυνθεί η εργοδοσία. Στην κατεύθυνση αυτή καθορίζεται και μια εισοδηματική πολιτική που συνεχώς μειώνει το εργατικό εισόδημα.

Με την απελευθέρωση της αγοράς που είναι και αυτός βασικός άξονας της πολιτικής της Κυβέρνησης, έχουμε τις ιδιωτικοποιήσεις, το να φεύγουν τα λεγόμενα κρατικά μονοπώλια και να μπαίνουν τα ιδιωτικά μονοπώλια εκεί που μπορούν να κερδίσουν. Έχουμε καταστροφή μεγάλων τμημάτων των μικρομεσαίων της πόλης και της μικρομεσαίας αγροτιάς που δεν μπορεί να ανταγωνιστεί σε συνθήκες απελευθέρωσης των συνόρων και απελευθέρωσης των αγορών.

Δεύτερος άξονας απ' αυτά που ακούσαμε από τον κύριο Πρωθυπουργό είναι το σύνθημα "ποιο ισχυρή Ελλάδα στην Ευρώπη, πιο ισχυρή Ελλάδα στα Βαλκάνια και στην περιοχή". Τι σημαίνει αυτό στην πράξη; Ότι θα ευθυγραμμιστεί η χώρα μας περισσότερο στα κελεύσματα, στις επιθυμίες των συμμάχων είτε Αμερικανών είτε ισχυρών Ευρωπαίων. Αυτό σημαίνει υποτα-

γή, σημαίνει ότι θα συνεχίσουν τα στρατεύματα τα ΝΑΤΟϊκά να περνάνε από τη χώρα μας για να δημιουργήσουν το δεύτερο γύρο του πολέμου στο Κοσσυφοπέδιο. Σημαίνει ότι θα πολλαπλασιαστούν οι ανθρωπιστικές παρεμβάσεις του ΝΑΤΟ με συμμετοχή και μισθοφόρων από την Ελλάδα. Γι' αυτό πάμε να δημιουργήσουμε αυτά τα σώματα, για να μην υπάρχουν οι αντιστάσεις που υπήρξαν όταν έστελναν τα ελληνικά νιάτα στο Κοσσυφοπέδιο εκείνη την περίοδο. Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Το δεύτερο μεγάλο ζήτημα που προκύπτει από τις πραγματικές δηλώσεις αφορά την επίκληση της συναίνεσης, κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης και από τον Πρωθυπουργό και τον κ. Τσοχατζόπουλο και πιστεύω ότι θα ακολουθήσουν και οι υπόλοιποι.

Αυτό, αν θυμόμαστε καλά, επαναλαμβάνεται κάθε φορά στις προγραμματικές δηλώσεις. Αυτήν τη φορά είναι πιο έντονο. Τι σημαίνει; Γνωρίζει πολύ καλά η Κυβέρνηση τι έχει στα συρτάρια της, τι μέτρα υπάρχουν για τη μετά ΟΝΕ εποχή και για τους εργάτες και για τους άλλους εργαζόμενους, και για το εισόδημα και για τις κοινωνικές παροχές.

Έχει ανάγκη, λοιπόν, από μεγαλύτερη συναίνεση. Πού απευθύνεται αυτή η πρόταση; Απευθύνεται πρώτα και κύρια σε εκείνους που υποστηρίζουν ότι είναι μονόδρομος η ΟΝΕ. Πρώτα και κύρια στην Νέα Δημοκρατία, η οποία και από αυτά που ακούσαμε σήμερα, αλλά και από την προηγούμενη πολιτική της, όπως φαίνονταν όλα αυτά τα χρόνια, συμφωνεί στα βασικά ζητήματα, αλλά όπως και το ΠΑΣΟΚ, έτσι και αυτή, είναι διγλωσση. Θα συμφωνεί και θα σπρώχνει να προχωρούν οι διαρθρωτικές αλλαγές, τα αντιλαϊκά μέτρα, μέτρα υπέρ του κεφαλαίου, αλλά το πολιτικό κόστος θα ελίσσεται και θα το φορτώνει στην Κυβέρνηση. Έτσι γίνεται η πραγματική συναίνεση σε πολιτικό επίπεδο. Σε κοινωνικό επίπεδο η επίκληση της συναίνεσης, αφορά μια σειρά συνδικαλιστικές ηγεσίες και πλειοψηφίες, οι οποίες έπαιξαν αρκετά καλά το ρόλο τους στη περασμένη τετραετία, αλλά τώρα που τα μέτρα θα είναι πιο σκληρά καλούνται να παίξουν ακόμα καλύτερα το ρόλο τους για να ποδηγετήσουν να κοιμήσουν, να χειραγωγήσουν το συνδικαλιστικό, το αγροτικό κίνημα, το κίνημα των μικρομεσαίων. Δεν αφορά αυτή η πρόταση το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας. Και κατά τη γνώμη μας η πρόταση αυτή για συναίνεση, δεν θα μπορέσει σε καμία περίπτωση να αγκαλήσει μεγάλα τμήματα του ελληνικού πληθυσμού. Θα δεχθούν οι εργαζόμενοι τις παραπέρα ιδιωτικοποιήσεις; Πρέπει να συναινέσουν και για ζητήματα και για επιχειρήσεις, που έχουν μεγάλη στρατηγική σημασία, όχι μόνο για την οικονομία, αλλά και για την ασφάλεια της χώρας; Και ως δούμε την πολεμική βιομηχανία. Να τα κάνουμε ιδιωτικά; Έτσι θα προστατευθούμε από κινδύνους; Δεν πρέπει να αντιδράσουμε; Μπορεί να υπάρξει συναίνεση;

Μπορεί να υπάρξει συναίνεση στο να βγαίνει ο εργαζόμενος στη σύνταξη όλο και αργότερα στα βαθιά γεράματα; Να παίρνει όλο και μικρότερη σύνταξη; Είχαν καθαρή θέση σε αυτά τα ζητήματα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία και προεκλογικά και σήμερα;

Όσον αφορά στο ασφαλιστικό ζήτημα: Μπορεί να υπάρξει συναίνεση σε σχέση με την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων; Μπορεί να δεχθεί ο μικροσυνταξιούχος που έχει την κατώτερη σύνταξη του Ι.Κ.Α. να του λένε ότι θα πάρει το Ε.Κ.Α.Σ. και θα φτάσει η σύνταξή του στις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες (152.000) δραχμές, όταν ο ένας στους τρεις συνταξιούχους του Ι.Κ.Α. με την κατώτερη σύνταξη θα πάρει σύνταξη που θα φτάσει σε αυτά τα επίπεδα; Τα 2/3 μένουν απέξω.

Όσο για τα άλλα ταμεία των μικρομεσαίων, το ΤΕΒΕ, το ΤΣΑ, αυτά αφήνονται στο μέλλον για τέτοια σύνταξη. Θα υπάρξουν αγώνες των συνταξιούχων. Καμία συναίνεση δεν θα υπάρξει.

Οι Έλληνες αγρότες θα σταματήσουν τους αγώνες τους; Τα προγράμματα που ακούστηκαν προεκλογικά και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τη Νέα Δημοκρατία είναι παραπλήσια. Είναι μέτρα "ασπιρίνες", για να μην πω κάτι χειρότερο, που δεν σώζουν την αγροτιά μας.

Αποφεύγει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία να τοποθετηθούν σε κρίσιμα ζητήματα γιατί συμφωνούν με τις Βρυξέλλες. Οι αγρότες καταστρέφονται από τις ποσοτώσεις, τη συνυπευ-

θυνότητα, τις χαμηλές τιμές και το μεγάλο κόστος παραγωγής. Τι έχει να πει η Κυβέρνηση γι' αυτά τα ζητήματα; Σε αυτά να μας απαντήσει ο κύριος Υπουργός Γεωργίας που πρόκειται να μιλήσει και όχι σε επιμέρους δευτερεύοντα και τριτεύοντα ζητήματα.

Και η Νέα Δημοκρατία δεν έχει απάντηση σε αυτά τα θέματα. Τι θα γίνει όταν δεν έχει να ζητήσει ο αγρότης; Θα βγάλουν από τον κρατικό προϋπολογισμό και θα δίνουν στους αγρότες ή θα θεωρούν ότι αυτό μας οδηγεί στην επανεθνικοποίηση, όπως λένε, και δεν θα βάζουν το χέρι στη τσέπη;

Ακούει ο ελληνικός λαός μεταρρύθμιση και άρχισε να τρομάζει. Μεταρρύθμιση στην παιδεία: Ξεσηκώθηκε ο δάσκαλος, ο καθηγητής, ο μαθητής, ο σπουδαστής. Εάν θα υπάρξει τέτοια μεταρρύθμιση και στην υγεία -γιατί για τέτοια μεταρρύθμιση πηγαίνουμε- τότε θα ξεσηκωθεί όλος ο τομέας των υγειονομικών. Και πιστεύουμε ότι θα πρέπει να έχουν τη συμπαράσταση όλων των Ελλήνων πολιτών, των συνδικάτων, όλων των κοινωνικών οργανώσεων.

Υπάρχει και το μεγάλο ζήτημα της δημοκρατίας, η δημοκρατική παράταξη. Δεν μας είπαν: Τι θα γίνει; Εκκρεμούν οι δίκες για δέκα χιλιάδες αγρότες είτε στο Πρωτοδικείο είτε στο Εφετείο. Δεν δέχστε καμία τροπολογία για να λυθεί αυτό το ζήτημα. Το αφήνεται και πετάτε το μπαλάκι στον Άρειο Πάγο και στις αποφάσεις των δικαστηρίων.

Τι θα γίνει με την πράξη του νομοθετικού περιεχομένου; Θα την έχετε Δαμόκλειο σπάθη; Θα παραπέμπετε όλες τις απεργίες στα δικαστήρια για να βγαίνουν παράνομες; Θα εξαγάγετε δημοκρατία με το να κάνετε συσκέψεις με τη στήριξη του Υπουργείου Εξωτερικών, της Αντιπολίτευσης της Γιουγκοσλαβίας εδώ στη χώρα μας με τις ευλογίες και συμβούλων του Υπουργείου Εξωτερικών και να φέρνεται και τους τέως; Αυτή είναι η εξαγωγή δημοκρατίας; Είναι η παρέμβαση στα εσωτερικά άλλων χωρών;

Όσον αφορά στο Σύνταγμα πάμε για χειρότερο, για πιο αντιδραστικά μέτρα. Να αλλάξετε τα άρθρα, ώστε να παραχωρούνται πιο εύκολα τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Να θωρακιστεί η δέσμευση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με συστηματικό τρόπο. Υποβαθμίζεται η Βουλή, ενώ θα έπρεπε να διευρυνθεί η λαϊκή κυριαρχία.

Πολλά θα μπορούσαμε να πούμε. Έρχεται και η διακυβερνητική δημοκρατία, η λαϊκή κυριαρχία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Παρά τα μεγάλα λόγια έχει δρομολογηθεί η πορεία της διακυβερνητικής δημοκρατίας με αφαίρεση κυριαρχικών δικαιωμάτων, αφαίρεση εξουσιών, περιορισμό του βέτο που θα πλήξει τις μικρότερες χώρες. Και η Ελλάδα είναι έτοιμη να πει "ναι" στο διευθυντήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτά τα ζητήματα.

Γι' αυτούς και για πολλούς άλλους λόγους καταψηφίζουμε τις προγραμματικές δηλώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Δασκαλάκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι όταν σκέφτεται κάποιος Βουλευτής να ανέβει στο Βήμα, διερωτάται, αξίζει τον κόπο; Όμως είναι μια εσωτερική ανάγκη, έτσι ώστε έστω και με αυτό τον τρόπο να καταθέσει κανείς κάποιες απόψεις, τις λίγες που προφθαίνει στο λίγο αυτό χρονικό διάστημα, για να καταδείξει αφ' ενός μία συνεπή πορεία, να αναδείξει τις δεσμεύσεις που έχει και ο ίδιος στο λαό που τον έστειλε εδώ -γιατί είναι και προσωπικές δεσμεύσεις- και επίσης να δεσμευθεί ότι γι' αυτά για τα οποία τον έστειλαν, γι' αυτά για τα οποία πάλεψε είναι έτοιμος να σταθεί όρθιος και από εδώ και πέρα.

Σε τρία λοιπόν ζητήματα θέλω να αναφερθώ. Πιστεύω ότι όλοι θέλουμε να λεγόμαστε πολιτικοί ή προοδευτικοί πολιτικοί, οφείλουμε να μην ακολουθούμε τις εξελίξεις, αλλά έχουμε χρέος να διαμορφώνουμε τις εξελίξεις, διότι αλλιώς θα γίνουμε όμηροι, γιατί αλλιώς την εξέλιξη και την πρόοδο για την οποία όλοι ενδιαφερόμαστε, αντί να την κάνουμε μέσο για να υπηρετή-

σει αυτήν τη μεγάλη αξία που λέγεται άνθρωπος θα γίνει αυτοσκοπός, κάποιος θα αυτοϊκανοποιούνται, αλλά τελικά θα μένουν θύματα πίσω.

Είναι, λοιπόν, το μεγάλο στοίχημα των επομένων ετών, της νέας εποχής που λένε κάποιοι, της άλλης εποχής, της άγνωστης που εγώ ισχυρίζομαι. Και είναι άγνωστη γιατί θα διαμορφωθούν οι επόμενες κυβερνήσεις κάτω από πρωτόγνωρες παγκόσμιες συνθήκες, παγκοσμιοποίηση, τεχνολογική έκρηξη, νέα δεδομένα που δεν τα ξέραμε μέχρι χτες. Και αλίμονο, αν δεν υπάρξουν δυνάμεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δυνάμεις σε εθνικό επίπεδο που θα ενδιαφερθούν πραγματικά, έτσι ώστε αυτή η εξέλιξη να μπει στην υπηρεσία των λαών και του ανθρώπου.

Υπάρχει μία μεγάλη ευκαιρία σε αυτήν τη Βουλή: Η Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτή η ευκαιρία δεν πρέπει να χαθεί, έτσι ώστε και σε συνδυασμό με τα άρθρα του Συντάγματος αλλά και σε συνδυασμό με το νέο εκλογικό νόμο, όπως εξήγγειλε η κυρία Υπουργός Εσωτερικών και Προεδρίας, να δούμε πώς θα προστατεύσουμε και θα θωρακίσουμε το πολιτικό μας σύστημα. Γιατί, πράγματι, εγώ έζησα μία πρωτόγνωρη κατάσταση ως υποψήφιος στη Β' Αθήνας για πρώτη φορά. Θεωρώ ότι πρέπει να βρεθούν νέοι μηχανισμοί ή να ενισχυθούν και να ισχυροποιηθούν οι υπάρχοντες μηχανισμοί, που θα κάνουν ακόμη πιο αντιπροσωπευτική και ακόμη πιο αντικειμενική τη διαδικασία εκλογής όσον αφορά τα πρόσωπα.

Πολυσταυρία. Μέσο συναλλαγής. Βγήκε λέει κάποιος, ο Δασκαλάκης, γιατί τον πήρε στην πλάτη του κάποιος άλλος που ήταν ισχυρός. Καμία, κατά την άποψή μου εγγύηση για αντικειμενική καταγραφή των δυνάμεων όσον αφορά τα πρόσωπα δεν υπάρχει ούτε από τις εφορευτικές επιτροπές -και επειδή έχω διατελέσει και Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών τα έχω ζητήσει και τα έχουμε από τότε μελετήσει- ούτε δυστυχώς από τους δικαστικούς αντιπροσώπους -δεν έχουν την ανάλογη παιδεία- ούτε από τους κομματικούς αντιπροσώπους.

Μιλάνε πολλοί για ανανέωση. Βεβαίως, κανείς δεν μίλησε για ανανέωση ιδεών. Μίλησαν για ανανέωση προσώπων. Έγινε, όμως, η ανανέωση, στο βαθμό που έγινε, με πολιτικά χαρακτηριστικά ή με διεργασίες και με -να το πω, γιατί όχι- πλήρη εγκεφάλου που ασκήθηκε πάνω στο εκλογικό Σύμμα, με αποτέλεσμα πράγματι η ανάγκη να ανανεωθεί το πολιτικό προσωπικό αντί να διεξάγεται πάνω σε κάποιες αρχές, κάποιες αξίες, πάνω σε κάποια προοπτική γενικεύονται σε καμία περίπτωση τα ζητήματα, για τον τόπο να γίνεται με άλλα κριτήρια και άλλα χαρακτηριστικά; Βεβαίως δεν θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι ένα μείζον ζητούμενο και πρέπει να απαντηθεί με την ευκαιρία και της Αναθεώρησης του Συντάγματος και του νέου εκλογικού νόμου, ποιος είναι ο ρόλος πάνω στην εκλογική διαδικασία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Τελικά θα σε βγάζει Βουλευτή η ΕΤ ή το ΜΕΓΑ ή ο λαός για την παρουσία σου, τους αγώνες σου, την πρότασή σου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά αντιλαμβάνεσθε ότι δεν έχω κάτι προσωπικό, γιατί εξελέγη και είμαι ευχαριστημένος για την προτίμηση του λαού της Αθήνας και σε καλή σειρά. Αλίμονο όμως εάν κωφεύουμε, εάν σιωπούμε, επειδή κάποιος βουλευτήκαμε ή εξυπηρετηθήκαμε ή εξυπηρετήσαμε τις φιλοδοξίες μας και δεν δούμε και λίγο σε βάθος χρόνου. Αυτή η διαπλοκή και δεν εννοώ συμφερόντων -αυτό είναι άλλο ζήτημα- ΜΜΕ, προπαγάνδας στη διάρκεια και όχι μόνο του εκλογικού αγώνα, οδηγεί βεβαίως σε στρεβλώσεις και φοβάμαι ότι θα οδηγήσει και σε πολιτικές παραμορφώσεις πάρα πολύ σύντομα.

Κύριε Πρόεδρε, γελάτε. Διαφωνείτε μαζί μου;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν διαφωνώ, αλλά θα ήθελα να είστε πιο σαφής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ: Νομίζω ότι το κύρος το δικό σας και η πολυετής παρουσία σας εδώ και εξ αιτίας του εναύσματος που σας δίνω εγώ, θα σας επιτρέψει να είστε εσείς πιο σαφής. Και το μπορείτε, αν το θέλετε.

Κατά συνέπεια, πρέπει να δούμε πώς θα εξασφαλίσουμε αντικειμενικότητα και διαφάνεια, όχι μόνο στις οικονομικές διεργασίες, αλλά και στην πολιτική ζωή του τόπου. Γιατί η πολιτική δεν

είναι μόνο σκοπιμότητα. Η πολιτική είναι και όραμα, η πολιτική είναι και πράξη και αποτέλεσμα, είναι και το εφικτό. Η πολιτική είναι και διαπαιδαγώγηση και αλιμονο αν οι ηγεσίες, οι όποιες ηγεσίες, όπου κι αν βρίσκονται, πολιτικές, θρησκευτικές, πνευματικές, δεν λειτουργούν και διαπαιδαγωγικά σ' αυτές τις νέες γενιές που έρχονται. Αν όλους τους θέλουμε, προκειμένου να υπηρετήσουν κατά τη δική τους αντίληψη και άποψη τον τόπο ή τις φιλοδοξίες τους απεσταλμένοι από άλλα κέντρα, προκειμένου να είναι εδώ, αλιμονο στον τόπο. Αυτό ήταν το πρώτο ζήτημα που ήθελα να αναφερθώ.

Το δεύτερο ζήτημα είναι ότι πράγματι, στα χρόνια που πέρασαν επετεύχθη μια μεγάλη πρόοδος στην οικονομία, βεβαίως έγινε και εκσυγχρονισμός στις υποδομές. Και άκουσα τον κύριο Πρωθυπουργό, αλλά ιδιαίτερα τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας να μιλάει και να δεσμεύεται για μία αύξηση του εθνικού προϊόντος κατά 4%.

Ήθελα όμως, κύριε Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας, κάποια μέρα, κάποια στιγμή, σε κάποια ευκαιρία να αναλύσετε περισσότερο ποιοτικά και όχι ποσοτικά το θέμα της αύξησης του εθνικού προϊόντος στο 4%. Να το δούμε σε τομείς παραγωγής, να το δούμε σε κλάδους παραγωγής, για να δούμε πως και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας και της Ελλάδας γενικότερα αξιοποιούνται, έτσι ώστε πέρα από τους αριθμούς και το 4% να συνδεθεί η ποιοτική αύξηση και με την αύξηση, κύριε Υπουργέ Εργασίας, της απασχόλησης, το ξέρετε καλύτερα από μένα. Και τα μηχανήματα φέρνουν αύξηση του εθνικού προϊόντος. Αλλά πρέπει να δούμε παράλληλα ποιι είναι οι τομείς που μπορούν να αυξήσουν και την απασχόληση, για να δούμε αυτό το μεγάλο μας πρόβλημα, το μεγάλο πρόβλημα όλων μας, πιστεύω, αλλά της Κυβέρνησης κι εμάς στο Π.Α.Σ.Ο.Κ. που έχουμε μεγαλύτερες ευαισθησίες, πώς οριστικά θα πολεμήσουμε αυτήν τη μάστιγα της ανεργίας. Κι εδώ νομίζω ότι χρειάζεται κι ίσως να υπάρχει -ίσως ο περιορισμένος χρόνος να μην επέτρεψε να ανακοινωθεί, περιμένουμε να το ακούσουμε- ένας άλλος σχεδιασμός οικονομικής ανάπτυξης, ένα άλλο μοντέλο, μία ανάπτυξη με παραγωγικές μονάδες, που θα έχουν μακρά πνοή, έτσι ώστε να μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι σε βάθος χρόνου θα έχουμε αντιμετωπίσει οριστικά και τα έσοδα για να υπάρξουν πόροι στους τομείς της κοινωνικής πρόνοιας και του κοινωνικού προσώπου και της αύξησης της απασχόλησης, που θα πρόκειται πλέον για οριστική αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός) : Ο κ. Πολύδωρας έχει το λόγο.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν έκανα μια προβολή αυτών των επισημάνσεων για τη διαδικασία των εκλογών που έκανε ο μόλις κατελθών του Βήματος κ. Δασκαλάκης σε κομματικό επίπεδο, δηλαδή έκανα μια προσαρμογή όλων αυτών των αιτιάσεων για τα έργα και τις ημέρες Π.Α.Σ.Ο.Κ. κατά την προεκλογική διαδικασία, θα είχα πλούτο αποδείξεων. Βεβαίως για τη διακριτικότητα του λόγου και για την κομματική του θέση το περίορισε στις προσωπικές επισημάνσεις για το πως γίνεται ο αθέμιτος ανταγωνισμός μεταξύ προσώπων στο ίδιο κόμμα, στην ίδια εκλογική περιφέρεια. Ισχύουν αυτά στην προβολή τους για τα κόμματα κατά τη δική μου εκτίμηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μη νομίζετε ότι είμαι αόριστος. Ασφαλώς υπάρχουν οι δραματικές εκκρεμότητες για τις ελληνοποιήσεις, οι δραματικές εκκρεμότητες για τα εκλογικά δαπάνηματα, οι δραματικές εκκρεμότητες για τους προεκλογικούς διορισμούς. Αλλά πλέον αυτών εγώ θα σας πω δύο -γιατί δεν ψαλιδίζω τη σκέψη μου- επί των δεδομένων αντικειμενικής ισχύος και όχι παραπεμπόμενα στις έρευνες.

Αν μιλούσε ο Σάμαρανγκ είκοσι μέρες πριν από την ημέρα που μίλησε επί των αυτών δεδομένων, ποιο θα ήταν το αποτέλεσμα των εκλογών; Δεν ψαλιδίζω τη σκέψη μου. Ομιλώ επί αντικειμενικών γεγονότων και συμβάντων.

Δεύτερον, εάν "η ημερομηνία λήξεως" -το λέω εντός εισαγωγικών γιατί είναι φράση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ.

Παπαντωνίου- για τα δεινά του χρηματιστηρίου δεν ήταν η 9η Απριλίου, αλλά τα "κόκκινα εννιαμισάρια" της Δευτέρας ή Τρίτης εγγράφοντο την προηγούμενη Δευτέρα ή Τρίτη, ποια θα ήταν η έκβαση των εκλογών; Και όλα νόμιμα και ωραία!

Η ουσία των πραγμάτων για το χρηματιστήριο είναι -για συγκεκριμένα πράγματα ομιλώ- ότι εγένοντο αυξήσεις κεφαλαίων σε μονάδες οι οποίες είχαν δέκα, είκοσι, τριάντα δισεκατομμύρια τζίρο και πραγματοποιούντο αυξήσεις κεφαλαίων, εδίδοντο άδειες δηλαδή, για εκατόν εξήντα δισεκατομμύρια ή όταν είχαν δέκα δισεκατομμύρια τζίρο, για σαράντα ή εξήντα δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Αυτά είναι τα δεδομένα. Και εγώ έλαβα το λόγο για να ελέγξω τον Πρωθυπουργό ως προς την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων ότι, όπως είπε ο Κώστας ο Καραμανλής, δεν ήταν προγραμματικές δηλώσεις, ούτε καν περιγραφή αυτό που λέγαμε παλιά *desiderata*, των ευκτέων. Ούτε τα ευκτέα δεν προσδιόρισε. Και για να είμαι συγκεκριμένος θα αναφέρω τρεις εκδοχές επιστημονικής περιγραφής προγραμματικών δηλώσεων.

Θα έλεγε ένας υπεύθυνος Πρωθυπουργός παλαιότερης εποχής ή σε άλλο Κοινοβούλιο: "Θέλω και επιδιώκω με το κυβερνητικό μου πρόγραμμα να μειώσω την ανεργία με αυτές και αυτές τις πολιτικές στα τρεις μονάδες στη διάρκεια του 2000 και κατά δύο μονάδες στη διάρκεια του 2001 και σας περιγράφω, σας εκθέτω για να ψηφίσετε ή όχι το πρόγραμμά μου".

Δεύτερο παράδειγμα, για να μη σταματήσει και ο νους μας δηλαδή έτσι όπως είναι εδώ με την περιγραφή των ευκτέων, των ασαφειών, των ενδόλων ασαφειών: "Θέλω και επιδιώκω να μειώσω το δημόσιο χρέος το οποίο ειρήσθω εν παρόδω αυξάνεται συστηματικά".

Μάλιστα κάθε μεταβολή του δημόσιου χρέους τον επόμενο χρόνο είναι μεγαλύτερη από την προηγούμενη ως προς την αύξηση. Μειώνεται ως λόγος μαθηματικός επί του ΑΕΠ, αλλά αυτό είναι άλλης τάξεως ζήτημα, γιατί πρέπει να πάμε στη σύνταξη του ΑΕΠ.

Θα έλεγε λοιπόν, ένας συνετός και υπεύθυνος Πρωθυπουργός: "Στοχεύω να μειώσω την απόλυτη τιμή του δημοσίου χρέους από πενήντα που έχει φθάσει σε 44,8. "Τις οίδεν το άδηλον" να μειώσω την τιμή του δημοσίου χρέους κατά ένα τρισεκατομμύριο, κατά πεντακόσια δισεκατομμύρια με αυτές και αυτές τις πολιτικές". Θα έλεγε: "Σχεδιάζω τη μείωση των δημοσίων δαπανών με περιορισμό της σπατάλης κ.ο.κ. σε αυτούς και αυτούς τους τομείς". Θα έλεγε: "Θέλω κάθε εκταμίευση να πιάνει τόπο". Όχι να εκταμιεύονται τα λεφτά για την Εθνική Οδό Αθηνών-Λαμίας και ο κόσμος να σκοτώνεται στην Εθνική Οδό Αθηνών-Θεσσαλονίκης. Οι εκταμιεύσεις όμως είναι εκταμιεύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι κοινό κτήμα για όλους και είναι και απαίτηση, αξίωση για να συντάξει και να αναγνώσει ο Πρωθυπουργός της χώρας υπεύθυνες και ουσιαστικές Προγραμματικές Δηλώσεις.

Η πολιτική ουσία για την τύχη αυτής της Κυβέρνησης περιγράφεται από το χύμα πολιτικό υλικό που έχουμε ενώπιόν μας, από τις διαδοχές των Υπουργών στα Υπουργεία. Για να είμαι πολύ συγκεκριμένος, αναφέρομαι στις μαύρες τρύπες του προϋπολογισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού που κατήγγειλε ο διαδεχόμενος Υπουργός τον προηγούμενο. Κάπου είπαν: "Θεωρείται λήξαν". Δεν είναι ενδοοικονομική σας υπόθεση. Είναι εθνική, είναι πολιτική, εθνικού χαρακτήρα υπόθεση η διαχείριση του δημοσίου χρήματος.

Έχουμε ευθείς καταγγελίες στην άλλη διαδοχή, συγκεκριμένα του κ. Ευθυμίου από τον κ. Αρσένη. Λέει ο κ. Αρσένης ότι η διαδοχή οφείλεται και θα συνίσταται, θα έχει ως κέντρο της προσοχής και της πολιτικής επί του Υπουργείου Παιδείας το INTERNET και τις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες. Φωτογραφίζει πρόσωπα και καταστάσεις. Παρεμβαίνει ο κύριος Πρωθυπουργός και λέει: "Αναφερθήκατε σε Υπουργό τινά και υπονοείτε...". Εν τω μεταξύ υπονοούσε στον κύριο ο ίδιος. Μιλήστε με σαφήνεια περί τίνος πρόκειται και κάνετε την κάλυψή σας ευθαρσώς. Έρχομαι τώρα σε μια παρατήρηση ουσιαστική. Εμείς έχουμε

κάνει προτάσεις σε όλους τους τομείς παραδείγματος χάρι στον αγροτικό τομέα, τον οποίο αγαπώ ιδιαίτερα λόγω καταγωγής. Οι προτάσεις είναι ουσιαστικά πρόκληση μεγαλύτερη από τις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες στην οποία ενέδωσε λαϊκίστικα, σε κρεσέντο λαϊκισμού ο κ. Σημίτης στη Χαλκίδα. Για τρεις τέσσερις μήνες τη προεκλογική περίοδο με “μαστίζωναν” εμένα προσωπικά οι διάφοροι ρήτορες του ΠΑΣΟΚ λέγοντας: “Δεν βγαίνει ο λογαριασμός. Πού θα τα βρείτε;”. Εγώ τους απαντούσα απλά και ταπεινά: “Για μας βγαίνει ο λογαριασμός και είναι το minimum minimum, το ελάχιστο των ελαχίστων να οικονομίσουμε αυτές τις εκατόν πενήντα χιλιάδες κατώτερης σύνταξης, ενώ για τους αγρότες να επεκτείνουμε το ΕΚΑΣ και στους συνταξιούχους του ΟΓΑ”. Επέμεναν: “Δεν βγαίνει ο λογαριασμός”. Πηγαίνει ο Πρωθυπουργός στη Χαλκίδα και το ανακοινώνει για τις εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες γιατί είναι και σχολαστικός. Αυτά δεν είναι πολιτική. Ο αγροτικός τομέας, η μεταποίηση, ο τουρισμός στη κατάσταση που βρίσκονται δηλούν ένα πράγμα μόνο: Η παραγωγική μηχανή της χώρας έχει “χτυπήσει μπέελα” και χρειάζεται ή σοβαρό ρεκτιφιέ ή αντικατάσταση. Δεν υπάρχει παραγωγική μηχανή και μας το κρύβουν, δεν το αναφέρουν. Τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για τη μείωση του κόστους αγροτικής παραγωγής δεν τις υιοθετούν. Η μικρομεσαία επιχείρηση πέθανε. Αυτά είναι όλα γνωστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ : Τελειώνω κύριε Πρόεδρε.

Είναι και αναιδής διότι μετά τους S300 και το φιάσκο και την εθνική προσβολή ήρθε και μίλησε ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης για ενιαίο αμυντικό δόγμα. Στο προκείμενο σημείο λέμε “αϊδώς Αργείοι.” Και προβλέπω ότι το Ελσίνκι εκτός από τα οικονομικά ωφελήματα που θα πάρει η Τουρκία, έχει και μία συνέπεια που θα δείτε. Θα μπει στο στρατιωτικό σύστημα άμυνας και ασφάλειας από την πίσω πόρτα. Για μένα η Κυβέρνηση είναι όπως λέγαμε και στο ρωμαϊκό δίκαιο “contra naturam ergo non vivit”, α-φύσικον εστί άρα μη βιώσιμο. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης από κάθε πτέρυγα, είναι μια ευκαιρία για πολιτική συζήτηση. Και πιστεύω ότι μάλλον έχουμε ξεφύγει από την ομιλία του αξιότιμου Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας μέχρι πολλών συζητήσεων που έχουν μάλλον το χαρακτήρα ερώτησης ή επερώτησης αλλά όχι αντιπαράθεσης πάνω σε σημαντικά πολιτικά θέματα που έθεσε ο Πρωθυπουργός με τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Θα μιλήσω αυστηρά και μόνον πάνω σε αυτά που θέλουμε να ακούσουμε και να μάθουμε εμείς, αλλά να ακούσουν και οι αγρότες για τα επόμενα χρόνια της κυβερνητικής μας θητείας.

Ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας είναι και εξακολουθεί να έχει σημαντική θέση σε αυτό τον τόπο ως τομέας οικονομικής δραστηριότητας και ως παράγοντας διατήρησης της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της ελληνικής περιφέρειας.

Η ελληνική γεωργία βρίσκεται σήμερα στο ξεκίνημα μιας διαφορετικής εποχής. Ο καινούριος 21ος αιώνας δεν είναι απλά ένα χρονικό σημείο αναφοράς όπως κάναμε όλοι αυτόν τον καιρό. Είναι για την ευρωπαϊκή γεωργία της οποίας η ελληνική γεωργία αποτελεί ενεργό τμήμα, το ξεκίνημα:

Πρώτον, των νέων πολιτικών της αγροτικής πτυχής της “Ατζέντα 2000”.

Δεύτερον, των αναπτυξιακών στόχων του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Τρίτον των διαπραγματεύσεων στο παγκόσμιο αγροδιατροφικό σύστημα στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Και τέταρτον των εθνικών πολιτικών για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου.

Με εργαλεία της πολιτικής ανάπτυξης του οριζόντιου κανονισμού της “Ατζέντα 2000” και των δράσεων και των προγραμμάτων του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα προωθήσουμε,

πρώτον, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ιδιαίτερα εν όψει των προκλήσεων ενός συνεχώς ανταγωνιστικότερου διεθνούς περιβάλλοντος.

Δεύτερον, τη βιώσιμη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου για την αποκατάσταση μιας μακροχρόνια διαταραγμένης κοινωνικής και περιβαλλοντικής ισορροπίας.

Τρίτον, τη διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και προστασίας για το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού.

Μέσα στα πλαίσια αυτά η ελληνική γεωργία βρίσκεται στρατηγικά και τακτικά πανέτοιμη για την αντιμετώπιση των παραμέτρων οι οποίες θα προκύψουν μέσα σε αυτό το περιβάλλον. Και δεν δέχομαι αφορισμούς όπως αυτούς της ομιλίας του κ. Καραμανλή που είπε “δεν έχετε στρατηγική”.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ : Ότι δεν έχετε είναι δεδομένο, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας) : Και δεν δέχομαι σε καμία κυβέρνηση να λέμε, ότι δεν έχει στρατηγική όταν τελειώνουμε το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και έχουμε χαράξει, έχουμε μελετήσει, έχουμε αναλύσει και έχουμε υποβάλει το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έχουμε πάρει μέρος για τις διαπραγματεύσεις στην “Ατζέντα 2000” και έχουμε υποβάλει πολιτικές και δράσεις ακόμη και για το τελευταίο σημείο της αγροτικής μας πολιτικής.

Και μάλιστα, επειδή αναφέρθηκε και στο θέμα της αντιγραφής των προγραμμάτων θα έλεγα ότι δεν ξέρω ποιος αντιγράφει, αλλά αν νομίζετε ότι το πρόγραμμά μας είναι αντιγραφή του δικού σας, τότε αύριο στις 24.00’ να ψηφίσετε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Εμείς έχουμε δηλώσει ότι με οικονομικό ρεαλισμό, με κοινωνικές ευαισθησίες και με όραμα προοπτικής, έχουμε διαμορφώσει πολιτικές που μας οδηγούν στην προώθηση πρώτον, της ανάπτυξης της γεωργίας, δεύτερον, της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων μας και τρίτον, της ανασυγκρότησης της υπαίθρου. Πρόκειται για ένα άθροισμα πολιτικών για το οποίο ακόμη και αν είχαμε σε κομματικό επίπεδο αντιπαραθέσεις για το ποιος έχει στο πρόγραμμά του καλύτερες λύσεις, είναι αναγκαίο να εφαρμοστεί. Και δεν μιλάμε πια κομματικά, αλλά μιλάμε σαν Κυβέρνηση που ξέρει τι έχει κάνει και τι έχουμε χαράξει. Επομένως, το άθροισμα αυτών των πολιτικών είναι επεξεργασμένο. Το έχουμε υποβάλει σε όλα τα κοινοτικά όργανα. Φυσικά μέσα στους επόμενους μήνες θα είναι εγκεκριμένο, έτσι ώστε ξεπερνώντας τις όποιες αδυναμίες και προβλήματα να προχωρήσουμε. Κανείς δεν έκρυψε ότι υπάρχουν προβλήματα προεκλογικά, αλλά βγήκαμε και τα είπαμε και είπαμε βεβαίως και τις προσδοκώμενες λύσεις. Γι’ αυτό και στα αγροτικά εκλογικά τμήματα είχαμε υψηλότερο ποσοστό μεταξύ όλων των τμημάτων για το δικό μας πολιτικό χώρο.

Στόχος μας είναι πώς θα στηρίξουμε το αγροτικό εισόδημα και το πώς θα το επαυξήσουμε. Και ξέρετε ποια προβλήματα έχει το αγροτικό εισόδημα μέσα σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, για τον προσδιορισμό του αγροτικού εισοδήματος. Πήραμε μέτρα για την συμπίεση του κόστους εισροών. Εξασφαλίσαμε τους κοινοτικούς πόρους που έπρεπε. Τώρα μένει και ένα τρίτο κομμάτι που είναι το κομμάτι των εμπορικών τιμών, γιατί εάν εξασφαλίσαμε μέσα από σκληρές διαπραγματεύσεις της “Ατζέντα-2000” υπερδιπλάσιους πόρους από αυτούς που θα δικαιούμασταν αν μοιράζαμε αναλογικά αυτό το πακέτο, εάν μπορούμε να συμπιέζουμε το κόστος εισροών, το κόστος παραγωγής με τα μέτρα που πήραμε πέρυσι και πρόσφατα και με τον ανοικτό διάλογο που έχουμε με τις συνδικαλιστικές και τις συνεταιριστικές οργανώσεις, στο θέμα των διεθνών τιμών, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, παρά μόνο βαθιές τομές στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο σαν και αυτές που ξεκίνησαμε να κάνουμε.

Η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα θα στηριχθούν μέσα από τη δημιουργία ενός νέου θεσμικού πλαισίου αφού το υπάρχον ξέρουμε ότι έχει κλείσει τον ιστορικό του κύκλο. Ήδη από πέρυσι, αλλά και φέτος στις αρχές του χρόνου φέραμε το νόμο για τις διεπαγγελματικές οργανώσεις και το νόμο για τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις ο οποίος οφείλουν μέχρι το τέλος του χρόνου να έχουν πάρει τις αποφάσεις τους, να έχουν τροποποιήσει τα καταστατικά τους, γιατί το μέλλον της ελληνι-

κής γεωργίας βρίσκεται όχι μόνο στις θεσμικές τομές στον τομέα της εμπορίας, της διακίνησης, των διεθνών αγορών, αλλά βρίσκεται κυρίως μέσα από τους δυνατούς και όχι προβληματικούς συνεταιρισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γεωργική ανάπτυξη χωρίς πλήρως αποκεντρωμένους θεσμούς, χωρίς σύγχρονους και ισχυρούς συνεταιρισμούς, χωρίς διεπαγγελματικές συνεργασίες και χωρίς μηχανισμούς εμπορίας εξαγωγών, δεν μπορεί να υπάρξει. Αυτός είναι και ο λόγος που προτάξαμε τη μελέτη και τη θεσμική κατοχύρωση όλων των απαιτούμενων μηχανισμών για τους οποίους το έτος 2000 και όχι γενικά η τετραετία, θα εί- ναι το πεδίο όλων των εφαρμογών.

Σ' αυτήν την πορεία φροντίσαμε πρώτα απ' όλα να διασφαλί- σουμε τους αναγκαίους πόρους -θέλω να τους διευκρινίσω για μια ακόμη φορά- με την ενίσχυση και τη συνέχιση αυξημένων κοινοτικών επιδοτήσεων μέχρι το 2006 ύψους επτά τρισεκατομ- μυρίων δραχμών. Δηλαδή, θα δίνονται επιδοτήσεις ενός τρισε- κατομμυρίου δραχμών ετησίως.

Δεύτερον, με άμεσους πόρους για επενδυτικά σχέδια, ύψους 2,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών, για τη στήριξη των περιφερεια- κών πολιτικών -νέοι αγρότες, πρόωρη συνταξιοδότηση κλπ.- ύ- ψους ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών, με την τιτλοποίηση των εσόδων που ξεκινήσαμε και την αξιοποίηση της ακίνητης πε- ριουσίας και όλων των ακινήτων του Υπουργείου και των φορέ- ων του, ύψους περίπου 800 δισεκατομμυρίων έως ένα τρισεκα- τομμύριο δραχμές, ποσά στα οποία πρέπει να προστεθούν και σημαντικοί ιδιωτικοί πόροι, αλλά και έμμεσα οφέλη για τη γεωρ- γία, τα οποία θα προκύψουν από τομεακά προγράμματα του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Εάν όμως η ανάπτυξη θα προωθηθεί μέσα από τον εκσυγχρο- νισμό των υπαρχόντων θεσμών ή τη δημιουργία νέων θεσμών και η ανταγωνιστικότητα μέσα από τους μηχανισμούς που πρέ- πει να έχουμε μέσα σε αυτές τις διεθνείς αγορές στο καινούριο περιβάλλον, η μεγάλη και καινούρια πολιτική μας είναι η πολιτι- κή της ανασυγκρότησης της υπαίθρου, που θα έλθει μέσα από την εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στον αγροτικό χώρο.

Χωρίς μια ελκυστική, βιώσιμη, ζωντανή, οικολογική και με ποιότητα στην καθημερινή ζωή του πολίτη που ζει στην υπαίθρο χώρα, δεν θα υπάρξει ούτε γεωργία ούτε ελληνική υπαίθρος. Το ζωντάνεμα της υπαίθρου με έρεισμα έναν ανανεωμένο αγρο- τικό τομέα είναι ο κύριος στόχος των πολιτικών μας, που ούτως ή άλλως έχουμε χαράξει και ήδη πριν αλλά και μετά τις περσι- νές αποφάσεις της "Ατζέντα 2000" έχουμε αρχίσει να εφαρμό- ζουμε.

Εμείς, έχοντας τους ιστορικούς δεσμούς που έχουμε με τους αγρότες -και αποδείχθηκε στις εκλογές, όταν όλοι μιλούσατε για την πλήρη μεταστροφή του αγροτικού πληθυσμού εναντίον του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που υπήρξε ιστορικά από το 1981 και μετά ο εκ- φραστής του- όχι για λόγους πολιτικής μόνο συνέπειας, αλλά γιατί πιστεύουμε ότι μόνο έτσι θα οδηγήσουμε σε αυτά τα χρό- νια και με αυτούς τους πόρους που έχουμε από το 2000 μέχρι το 2006, μόνο έτσι μπορούμε πραγματικά και με γρήγορους ρυθμούς να αλλάξουμε αυτό που λέμε ελληνική γεωργία, ελλη- νική υπαίθρος.

Κυρίες συνιστώσες, κύριοι άξονες αυτής της πολιτικής είναι:

Πρώτον, η εξασφάλιση της απασχόλησης και η δημιουργία συμπληρωματικών, πλην των αγροτικών, πηγών εισοδήματος στην υπαίθρο.

Δεύτερον, η τροποποίηση της ηλικιακής πυραμίδας των α- σχολούμενων με τον αγροτικό τομέα και την εξασφάλιση της ο- μαλής διαδοχής στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις μέσω ενός πλαισίου κινήτρων και ειδικών μέτρων για τους νέους αγρότες.

Τρίτον, η άμβλυνση των αντιθέσεων και των ανισοτήτων ανά- μεσα σε συγκεκριμένες γεωγραφικές περιοχές.

Τέταρτον, η προστασία του περιβάλλοντος, που είναι άρρη- κτα δεμένη με την αγροτική ζωή.

Η αναβάθμιση και η ορθολογική διαχείριση των υδάτινων και δασικών πόρων αποτελούν το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώ- ρας, αλλά και του πλανήτη για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Έχουμε ένα συγκεκριμένο συνολικό σχέδιο -για το οποίο έ-

χουμε βρει και τους πόρους στήριξής του και το οποίο ήδη έ- χουμε εκδώσει και έχουμε υποβάλει- για την ορθολογική διαχεί- ριση των υδάτινων πόρων, που μπορεί πραγματικά να αναστρέ- ψει το πρόβλημα και να αποφύγουμε έτσι πολλές δυσάρεστες συνέπειες για το μέλλον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε κόψει ό- λες τις πιστώσεις!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Επίσης, σημαντικός είναι ο εκσυγχρονισμός του αλιευτικού στόλου και η ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών και των ιχθυαγορών, για να μην ξεχνάμε ότι δεν είμαστε μόνο Υπουργείο Γεωργίας, αλλά εί- μαστε και Υπουργείο αλιείας, δασικών πόρων ή όπως έχουμε πει θα είμαστε Υπουργείο Γεωργίας και ανάπτυξης της υπαί- θρου μόλις σε λίγο καιρό εγκριθεί το νέο οργανόγραμμα, ο νέ- ος οργανισμός του Υπουργείου Γεωργίας.

Η δημιουργία ενός δικτύου παραγωγής προώθησης και ε-μπορίας αγροτικών προϊόντων και τροφίμων εγγυημένης ποιό- τητας, ταυτότητας και προέλευσης και φυσικά όλα τα θέματα που έχουν σχέση με την υγεία του καταναλωτή, καθώς επίσης και με τα θέματα της ενημέρωσης και της κατάρτισης των α- γροτών. Αυτοί είναι οι στόχοι, αυτοί είναι οι κύριοι άξονες.

Τι έχουμε κάνει γι' αυτά; Φυσικά, έχουμε κάνει αρκετά. Ήδη, όπως σας είπα πρώτον, ψηφίσαμε το νόμο πλαίσιο Αλέξανδρος Παπαναστασίου για τον εκσυγχρονισμό των ΑΣΟ και πήραμε τολμηρές και γενναίες αποφάσεις. Ο νέος νόμος-πλαίσιο είναι ένας νόμος ο οποίος δίνει τεράστιες δυνατότητες στους συνε- ταιρισμούς μακριά από τον κρατικό εναγκαλισμό. Και όπως εί- πα μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2000 θα πρέπει να γίνουν οι ανα- γκαίες προσαρμογές γιατί με δυνατός ισχυρούς και σύγχρο- νους συνεταιρισμούς θα μπορέσουμε να υπάρξουμε στις νέες μεγάλες αγορές. Με μεγάλους συνεταιρισμούς θα μπούμε στις μεγάλες αγορές και όχι με διάσπαρτες δυνάμεις στον ελληνικό χώρο.

Ψηφίσαμε τον νόμο για τη δημιουργία διεπαγγελματικών ορ- γανώσεων. Εκδόθηκε υπουργική απόφαση για τη δημιουργία ε- θνικών διεπαγγελματικών οργανώσεων και πρέπει μέσα στο 2000 να υπάρξουν οι εθνικές διεπαγγελματικές οργανώσεις για να πάρουν στα χέρια τους εκείνοι που υπηρετούν ένα προϊόν την τύχη του προϊόντος στις ελληνικές και στις διεθνείς αγορές.

Άρχισε να λειτουργεί ο Οργανισμός Πιστοποίησης και Επί- βλεψης Γεωργικών Προϊόντων και ήδη έχει εκδώσει τα πρώτα πιστοποιητικά. Γιατί χωρίς πιστοποίηση προϊόντων πάλι δεν μπαίνουμε στις διεθνείς αγορές. Και εδώ έχουμε κάνει ένα ση- मानτικό βήμα.

Ιδρύσαμε την Εταιρεία Προώθησης Εξαγωγών Αγροτικών Προϊόντων, "Ελληνικές Αγροεξαγωγές Α.Ε." η οποία εντός του Μαΐου συνέρχεται στην ιδρυτική της συνέλευση. Και δεν είναι μία ακόμη εξαγωγική εταιρεία. Είναι μία holding, είναι μία trad- ing εταιρεία, μία εταιρεία εμπορίου που θα προωθήσει και θα στη- ρίζει τους Έλληνες εξαγωγείς στην πορεία τους για εξαγωγές στην Ευρώπη αλλά και στις τρίτες χώρες.

Έχουμε καταθέσει το νέο αποκεντρωμένο οργανισμό του Υ-πουργείου Γεωργίας και Ανάπτυξης Υπαίθρου. Θα υπάρχει ένα επιτελικό Υπουργείο Γεωργίας και Ανάπτυξης Υπαίθρου και το σύνολο των δραστηριοτήτων θα βρίσκεται στην ελληνική περι- φέρεια τόσο στις διοικητικές περιφέρειες όσο και στις νομαρχί- ες αλλά κυρίως στους καποδιστριακούς δήμους. Εάν δεν πάμε εκεί, δεν θα έχουμε κάνει κανένα βήμα ουσιαστικής δουλειάς.

Ιδρύσαμε και θα αρχίσει να λειτουργεί η Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης Τηλεοπτικών Αγροτικών Προγραμμάτων, η οποία σύμφωνα και με την ισχύουσα νομοθεσία θα μπορέσει πραγμα- τικά να εκπέμψει καθημερινά προγράμματα ενημέρωσης για τους αγρότες, γιατί το μεγαλύτερο έλλειμμα της ελληνικής γε- ωργίας είναι η έλλειψη ενημέρωσης του αγρότη. Δεν είναι οι πόροι, ούτε οι πολιτικές. Και σ' αυτό έχουμε ολοκληρώσει τις εργασίες οι οποίες οδηγούν σ' αυτήν τη χορήγηση, σε όλους τους αγρότες αποκωδικοποιητών, ώστε να μπορούν να βλέπουν καθημερινά τα θέματα και τα προγράμματα που τους απασχο- λούν.

Ιδρύσαμε την εταιρεία "Αγρογρή Α.Ε." η οποία με νέες βάσεις και με το νομοσχέδιο που θα φέρουμε θα κάνουμε και τις ανα-

γκαίες διορθωτικές κινήσεις που απαιτούνται, ώστε να αποκτήσει η χώρα μας μια σύγχρονη τράπεζα γης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Για το βαμβάκι τι έχετε να μας πείτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας) : Για το βαμβάκι έχω να σας πω ότι εμείς τολμήσαμε να πάρουμε μέτρα πριν τις εκλογές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια μέτρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Υπουργέ, να μην απαντάτε στις διακοπές.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, να μη γράφονται οι διακοπές.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Μετατρέψαμε και μετατρέπουμε την Αγροτική Τράπεζα Ελλάδος σε αγροτουσυνεταιριστική τράπεζα.

Εσείς νομίζατε ότι με το βαμβάκι θα μπορούσατε να μας σφάζετε. Αποτύχατε. Οι αγρότες δέχονται και τα σκληρά μέτρα όταν ξέρεις ότι μέσα από αυτά τα μέτρα στηρίζεις ένα εθνικό προϊόν το οποίο παράγει αυτή η χώρα και εμείς πριν τις εκλογές είχαμε την τόλμη να πάρουμε μέτρα για να στηρίξουμε και να σώσουμε αυτό το προϊόν. Και δεν παίξαμε εκλογικά και δεν πήραμε τα μέτρα πίσω όπως εσείς λέγατε, ότι θα πάρετε τα μέτρα πίσω. Αντίθετα, θα τα διορθώσουμε και θα κάνουμε ένα σύστημα τέτοιο ώστε οι Έλληνες βαμβακοπαραγωγοί να απολαμβάνουν τις υψηλότερες των τιμών και να παίρνουμε όλες τις ενισχύσεις αντί να καταστρέφουμε εκείνους τους πόρους τους οποίους μας δίνουν και εμείς τους καταστρέφουμε καταστρέφοντας και το υδάτινο περιβάλλον αλλά και το ίδιο το οικοσύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι δεν κατάλαβαν ότι έγιναν εκλογές, ότι λαϊκίσαν και ότι έχασαν. Λαϊκίσανε παίζοντας με ένα εθνικό προϊόν. Αν ήσασταν Κυβέρνηση πηγαίνατε εσείς τον άλλο μήνα στις Βρυξέλλες να δούμε τι θα πείτε όταν όλες οι χώρες, οι δεκατρείς είναι εναντίον μας γι' αυτά τα οποία παίρνουμε. Γιατί οι δεκατρείς χώρες και οι Ευρωπαίοι δεν ξεχνούν ότι η διεθνής τιμή του βαμβακιού είναι εξήντα μία δραχμές και η ενίσχυση στο βαμβάκι στην Ελλάδα είναι τρακόσιες δραχμές το κιλό. Δεν είναι εύκολα όλα αυτά και να πάψουμε να παίζουμε με τα εθνικά τουλάχιστον προϊόντα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας) : Εγώ θα κλείσω αλλά ήθελα να δώσω αυτήν την απάντηση -και δέχομαι διακοπές- γιατί εμείς....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Είπαμε να διακόψετε εμένα για να σας απαντήσω αλλά όχι να μιλάτε εσείς και να σχολιάζω εγώ εσάς. Λίγος σεβασμός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα σας παρακαλέσω να τελειώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κλείνω, λέγοντας ότι με πίστη στον αγρότη και στον αγροτικό κόσμο και στις οργανώσεις του εμείς σαν Κυβέρνηση έχουμε προτάσεις, έχουμε θέσεις, έχουμε πρόγραμμα.

Καταθέτω για τα Πρακτικά τις θεσμικές τομές στον αγροτικό τομέα της οικονομίας τις οποίες εμείς έχουμε μελετήσει και θα εφαρμόσουμε και σας τις δίνω για να μας ελέγχετε σ' αυτήν την πορεία γιατί θα είμαστε επί αρκετά χρόνια εδώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Γεωργίας κ. Γεώργιος Ανωμερίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες θεσμικές τομές στον αγροτικό τομέα της οικονομίας που βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Στριφτάρης έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν

μπορώ να μην σχολιάσω το χιλιοειπωμένο και από τον Πρωθυπουργό και από τους Υπουργούς του ότι ο Ελληνικός λαός μας έδωσε την εντολή να ακολουθήσουμε την πολιτική που χαραξάμε την προηγούμενη τετραετία. Φυσικά το 43,8% σας έδωσε αυτήν την εντολή, το 57% περίπου δεν σας την έδωσε. Και κάποτε πρέπει να πούμε την αλήθεια σ' αυτό το Κοινοβούλιο. Ο εκλογικός νόμος ναι και αν είναι να φτιάξετε τον ίδιο εκλογικό νόμο που φτιάξατε για τους συνεταιρισμούς, κύριε Ανωμερίτη, περισσεύει η δημοκρατία πραγματικά και η αντιπροσωπευτικότητα των θεσμών!

Και θα ξεκινήσω από αυτό. Και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός μίλησαν για το νόμο Αλέξανδρος Παπαναστασίου για τους συνεταιρισμούς. Και μίλησαν για μεγάλους συνεταιρισμούς, για ισχυρούς συνεταιρισμούς. Εφτά άτομα, ένας συνεταιρισμός. Εγώ, ο πατέρας μου, η μητέρα μου, ο παππούς μου και η γιαγιά μου φτιάχνουμε το δικό μας συνεταιρισμό. Δύο συνεταιρισμοί φτιάχνουμε μία ένωση. Και δύο ενώσεις φτιάχνουν φτιάχνουν μία τριτοβάθμια. Και μετά όταν τους λέμε ότι είναι υποκριτές, ότι λένε ψέματα συνειδητά στον Ελληνικό λαό μας λένε, πού τα βρήκατε αυτά και τα λέτε. Έτσι λέει ο νόμος. Και το εκλογικό σύστημα; Πλειοψηφικό παρακαλώ. Η άλλη άποψη απαγορεύεται στο συνεταιριστικό κίνημα. Όποιος έχει την πλειοψηφία σταυρώνει τους τέσσερις στο επταμελές διοικητικό συμβούλιο και παίρνει την πλειοψηφία. Και αν το καταστατικό λέει του επιτρέπει μπορεί να βάλει μέχρι και εφτά σταυρούς, δηλαδή εφτά στους εφτά. Αυτή είναι η Δημοκρατία, αυτή είναι η αντιπροσωπευτικότητα, αυτή είναι η ανταλλαγή των απόψεων και η συναινέση που θέλετε!

Αλλά ήθελα να πω και δύο -τρία ζητήματα σε σχέση με αυτά που είπατε τώρα ο κύριος Υπουργός. Εξασφάλιση της απασχόλησης στην ύπαιθρο. Κύριε Υπουργέ, στο χωριό μου λένε "τα στερνά τιμάν τα πρώτα". Και τα στερνά, στερνά είναι ότι κάθε χρόνο φεύγουν δεκατρείς-δεκατέσσερις χιλιάδες οικονομικά ενεργοί και όχι συνταξιούχοι αγρότες. Και πως να μην φεύγουν όταν υπερηφανεύεσθε και λέτε ότι στα επόμενα δύο χρόνια θα αυξηθεί η σύνταξη των αγροτών κατά δέκα χιλιάδες; Δέκα χιλιάδες ο κ. Παπαντωνίου πληρώνει για να πάει να πει τον καφέ του στη Μεγάλη Βρετανία. Με το παρκάρισμα και την αξία του καφέ και αν κεράσει και ένα φιλο του πληρώνει δέκα χιλιάδες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Αυτός είναι λαϊκισμός!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Αυτός είναι λαϊκισμός. Αυτό που είπατε εσείς δεν είναι λαϊκισμός; Αλλά σας λέω και τούτο. Και αν τώρα λέτε ότι ο Ελληνικός λαός εγκρίνει την πολιτική σας, μην νομίζετε ότι τα τρία εκατομμύρια που ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία, επειδή η Νέα Δημοκρατία και εσείς τα βρίσκετε, ότι αυτός ο λαός, οι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας εγκρίνουν τη δική σας πολιτική.

Και πολύ φοβάμαι, ότι θα πρέπει να βρείτε άλλους μηχανισμούς για να αναχαιτίσετε τους αγώνες των αγροτών. Δεν θα φτάσουν οι επινοήσεις του ξεφουσκώματος των λάστιχων των τρακτέρ. Θα αναγκαστείτε να επινοήσετε άλλους τρόπους. Και εύχομαι να μην είναι αυτοί που χρησιμοποιήσατε και στους μαθητές: Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, απαγόρευση της κυκλοφορίας και δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να σκεφτείτε. Γιατί μόνο εσείς μπορείτε να σκεφτείτε αυτό που σκεφτήκατε στους προηγούμενους αγώνες της αγροτιάς.

Πώς λοιπόν ένας αγρότης θα δώσει το χωράφι του στο γιό του, στον εγγονό του, όταν θα πάρνει πενήντα τρεις χιλιάδες (53.000) δραχμές σύνταξη για δύο χρόνια ακόμη; "Με ποιο εχέγγυο" θα πει "Πώς θα ζήσω εγώ; Και αν μου δώσει μια κλωτσιά το παιδί μου; Πώς θα ζήσω; Με τις πενήντα τρεις χιλιάδες (53.000) δραχμές;"

Κατά τα άλλα εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχμές θα είναι η κατώτερη σύνταξη για όλους τους Έλληνες. Εκατόν πενήντα δύο χιλιάδες! Μεγάλη αφίσσα! Εκατόν πενήντα, η Νέα Δημοκρατία! Αλλά για τους αγρότες δεύτερης κατηγορίας.

Ήθελα να πω πολλά για τους αγρότες. Δεν με παίρνει ο χρόνος, αλλά θα να πω δύο πράγματα μόνο.

Επιτέλους πότε μας λέτε την αλήθεια, κύριε Υπουργέ, εσείς και η Κυβέρνησή σας; Με την πολιτική που ακολουθήσατε και

με την πολιτική της "Ατζέντας 2000" κάθε χρόνο μας λέτε ότι οι επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα τρισεκατομμύριο τριακόσια δισεκατομμύρια (1.300.000.000.000) δραχμές. Τώρα μας λέτε ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές. Πότε μας λέτε την αλήθεια; Και έτσι είναι. Αυτά έχουν συμφωνηθεί. Εμείς δεν αμφιβάλουμε ότι θα έρθουν. Πού θα πάνε και ποιος θα τα πάρει; Αυτό είναι το ένα ζήτημα.

Το δεύτερο: Ξέρετε και σεις ότι από τα προηγούμενα χρήματα τα περισσότερα δόθηκαν για να θάβουμε προϊόντα. Τα περισσότερα δόθηκαν για αναποτελεσματικές δράσεις με την πρόωρη σύνταξη, για να ανανεωθεί το υπάρχον δυναμικό. Ούτε αυτό πέτυχε. Και φυσικά δεν μπορούσε να πετύχει, γιατί και αυτοί που παίρνουν πρόωρη σύνταξη ξέρετε πολύ καλά ότι είναι αναγκασμένοι να δουλέψουν. Γιατί δεν φτάνουν αυτά τα λεφτά που παίρνουν και δεν εγκαταλείπουν τη γεωργία τους, σε καμία περίπτωση δεν εγκαταλείπουν την ιδιοκτησία τους, τη γη.

Μιλήσατε για συνεταιρισμούς, είπατε για ισχυρούς συνεταιρισμούς. Εδώ κάνετε ό,τι μπορείτε να ξεπουληθούν οι συνεταιρισμοί. Μας λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις. Σας κάναμε την πρόταση για το "ΑΓΝΟ": Να αναλάβει η Αγροτική Τράπεζα. Και αντί να αναλάβει η Αγροτική Τράπεζα, εσείς τι κάνατε; Φτιάξατε μία θυγατρική, την οποία προμηθευτήσατε με τριάντα τρία δισεκατομμύρια (33.000.000.000) δραχμές - όσο εκτιμήσατε την "ΑΓΝΟ". Και φυσικά τα αποτελέσματα περιμένουμε; Αυτή η θυγατρική της Αγροτικής Τράπεζας θα βγει αύριο "στο σφυρί" και θα την πάρουν αυτοί που έδιναν είκοσι ένα-είκοσι δύο δισεκατομμύρια και θα την πάρουν και πιο φτηνή.

Το ίδιο σκέφτεστε να κάνετε και με άλλους συνεταιρισμούς. Ήδη δεν βοηθήσατε την ένωση της Λάρισας. Ίσως και η ίδια να μην το θέλησε γιατί την ίδια πολιτική υπηρετεί και ξεπούλησε το εργοστάσιο του Ολύμπου. Και μετά λέτε ότι θα στηρίξετε τους συνεταιρισμούς.

Θέλω να πω όμως και για δύο ζητήματα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, γιατί πολλά λέγονται για προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης και πολλοί πονάνε γι' αυτές.

Εγώ θα σας πω ένα πράγμα μόνο: Σ' αυτό το χώρο υπάρχουν οι επιχειρήσεις των πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα και διακοσίων ατόμων, που χαρακτηρίζονται σαν μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Υπάρχουν όμως και πάνω από τριακόσιες χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι άνθρωποι και άλλες διακόσιες πενήντα χιλιάδες περίπου επιχειρήσεις που απασχολούν από έναν μέχρι πέντε εργαζόμενους. Αυτοί σε ποιο πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να έχουν πρόσβαση; Οι τριακόσιες χιλιάδες περίπου αυτοαπασχολούμενοι και οι μικροί βιοτέχνες σε ποιο πρόγραμμα θα ενταχθούν; Να σας πω σε ποιο πρόγραμμα: Ηλεκτρολόγοι.

Το ΚΕΚ της Γενικής Συνομοσπονδίας Επαγγελματιοβιοτεχνών εκπαιδεύει σε ένα χρόνο εκατό άτομα. Αυτή είναι η προσφορά των προγραμμάτων για τους αυτοαπασχολούμενους. Πόσα χρόνια δηλαδή θα περάσουν για τους άλλους είκοσι χιλιάδες να περάσουν από ένα πρόγραμμα ειδικεύσης - αν θέλετε - και επανακατάρτισης, από ένα πρόγραμμα που κάνει το ΚΕΚ; Κατά τα άλλα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι η "σπονδυλική στήλη".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Φορολογικές απαλλαγές. Από 45%, λέει, θα το πάμε στο 40% στις ανώνυμες εταιρείες, στα φυσικά πρόσωπα. Κατά τα άλλα, βοηθάμε τους συνεταιρισμούς! Η φορολογία στους συνεταιρισμούς είναι 35%. Καταργήσαμε τα αντικειμενικά κριτήρια, αλλά αντικειμενικοποιήσαμε το ΦΠΑ. "Δεν με ενδιαφέρει", λέγαμε πριν στα αντικειμενικά κριτήρια, "αν έχεις πελάτες κύριε, έχεις τόσο χώρο, πληρώνεις τόσο ενοίκιο, άρα βγάζεις τόσα λεφτά, ρίξτα στην εφορία". Μπροστά το Σ.Δ.Ο.Ε. και πίσω οι άλλοι. Τώρα τι λέμε; "Δεν με ενδιαφέρει τι κάνεις, έπρεπε ΦΠΑ να εισπράττεις τόσο το χρόνο, άρα πρέπει να μου δώσει τόσα". Δηλαδή, αν στην προηγούμενη τετραετία η φορολογία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων αυξήθηκε κατά 375%, δηλαδή τέσσερις φορές, με την αντικειμενικοποίηση του ΦΠΑ θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο. Αυτά κάνατε για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αυτό επιχειρείτε σήμερα, να εξαπατήσετε με το να τους λέτε ότι θα μπουν σε προγράμματα και είναι στο στόχαστρο της

πολιτικής σας η ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Θα τελειώσω με δύο ζητήματα.

Το ένα έχει να κάνει και μ'αυτά που είπε η Γενική Γραμματέας του κόμματός μας, αν το εκλογικό αποτέλεσμα είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Και φυσικά δεν είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης για τους λόγους που εξήγησε.

Εγώ θέλω να επισημάνω ένα πράγμα που μου το έδωσαν. Αν θέλετε να αναφέρω και ονόματα. Άνθρωπος που είχε κάνει αίτηση το 1987 να αξιοποιήσει το νόμο 1648 σαν πολύτεκνος, είχε πέντε παιδιά, Εθνική Αντίσταση, διωγμένος, μόλις ήρθε από την Αμερική, του είπαν ότι "δεν έχεις τα προσόντα για να απασχοληθεί ο γιός σου". Τώρα του ήρθε χαρτί, μετά από δεκαπέντε χρόνια, και του λένε "τώρα έχεις τα μόρια, μπορεί ο γιος σου να πάει να διοριστεί". Τώρα ο άνθρωπος είναι σαράντα πέντε ετών, έχει φτιάξει οικογένεια, έχει φτιάξει δουλειά. Τέτοια παραδείγματα υπάρχουν πάρα πολλά -δεν είναι μόνο αυτό- και πώς χρησιμοποιήσατε τον κρατικό μηχανισμό και πώς έδωσε το Υπουργείο Γεωργίας, κύριε Υπουργέ, την Παρασκευή πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές το μήνα στους δεκατέσσερις χιλιάδες υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και βγάλατε τα παπαγαλάκια σας και τι λέγανε; "Αν βγει άλλο κόμμα, θα μας τα πάρουν πίσω". Αυτά έλεγαν τα παπαγαλάκια σας και αυτός ο δημόσιος τομέας είναι κατ'εικόνα και ομοίωση δική σας και δεν έχει καμία ευθύνη η Αριστερά και πολύ περισσότερο το ΚΚΕ γι' αυτόν τον δημόσιο τομέα που εσείς κατακρίνετε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρόλο νέος Βουλευτής, παρακολουθούσα πάντα προσεχτικά τις Προγραμματικές Δηλώσεις των εκάστοτε Πρωθυπουργών. Είναι αλήθεια ότι οι προγραμματικές δηλώσεις είχαν συνήθως και στο παρελθόν αόριστο χαρακτήρα και συχνά περιορίζοντο σε μία γενικής λήψεως συνθηματολογία.

Νομίζω, όμως, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός εκφωνώντας το Σάββατο το μεσημέρι τις Προγραμματικές Δηλώσεις του ξεπέρασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ σε αόριστα ευχολόγια. Φυσικά αυτά δεν τα λέω για να ισχυριστώ ότι η Κυβέρνηση δεν έχει κατεύθυνση στην πολιτική της. Το αντίθετο. Κατεύθυνση υπάρχει, όπως σαφής κατεύθυνση και σε ορισμένα σημεία τους αρκετά συγκεκριμένη είχαν και οι Προγραμματικές Δηλώσεις. Διότι ευκρινώς κινούνται στο πλαίσιο των κυρίαρχων δογμάτων της νεοφιλελεύθερης φαρμακοποιίας με κάποιες επιλεκτικές ασπιρίνες προς ορισμένες κοινωνικές ομάδες που τα κυρίαρχα αγοραία ιδεολογήματα καταδικάζουν στην έσχατη υποβάθμιση και περιθωριοποίηση.

Γι' αυτό, πιστεύω ότι αυτή η πρωθυπουργική αοριστία, για την οποία έκανα λόγο προηγουμένως, δεν είναι ανώδυνη, αλλά γίνεται -να μου επιτρέψετε να πω- επικίνδυνη.

Διότι το πιθανότερο είναι ότι προωνίζει θύελλες για τους κοινωνικά αδύνατους, μόλις η Κυβέρνηση, στο πλαίσιο της εξαγγελόμενης πολιτικής της, ανοίξει πλήρως τα χαρτιά της στα κρίσιμα οικονομικά και κοινωνικά μέτωπα, από το ασφαλτικό και την υγεία, ως την εισοδηματική πολιτική και την απασχόληση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι το μείζον κοινωνικό, αλλά και οικονομικό πρόβλημα της χώρας είναι η ανεργία.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για τριακόσιες χιλιάδες νέες ευκαιρίες απασχόλησης. Το νούμερο φαντάζει εντυπωσιακό, δεν υπάρχει όμως τίποτε που να το τεκμηριώνει, τίποτε που να το στηρίζει. Αλλά προς στιγμή ας δεχτούμε τις τριακόσιες χιλιάδες ευκαιρίες απασχόλησης, παρ' όλο ότι, όπως εξήγησα, το νούμερο είναι αυθαίρετο και προπαγανδιστικό.

Θυμίζω ότι την προηγούμενη τριετία -αν πιστέψουμε το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- δημιουργήθηκαν διακόσιες δεκαεννέα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αναλογικά αυτό σημαίνει ότι την προηγούμενη τετραετία δημιουργήθηκε ο ίδιος αριθμός θέσεων απασχόλησης με αυτές που υπόσχεται σήμερα η Κυβέρνηση για τη νέα τετραετία. Και όμως παρά το γεγονός αυτό, η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία από την ΕΣΥΕ, έφθασε στο 11,3%, το μεγαλύτερο ποσοστό στη μεταπολεμική Ελλάδα. Δύ-

ο μονάδες περισσότερο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο εάν προσθέσουμε και ένα 3% έως 4%, που είναι η λανθάνουσα ανεργία, φθάνουμε σε τραγικά ύψη.

Ακόμα, λοιπόν, και αν πάρουμε τοις μετρητοίς τις αυθαίρετες και προπαγανδιστικές εξαγγελίες των τριακοσίων χιλιάδων θέσεων εργασίας, η ανεργία στο πλαίσιο της ίδιας πολιτικής θα ξεπεράσει το 15% τα επόμενα χρόνια, δίνοντας στο φαινόμενο εφιαλτικές πλέον διαστάσεις.

Θα πρόσεξαν βεβαίως όλοι και όλες σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο κύριος Πρωθυπουργός, φρονίμως ποιών, δεν μίλησε για τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας ακριβώς, αλλά για τριακόσιες χιλιάδες ευκαιρίες απασχόλησης. Η διαφορά είναι προφανής. Όταν ο κύριος Πρωθυπουργός αναφέρεται σε τριακόσιες χιλιάδες ευκαιρίες απασχόλησης εννοεί προφανώς τριακόσιες χιλιάδες απασχολήσιμους.

Ο αποκαλούμενος εκσυγχρονισμός, δυστυχώς, προσθέτει στη γλώσσα μας παράξενους νεολογισμούς. Χθες και σήμερα τον "απασχολήσιμο". Αύριο, αν πάρουμε τοις μετρητοίς τα όσα είπε το Σάββατο ο κύριος Πρωθυπουργός, τον περιβόητο "ασφαλίσιμο". Άνθρωποι ή καλύτερα μετάνθρωποι της νέας εποχής που θα είναι κάτι απροσδιόριστο. Άνθρωποι που θα κινούνται μεταξύ εργασίας και ανεργίας, ασφάλισης και μη ασφάλισης. Ένα νέο περίεργο είδος εργαζόμενου ανέργου και ανασφάλιστου ασφαλισμένου.

Οι ισχυρισμοί μου αυτοί, δυστυχώς, δεν είναι αυθαίρετοι. Αν συνεχίσουμε να εντρυφούμε στα νεοφιλελεύθερα υποδείγματα, η έννοια της σταθερής και πλήρους απασχόλησης σε λίγο θα αναφέρεται ως μουσειακό είδος προς επίδειξη. Όπως στο μουσείο θα περάσει και η έννοια της δημόσιας επιχείρησης, με το κύμα των γενικευμένων ιδιωτικοποιήσεων που εξήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Για να γίνω πιο αποδεικτικός θα αναφέρω ότι μετά την εφαρμογή του ολέθριου ν. 2639/1998, ο οποίος γενικεύει τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, το 50% των νέων θέσεων εργασίας κατά το 1999, ήταν θέσεις μερικής, επισφαλούς απασχόλησης. Μόλις πριν από ένα χρόνο, πέρυσι, αυτές οι μορφές απασχόλησης αυξήθηκαν κατά 33%.

Πού οδεύουμε; Οδεύουμε σε ένα νέο, φιλελεύθερο, απορρυθμισμένο εργασιακό μοντέλο, όπου οι περισσότερες θέσεις εργασίας είναι θέσεις συγκεκριμένης ανεργίας, θέσεις υποαπασχόλησης, συνήθως χωρίς ασφάλιση και δικαιώματα, θέσεις υπερεκμετάλλευσης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Συνασπισμός δεν αρκείται μόνο στην κριτική. Στο πλαίσιο μιας ριζικά διαφορετικής, προοδευτικής οικονομικής πολιτικής, προτείνουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων και μέτρων για τη μείωση της ανεργίας, με στόχο την πλήρη και κανονική απασχόληση.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, αυτό προτείνουμε και προτείνουμε την εφαρμογή της εβδομάδας των τριάντα πέντε ωρών εργασίας, δηλαδή πενήντημωρο επτάωρο, χωρίς μείωση των αποδοχών. Το μέτρο, όπως αναφέρεται και στη σχετική πρόταση νόμου, που καταθέσαμε στην προηγούμενη Βουλή, μπορεί να εφαρμοστεί σταδιακά, αρχής γενομένης από τις μεγάλες δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου και να προσθέσει εκατόν εξήντα χιλιάδες πραγματικές και πλήρεις νέες θέσεις εργασίας και όχι θέσεις απασχολησιμότητας.

Αρκετοί μας επισημαίνουν τον κίνδυνο της μείωσης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας από την εφαρμογή αυτής της μεταρρύθμισης.

Έχουν κάτι βασικό. Το μεγαλύτερο πλήγμα στην οικονομία, την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα είναι η εφιαλτική ανεργία. Αυτή είναι η μεγάλη ταφόπετρα κάθε αναπτυξιακού σχεδίου. Και σε μια εποχή τεχνολογικών αλλαγών δεν υπάρχει κανένας άλλος τρόπος για να μειώσουμε δραστηρικά την ανεργία, πέρα από τη μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών.

Προτείνουμε επίσης την ανακοπή των ιδιωτικοποιήσεων στις δημόσιες επιχειρήσεις στρατηγικής σημασίας και την εξυγίανσή τους, χωρίς αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος. Διότι αν αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις προχωρήσουν, τότε σύμφωνα με τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες θα προσθέσουν, πέραν των άλλων,

δεκάδες χιλιάδες καινούριες χαμένες θέσεις εργασίας.

Προτείνουμε επίσης την εφαρμογή ενός ισχυρού προγράμματος στήριξης και αναζωογόνησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, οι οποίες τελούν υπό τον πολλαπλό διωγμό και κλοιό των αλυσίδων και των καταστημάτων, που απολύτως συνοπτικά ανέφερα, του τραπεζικού συστήματος και της αυθαίρετης φορολογίας.

Προτείνουμε ακόμη ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα στήριξης του αγροτικού τομέα και του αγρότη, για να σταματήσουν να γεμίζουν τα αστικά κέντρα από ανέργους της υπαίθρου.

Προτείνουμε ριζική αναμόρφωση του ν.2639/98, που αφορά την ελαστικοποίηση των σχέσεων εργασίας, ώστε να τεθεί ανώτατο πλαφόν για τη μερική απασχόληση.

Και πέραν αυτών, που απολύτως συνοπτικά ανέφερα, χρειάζονται πρόσθετοι πραγματικοί πόροι για την καταπολέμηση της ανεργίας. Χρειάζεται πλήρης αναμόρφωση των προγραμμάτων κατάρτισης και επανακατάρτισης για ανέργους, ώστε να σταματήσουν να είναι, όπως σήμερα, προγράμματα διαιώνισης της ανεργίας, απολύτως αναποτελεσματικά και ρουσφετολογικά. Εί- ναι προγράμματα που γεμίζουν απλώς τις τσέπες ημετέρων και εργοδοτών χωρίς αντίκρισμα.

Χρειάζεται ακόμη αύξηση του ύψους για τους δικαιούχους και του χρόνου διανομής για τα επιδόματα ανεργίας, που βρίσκονται σε χαμηλά, σε εξευτελιστικά επίπεδα -θα έλεγα- και απευθύνονται σε ένα πολύ μικρό ποσοστό ανέργων.

Τέλος -και κυρίως- πρέπει να τεθεί τέρμα στην τραγωδία των μακροχρόνια ηλικιωμένων ανέργων, που είναι ντροπή για όλους μας και συνεχώς αυξάνονται. Ο Συνασπισμός κατέθεσε πρόταση νόμου, που περιέχει ρεαλιστικές ρυθμίσεις, προκειμένου αυτοί οι άνθρωποι να ανακουφιστούν και να συνταξιοδοτηθούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελειώνοντας θέλω να τονίσω ότι η ανεργία δεν είναι βέβαια αναγκαίο κακό, όπως μας παρουσιάζεται. Μπορεί να αντιμετωπιστεί. Εκείνο που απουσιάζει, είναι η βούληση από την πλευρά της Κυβέρνησης να αλλάξει οικονομική φιλοσοφία, να συγκρουστεί με μεγάλα συμφέροντα, με κυρίαρχους εθνικούς και ευρωπαϊκούς κύκλους και δεσμεύσεις, που θέλουν υψηλή την ανεργία, προκειμένου να υποβαθμίζουν μισθούς, εργασιακές σχέσεις και εργασιακά δικαιώματα.

Αυτό νομίζω ότι είναι το πραγματικό πρόβλημα και το ζητούμενο, στο οποίο όμως ούτε μπορεί ούτε θέλει να ανταποκριθεί αυτή η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Χρήστος Παπουτσής έχει το λόγο για την παρθενική του ομιλία και αυτός.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στο Εθνικό Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στο Εθνικό Κοινοβούλιο, βέβαια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα παραμείνω μόνο στο θέμα των προγραμματικών δηλώσεων, που αφορούν τον τομέα της ναυτιλίας, επιμένοντας πως ισχυρή Ελλάδα, μεταξύ άλλων, σημαίνει και ισχυρή ναυτιλία.

Γιατί ισχυρή ελληνική ναυτιλία σημαίνει ισχυρή θέση της Ελλάδας σε παγκόσμιο επίπεδο, σημαίνει ενδυνάμωση της ελληνικής οικονομίας και του τουρισμού. Σημαίνει οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των νησιών μας, σημαίνει εθνική θωράκιση του Αιγαίου και ολόκληρης της νησιωτικής Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Επιδιώκουμε την ανάπτυξη μιας σύγχρονης ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας, που θα χαρακτηρίζεται από την ασφάλεια και την ποιότητα. Ταυτόχρονα η πολιτική μας στοχεύει στην ενίσχυση της απασχόλησης, στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, στη διαρκή κατάρτιση των Ελλήνων ναυτικών.

Η χώρα μας πρέπει να είναι πρωτοπόρα σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Να κατοχυρώσουμε την ελληνική σημαία, ως σημαία ποιότητας. Αυτό αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση, για να παραμείνει η ελληνική ναυτιλία κυρίαρχη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναβαθμίζοντας και ενδυναμώνοντας τη θέση και την ισχύ της χώρας μας.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους άλλους διεθνείς οργανισμούς, που ρυθμίζουν τα θέματα των θαλασσίων μεταφορών και του εμπορίου σε παγκόσμιο επίπεδο, η φωνή και η θέση της Ελλάδας θα είναι καθαρή, έχοντας την ισχύ που απορρέει από τη δύναμη και τον όγκο της ελληνικής ναυτιλίας.

Η συμμετοχή μας θα είναι ενεργός και δημιουργική, κατοχυρώνοντας το ρόλο της ναυτιλίας ως ιδιαίτερου κλάδου της οικονομικής δραστηριότητας, συμβάλλοντας στην προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος, στην ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, στην κατάργηση των προστατευτικών μέτρων και στη διαμόρφωση κανόνων ενός υγιούς ανταγωνιστικού περιβάλλοντος, που πρέπει να επικρατεί στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές.

Παράλληλα θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες για τη σύναψη νέων διμερών διακρατικών ναυτιλιακών σχέσεων με ρήτρες, που εξασφαλίζουν την ειδική μεταχείριση, την ελεύθερη πρόσβαση στα διεθνώς κινούμενα φορτία στην αποφυγή διπλής φορολόγησης των ναυτιλιακών κερδών, τη ρήτρα του μάλλον ευνοούμενου κράτους, την αμοιβαία αναγνώριση των αποδεικτικών ναυτικής ικανότητας.

Ο διεθνής ανταγωνισμός είναι ιδιαίτερα έντονος για την ποταπό ναυτιλία. Οι ανταγωνιστές μας λαμβάνουν συνεχή μέτρα τα οποία πρέπει να παρακολουθούμε. Αλλά δεν πρέπει να σχεδιάζουμε μόνο για το παρόν. Πρέπει να σχεδιάζουμε για το μέλλον. Κα σχεδιάζουμε με καθαρούς στόχους: την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής ναυτιλίας, την προσέλκυση νέων και σύγχρονων πλοίων στο ελληνικό νηολόγιο, την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού των εργαζομένων στη ναυτιλία.

Τώρα, ήλθε η ώρα για ουσιαστική παρέμβαση στο χώρο της ναυτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Και αυτό αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για να ανταπεξέλθει η ελληνική ναυτιλία στο διεθνή ανταγωνισμό, αλλά και στα νέα δεδομένα και να δημιουργηθούν νέες προοπτικές απασχόλησης για τους Έλληνες ναυτικούς. Είναι η προϋπόθεση για να εγγυηθούμε το μέλλον του ναυτικού επαγγέλματος.

Παράλληλα, θα προχωρήσουμε στο νομοθετικό πλαίσιο για την εισαγωγή της ποταπό ναυτιλίας στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, εξέλιξη που θα δίνει αφ' ενός δυνατότητες για τη ναυτιλία και αφ' ετέρου θα ενισχύει το κύρος του ίδιου του Χρηματιστηρίου.

Σήμερα πρέπει να θέσουμε το πλαίσιο για την ελληνική ναυτιλία του 21ου αιώνα διασφαλίζοντας τη θέση, την αξιοπρέπεια και την περηφάνεια που αρμόζει στον Έλληνα ναυτικό. Και προς αυτήν την κατεύθυνση είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε ιδιαίτερο βάρος στη ναυτική πρόνοια, βελτιώνοντας τη λειτουργία του Οίκου Ναύτου και την παροχή υπηρεσιών υγείας, καθώς επίσης και στον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας και την οικονομική εξυγίανση του Ναυτικού Απομαχικού Ταμείου για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων των συνταξιούχων ναυτικών, τόσο στο παρόν όσο και στο μέλλον.

Προχωρούμε στην ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία των θαλασσίων συγκοινωνιών και στην ανάπτυξη του συστήματος διαχείρισης των εσωτερικών θαλάσσιων μεταφορών.

Η πολιτική μας κινείται σε τρεις μεγάλες κατευθύνσεις. Πρώτη κατεύθυνση: Λαμβάνοντας υπόψη τα οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα της χώρας μας διαμορφώνουμε μια δέσμη κανόνων υγιούς ανταγωνισμού στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και παράλληλα ενθαρρύνουμε την ελληνική ακτοπλοΐα να προετοιμαστεί με εντατικούς ρυθμούς, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει με επιτυχία την πρόκληση της απελευθέρωσης των θαλάσσιων μεταφορών.

Δεύτερη κατεύθυνση: Είναι η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος της εδαφικής συνέχειας της χώρας μας, η διασφάλιση της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής της νησιωτικής Ελλάδος, η ανάπτυξη του τουρισμού και ενός σύγχρονου δικτύου συνδυασμένων μεταφορών.

Τρίτη κατεύθυνση: Η αναβάθμιση της ποιότητας των υπηρεσιών, που προσφέρονται στον πολίτη. Γι' αυτό είναι αναγκαία η ταχύτατη ανανέωση του ακτοπλοϊκού στόλου και η εγγύηση για την παροχή καλών υπηρεσιών προς τους πολίτες. Γι' αυτό είναι

απαραίτητη η δημιουργία τερματικών σταθμών και η ολοκλήρωση των ηλεκτρονικών συστημάτων έκδοσης και ελέγχου εισιτηρίων ακόμα και στα πιο απομακρυσμένα νησιά.

Οι εσωτερικές θαλάσσιες μεταφορές συνδέονται άρρηκτα με τις λιμενικές υποδομές και το πλαίσιο λειτουργίας των λιμανιών. Μια από τις βασικές μας προτεραιότητες, είναι η αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τη δημιουργία σύγχρονων λιμενικών εγκαταστάσεων.

Τα ελληνικά λιμάνια βρίσκονται σε μια νέα εποχή ανάπτυξης και αποτελούν βασικούς παράγοντες στη συνολική αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας μας. Ο Πειραιάς είναι ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια της Μεσογείου με λαμπρό μέλλον. Η Θεσσαλονίκη, ως πόλη διαμετακόμισης για τις περισσότερες χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, θα έχει ολόένα και σημαντικότερο ρόλο. Η Πάτρα και η Ηγουμενίτσα, ως πύλες σύνδεσης της Ελλάδας με την Ιταλία και τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν και θα έχουν στο μέλλον ιδιαίτερο αναπτυξιακό ρόλο.

Στην τετραετία που ξεκίνησε θα υλοποιήσουμε μία ολοκληρωμένη εθνική λιμενική πολιτική που θα λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες της εθνικής οικονομίας, αλλά και της περιφερειακής ανάπτυξης. Σε αυτό το πλαίσιο θα προχωρήσουμε στην ολοκλήρωση του νέου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, ως ανωνύμων εταιρειών, με γνώμονα τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους και την κατοχύρωση του ρόλου τους στο διανεμητικό εμπόριο, στις θαλάσσιες συγκοινωνίες και τον τουρισμό.

Την ίδια πορεία θα ακολουθήσουν τα λιμάνια που αξιολογούνται ως εθνικά σημασίας με στρατηγικό ρόλο και μεγάλη οικονομική δύναμη. Και όσον αφορά τα άλλα λιμάνια θα προχωρήσει η μεταφορά των αρμοδιοτήτων των λιμενικών ταμείων στην Αυτοδιοίκηση πρώτου ή δεύτερου βαθμού.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική μας προτεραιότητα αποτελεί ο εκσυγχρονισμός, η αναβάθμιση και η ενίσχυση της λειτουργίας του Λιμενικού Σώματος. Η εποχή μας απαιτεί ένα καλά οργανωμένο και αποτελεσματικό σώμα, ένα σώμα ικανό να ανταποκρίνεται στη θωράκιση των εξωτερικών θαλασσίων συνόρων, στην αστυνόμευση των ακτών, στην προστασία της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα, στην ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και στην καλή λειτουργία των λιμένων.

Προκειμένου να ανταποκριθεί το Λιμενικό Σώμα σε αυτό το σύγχρονο ρόλο συνεχίζεται το μεγάλο εξοπλιστικό πρόγραμμα σε εναέρια και πλωτά μέσα σύγχρονης τεχνολογίας. Επεκτείνουμε το ολοκληρωμένο σύστημα ελέγχου θαλάσσιας κυκλοφορίας στο ανατολικό Αιγαίο και το Κρητικό πέλαγος, ενώ συνεχίζεται η υλοποίηση της πρώτης φάσης του συστήματος αυτού για την περιοχή του Αργοσαρωνικού και του Ιονίου πελάγους.

Ιδιαίτερο βάρος πρόκειται να δώσουμε στη διαμόρφωση ενός νέου και σύγχρονου θεσμικού πλαισίου για τη λειτουργία και την εξέλιξη του Λιμενικού Σώματος καθώς επίσης στην εκπαίδευση, αλλά και την μετεκπαίδευση των στελεχών του.

Επιτρέψτε μου όμως να δώσω ιδιαίτερη έμφαση σε δύο τομείς με μεγάλη σημασία για τη χώρα μας, για τους πολίτες, αλλά θα έλεγα για όλους τους Ευρωπαίους πολίτες και για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας και την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος. Και στους δύο αυτούς τομείς θα συνεχίσουμε και θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας.

Το Κέντρο Συντονισμού Έρευνας και Διάσωσης αποτελεί σήμερα ένα σύγχρονο επιχειρησιακό κέντρο σε παγκόσμιο επίπεδο, ένα από τα καλύτερα του κόσμου. Τώρα σχεδιάζουμε να επεκτείνουμε την οργάνωση κέντρων έρευνας και διάσωσης στην περιφέρεια της χώρας μας και μάλιστα να τα συνδέσουμε με το ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα ελέγχου της θαλάσσιας κυκλοφορίας.

Όσον αφορά την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος, διαμορφώνουμε ένα νέο εθνικό σχέδιο αντιμετώπισης περιστατικών ρύπανσης. Παράλληλα, δημιουργούμε ολόένα και περισσότερους περιφερειακούς σταθμούς καταπολέμησης της ρύπανσης στα πλαίσια των υποχρεώσεων της χώρας μας, που α-

πορρέουν από τις διεθνείς συμβάσεις για τις καθαρές θάλασσες.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εποχή μας είναι περίοδος μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών σε όλο το φάσμα της ναυτιλίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Δεν πρέπει να τις φοβηθούμε αυτές τις αλλαγές. Πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε με τους καλύτερους δυνατούς όρους. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι οι καθαροί στόχοι και η κοινή προσπάθεια. Και αυτό απαιτεί ουσιαστικό διάλογο και την ευρύτερη δυνατή συναίνεση. Απαιτεί ένα καλό κλίμα, ένα κλίμα εμπιστοσύνης ανάμεσα στην Κυβέρνηση, στην πλοιοκτησία και τη ναυτεργασία. Απαιτεί ουσιαστικό διάλογο και συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων.

Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να εργαστεί με ευθύνη, να εργαστεί με συνέπεια στις δεσμεύσεις της για το μέλλον της ελληνικής ναυτιλίας, που έχει τη δική της συμβολή στη μεγάλη προσπάθεια για να πετύχουμε το διπλό και κρίσιμο στόχο, το στόχο της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής.

Προσωπικά είμαι αισιόδοξος. Η ισχυρή ελληνική ναυτιλία θα συμβάλει με επιτυχία στην οικοδόμηση της ισχυρής Ελλάδας και του παρόντος και του μέλλοντος. Και με τις σκέψεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαδόπουλος Σταύρος έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Καλό θα ήταν να μιμηθούν το παράδειγμα του κ. Παπουτσή και οι άλλοι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μην αμφιβάλλετε ότι θα το κάνουν.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για το χρόνο, εννοώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό εννοώ. Τουλάχιστον, είστε παλιός κοινοβουλευτικός και ξέρετε ότι επιδιώκεται πάντα να υπάρχει μείωση του χρόνου στους Υπουργούς.

Ορίστε, κύριε Παπαδόπουλε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά το κυρίαρχο στοιχείο στις εξαγγελίες του κυρίου Πρωθυπουργού, ήταν τα πολλά οράματα, όπως όραμα βελτίωσης της ελληνικής οικονομίας, όραμα βελτίωσης των οικονομικών δεικτών, όραμα βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων, όραμα βελτίωσης και σταθερότητας της οικονομίας, όραμα ενίσχυσης της αναπτυξιακής προσπάθειας της περιφέρειας, όραμα για κοινωνική δικαιοσύνη, όραμα για κράτος-πρόνοιας και αλληλεγγύης.

Δυστυχώς, όμως, τα οράματα που χάραξαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έγιναν εφιάλτες για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, για τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, εμπόρους και βιοτέχνες, για τους γεωργοκτηνοτρόφους, για τους αστυνομικούς, στρατιωτικούς και πυροσβέστες, για τους πολύτεκνους και τις πολύτεκνες μητέρες, για τους ορθόδοξους κληρικούς, για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, για τους αδιόριστους δασκάλους και τους καθηγητές.

Τα οράματα κοινωνικής δικαιοσύνης της κοινωνίας της ανθρωπιάς και αλληλεγγύης του κράτους πρόνοιας και αγάπης και του κράτους που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα, διά της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έγιναν εφιάλτες και όνειρα θερινής νυκτός και οδήγησαν στη φτώχεια και την εξαθλίωση τον ελληνικό λαό. Έγιναν οράματα κοινωνικής απαξίωσης και αδικίας, οδηγώντας σε ένα ΠΑΣΟΚικό κράτος ολιγαρχίας και ρουσφετολογίας, σε ένα κράτος κοινωνικά άδικο και φοροεισπρακτικό, σε ένα κράτος που έγινε ο εχθρός του λαού, εξοντώνοντας τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, εμπόρους και βιοτέχνες, που μαζί με τους γεωργοκτηνοτρόφους λέμε ότι είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Και ερωτώ: Κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Υπουργέ, ειλικρινά είναι κοινωνική δικαιοσύνη και κράτος πρόνοιας και αγάπης ή δημιουργείται με αυτόν τον τρόπο κοινωνία ανθρωπιάς και αλληλεγγύης, όταν με την ανοχή της δικής σας κυβέρνησης τετρακόσιοι τριάντα Δραμινοί πολίτες τίθενται σε διαθεσιμότητα στη "SOFTEX" αμέσως μετά τις εκλογές; Αυτή την εντολή σας έδω-

σε ο ελληνικός λαός και ιδιαίτερα ο Δραμινός λαός, να τον θέσετε αμέσως μετά τις εκλογές στις τάξεις των χιλιάδων Ελλήνων ανέργων; Είναι ανθρωπιά και αλληλεγγύη η αδιαφορία, η ολιγαρχία και ανάληψη πολιτική, που εφαρμόζεται σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής, στην ιδιαίτερη πατρίδα μου τη Δράμα;

Ελάτε, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Υπουργέ, στην περιοχή της ιδιαίτερης πατρίδας μου της Δράμας, σε όλο το νομό και θα διαπιστώσετε αμέσως ότι η οικονομική κατάσταση είναι απελπιστική και μπορώ να πω ότι αγγίζει τα όρια του τραγικού. Χρωστούν προς την ΑΤΕ πάνω από είκοσι δισεκατομμύρια (20.000.000.000) που σημαίνει ότι και αν πουλήσουν οι άνθρωποι αυτοί όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία τους, δεν μπορούν να εξοφλήσουν τα χρέη τους προς την ΑΤΕ.

Πέραν όμως αυτών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία στη Δράμα, αλλά νομίζω και σε όλες τις παραμεθόριες περιοχές της Ελλάδας, ξεπερνά το 30% και ιδιαίτερα η ανεργία των νέων. Στη Δράμα, εξαιτίας της αλόγιστης και ανάληπτης πολιτικής σας, κύριε Υπουργέ, έκλεισε τα τελευταία χρόνια το 95% των βιοτεχνιών φασόν ετοιμού ενδύματος, με αποτέλεσμα οκτώ χιλιάδες και πλέον γυναίκες αυτήν τη στιγμή να είναι άνεργες.

Ένα εργοστάσιο είχε μείνει στη Δράμα, η "SOFTEX" και εκείνο πουλήθηκε κάτω από το τραπέζι με μία λεόντεια σύμβαση, μια σύμβαση χαριστική μπορώ να πω εις βάρος του δημοσίου και των Ελλήνων φορολογουμένων, μια σύμβαση που παρά τις εξαγγελίες σας, κύριε Υπουργέ, για παραπομπή στο Ελεγκτικό Συνέδριο, αλλά και του ίδιου του Πρωθυπουργού, ακόμα μέχρι σήμερα δεν παραπέμφθηκε.

Για αυτό, για άλλη μια φορά και προκαλώ και προσκαλώ τον κύριο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να επιληφθεί της υποθέσεως για την απονομή πραγματικής δικαιοσύνης.

Θα αναφερθώ στους γεωργοκτηνοτρόφους. Είπατε πολλές φορές, κύριε Υπουργέ, και το επαναλάβατε και σήμερα με έμμεσο τρόπο, ότι το εισόδημα για τους αγρότες αυξήθηκε τα τελευταία χρόνια. Νομίζω ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, είναι αναληθές.

Πώς αλήθεια, κύριοι της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι δυνατόν να διαδίδετε ότι τα τελευταία χρόνια αυξάνεται το εισόδημα του αγρότη, όταν είναι γνωστό ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων στα χέρια του παραγωγού συνεχώς μειώνονται;

Πείτε ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που προέρχασθε και σεις από αγροτικές περιοχές. Υπάρχει κανένα αγροτικό προϊόν, είτε σπάρη, είτε καλαμπόκι είτε βαμβάκι είτε καπνός, είτε πατάτα, είτε οτιδήποτε, όπως τα οπωροκηπευτικά, που η τιμή τους να μην είναι προς τα κάτω, να μην είναι φθίνουσα; Απεναντίας, οι τιμές των συντελεστών παραγωγής των αγροτικών προϊόντων, όπως τα καύσιμα, τα αγροτικά εργαλεία, τα λιπάσματα, τα φυτοφάρμακα, όλο αυτό το χρονικό διάστημα έχουν υπερδιπλασιαστεί.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα ποσά είναι αντιστρόφως ανάλογα εις βάρος των παραγωγών. Άρα οι ισχυρισμοί σας και οι εξαγγελίες, κύριε Υπουργέ, είναι αναληθές.

Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και για τους κτηνοτρόφους της χώρας. Λέμε ότι ο Θεός μας έπλασε κατ' εικόνα και ομοίωση. Εσείς όμως τους κτηνοτρόφους τους κατανήσατε ανθρωπόμορφα ζώα. Ακόμα και τα ζώα που εκτρέφουν μέσα στο μαντρί περνούν καλύτερα από τους ίδιους τους κτηνοτρόφους. Αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σημαίνει ότι χάσατε κάθε ίχνος κοινωνικής ευαισθησίας.

Άρα οι περί του αντιθέτου διακηρύξεις και εξαγγελίες σας είναι "έπεα πτερόεντα", μακριά από την κοινωνία της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης που μόνο με τα λόγια θέλετε να δημιουργήσετε.

Η ανεργία, μαζί με την υπογεννητικότητα, το περιβόητο δημογραφικό πρόβλημα είναι ο υπ' αριθμόν 1 κίνδυνος για την πατρίδα μας. Στις παραμεθόριες περιοχές, όπως είναι και η δική μου η πατρίδα, δεν έμειναν πλέον άνθρωποι, κύριε Υπουργέ, για να φυλάνε Θερμοπύλες. Σ' αυτό το οξύ πρόβλημα της ανεργίας, που παίρνει εκρηκτικές διαστάσεις στον τόπο μας, μπορεί να βρεθεί λύση μόνο με αγάπη και αληθινή συναίνεση του ελληνικού λαού.

Χρειάζεται αληθινή κοινωνία ανθρωπιάς και αλληλεγγύης και

όχι μόνο αλληλεγγύη της Κυβέρνησης απέναντι στα διαπλεκόμενα που μόνο ανθρωπιά και αλληλεγγύη δεν έχουν.

Βοηθήστε τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, βιοτέχνες και εμπόρους, αν θέλετε να καταπολεμήσετε την ανεργία, αν θέλετε την Ελλάδα ζωντανή και όρθια κι όχι τυπικά υποβασταζόμενη από τα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Για το οξύ δημογραφικό πρόβλημα, επιτέλους, πάρτε γενναίες αποφάσεις. Βοηθήστε την πολύτεκνη οικογένεια. Καταργήστε τα όρια εισοδήματος για τα πολυτεκνικά επιδόματα. Εφαρμόστε το δικό μας πρόγραμμα για το τρίτο παιδί. Δώστε στην Ελληνίδα μητέρα το ποσό του ενός εκατομμυρίου (1.000.000), για να προλάβουμε την Ελλάδα ζωντανή, κύριε Υπουργέ, για να γεννιούνται Ελληνόπουλα.

Για τους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α., θέλω να πω ότι παίρνουν τα ψίχουλα των σαράντα χιλιάδων (40.000) δραχμών το μήνα, μείον δυόμισι (2.500) δραχμές που είναι τα έξοδα περίθαλψης. Εάν δεν υπάρχει κανένα φιλότιμο παιδί να κοιτάξει τους γονείς του -τους απόμαχους της αγροτικής γης, αυτοί που αγωνίστηκαν χρόνια, για να παράγουν και να ταΐζουν τις υπόλοιπες τάξεις των Ελλήνων- τότε αυτοί οι άνθρωποι ή θα πρέπει να ζητιανεύουν ή αλλιώς θα πρέπει να πεθάνουν από την πείνα, εάν δεν υπάρχουν φιλότιμα παιδιά να τους συντηρήσουν. Εφαρμόστε κι εδώ το δικό μας πρόγραμμα.

Δεν είναι ντροπή, κύριε Υπουργέ, να εφαρμόσετε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Δώστε επιτέλους και σ' αυτούς τους πλέον χαμηλόμισθους συνταξιούχους ΕΚΑΣ, το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, που δώσατε στους χαμηλόμισθους του ΤΕΒΕ και του ΙΚΑ και καλά κάνετε. Δώστε το όμως και στους χαμηλόμισθους του Ο.Γ.Α. και του Τ.Σ.Α. Χρειάζεται τόλμη και αποφασιστικότητα. Χρειάζεται πραγματικά κράτος πρόνοιας και αγάπης, κράτος απονομής κοινωνικής δικαιοσύνης. Χρειάζεται αληθινή δημιουργία κοινωνίας αλληλεγγύης, που τόσο απλόχερα με τα λόγια μόνο έδωσε ο κύριος Πρωθυπουργός.

Χρειάζεται αγάπη, κύριε Υπουργέ, που βλέπω ότι λείπει από τις μέχρι σήμερα πράξεις σας. Χρειάζεται, λοιπόν, να ενσκήψετε στα προβλήματα όλων των Ελλήνων και να δώσετε πραγματικές λύσεις κι όχι λύσεις μόνο με λόγια.

Για όλα αυτά είμαι υποχρεωμένος να πω ότι καταψηφίζω τις προγραμματικές σας δηλώσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Θεόφιλος Βασιλείου απέστειλε επιστολή προς το Προεδρείο, η οποία έχει ως εξής:

“ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

Προς
τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Κύριο Απόστολο Κακλαμάνη
Κύριε Πρόεδρε,

Με την εκλογή μου ως Βουλευτή στο Ν. Αχαΐας στις εκλογές της 9ης Απριλίου 2000, σας δηλώνω ότι σύμφωνα με το άρθρο 57 του Συντάγματος επιλέγω την ιδιότητα του Βουλευτή από την ιδιότητα του υπαλλήλου του Νοσοκομείου ΣΩΤΗΡΙΑ.

Με τιμή
Θεόφιλος Βασιλείου
Βουλευτής Ν. Αχαΐας”

Ο κ. Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τη Σύνοδο της Βουλής ο ελληνικός λαός έχει δώσει τη δική του ετυμηγορία, έχει εγκρίνει το πρόγραμμα του κινήματος και έχει δώσει στην πλειοψηφία την εντολή να την εφαρμόσει. Έδωσε μια ψήφο προτροπής για την υλοποίηση του κυβερνητικού μας έργου και ταυτόχρονα μια ψήφο αποτροπής για τη Νέα Δημοκρατία, αποτροπής μιας αοριστολόγου κενόδοξης πολιτικής, θα έλεγα ακόμη και μια αποδοκιμασία ενός στριφνού πολιτικού λόγου γεμάτο εμπάθεια που για δυο ώρες κατάφερε να πει στον ελληνικό λαό ότι αν συνέχιζε να ψηφίζει μέχρι το βράδυ θα έπρεπε να τρέξουν όλοι όσοι δεν είχαν πάει να ψηφίσουν και από πολύ μακριά για να ψηφίσουν το

ΠΑ.ΣΟ.Κ. Για να μιλήσουμε για το ποιος ενώνει, συμφιλιώνει και να θυμίσουμε πως η δημοκρατία είναι βέβαια ένα σύστημα ανοχής, αλλά ποτέ δεν είναι καθεστώς. Γιατί μας είπατε προεκλογικά ότι γίναμε καθεστώς επειδή απελευθερώσαμε τον ελληνικό λαό από τα δεσμά της παλιάς δικιάς στιγνής αυταρχικής διακυβέρνησης. Γιατί απόλαυσε ο ελληνικός λαός και συνεχίζει να απολαμβάνει νέες συνθήκες και κατακτήσεις μέσα από δικούς του αγώνες. Και θα έπρεπε να έχετε την γενναιότητα και οφείλετε να αναγνωρίσετε την ήττα σας και αν θέλετε να μιλάτε και για τρόπους επικαλούμενοι ότι είστε στο μεσαίο χώρο, η μεσαία τάξη αν εννοείτε αυτό έχει καλούς τρόπους και συγχαίρει το νικητή, δεν συμπεριφέρεται αλλοπρόσαλλα σπασμωδικά και θα έλεγε κανείς κατά τρόπο που δεν αρμόζει σ' αυτούς που σέβονται τους θεσμούς, γιατί αν εξέφραζε ο κ. Καραμανλής τις συγχαρητήριά του στον Πρωθυπουργό θα είχε δείξει ότι πράγματι κάπως προσεγγίζει τη μεσαία τάξη, τουλάχιστον το μεσαίο χώρο, εκτός αν μεσαίο χώρο θεωρεί τη δική του τοποθέτηση μεταξύ του άκρατου και απάνθραπου νεοφιλελευθερισμού από τη μια μεριά, των ακροδεξιών φασιστών και των νοσηρών βασίλοφρών. Αν είναι κάπου στη μέση τότε αυτόν το μεσαίο χώρο να τον χαίρεστε δεν έχει καμία σχέση με τον πολιτικό μεσαίο χώρο.

Η επιχειρηματολογία απ' αυτήν τη θέση πρέπει να στηρίζεται σε αντιπροτάσεις και όχι σε κενόδοξες αναφορές, γιατί ακριβώς όταν είπε ο κ. Καραμανλής ότι το κράτος υπονομεύει, αντί να στηρίζει την ιδιωτική πρωτοβουλία, τι εννοεί; Ότι η διάλυση του ΕΣΥ, που αποτέλεσε προγραμματική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας, υπέρ των ιδιωτικών συμφερόντων στον τομέα της υγείας, των ιδιωτικών κλινικών κλπ. αποτελεί μέγιστη προτεραιότητα υπέρ του λαού και των ασφαλισμένων; Σαφώς όχι. Ή θα εννοούσε βέβαια ολοκλήρωση μιας άλλης πολιτικής στον τομέα της υγείας, τον οποίο με μαύρη προπαγάνδα παραμονές εκλογών διαρκώς σπίλωνε. Δε νομίζω ότι αν ψάξετε καλά, αν αναζητήσετε τα αίτια της ήττας σας δεν θα τα βρείτε. Θα τα βρείτε ακριβώς και στο αποκρουστικό πρόσωπο το οποίο αναδείξατε μέσα από τον προεκλογικό σας λόγο, γιατί πράγματι μεταμορφώσατε διαρκώς.

Θα πρέπει να πω επίσης ότι αν κάτι πάει στραβά σ' αυτόν τον τόπο και ό,τι πάει στραβά σ' αυτόν τον τόπο οφείλεται σε δεξιές αντιλήψεις και πρακτικές. Και όσα λάθη και αν κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτά είναι δάνειες επιλογές δεξιάς προέλευσης. Και έχω το θάρρος να το πω δημόσια ότι πράγματι είναι σ' αυτές τις περιπτώσεις που το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εφαρμόζει καθυστερημένες αντιλήψεις στην ελληνική κοινωνία, σφάλει και αποδοκιμάζεται από τον ελληνικό λαό και έχει πολιτικό κόστος, γιατί το τόλμημά μας να προχωρήσουμε μπροστά την ελληνική κοινωνία έχει μόνο οφέλη και συσπείρωση.

Και πρέπει να πω εδώ ότι αυτά που είπατε περί αντιγραφής του δικού σας προγράμματος δεν έχουν καμία βάση και καμία ουσιαστική αντιστοιχία στην πραγματικότητα, γιατί αρκεστήκατε σε ένα ρηχό αφοριστικό λόγο, αοριστολογώντας με συστηματική ασάφεια, για να τα έχετε καλά με όλους. Γιατί το μόνο που κάνατε ως Αντίπολιτευση ήταν να ψάχνετε χαράμαδες προβλημάτων να εισβάλλετε στη μέση να εκμεταλλευθείτε αντιφάσεις, σε ένα σύστημα, που πραγματικά από την ίδια του τη φύση έχει αδικίες. Αλλά εσείς είστε καθεστωτικής αντιληψης κόμμα και πρέπει να το πούμε αυτό, γιατί θεωρείτε ότι το σύστημα το μόνο που χρειάζεται είναι αλλαγή διαχειριστών, ενώ εμείς ενέχουμε ταυτόχρονα και την αντίληψη εκείνη, που μιλάει για μεγάλες ριζοσπαστικές αλλαγές και καινοτομίες.

Μάλιστα στην παράκρουση του κ. Καραμανλή είπα σε μία στιγμή με πάθος ότι δεν θα επιτρέψουν ποτέ στην Ελλάδα να υπάρξουν παιδιά διαφορετικών Θεών. Αν αυτό αποτελεί μομφή στους παλαιοκομματικούς του κομματάρχες, που παραμονές των εκλογών έτρεχαν σπίτι-σπίτι για να τάξουν διορισμό στα “δικά μας” παιδιά, όπως έλεγαν, καλά θα κάνει να τους υπενθυμίζει -γιατί στο Σύνταγμα ψήφισε και η Νέα Δημοκρατία- να υπάρξει συγκεκριμένο άρθρο αντικειμενικής πρόσληψης στο δημοσίο τομέα. Και θα πρέπει αυτή τη διαπαιδαγώγηση της Βουλής να την υποστείτε κάθε τόσο για να συνέρχεστε. Γιατί οι εξαπατημένοι ψηφοφόροι σας σαφώς και θα πρέπει να να γνω-

ρίζουν την αλήθεια.

Είπατε ότι η Νέα Δημοκρατία θα γίνει σκιά σε κάθε ενέργεια και βήμα της Κυβέρνησης. Σκιά του εαυτού σας θα γίνετε, μαύρη σκιά μιας γκριζας πολιτικής, που αποδοκίμασε ο ελληνικός λαός.

Η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση αποτελεί κορυφαία πράξη του Κοινοβουλευτικού Σώματος, καθώς εκχωρούνται αρμοδιότητες στην εκτελεστική εξουσία, πολύ μάλλον όταν υπάρχουν αρκετοί εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί που χαίρουν της εμπιστοσύνης του Πρωθυπουργού και αυτό συνεπάγεται και τη δική μας εμπιστοσύνη.

Κοινή, πιστεύω, πεποίθηση όλων είναι η υπέρβαση του υπάρχοντος σήμερα υποκεντρικού συστήματος διακυβέρνησης με την ενίσχυση του ρόλου του Κοινοβουλίου και αυτό δεν αφορά μόνο τον λεκτικό χαρακτήρα του Σώματος. Πιστεύω ότι θα αφορά την ενίσχυση της νομοθετικής ευθύνης, την οποία οφείλει να αναλάβει η Βουλή κάνοντας αρκετές υπερβάσεις και στα θέματα εκείνα, στα οποία η Αντιπολίτευση οφείλει να είναι στείρα απέναντι σε οτιδήποτε εισηγείται η Κυβέρνηση, οι δε Βουλευτές της Συμπολίτευσης να συμφωνούν οπωσδήποτε με τον Υπουργό.

Νομίζω ότι σε αυτό το επίπεδο του θεσμικού ζητήματος θα υπάρξει βελτίωση και επί αυτού και προσωπικά προαναγγέλλω ότι θα είμαι ουσιαστικά στις προτάσεις μου προς τον Πρόεδρο της Βουλής και προς τους Αρχηγούς των κομμάτων.

Είναι απαραίτητη η διαχείριση της εκτελεστικής εξουσίας, γιατί έτσι προχωρά και εφαρμόζει το σύστημα αυτό της διακυβέρνησης το δημοκρατικό, το επίμοχθο και επίπονο.

Όμως εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, δεν ξεχνάμε και οφείλουμε διαρκώς να αναφερόμαστε στις λαϊκές τάξεις, που μας έκαναν ξανά πρώτο κόμμα και μας εμπιστεύθηκαν τη διακυβέρνηση της χώρας. Και είμαι υποχρεωμένος να υπενθυμίσω στην Κυβέρνηση ότι οι άνεργοι περιμένουν. Οι άνεργοι που ψήφισαν το ΠΑΣΟΚ περιμένουν πολλά από αυτό, γιατί εμπιστεύθηκαν ότι μέσα από τη διακυβέρνηση θα υπάρξουν αναπτυξιακοί όροι απασχόλησης. Και εδώ πρέπει να πω ότι ειδικό αναπτυξιακό καθεστώς θα πρέπει να ισχύσει σε εκείνες τις περιοχές όπου είναι πράγματι θύλακες ανεργίας και περιμένουμε ειδικά για την Αχαΐα συγκεκριμένα μέτρα όπως και για άλλες περιοχές της χώρας.

Οι αγρότες αδμονούν σαφώς να εφαρμοστεί η πολιτική μας και να υπάρξουν πρωτοβουλίες. Πάντως η ενεργός δύναμη συσπείρωσης είναι το ΠΑΣΟΚ απέναντι στη δύναμη αποδιοργάνωσης υπέρ του εμπορομεστικού κεφαλαίου που είναι η Νέα Δημοκρατία.

Η νεολαία αναμένει στη νέα εποχή, αναμένει τους νέους όρους, τα νέα δεδομένα και σαφώς ολοκλήρωση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που εκτός από την απελευθέρωση της εισαγωγής στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, θα πρέπει να υπάρχει και ουσιαστικές περιεχόμενο από εδώ και μπρος για τον ανταγωνισμό στις διεθνείς ανοικτές συνθήκες, που επικρατούν.

Οι συνταξιούχοι περιμένουν και αυτοί πολλά, αλλά δεν περιμένουν δεκαχίλιαρα. Περιμένουν αξιοποίηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Περιμένουν συγκεκριμένα μέτρα από την Κυβέρνηση, για να προχωρήσουν. Και βέβαια αν ο ελληνικός λαός ψήφισε σταθερότητα, συνέχεια, ειρήνη και εθνική αξιοπρέπεια, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι σε αυτό το χώρο στο Κοινοβούλιο μέσα -και πρέπει να υπάρξει μια αλλαγή στον Κανονισμό- θα πρέπει να συζητάμε και τα εθνικά θέματα, γιατί μόνο σε επίπεδο Αρχηγών τώρα συζητιούνται.

Η Κυβέρνηση δήλωσε ότι θα προχωρήσει. Στις μεν ελληνοτουρκικές σχέσεις δεν πρόκειται να κάνει βήμα πίσω στο Αιγαίο, γιατί μόνο η υφαλοκρηπίδα είναι προς συζήτηση. Αλλά για την Κύπρο ανέφερε ο Πρωθυπουργός ότι θα προχωρήσουμε σε μια δικονομική, διζωνική ομοσπονδία με μία Κύπρο ενιαία και ανεξάρτητη κυρίαρχη οντότητα.

Θα παρακαλούσα την Κυβέρνηση να προσέξει πάρα πολύ σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις, που γίνονται και με τη συμμετοχή των ΗΠΑ και με την πρωτοβουλία, μέσα στα πλαίσια του ΟΗΕ, με ειδικούς διαμεσολαβητές. Όχι αναγνώριση ως χωριστής οντότητας του ψευδοκράτους. Αν δεν αποχωρήσουν τα στρατεύ-

ματα κατοχής, καμιά αναγνώριση της κοινότητας της κατεχόμενης Κύπρου.

Πιστεύω, αγαπητοί συνάδελφοι -και η Κυβέρνηση να λάβει σοβαρά υπόψη της αυτήν την επισήμανση- ότι δεν θα χάσουμε στο δρόμο τον προσανατολισμό μας γιατί είμαστε μια Κυβέρνηση που βγαίνει μέσα από τον ελληνικό λαό, μέσα από συγκεκριμένη ιστορική παράδοση και πολιτική παιδεία. Και έχουμε παραμέτρους, οι οποίες δεν μας επιτρέπουν να αποκλίνουμε και να σφάλουμε σε εθνικό επίπεδο.

Σας ευχαριστώ υπερτονίζοντας ότι η υπερψήφιση της Κυβέρνησης αποτελεί όχι απλά συνείδηση και βεβαιότητα από την μεριά μας αλλά ταυτόχρονα ελπίζω οι ανεξάρτητοι να το σκεφθούν καλύτερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι οι Βουλευτές: Θεσσαλονίκης κ. Χρ. Αράπογλου, Δράμας κ. Στ. Δαϊλάκης και Επικρατείας κ. Γ. Ψαχαρόπουλος έστειλαν επιστολές προς τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής οι οποίες έχουν ως εξής:

“ΔΗΛΩΣΗ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ ΧΡΥΣΗΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 1040

Ημερ. 22-4-00

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αθήνα, 22 Απριλίου 2000

Προς τον

κ. Απόστολο Κακλαμάνη

Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Σε συνέχεια της δήλωσής μου με αριθμό Πρωτ. 1027/20.4, σας ενημερώνω για κάθε νομίμη συνέπεια, ότι έχω επιλέξει κατά αποκλειστικότητα την άσκηση βουλευτικού μου αξιώματος και σας κοινοποιώ την παραίτησή μου από τη θέση της Προέδρου του Νομαρχιακού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης, της Νομαρχιακής Συμβούλου και της εκπροσώπου του Νομαρχιακού Συμβουλίου -Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης στο Διοικητικό Συμβούλιο του Νοσοκομείου “ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”, ως και της εκπροσώπου στην Κοινή Επιτροπή Παρακολούθησης της Προγραμματικής Σύμβασης του Κέντρου Μελέτης και Ανάπτυξης του Ελληνικού Πολιτισμού της Μάυρης Θάλασσας.

Με τιμή

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ”

“ΔΑΙΛΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν.Δ.

ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1050

Ημερομ. 23-4-00

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αθήνα, 23 Απριλίου 2000

Προς

τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

Κύριο Απόστολο Κακλαμάνη

Κύριε Πρόεδρε,

Σας δηλώνω ότι επιλέγω το αξίωμα του Βουλευτή από αυτό του βοηθού Νομάρχη του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Δράμας.

Με τιμή Σταύρος Δαϊλάκης”

“Γιώργος Ψαχαρόπουλος

Βουλευτής Επικρατείας

Αριθ. Πρωτ. 1051

Ημερομ. 23-4-00

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

20 Απριλίου 2000

κ. Απόστολο Κακλαμάνη

Πρόεδρο

Βουλή των Ελλήνων

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Συντάγματος, σας γνωρίζω ότι έχω παραιτηθεί από την ιδιότητά μου ως Επισκέπτη

Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, και επιλέγω τη θέση του Βουλευτή

Φιλικά,

Γιώργος Ψαχαρόπουλος"

Ο κ. Δήμας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, "στόχος μας είναι να αναπτύξουμε μια στρατηγική εθνικής ανταγωνιστικότητας σε όλους τους τομείς" τόνισε χθες και πάλι ο κύριος Πρωθυπουργός, όπως είχε κάνει και στην τελευταία συζήτηση του προϋπολογισμού, το Δεκέμβριο, αλλά και στις δύο προηγούμενες συζητήσεις επί των προγραμματικών δηλώσεων το 1995 και το 1996. Το ίδιο περίπου είπε απόψε και ο κ. Παπαντωνίου.

Σε μια εποχή που η παγκοσμιοποίηση έχει ως πιο σημαντική συνέπεια την εντατικοποίηση του ανταγωνισμού, αυτός ο στόχος και σωστός είναι και αναγκαίος. Εκείνο όμως το οποίο είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι ότι η Κυβέρνηση έχει αποτύχει σχετικά με αυτό το στόχο. Πράγματι η ήδη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας, όχι μόνο δεν βελτιώθηκε αλλά χειροτέρευσε φέτος, όπως φαίνεται από μια έρευνα την οποία διενεργεί το Διεθνές Ινστιτούτο για τη διαχείριση της ανάπτυξης, που εδρεύει στη Γενεύη και που δημοσιεύθηκε πριν από λίγες ημέρες, συγκεκριμένα την περασμένη Τετάρτη.

Η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας φαίνεται κυρίως από τρεις παράγοντες, μεγαλύτερη άνοδο της παραγωγικότητάς της έναντι εκείνης των ανταγωνιστών της, ισοσκελισμένο και ακόμα καλύτερα πλεονασματικό ισοζύγιο εξωτερικών πληρωμών και επίπεδο απασχόλησης υψηλό και ποιοτικό. Στην Ελλάδα η παραγωγικότητα μακροχρόνια αυξάνεται με χαμηλούς ρυθμούς. Η δε απόσταση που τη χωρίζει από εκείνη των άλλων ευρωπαϊκών χωρών είναι μεγάλη. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ως ποσοστό του ΑΕΠ σύμφωνα με τις πρόσφατες εξαμηνιαίες προβλέψεις του ΟΟΣΑ, κατατάσσει τη χώρα μας σε μια από τις τελευταίες θέσεις μεταξύ των χωρών του οργανισμού αυτού.

Τέλος το επίπεδο ανεργίας σύμφωνα με την τελευταία ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, έφθασε στο τέλος του 1998 στο ποσοστό του 11,6%. Ο δε αριθμός των ανέργων από τετρακόσιες είκοσι εφτά χιλιάδες που ήταν το 1997, έχει ξεπεράσει τις πεντακόσιες δώδεκα χιλιάδες το 1998. Δυστυχώς δεν υπάρχουν στοιχεία για το 1999. Προδήλως όμως η ανεργία θα έχει αυξηθεί ακόμη περισσότερο.

Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι στις διάφορες διεθνείς έρευνες, η ανταγωνιστικότητα της χώρας μας καταλαμβάνει σταθερά μια από τις τελευταίες θέσεις σταθερά. Με την ΟΝΕ έχει δημιουργηθεί στην Ευρώπη ένα νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον στις απαιτήσεις του οποίου είναι αναγκαία η προσαρμογή της ελληνικής οικονομίας.

Μετά την ένταξη της χώρας μας στην νομισματική, κυρίως, πειθαρχία της ΟΝΕ, δεν είναι δυνατή η μεταβολή της συναλλαγματικής ισοτιμίας της δραχμής.

Την ευελιξία, λοιπόν, που άλλοτε προσέφερε η συναλλαγματική ισοτιμία για την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων πρέπει τώρα να αντικαταστήσουν άλλοι παράγοντες που καθορίζουν τη διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Στα πλαίσια της ΟΝΕ, οι χώρες με δυσμενή διαρθρωτική ανταγωνιστικότητα θα είναι υποχρεωμένες να προσαρμόζουν τις τιμές των προϊόντων τους στις απαιτήσεις του διεθνούς ανταγωνισμού για να υπερασπιστούν τα μερίδια στις αγορές τόσο του εσωτερικού, όσο και του εξωτερικού. Αλλιώς οι εξαγωγές θα αυξάνονται λιγότερο γρήγορα απ'ό,τι οι εισαγωγές και ως εκ τούτου η παραγωγή θα τείνει να παρακμάσει.

Η χώρα μας, λοιπόν, αν δεν βελτιώσει τη διαρθρωτική της ανταγωνιστικότητα, θα είναι υποχρεωμένη, για να διατηρήσει τα μερίδιά της στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού, να μειώσει τις τιμές των προϊόντων της σε σχέση με τις αντίστοιχες τιμές των ανταγωνιστών της. Η μείωση αυτή των τιμών δεν θα μπορεί πλέον να γίνει με αλλαγή της συναλλαγματικής ισοτιμίας της δραχμής, αλλά μόνο μέσω μείωσης του κόστους εργασίας ή περιορισμού των περιθωρίων κέρδους ή αλλιώς με

αύξηση της ανεργίας. Δηλαδή αν δεν γίνουν διαρθρωτικές αλλαγές, θα έχουμε είτε μείωση της αμοιβής των εργαζομένων είτε μείωση των περιθωρίων κέρδους των επιχειρήσεων είτε αύξηση της ανεργίας είτε δύο απ'αυτά είτε στη χειρότερη περίπτωση και τα τρία μαζί. Βελτίωση όμως της διαρθρωτικής ανταγωνιστικότητας της χώρας μας δεν είναι δυνατή, αν δεν υπάρξει ποσοτικός περιορισμός του κράτους, αν δεν αλλάξει ο ρόλος του κράτους, που επηρεάζει καθοριστικά όλους τους τομείς της εθνικής ζωής και συνιστά το σοβαρότερο πρόσκομμα στην προσπάθεια για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

Σήμερα ο δημόσιος τομέας εξακολουθεί να κυριαρχεί στην οικονομική ζωή της χώρας. Διατηρεί τη δεσπόζουσα και συχνά μονοπωλιακή θέση στην ενέργεια, στις τηλεπικοινωνίες, στις συγκοινωνίες, χερσαίες και εναέριας, στα ταχυδρομεία, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στο τραπεζικό σύστημα, στην κοινωνική ασφάλιση. Έχει εξάλλου τον άμεσο έλεγχο ή τον έμμεσο μέσω του τραπεζικού συστήματος μιας σειράς επιχειρήσεων στο γεωργικό, στον τουριστικό και το βιομηχανικό τομέα. Και για να εξυπηρετήσει αυτό το αναπαράγόμενο σύστημα, το κράτος χρησιμοποεί ένα πολυδάπανο πλέγμα παρεμβατικών μηχανισμών που στρεβλώνει τον ανταγωνισμό. Το σύστημα αυτό δρα ανασταλτικά στην ανάπτυξη της οικονομίας, καθώς δεσμεύει πόρους τους οποίους σπαταλά για τη συντήρησή του. Η αποκρατικοποίηση, λοιπόν, είναι άμεση αναγκαιότητα. Αν και αυτό γίνεται γενικά δεκτό, ο κ. Παπαντωνίου και απόψε, αλλά και κατά καιρούς έχει δεσμευτεί, έχει μάλιστα ανακοινώσει και ένα χρονοδιάγραμμα ιδιωτικοποιήσεων, εν τούτοις, σύμφωνα με πρόσφατη μελέτη του ΚΕΠΕ, η Ελλάδα όχι απλώς υστερεί έναντι των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά είναι τελευταία στους ρυθμούς με τους οποίους περιορίζεται ο δημόσιος τομέας. Η σωστή και αποτελεσματική αποκρατικοποίηση απαιτεί επανεξέταση όλων των προϊόντων και υπηρεσιών, που παρέχονται σήμερα από το κράτος και αναζήτηση των αποδοτικότερων μεθόδων για την παραγωγή και διανομή τους. Η αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των κρατικών επιχειρήσεων, η ιδιωτικοποίησή τους, είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος, η πιο αποτελεσματική μέθοδος. Το κράτος-παραγωγός και το κράτος-επιχειρηματίας, έχουν αποτύχει. Το κράτος δεν πρέπει πλέον να προσπαθεί να επηρεάσει τη συνολική ζήτηση ή την κατανομή των πόρων της οικονομίας. Η ουσιαστική, λοιπόν, διαρθρωτική αλλαγή, μεταρρύθμιση στην ελληνική οικονομία απαιτεί τον επαναπροσδιορισμό του ρόλου του κράτους, ώστε αυτό να μετατραπεί σε ρυθμιστή της οικονομικής δραστηριότητας και προστάτη της οικονομικής ευημερίας και συνοχής. Η Νέα Δημοκρατία μάλιστα είχε καταθέσει στην προηγούμενη Βουλή μια πρόταση νόμου που περιελάμβανε ένα σαφές, περιεκτικό και λεπτομερές σχέδιο αποκρατικοποιήσεων, που θα βελτίωνε θεαματικά την αποτελεσματικότητα των αγορών και θα διασφάλιζε τις συνθήκες ανταγωνισμού και προστασίας των καταναλωτών.

Ακόμη επιβάλλεται να μη χαθεί άλλος χρόνος για την κατάργηση μονοπωλιακών προνομίων και το άνοιγμα στον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι στις περισσότερες περιπτώσεις δεν υπάρχουν πλέον φυσικά μονοπώλια. Ως εκ τούτου θα πρέπει να καταργηθούν τα νομοθετικά εμπόδια στον ανταγωνισμό. Αυτό θα επιτρέψει την είσοδο νέων επιχειρήσεων σε κλάδους, που σήμερα κυριαρχούνται από κρατικά μονοπώλια, θα οδηγήσει σε σημαντικές νέες επενδύσεις και σε σημαντική αύξηση της απασχόλησης, αλλά και σε σημαντική βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών και στη συγκράτηση του κόστους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και αρκετά χρόνια οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπαθούν να εφαρμόσουν, όχι πάντα με τον ίδιο τρόπο και τον ίδιο βαθμό επιτυχίας, τις σημαντικές αλλαγές που επιβάλλει η νέα οικονομική πραγματικότητα, η οποία συνοδεύεται και από ένα πλέγμα οικονομικών ιδεών, τη νέα οικονομική ορθοδοξία, όπως συχνά αποκαλείται.

Πέρασε, ίσως και ανεπιστρεπτί, πια η εποχή που κυριαρχούσε το παραδοσιακό σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο της μικτής οικονομίας, του παρεμβατικού κράτους και του κράτους πρόνοιας καθώς και της αυστηρά ελεγχόμενης αγοράς εργασίας.

Οι ιδέες που κυριαρχούν πλέον τονίζουν το ατομικό στοιχείο

και όχι το συλλογικό, την απελευθέρωση των αγορών, τον έντονο ανταγωνισμό, την ιδιωτικοποίηση και ένα διαφορετικό ρόλο για το κράτος. Ακόμη και αν δεχθούμε ότι ο κόσμος των ιδεών έχει τη δική του αυτονομία και ίσως μια τάση υπερβολής, δεν παύει να είναι αλήθεια ότι η νέα οικονομική ορθοδοξία εκφράζει τις αλλαγές που έχουν γίνει στο χώρο της οικονομίας.

Στην πατρίδα μας οι μεγάλες αυτές αλλαγές έχουν καθυστερήσει. Υπάρχουν προφανώς πολλοί προσκολλημένοι στις παλιές συνθήκες, συνήθειες και κεκτημένα: Αυτοί που αρνούνται να δεχθούν ότι ο κόσμος αλλάζει και μαζί μ' αυτόν πρέπει να αλλάξουμε και εμείς, αν βεβαίως θέλουμε να επιβιώσουμε.

Η Νέα Δημοκρατία χωρίς μικροπολιτικές σκοπιμότητες και υπολογισμούς του πρόσκαιρου πολιτικού κόστους έχει ανοίξει το δρόμο με τις προτάσεις της. Ας τολμήσει το δρόμο αυτό να τον ακολουθήσει και η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης και η έναρξη της Συνόδου αυτής της Βουλής συνδέονται όχι μόνο με την αλλαγή σελίδας στο νέο αιώνα, αλλά κυρίως με τα νέα πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά και επιστημονικά δεδομένα που μορφοποιεί η οικονομία της αγοράς, η οικονομία της περίφημης αγίας αγοράς και οι νόμοι της.

Εξωθεσμικά γιγάντια οικονομικά κέντρα συγκροτούνται σε παγκόσμιο επίπεδο που αρνούνται τον πολιτικό και κοινωνικό έλεγχο, απειλούν να αποθεματοποιήσουν τους θεσμούς της δημοκρατίας, χρησιμοποιούν τη σύγχρονη τεχνολογία στο βωμό της ιδεολογίας του κέρδους και όχι στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής του εργαζόμενου πολίτη, χρησιμοποιούν τα Μαζικά Μέσα Ενημέρωσης μέσα από την εικονολατρεία και την εικόνα για να καθηλώσουν το λόγο του ανθρώπου και να μετατρέψουν τις κοινωνίες σε άβουλες μάζες φυλακισμένες στα δεσμά της αδιαφορίας και της αδράνειας. Και είναι βέβαιο ότι θα τολμήσουν να χρησιμοποιήσουν και τα νέα δεδομένα της επιστήμης, ιδιαίτερα της βιογενετικής, απειλώντας ακόμα και τον ίδιο τον άνθρωπο στο βωμό της ιδεολογίας του κέρδους.

Η πλημμυρίδα των προβλημάτων που γεννά αυτή η στρεβλή παγκοσμιοποίηση, όπως την χαρακτήρισε ένας σύγχρονος αμερικάνος διανοητής, προωθεί με εκρηκτικούς ρυθμούς και διευρύνει την κοινωνική ανισότητα. Πυροδοτεί την ανεργία, υπολιάζει την ψυχή του ανθρώπου με την ανασφάλεια, προωθεί τα ναρκωτικά όχι μόνο για οικονομικούς λόγους, αλλά και για πολιτικούς, γιατί επιχειρεί μ' αυτόν τον τρόπο να καθηλώσει την αμφισβήτηση της νέας γενιάς.

Πρωθεί πολιτικές που επιχειρούν πραγματικά να καθηλώσουν τον άνθρωπο. Μοιράζει τους καρπούς στους λίγους και τις συμφορές και τις θύελλες στους πολλούς. Ενσωματώνει με μικρότερους ρυθμούς από εκείνους που απορρίπτει ανθρώπους έξω από τα λεγόμενα τείχη της φυσιολογικής κοινωνίας. Και το μεγάλο ερώτημα για όλους τους πολίτες γεννιέται: Ποια είναι η απάντηση απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα; Ποια είναι η αντιβίωση;

Η αντιβίωση κατά την προσωπική μου εκτίμηση είναι η σφουρηλάτηση και η ενίσχυση της δημοκρατίας, των θεσμών της δημοκρατίας. Είναι η επαναφορά της πολιτικής στο προσκήνιο, μιας πολιτικής που θα είναι εξέγερση, διεκδίκηση και όχι υποταγή. Μια πολιτική που θα δίνει όραμα, θα έχει ιδανικά, θα δίνει λύσεις στα καθημερινά προβλήματα του πολίτη. Μια πολιτική που θα στηρίζει μια κοινωνία ισχυρή και όχι μια κοινωνία ισχυρών, που θα συνθλίβουν τους αδυνάτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με τις προγραμματικές της δηλώσεις επιχειρεί και θα επιχειρήσει σε αυτήν την τετραετία να δώσει απάντηση σε μια σειρά ζητήματα που ταλανίζουν τους πολίτες. Και πρέπει να είναι αποφασιστική η παρέμβαση της σε αυτού του είδους τα ζητήματα.

Είναι βεβαίως αναγκαίο να ολοκληρώσουμε την Εγνατία Οδό. Η κάθε οικογένεια όμως και ο κάθε πολίτης έχει την προσωπική του Εγνατία και οφείλουμε να την αγγίξουμε, οφείλουμε να

προβληματιστούμε, οφείλουμε να δώσουμε λύσεις σε αυτού του είδους τα προβλήματα.

Ανεργία. Επιγραμματικά. Γνωρίζουμε ότι αυτήν τη στιγμή στην ανώτερη και ανώτατη παιδεία κατά χιλιάδες παράγονται επιστημόνες από σχολές, που είναι βέβαιο και γνωστό ότι η αγορά δεν τους έχει ανάγκη. Και είναι σίγουρο ότι αυτοί οι άνθρωποι θα μείνουν άνεργοι. Δεν μπορούμε, λοιπόν, απέναντι σε αυτού του είδους τα ζητήματα να μην παρεμβαίνουμε με γενναίο και αποφασιστικό τρόπο, ώστε πραγματικά η ανώτατη παιδεία να παράγει επιστήμονες, που θα είναι σε μεγάλο ποσοστό βέβαιο ότι θα απορροφηθούν από την αγορά εργασίας.

Η κατάρτιση: Ο ΟΑΕΔ θα πρέπει να αποκτήσει επιτέλους ένα πιο αξιόπιστο σύστημα σύνδεσης της κατάρτισης με τις εκάστοτε ανάγκες της τοπικής αγοράς, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να συνδεθεί η κατάρτιση με τις ανάγκες της αγοράς και θα υπάρχει προοπτική απορρόφησης των καταρτιζομένων. Μόνο έτσι τα χρήματα αυτά θα υπηρετήσουν την κατάρτιση και την απασχόληση και όχι εκείνους που έχουν τα ιδιωτικά ΚΕΚ.

Στον τομέα του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένος από την εξαγγελία του Πρωθυπουργού για την υλοποίηση ενός δικτύου ελάχιστου εισοδήματος για τους ανθρώπους, που πραγματικά αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης. Είναι μια ιδέα που την πάλεψα εδώ και αρκετά χρόνια. Κατέθεσα και προσωπικά πρόταση για να συμπεριληφθεί στις διατάξεις του Συντάγματος. Είναι ένα δίκτυο που θα πρέπει να αναλάβει το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, ως φορέας που έχει γνώση των ιδιαιτεροτήτων αυτού του χώρου. Πρέπει να εξασφαλίσουμε σε όλες τις ομάδες του πληθυσμού, ιδιαίτερα στις ευπαθείς, στα άτομα με ειδικές ανάγκες που δεν μπορούν να εργαστούν, στην πολύτεκνη οικογένεια, στις ανασφάλιστες οικογένειες, στις άστεγες, στις άπορες ένα ελάχιστο εισόδημα, που πραγματικά θα τους εξασφαλίζει μία αξιοπρεπή διαβίωση.

Η επιμόρφωση στον τομέα της υγείας και της πρόνοιας πρέπει να γίνει μέσα από δημόσια ΚΕΚ που έχουν εξειδικευμένη εμπειρία και όχι να δοθούν τα προγράμματα σε ιδιώτες.

Το Εθνικό Σύστημα Υγείας πρέπει να απελευθερωθεί από τις αγκυλώσεις, να αναδιαταχθούν οι δυνάμεις του και να ολοκληρωθεί το μηχανογραφικό σύστημα, ώστε να περιοριστούν οι σπατάλες και οι διαρροές των χρημάτων εις βάρος του συστήματος.

Ένα σύγχρονο σύστημα περιορισμού των τροχαίων ατυχημάτων. Είναι απαράδεκτο, είναι εγκληματικό ως κοινωνία, ως πολιτεία να μένουμε αδιάφοροι σε αυτό το έγκλημα, που συντελείται σήμερα στη ζωή του Έλληνα πολίτη. Δυόμισι χιλιάδες νεκροί, κυρίως νέοι. Τριάντα χιλιάδες τραυματίες από τους οποίους δέκα χιλιάδες τουλάχιστον καθίστανται μόνιμα ανάπηροι σε έναν ακήρυχτο πόλεμο της ασφάλτου. Και δεν έχουμε ακόμη επεξεργαστεί ένα σύγχρονο, ένα πενταετές πρόγραμμα, ώστε να περιοριστούν αυτά τα φαινόμενα που πραγματικά απειλούν την ελληνική κοινωνία και ιδιαίτερα τους νέους αυτής της χώρας.

Στον τομέα της γεωργίας το Υπουργείο Γεωργίας πρέπει να προχωρήσει πιο αποφασιστικά μία σειρά μέτρων, που έχουν να κάνουν με την προώθηση της κατάρτισης του αγρότη, γιατί, αν δεν έχουμε έναν καταρτισμένο αγρότη δεν μπορεί αυτός ο αγρότης να ανταγωνιστεί τους αγρότες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Να προωθηθούν τα προγράμματα των νέων αγροτών, να γίνουν λιγότερο γραφειοκρατικά και περισσότερο ουσιαστικά. Να υπάρξει ένα καλύτερο και αποτελεσματικότερο σύστημα στις επιδοτήσεις. Δεν μπορεί το κράτος να απαιτεί από τον αγρότη όταν καθυστερεί και μία μέρα τα δάνειά του, τόκους υπερμερείας και να μην πληρώνει το ίδιο τις υποχρεώσεις του όταν καθυστερεί αδικαιολόγητα τις επιδοτήσεις των αγροτών.

Όσον αφορά το σύστημα ποσοστώσεων του καπνού, δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν ποσοστώσεις καπνού χιλίων κιλών, ι-διαίτερα σε ποικιλίες όπως τα τομπάκια και σε φτωχές περιοχές, όπως είναι το Ξηρόμερο και ο Βάλτος. Δεν είναι άδεις βιώσιμες αυτές για να στηρίξουν ένα αγροτικό εισόδημα. Πρέπει να υπάρξουν ουσιαστικές και αποφασιστικές παρεμβάσεις στους τομείς αυτούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να προωθηθεί ένα καλύτερο σύστημα, ένα πιο αξιόπιστο σύστημα εποπτείας των δημοσίων έργων και ένα καλύτερο σύστημα ελεγκτικό, όλων των επιπέδων εξουσίας και διαχείρισης του δημοσίου χρήματος, γιατί μόνο έτσι πραγματικά θα νιώσει ο πολίτης ότι υπάρχει η καλύτερη δυνατή διαχείριση του χρήματός του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι σε όλα αυτά τα ζητήματα που ταλανίζουν την κοινωνία, οφείλουμε να ενισχύσουμε τους θεσμούς, να ενισχύσουμε τη δημοκρατία, να προωθήσουμε μία κοινωνία πολιτών και όχι μία κοινωνία υπηκόων υποτακτικών. Να συγκροτήσουμε μία κοινωνία βιοκεντρική χωρίς ρατσισμούς και αποκλεισμούς, μία κοινωνία που θα έχει τη δύναμη να υποτάσσει στις επιλογές της, τη δύναμη της επιστήμης, μία επιστήμη που θα υποτάσσεται στο σύνολο, θα υποτάσσεται στη δύναμη της ηθικής, μία ηθική που θα υπηρετεί το σύνολο των ανθρώπων και όχι τα συμφέροντα των ολίγων. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Κεδίκογλου είναι ο τελευταίος ομιλητής της δεύτερης ημέρας επί των προγραμματικών δηλώσεων.

Ορίστε, κύριε Κεδίκογλου, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, οι προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού είναι θετικές και ως εκ τούτου απόλυτα αποδεκτές, αλλά νομίζω, αλλάζουμε και λίγο νότα. Ας ασχοληθούμε και λίγο με την ΟΝΕ, ως ένα παγκόσμιο φαινόμενο, ως ένα ευρωπαϊκό φαινόμενο.

Η δημιουργία της ΟΝΕ είναι μέγα επίτευγμα. Η Ευρώπη των δύο θερμών παγκοσμίων και του ψυχρού πολέμου πορεύεται προς την ομοσπονδιοποίηση, προς τις Ηνωμένες Πολιτείες της Ευρώπης. Για τη χώρα μας με την ένταξη στην ΟΝΕ σφραγίζεται και κλείνει μία διχαστική περίοδος από συστάσεως του ελληνικού κράτους, ρωσικό κόμμα, αγγλικό κόμμα, θα θυμάσθε που βρήκαν την οξύτερη μορφή τους στον εμφύλιο πόλεμο 1946-1949.

Από τη Μεταπολίτευση και εντεύθεν ασκήθηκε μία συνεπής πολιτική προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση απ' όλα τα κόμματα που άσκησαν εξουσία. Η επιρροή όμως του ΠΑΣΟΚ και των αξιών, του τριπτύχου, το οποίο με τη διακήρυξη, που παρουσίασε στο λαό υπήρξε καταλυτική.

Όραμα του ΠΑΣΟΚ ήταν μία ενωμένη Ευρώπη, θυμάσθε, από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια. Τότε εθεωρείτο χίμαιρα. Τώρα πραγματοποιείται και είναι η ελπίδα των λαών ενάντια στην παντοδυναμία των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Τώρα όλοι ομιλούν για την ανάγκη της ταχύτερης δυνατής πολιτικής και οικονομικής Ένωσης της Ευρώπης.

Προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ΟΝΕ το ΠΑΣΟΚ και οι δύο ηγεσίες του, Παπανδρέου-Σημίτης κινήθηκαν με μέθοδο και σχέδιο. Εισήλθαμε στην ΟΝΕ -προσέξτε- έχοντας σύμφωνο πλέον του 90% του ελληνικού λαού και χωρίς κοινωνικούς κλυδωνισμούς, χωρίς εξαθλιωμένους, χωρίς αστέγους. Στη χώρα μας δεν υπάρχουν άστεγοι γιατί κυβέρνηση ήταν το ΠΑΣΟΚ. Προπαντός δε, χωρίς διαιρέσεις και διχασμούς.

Με την πολιτική μας το 1982-1988, που πολλοί δεν έχουν κατανοήσει, επιτύχαμε αναδιανομή του εισοδήματος, αλλά και του πλούτου προς όφελος των χαμηλών στρωμάτων και κυρίως αυτών που είχαν θιγεί από την εμφύλια διαμάχη του 1946-1949. Η πολιτική μας εκείνης της ελλειμματικής διαχείρισης, όπως συνέβαινε σε όλες τις χώρες με κλειστά σύνορα, η γνωστή μέθοδος Κένυς εξαφάνισε την εξαθλίωση από τη χώρα και ενίκησε τη φτώχεια.

Αν σε κάτι μπορεί να κατακριθεί η πολιτική εκείνη ήταν το ποσοτικό στοιχείο, το μέγεθος αύξησης του κατωτάτου ημερομισθίου που ετόνωσε τον πληθωρισμό.

Τα αποτελέσματα και η αξιοπιστία της επέτρεψαν την πολιτική συγκράτησης των αμοιβών και των εισοδημάτων όταν αποφασίστηκε η ένταξη στην ΟΝΕ. Η επεκτατική μας πολιτική συγκρατήθηκε.

Το 1989 το δημόσιο χρέος ήταν μόλις 6,7 τρισεκατομμύρια ή 61,9% του ΑΕΠ. Ακολούθησε η λαίλαπα του 1989 -λίγο έχουμε αξιολογήσει τη ζημιά της- και η κυβέρνηση, η αποτυχημένη, της Νέας Δημοκρατίας. Όταν το 1993 επανήλθε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στην

εξουσία βρήκε το δημόσιο χρέος από τα 6,7 στα 23,5 τρισεκατομμύρια και με μία πορεία ξέφρενη και απειλητική.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και ο Ανδρέας Παπανδρέου είδαν ότι στις συνθήκες παγκοσμιοποίησης της αγοράς και διεθνοποίησης της οικονομίας και της αμερικανικής πλανηταρχίας, η ΟΝΕ είναι μονόδρομος όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη. Και ελήφθη και η μεγάλη απόφαση της ένταξης στην ΟΝΕ. Αυτό σήμαινε καταστολή και έλεγχο κυρίως του δημοσίου χρέους με ό,τι αυτό συνεπάγεται, περιορισμό της ελλειμματικής διαχείρισης. Ιστορική η ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου: "Η χώρα θα εξαφανίσει το δημόσιο χρέος ή το χρέος θα αφανίσει το Έθνος".

Η αξιοπιστία μας απέναντι στα λαϊκά στρώματα με την προηγούμενη πολιτική της αναδιανομής, επέτρεψε μία πολιτική συγκράτησης των εισοδημάτων και μεγάλης άντλησης εσόδων. Φορολογήσαμε άγρια το λαό προκειμένου να επιτύχουμε την είσοδο στην ΟΝΕ. Το λέμε ευθέως γιατί αυτό ήταν το κύριο και ωφέλιμότερο πάσης άλλης πολιτικής προηγείτο η ένταξη.

Την πολιτική που άρχισε ο Ανδρέας Παπανδρέου συνέχισε με συνέπεια ο Κωνσταντίνος Σημίτης -και οφείλουμε να λέμε και τα άλλα- και υπηρέτησε και διαχειρίστηκε με αυταπάρηση ο Γιάννος Παπαντωνίου. Κάποτε να λέμε και εκείνα που πρέπει.

Η είσοδος στην ΟΝΕ είχε μεγάλο οικονομικό κόστος. Περισσότερα από 3,5 τρισεκατομμύρια αντλήθηκαν υπό μορφή φόρων για το στόχο της ΟΝΕ, την επίτευξη της σύγκλισης, των κριτηρίων. Όλη αυτή η μεγάλη οικονομική αφαίμαξη έγινε όμως χωρίς κλυδωνισμούς, χωρίς διατάραξη του κοινωνικού ιστού. Σήμερα μπορούμε να είμαστε ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ΟΝΕ με όλα τα πλεονεκτήματα, που παρέχονται από αυτήν: Κοινό νόμισμα το Ευρώ, νομισματική σταθερότητα, χαμηλός πληθωρισμός, χαμηλά επιτόκια, τιθασειμένο δημόσιο χρέος, μικρό χρηματοοικονομικό κόστος και για το δημόσιο και για τις επιχειρήσεις και για τους ιδιώτες. Το ευρώ εξελίσσεται σε παγκόσμιο αποθεματικό νόμισμα ανταγωνιστικό του δολαρίου. Η οικονομία μας μπορεί να ικανοποιήσει τις δεσμεύσεις, που ανέφερε χθες ο Πρωθυπουργός και προς τιμήν του είπα "θα τηρήσουμε όλες μας τις δεσμεύσεις".

Από τις ελαφρύνσεις που ανέφερε ο Πρωθυπουργός προσωπικά μου είναι δύσκολο να κατανοήσω, γιατί πρέπει αμέσως τώρα να μειωθούν οι ανώτατοι συντελεστές των αμέσων φόρων, γιατί πρέπει να μειώσουμε το φόρο αυτού που έχει εισόδημα πάνω από πενήντα εκατομμύρια, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Γιατί να μειωθούν οι φόροι των μεγάλων εισοδημάτων; Η ελάφρυνση αυτή μόνο τη σπατάλη, την πολιτελή διαβίωση εξυπηρετεί. Είναι πολύ προτιμότερο να παραμείνουν οι ανώτατοι συντελεστές φορολογίας εκεί που είναι και αν' αυτού να μειωθούν οι εισφορές για κοινωνικές δαπάνες, για επιδόματα ανεργίας, για επιδόματα στράτευσης, για οικογενειακά επιδόματα που καταβάλλουν μισθωτοί, εργάτες και εργοδότες και που βαρύνουν, προσέξτε, το παραγωγικό κόστος εργασίας. Η μείωση του κόστους εργασίας, η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας είναι κύριο στοιχείο και αυτό προέχει έναντι της οποιασδήποτε μείωσης των φόρων για κάποιες πολυτελείς δαπάνες κάποιων κυρίων ή κυριών.

Επαναλαμβάνω ότι είμαστε ιδιαίτερα ευχαριστημένοι από την υπόσχεση του Πρωθυπουργού ότι θα τηρηθούν όλες του οι δεσμεύσεις. Η άνεση που παρέχει η δημοσιονομική διαχείριση -λείπουν τα ελλείμματα, λείπει η αλλαγή της τάσης του χρέους λείπει ο πληθωρισμός - μας υποχρεώνει να υπενθυμίσουμε τις κυβερνητικές δεσμεύσεις διά στόματος του Πρωθυπουργού όχι για τον Πρωθυπουργό, αλλά για τους Υπουργούς, τις κυβερνητικές δεσμεύσεις για την Εύβοια και τη Σκύρο προς γνώση των Υπουργών κυρίως Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας -κύριε Υπουργέ, δεσμεύτηκε ρητώς για το φράγμα των Ψαχνών και σας παρακαλώ ιδιαίτερα για το ίδρυμα Τασούλα- ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., Εσωτερικών και Ανάπτυξης. Αλλά θέτουμε επιπλέον υπόψη της Κυβέρνησης και του Υπουργού Δικαιοσύνης την υπεσχημένη κυβερνητική και για άλλους λόγους μη πραγματοποιηθείσα κατασκευή και λειτουργία τακτικού και τα προβλήματα της διάρθρωσης και διοίκησης της δικαιοσύνης στο Νομό της Εύβοιας.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σας μεταφέρω μερικά απ'όσα είπε ο Πρωθυπουργός στην Εύβοια, και θα καταθέσω το πλήρες κείμενο της ομιλίας του: "Είμαι σήμερα ενώπιόν σας, όχι για να υποσχεθώ, αλλά για να δεσμευτώ." Και συνέχισε "Το πρόβλημα της ανεργίας στην Εύβοια το γνωρίζουμε καλά". Δεν θα σας τα αναφέρω όλα. Αναφέρθηκε στους εργάτες της "ΒΙΟΜΑΓΝ" και είπε: "Θα φροντίσουμε να πάρουν μέχρι δραχμής ό,τι δικαιούνται. Εξετάζουμε όλες τις δυνατότητες επαναλειτουργίας μέρους της επιχείρησης αυτής και βεβαίως αξιοποίησης του λευκόλιθου. Η "ΒΙΟΜΑΓΝ" θα εμπλουτιστεί με νέα εκμεταλλευτικά δικαιώματα, με στόχο να επιδιωχθεί με καλύτερες προϋποθέσεις ένα νέο, βιώσιμο, επενδυτικό σχήμα. Δεσμεύομαι ότι το ειδικό πρόγραμμα ανάπτυξης", είπε ο Πρωθυπουργός -αυτό αφορά τον ΥΠΕΘΟ- "θα συνεχιστεί". Και τούτο θα παρακαλέσω να διαβιβαστεί στους Υπουργούς, κύριοι Υπουργοί.

"Ειδικά για την περιοχή της βορειοδυτικής Εύβοιας όπου το πρόβλημα της αποβιομηχάνισης είναι έντονο, η Κυβέρνηση αποφάσισε τη χρηματοδότηση των Δήμων Κηρώς, Νηλέως και Ελυμνίων με επτακόσια πενήντα εκατομμύρια (750.000.000) δραχμές για την εκτέλεση έργων με αυτεπιστασία, ώστε να υπάρξουν άμεσα θέσεις απασχόλησης για τους ανέργους της περιοχής." Αυτό θα παρακαλέσω κ.κ. Υπουργοί ακροατές ιδιαίτερα να διαβιβαστεί.

Προχώρησε λέγοντας "Πρωθούμε νέες δεσμεύσεις για νέο κτίριο νοσοκομείου και τον εκσυγχρονισμό του υπάρχοντος. Δέσμευσή μας είναι η ανέγερση του νέου, σύγχρονου κτιρίου του νοσοκομείου, που θα είναι άρτια εξοπλισμένο που μαζί με την ενίσχυση των Κέντρων Υγείας δημιουργεί ένα ολοκληρωμένο δίκτυο υγειονομικών υπηρεσιών στην Εύβοια.

Πρωθούμε την κατασκευή του ειδικού άξονα Σχηματάρι-Χαλκίδα-Ψαχνά, τον κλειστό αυτοκινητόδρομο Σχηματάριου-Χαλκίδας. Έχει ολοκληρωθεί η μελέτη Χαλκίδα-Ψαχνά και έχει ανατεθεί η μελέτη Ψαχνά-Ιστιαία." Θα παρακαλέσω να το πείτε αυτό, στον κ. ΥΠΕΧΩΔΕ είναι από τα σημεία που τονίζω.

Τέλος, για να μην καταναλίσκω το χρόνο είπε ο Πρωθυπουργός: "Η κατασκευή των μεγάλων οδικών αξόνων και η αναβάθμιση του εσωτερικού οδικού δικτύου της Εύβοιας με την κατασκευή του οδικού κυκλώματος της Καρύστου, της ανατολικής

Εύβοιας, της βόρειας Εύβοιας και της Σκύρου αποτελούν τη μεγάλη προτεραιότητα του νέου μας προγράμματος. Τα οδικά έργα σε συνδυασμό με την αναβάθμιση όλων των λιμενικών υποδομών και τη σύνδεση της Χαλκίδας με την Αθήνα με τον προαστιακό σιδηροδρόμο καθιστούν την Εύβοια ένα σύγχρονο συγκοινωνιακό κόμβο για την κεντρική Ελλάδα." "Ο κατέχων Εύβοια, κατέχει την Ελλάδα" έλεγε ο Φίλιππος και "ο κατέχων Εύβοια, δεσπόζει στο Αιγαίο", συμπλήρωσαν οι ενετοί όπως γνωρίζετε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ένταξη στην ΟΝΕ και η μείωση των δαπανών για το έλλειμμα, το δημόσιο χρέος, μας δίνουν τη δυνατότητα και το δικαίωμα να είμαστε και αισιόδοξοι και απαιτητικοί για την πραγματοποίηση των κυβερνητικών δεσμεύσεων. Για όλα αυτά δίνουμε θετική ψήφο.

Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω το πλήρες κείμενο της ομιλίας του Πρωθυπουργού.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση της δεύτερης ημέρας των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης.

Αύριο θα ξεκινήσουμε με τους συναδέλφους κ. Γεώργιο Καλό, κ. Χρήστο Μαγκούφη, κ. Φάνη Πάλλη-Πετραλιά. Θα συνεχίσουμε με τους Υπουργούς, όπως προβλέπει η διαδικασία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Δευτέρα 24 Απριλίου 2000 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης και ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

